

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

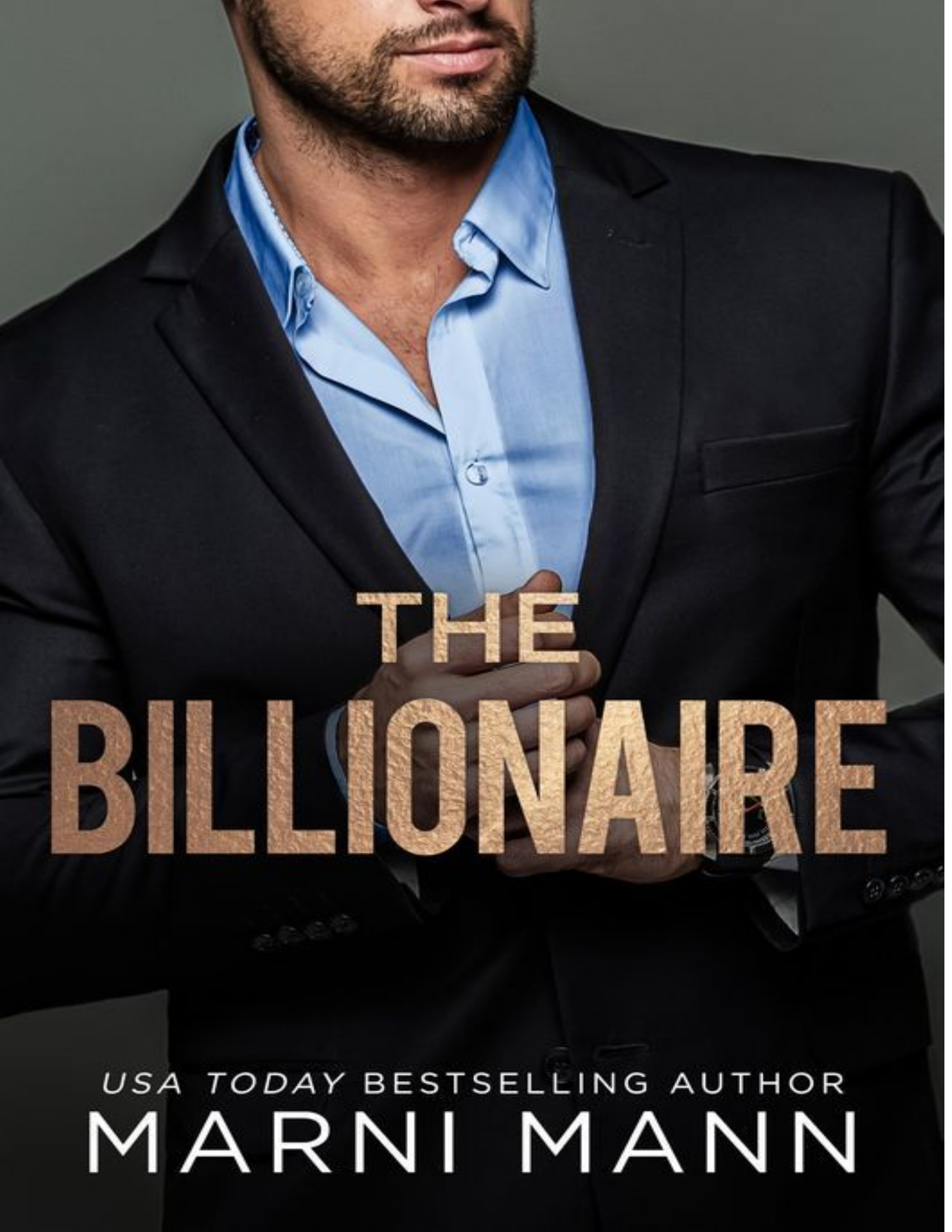
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A close-up photograph of a man from the chest up. He has a short, well-groomed beard and mustache. He is wearing a dark navy blue or black suit jacket over a light blue button-down shirt. His hands are clasped together in front of him, and he is holding a dark-colored wristwatch on his left wrist. The background is a plain, light gray.

THE BILLIONAIRE

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
MARNI MANN

THE BILLIONAIRE

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
MARNI MANN

İÇİNDEKİLER

[Önsöz Bölüm 1](#)

[Bölüm 2 Bölüm](#)

[3 Bölüm 4](#)

[Bölüm 5 Bölüm](#)

[6 Bölüm 7](#)

[Bölüm 8 Bölüm](#)

[9 Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Sonsöz](#)

[Teşekkür Bülteni](#)

[Marni'nin](#)

[Midnighters'ı Yazar](#)

[Hakkında Ayrıca](#)

[yazan: Marni Mann](#)

[Avukat Bekar Baba'ya Kısa](#)

[Bir Bakış](#)

[Stajyer](#)

[Unblocked'a Kısa Bir Bakış](#)

Copyright © 2022 by Marni Mann

Tüm hakları saklıdır.

Web sitemi ziyaret edin: www.MarniSMann.com

Kapak Tasarımcısı: Hang Le, By Hang Le, www.byhangle.com

Editör: Jovana Shirley, Unforeseen Editing, www.unforeseenediting.com

Düzeltilmeler: Judy's Proofreading'den Judy Zweifel, Kaitie Reister ve Chanpreet Singh

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

ISBN-13: 979-8410280037

B'ye.
Benim değişmezim olduğun için.
Benim ilham kaynağım.
Ve aşk hakkında bir şeyler bilmemin sebebi.

PROLOGUE

JENNER

“D Jenner, ağzının suyu akıyor.”

Walter'ın yorumunu duydum, ama dikkatim kendine doğru ilerleyen esmer kızdıydı. restoranın karşısında. Minik, dekolteli kırmızı bir elbise giymiş, harika bir vücudu vardı. Tam *C'ler* sergileniyor. Elbisesinin alt kısmı kalçalarının ortasına geliyordu.

Ve lanet olsun, tırmanıyordu.

Her adımda etek ucu yarım santim yükseliyordu. Masamızın önünden geçerken, aşağı çekmeye zahmet etmeyeceğini ve bana istediğim manzarayı vereceğini umuyordum.

Eminim amı mükemmeldir.

Benimkiyle kilitlenen bakışları, takım elbisemi zihinsel olarak sıyıran türdendi. Hafif sırtışı da bunu doğruluyordu, o dolgun dudakları asla unutamayacağım bir oral seks vaat ediyordu.

"Peçete ister misin?" Walter ekledi.

Esmer kadın yanımdan geçip restoranın girişindeki köşeyi dönene kadar bakışlarımı tutmaya devam etti.

Artık o gittiğine göre dikkatimi tekrar Walter'a yönelttim. "Lanet olsun." Başımı salladım ve kucığımdaki koyu renkli bezi kaldırıp ağzımın kenarlarını sildim. "Onu gördün mü?"

"Gözleri kesinlikle senin üzerindeydi."

Walter Spade benim en büyük müşterimdi. Baroyu geçtiğimden beri iş yaptığım bir otel patronuydu. Bu geceki toplantı için Los Angeles'ın en yüksek puanlı et lokantasını seçmiştim, yudumladığı viskinin kadehi beş yüz doların üzerindeydi.

Gülümsedim. "Onu suçluyor musun?"

Kıkırdadı. "Söylesene, Los Angeles'ta altına bakmadığın etek kaldı mı?"

Sırtımı sandalyeye yaslayıp ellerimi birbirine sürttüm. "Onunki."

"Tatlı servis edilmeden önce onu çıplak bırakacağına dair bahse girelim mi?"

Bu kesinlikle bir kadının bakışlarının beni onunla tuvaletteki koridorda buluşup içeri taşıyacak ve onu kabinin duvarlarından birine yaslayarak becerecek kadar baştan çıkardığı ilk sefer olmayacaktı.

Ama Walter sadece otuz dakikalığına bırakabileceğim bir müşteri değildi.

Walter müşteri idi.

Milyarder olmama yardım eden kişi.

Garsonun dikkatini çektim ve bardaklarımızı işaret ederek yeniden doldurmamız gerektiğini belirttim, ardından da "Bu gece üzerine bahse girdiğimiz tek şey yaklaşmakta olan otelinizin başarısı." dedim. Koltuğumda kaykıldım ve masanın altında bacak bacak üstüne attım. "Aklınızda birkaç yer olduğundan bahsettiğinizi biliyorum. Herhangi bir karar verdiniz mi?"

Spade Otelleri, portföyündeki yirmi altı beş yıldızlı otelle dünyanın en büyük bağımsız zinciriydi. Bu toplantıda, önümüzdeki yirmi dört ay içinde açmak istediği yirmi yedinci otelle ilgili planlarını görüşecekti.

Her bir inşaat daha da zorlaşıyor, yüzlerce bilinmeyen karmaşıklığı ortaya çıkarıyordu. Belediye beni izin sorunlarıyla uğraştırıyor, satıcı ise beni kalın ve göz korkutucu pazarlıklara gömüyordu. Otelin yüksekliği, imar durumu, arazinin hayvan barındırıp barındırmadığı ya da nesli tükenmekte olan bitki örtüsü gibi konularda sık sık davalar açılıyordu. Bu projeler için aylar süren araştırmalar yapıldı ve bu da yasal olarak denetlediğim bir başka aşama olan inşaat başlamadan önceydi.

"Birkaç fikrim var," diye başladı. "Bir tanesi bir yılı aşkın süredir üzerinde çalışılıyor."

Walter yeni girişimlere benim kadınları takip ettiğim gibi yaklaşmazdı. Stratejikti, düşünmeden hareket etmezdi. Her çabayı analiz etmek, keşifleri planlamak, olasılıkları değerlendirmek isterdi.

Tatmak, memnun etmek ve boşalmak istiyordum ve sonra kendi yatağında uyanmak istiyordum. Tek başıma.

"Bu konuyu konuşalım," dedim ona.

"Bunu yapmadan önce, senin düşüncelerini duymak istiyorum." Bardağını bir daire şeklinde çevirdi, amber renkli sıvı kenarlara çarparak çalkalanıyordu. "Dünyayı dolaştın Jenner. Yerde olduğundan daha sık uçağa biniyorsun. İnsanların daha fazla harcanabilir gelire sahip olmaya başladığı ve şık bir şekilde seyahat etmek istedikleri yaştasın. Hâlâ ekonomi sınıfında uçuyor olabilirler ama geceleri üzerlerini örten bin iplik numaralı çarşaf lar istiyorlar. Sizin gibi genç ve zenginler bugünlerde nereleri ziyaret ediyor?"

Seyahatlerimin çoğunu birlikte yaptığım iki erkek kardeşim vardı. En küçük kardeşim Ford'un Everly adında bir kızı olduğundan, onun kaçış zamanı daha kısıtlıydı. En büyük ağabeyim Dominick ise müşterisi olan kız arkadaşı Kendall'a bağlıydı. Artık seyahatlerimin büyük bir kısmını tek başıma yapıyordum, ancak çocukları sürükleyebildiğim zamanlarda en sık ziyaret ettiğimiz birkaç yer vardı.

Özellikle bir tanesi bir destinasyonda aradığım her şeye sahipti.

"Bir erkek yirmili yaşlarındayken hareket ister," dedim ona. "Vegas, Miami, Manhattan gibi büyük, eğlenceli şehirlerin nabzını ve canlılığını, buralarda yirmi dört/yedi rahatlığı yaşarlar. Erkekler otuzlu yaşlarına geldiklerinde kariyerleri daha yorucu olur ve zihniyetleri değişir. El arabasından bir dilim pizza ve sıcak kutu bira yerine, Michelin dereceli bir restoran ve yatağımızın karşısında bir şömine istiyoruz."

"Ellili yaşlarına gelene kadar bekle." Güldü ve büyük bir içki aldı. "O şöminenin, televizyonda en az yüz kanal bulunan bir uzaktan kumandayla birlikte gelmesi gerekecek ve eğer iki saatlik bir

Spa'da masaj, unut gitsin." Kollarını masaya dayadı ve yirmi beş yıllık viskisini iki eliyle kavradı.

"Bana bu büyölü yerin nerede olduğunu söyle."

Gözlerimi kapatmadan manzarayı görebiliyordum. Sonbahar yapraklarının canlı renkleri, taze, temiz havanın berraklığı, karla kaplı tepeler. "Utah."

BİR JENNER

UCLA ilk yarının bitimine on iki sayı kala öndeydi. Farkı kapatmak için Baylor Üniversitesi'ni en az on beş sayı farkla yenmeleri gerekiyordu, yoksa bahse girdiğim on bin doları kaybedecektim.

Bu oyun.

Mart Çılgınlığı. Yılın en sevdiğim zamanı.

Çocuklarla ben turnuvarın en az bir haftasını Vegas'ta geçirirdik, orada spor bahislerine gömülürdük, sadece akşam yemeği yemek ve kulübe gitmek için ayrılırdık, eve uşma zamanı gelene kadar her gün aynıydı.

İkinci günü daha da güzel kılacak olan şey UCLA'nın bir galibiyet almasıydı.

Çocukların da aynı fikirde olduğunu biliyordum - hepimiz aynı bahse girmiştik, farklı miktarlarda bahis oynamıştık - Baylor her sayı attığında bazılarımızın sesi diğerlerinden daha çok çıkıyordu.

En yüksek sesle konuşan Ford'du, en son smaştan sonra "*Fuuuck*" diye mırıldandı. Oturduğu yerden kalktı ve duvardaki televizyonları işaret etti. "Bu oyun beni deli ediyor." Önce bana sonra Dominick'e baktı. Başı ağır çekimde hareket ediyor, dizleri neredeyse bükölüyordu. İlk hatası bu sabah aç karnına içki içmek olmuştu. "Kafayı vuruyorum. Bir şey ister misin?"

Küçük kardeşimin aksine, dün geceki maskaralıklar yüzünden dayanılmaz bir baş ağrısıyla uyandıktan sonra volta atıyordum.

"İyi misin dostum?" diye sordum. "Tuvalete giderken elini tutacak birine ihtiyacın var mı?"

Beni tersledi. "Pislik." Kolu düştüğünde, yere yığılmamak için sandalyenin arkasına tutunmak zorunda kaldı. "Tanrım, hafif sıklete dönüştüm. Toleransıma ne oldu böyle?"

Güldüm. "Everly oldu." Boş biramı kovaya bıraktım ve yeni bir tane aldım. "Merak etme; hafta sonuna kadar seni olman gereken yere geri getireceğiz."

"Ama oraya varmak çok acı verici olacak," diye ekledi Dominick. "Yarın bugünden daha da çirkin olacak."

"Sikeyim," diye inledi Ford, dikkatlice bir adım geri çekildi ama neredeyse ayağı takılıyordu. "Bir şey ihtiyacın var mı? Son teklifim."

"Ben iyiyim," diye cevap verdim.

"Dostum, bir garsonumuz var," diye hatırlattı Dominick ona. "Bize ihtiyacımız olan her şeyi getirir ama bence ondan sana yiyecek bir şeyler getirmesini istemeliyiz."

"İyi fikir," diye kabul ettim.

Ford tökezleyerek tuvalete gittiği anda Dominick, "Çok fena," diye şaka yaptı.

Bir kız Dominick'e, "Umarım Miami'den bahsetmiyorsunuzdur," diye cevap verdi. Göz ucuyla kızın Ford'un koltuğuna oturmasını izledim. "Berbat durumda olmalarını göze alamam."

Parfümünün esintisi yüzüme kadar ulaştı.

Tarçın ve balkabağı esintileriyle sonbahar gibi kokuyordu.

"Güzel, on beş sayı öndeler," diye ekledi. "O zaman kesinlikle Miami'den bahsetmiyorsun."

Bana doğru döndü ve neredeyse biramı dökecektim.

Lanet olsun.

Muhteşem ünlüler, modeller, sosyal medya yıldızları vardı.

Ve bir de o vardı.

Hiç bitmeyecekmiş gibi görünen uzun siyah saçları vardı. Minyon, düzgün, iyi bakılmış bir vücudu vardı. Nefes kesici bir gülümsemeye sahip dolgun, kalın dudaklar ve başka tarafa bakmanıza izin vermeyen çılgılık atan mavi gözler.

Ağzımı açık bırakacak türden bir güzellikti ama ağzımdan hiçbir şey çıkmadı.

"Peki, kim bu dağınıklık?" diye sordu bana. "Ya da daha önemlisi, sen kimi aldın?" Cevabımı beklerken sıırttı, dudaklarının parlaklığı benimle alay ediyordu. Ben hâlâ bir şey söylemeyince devam etti: "Miami'ye beş yüz dolar yatırdım. Para çizgisini aldım, bahsi üstüyle paraya çevirdim." Kendini yelpazeliyormuş gibi yaptı. "Terlememeye çalışıyorum ama kaybedersem bu ciddi bir rezalet olur."

Kumarı ve basketbolu biliyordu.

Lanet olsun, bu çok seksiydi.

Tek istediğim konuşmaya devam etmesiydi, böylece ağzını izlemeye devam edebilecektim; nefes alırken neredeyse nabız gibi atan ağzını, dilinin dudağının kenarını nasıl yaladığını, pipeti almak için nasıl genişlediğini, içerken plastiği nasıl emdiğini.

Sikim çok sertleşmişti.

"Bence kendine güvenli bir bahis buldun," dedim ona, aniden sesimi bularak.

Gözleri göğsümde gezindi, sonra televizyon ekranlarının olduğu duvara baktı, profili de bir o kadar güzeldi. Küçük, eğimli bir burun, çarpıcı bir çene çizgisi, dışarı fırlamış, yalamam için yalvaran bir köprücük kemiği.

Dikkatinin tekrar üzerimde olmasını istiyordum, bu yüzden "Neden Miami?" diye sordum.

"Ben orada yaşıyorum." Kalbine dokundu. "Onlara karşı asla bahse giremem." "Yeterince adil."

"Ve oraya gidiyorum, bu yüzden biraz

gururluyum." Bir üniversite öğrencisi

Yirmi *iki* belki.

Eğer tahminim doğruysa, ondan on bir yaş büyüktüm.

Daha on bir yaşındayken öğretmenlerime hukuk okumak istediğimi söylüyordum. Daha ortaokula başlamadan önce bile ailemin izinden gideceğimi ve onlar emekli olur olmaz şirketlerinin başına geçeceğimi biliyordum. Ford ve Dominick ile paylaşacağım bir rol.

Ama bu, bu lanet olası güzellik daha ana rahminden bile çıkmamıştı.

"Kimi aldın?" Avucunu havaya kaldırdı; sikimin etrafını sarmak için mükemmel bir büyüklükteydi. "Sakın söyleme. Tahmin etmek istiyorum." Göz kapakları daraldı, yüzümü taradı. "UCLA?"

Hızlıca bir içki aldım. "Bunu nereden biliyorsun?"

"İyi bir tahminciyimdir." Kucağına baktı, büyüleyici gözlerinde endişeli bir ifade vardı. "Birinin koltuğunu mu aldım?"

"Neden? Kalkmak mı istiyorsun?"

Başını geriye yasladı ve gülerken boğazını ortaya çıkardı. "Sanırım hayır. Burası oldukça rahat."

Ford bu noktada lanet olası yere oturabilirdi, umurumda değildi. Kucağıma oturmadığı sürece bu kızın hareket etmesine izin veremezdim.

O ekranlara dönüp bakmadan önce, "Miami'den buraya kadar geldin, ha?" dedim. "Mart Çılgınlığı." Saçlarını yana yatırdı, siyah bukleler omzunun üzerinden sarkıyordu, memesini örtüyordu. "Vegas izlemek için iyi bir yer gibi geldi."

"Oğullarım ve ben bunu her yıl yaparız." Onun diğer tarafında oturan Dominick'e başımla işaret ettim ve sonra arkamızdaki arkadaşlarımızı gösterdim -Brett, Jack ve Max, anlaşmalarının çoğu için bizim şirketimizi tutan eğlence ajanları. "Bu bizim geleneğimiz."

Dönüp yüzlerine baktı. "Yani bu adamlar sana mı ait?"

Güldüm. "Buna cevap vermeli miyim emin değilim."

"Peki ya tuvalete giderken neredeyse bana çarpacak olan? O da sana mı ait?" Bir bacağını kışının altına soktu, görmek için can attığım bir parçasıydı. "Eğer öyleyse, o çocuğa biraz ekmek ve kahve getirmelisin, hemen."

"O benim küçük kardeşim. Bekâr bir baba olduğu için onu biraz rahat bırakıyoruz." Elimi uzattım, teninin yumuşaklığını hissetmek istiyordum. "Ben Jenner."

Şaşırtıcı bir şekilde, tutuşu beklediğimden daha güçlüydü, teni tahmin ettiğimden bile daha ipeksiydi. "Jo." Bakışları tekrar ağzıma kaydı, birkaç saniye orada kaldıktan sonra Gül. "Tanıştığımıza memnun oldum, Jenner." Alt dudağını içine çekip çiğnedi. "Ve sen... Jo."

Eli benim elimde olması gerekenden çok daha uzun süre kaldı. "Miami'nin şütör gardını duydun mu?"

"Ne oldu?"

"Ayak bileği sakatlığı. Turnuvadan önce dedikodu çıkmasını istemediği için sessiz kaldı. Eğer bu maça çıkmasaydı" -başını salladı- "ah adamım, bu çok acımasız olurdu."

"Şu anda kazanıyor olmazdınız." Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Pipetinin ucunu ısırdı ve ağzında tutarak, "Oh, yine de kazanıyor olurduk.

Florida State maçıını hatırlamıyor musun?" Durakladı, beynimin beni yakalamasını bekledi. "Şutör gardımız grip olmuştu ve biz yine de yetmiş bire altmış beş kazanmıştık."

Birlikte olduğum kadınların çoğu bu konuşmayı yapamazdı. Sporla ilgilenmiyorlardı, belirli bir takıma sadık değillerdi ve kesinlikle herhangi bir maç istatistiğini hatırlayamıyorlardı.

Ama lanet olsun, bu çok ateşliydi.

"O oyunu nasıl unutabilirim?" Dedim ki. "Florida State'in guardı en iyi maçlarından birini çıkarmıştı ama yine de sizi yenemediler."

"Gardları yumuşak."

Biramdan uzun bir yudum aldım ve tüm bu süre boyunca onu izledim. "Öyle mi? Nasıl yani?"

"Ayak parmağı kırıldığı için sezonun yarısını dışarıda geçirdi." Gözlerini devirdi. "Muhafızlarımız koltuk değnekleriyle Everest'e tırmanabilir. Onları hiçbir şey durduramaz."

"Grip hariç."

"Aman Tanrım," diye inledi. "Yüz beş derece ateşle hastanedeydi ve böbrek taşlarının yanı sıra kötü bir pankreatit vakası geçirdi. Ona bu kadar sert davranmayı bırak. O çocuk hiç de korkak değil."

İçinde bir mücadele vardı. Bu hoşuma gitti.

"Futbol konusunda da bu kadar bilgili misin?"

Gülümserken dişleri dudağını çekiştiriyordu. "Sınav yap beni."

Ona alakasız sorular sormaktan çok daha fazlasını yapmak istiyordum.

Onu odama taşımak ve beynindeki tüm spor gerçeklerini sikip atmak istedim.

"Peki ya-"

Telefonumun titreşimi beni durdurdu.

Parmağımı kaldırıp konuşmamıza ara verdim ve cebimden hızla telefonumu çıkarıp ekranda Dominick'ten gelen mesajı gördüm.

5K'ya bahse girerim, önümüzdeki on dakika içinde onu becerirsin. Altını mı üstünü mü istiyorsun?

Cevabımı yazmadan önce gülerek Dominick'e bakmak için Jo'nun etrafına baktım.

Tamam.

Bundan daha iyi olduğunu sanıyordum. Beni hayal kırıklığına uğrattın, kardeşim.

Ben: Sadece ona bakarak biraz daha zaman geçirmek istiyorum.

Dominick: Yatağında çıplak olduğunda bunu bol bol yapacaksın.

Ben: Hiç tadını çıkarma diye bir şey duymadın mı?

LOL. İkimiz de bunun senin tarzın olmadığını biliyoruz.

Hiçbir zaman benim tarzım olmamıştı; haklıydı. Ama lanet olsun, bu kız buna değerdi.

Bu bölümdeki garsonlar gibi bikini üstü ve deri şortla spor salonunda dolaşmıyordu. Jo'nun buna ihtiyacı yoktu. Omuzlarını ve sıcak pembe sütyen askısını açıkta bırakan mini etekleri ve büyük boy sweatshirt'ü içinde tamamen giyinik olmasına rağmen onlardan çok daha seksiydi. Ama onda lezzetli bir vücuttan çok daha fazlası vardı. Zekâsı, çekiciliği ve karizmasının yanı sıra hiç görmediğim kadar çekici bir özgüvene sahipti.

"Seni sorgulamaya gerek yok," dedim, gözlerinin bana dönmesini bekleyerek. "Ayrıca, futbolla başa çıkabileceğine dair içimde bir his var." Gözlerinin altındaki minik çilleri yeni fark etmiştim ve çok sevimliydiler. "Ama UCLA'ya gittiğimi nereden bildiğini merak ediyorum."

Diğer bacağını kışının altına sıkıştırdı. "Jenner, her yerinde LA yazıyor." Hızlı ve zekice.

Kahretsin, bu kıza doyamadım.

"East Coaster Los Angeles'ın havasını biliyor.

İlginç." Gülümsedi. "Her yerimde Miami mi yazıyor?"

Bacaklarını altına sokmadan önce ayaklarını parmak arası terlikler örtüyordu, yeni pozisyonu zayıf, kaslı kalçalarını daha fazla gösteriyordu. Siyah saçları ve mavi gözleri egzotikti ama hiçbir şey ima etmiyorlardı.

"Bronzluğun dışında, hayır."

"Ben senin için sadece dev bir gizemim..." İçkisini bitirdi ve masanın üzerine koydu. "Söylesene Jenner, ne iş yapıyorsun?"

"Tahmin etmek istemiyor musun?"

Güldü ve üstünü düzeltti, artık sütyeni daha fazla görünüyordu. "İstediğin bu mu?"

Bütün manzarayı seyrederek nefes verdim. "İşimi tahmin etmenden çok daha fazla istediğim bir şey var." Biramın kalanını içtim, yeni bir tane almaya zahmet etmedim. "Ben bir avukatım."

"Profesyonel saç kesimi" demeden önce yanaklarında bir kırmızı parıltı belirdi -gözleri başımdaydı ve sonra alçaldı- "kesilmiş sakal, kravatı rahatlıkla tutabilecek bir boyun." Parmağıyla havada daireler çizdi, sanki her bir detayı topluyormuş gibi. "Gözümde canlandırabiliyorum."

Ve gözümde canlandırabildiğim şey, lanet olası dişlerimle o kazağı çıkarmak, anında meme uçlarından birini ağzıma almak ve ucunu kemirmektir. Onu sırtüstü yatırır, dirseklerinin üzerine yaslardım, böylece bacaklarını bana doğru açabilirdi.

"Kravatı boynumda mı hayal ediyorsun... yoksa başka bir yerde mi?"

Gülüştü bile yumuşaktı. "Jenner, bir kıızı nasıl kızartacağını kesinlikle biliyorsun." Bir şeye tutunması gerekiyormuş gibi saçlarını kavradı. "Ama dürüst bir cevap istiyorsan, bir kravat hayal edebildiğim tek yer senin boynun değil. Çeşitli yerlerde birçok düğüm görüyorum - bazıları

diğerlerinden daha ilginç."

Sikim kotumun içinde zonkluyordu.

"Bilekleriniz mi?" Durakladım, yüz ifadesini analiz ettim. "Ya da belki dokunma duyunuzdan vazgeçmek istemezsiniz?"

Bakışları göğsüme inip belime kadar iniyor, yavaşça kalkarken içimi bir sıcaklık kaplıyordu. "Dokunma yeteneğimi kaybetmek utanç verici olurdu, özellikle de önümde -hatta üstümde- hissetmeye değer bir şey varsa."

"Jo..." Ellerimi boynumun arkasında birleştirerek başımı salladım. "Şu anda beynimi çok yaramaz yerlere götürüyorsun."

"Öyle mi?" Başını yana eğdi. "Beynim nerede?" Ben ona bakarken, düşüncelerini deşifre etmeye çalıştım.

"Sorun değil Jenner. Söyleyebilirsin. Beni korkutup kaçırmayacaksın." Kovamın içine uzandı ve soğuk bir bira çıkardı, üstünü çevirdi ve birkaç yudum içti. "Belki de bir iddiaya girmeliyiz; sen haklı çıkarsan şöyle olacak, sen haksız çıkarsan böyle olacak gibi."

"Bir galibiyet bana dudaklarını kazandırdığı sürece, varım." "Hangi dudaklar?"

Hay sikeyim.

Bu kızın ateşi benimki kadar gürültülüydü.

Her nefesi, her bakışı, her dil darbesi onu büyüttü.

Başımı onun yüzüne doğru salladım. "Ben olsam bunlarla başlardım." Birayı elinden aldım ve bir yudum almak için ağzıma götürdüm. "Eğer tatları beklediğim kadar iyiye, daha aşağılara inerdim. Çok daha aşağılara... ta ki diğerlerini bulana kadar."

"Bahsi kabul ediyorum" demeden önce gözleri bana cevap verdi.

Birayı yere bıraktım, aletim fermuarıma sürtünüyordu. "Neden bekliyorsun?" "Ne demek istiyorsun?"

"Diyorum ki... seni şu anda öpsem, beni durdurur musun?"

İki

JOANNA

J Enner beladan başka bir şey değildi.

Spor salonunda yerimi aldığım anda, kaderin beni bir şekilde bu lezzetli adamın yanına yerleştirdiğini öğrenmiştim. Her kelimesi, her ifadesi, vücuduma yaptığı her görsel dalış beni daha çok cezbetti.

Çok güzel olması da yardımcı olmadı.

Kıyafetlerinin arasından bile geniş omuzları ve kollarındaki kasların hatları, dokunmadan duramayacağım bir vücuda sahip olduğunu gösteriyordu. Düz beyaz dişlerini çevreleyen mükemmel dudaklarını kalın, koyu renkli kirli sakalları takip ediyordu. Küçük, sivri bir burnu ve zümrüt rengi gözleri vardı; günahkâr ve son derece baskındı.

Kişiliği gibi baskındı - daha önce bir erkekte hiç deneyimlemediğim bir şeydi, ama bunun uzak duramayacağım bir özellik olduğunu çabucak öğreniyordum.

Kaç kez kalkmaya çalıştıysam da vücudumdaki sıcaklık beni oturmaya zorladı. Bir his fırtınasını, bir karıncalanma uğultusunu harekete geçiren bir sıcaklık.

Kafamdaki tüm uyarı işaretlerini gölgede bırakan yakıcı bir ihtiyaç. Her işaret daha fazla belaya işaret ediyordu.

"Seni şu anda öpsem, beni durdurur musun?"

Sözleri göğsümde kaynıyordu, gözleri o kadar inanılmaz derecede tehlikeliydi ki kızarmamı daha da derinleştiriyordu.

Bacaklarımın arasındaki nokta nabız gibi atıyordu. Zonkluyordu.

Tanrım, neler oluyor?

"Hayır, seni durdurmazdım," diye fısıldadım, daha yüksek sesle konuşmıyordum. Cevabım hazırlanmamıştı; üzerinde düşünülmemişti.

Onun yaklaştığını fark ettiğim anda bu spontanelik bir hataydı.

Avuç içiyle yanağımı kavradı, parmakları saçlarımda geziniyordu ve beni kendine doğru çekiyordu. Beklediğim gibi ağzını ağızıma çarpmadı.

Aramızdaki mesafeyi kapattı ve aramızda bir santim bıraktı.

Sanki kendisiyle alay ediyormuş gibi.

Sanki tadımın nasıl olacağına hazırlanıyordu.

"Ben de buna bakıyordum." Başparmağı alt dudağımlı çekti. "Onu ısırmayı ne kadar çok istediğimi düşünüyorum."

Bir kumarhanede olduğumuzu unutmuşum.

Etrafımız ailesi ve arkadaşlarıyla çevriliydi.

Etrafımızda devasa bir televizyon duvarı, oyunlar ve bahisler vardı. Sadece ona odaklanabiliyordum.

Vücudumdaki bu his.

Bu dürtü beni daha önce hiç deneyimlemediğim bir şekilde kontrol ediyordu. Derin bir nefes aldım. "O zaman seni durduran ne?"

"Seni tattığım an, daha fazlasını isteyeceğim. Ben açgözlü bir orospu çocuğuyum, Jo. Bir öpücükle duramayacağım ..."

Bunlar yalan değil, vaatlerdi.

Gözleri bunu doğruluyordu.

Tek bir tat yeterli olur

muydu? Cevabı

biliyordum.

Aslında, her parçam bu cevabı hissedebiliyordu.

"Peki, ne yapacaksın Jenner?"

Nefesimi tuttum.

Bekliyorum.

Özlem.

"Beni odama kadar takip

et." Rica etmiyordu.

Yapmasını istedim mi?

Tenim kavruluyordu, başparmağının her darbesi yeni bir alevi tutuşturuyordu. "Şimdi mi?"

"Evet." Ayağa kalktı, üzerimde yükseldi, bu sandalyede kendimi çok küçük hissetmeme neden oldu. "Hemen şimdi." Tutmam için elini uzattı.

Parmaklarımız birleştiği anda içimden bir enerji şimşegi geçti. Ne kadar güçlü olduğunu görünce neredeyse sıçrayacaktım.

Ayaklarımın beni götüreceği tek bir yer vardı.

Kendimi bundan vazgeçirmeye çalışmanın, odasına gitmeyi ertelemeye çalışmanın hiçbir anlamı yoktu. Bu adamla seks yapmak kaçınılmazdı.

Çünkü o anda ben Jenner'a aittim.

Parmaklarımız hâlâ birbirine kenetliken yerimden kalktım ve kumarhanede onu takip ettim;

asansörlere yaklaşırken eli belime doğru ilerliyordu.

"Tanrım," diye kulağıma homurdandı. "Senin lanet kığın..." Parmaklarını indirdi, üst kısmıyla alay etti. "Mükemmel olacağını biliyordum ama lanet olsun, bu kadar mükemmel olamazdı."

Söyleyebileceğim o kadar çok şey vardı ki, bunu rayından çıkarabileceğim o kadar çok yol vardı ki, ama aramızdaki bağ çok güçlüydü.

Bunu iliklerime kadar hissettim.

Ben ona sessizlik verdim, o da bana nefes verdi, ön sevişme gibi boynuma vuran nefesler.

Ama asansörün içindeyken kapı kapandı, en üst kat düğmelerinden biri seçildi ve beni arka duvara doğru götürmeye başladı. Metal çubuk omurgama bastırıldığında ağzımdan bir nefes çıktı.

Elleri yüzümü çevreledi. "Çok muhteşem." Gözleri benimkileri delip geçiyordu.

Bakışlarımız kilitli olsa bile beni tümüyle içine alıyormuş gibi hissettirme yeteneğine sahipti. Nefes alamıyordum.

Özellikle de aramızdaki mesafeyi yavaşça kapattığında. "Jo..." Gözleri daha da vahşileşti. "Bir saniye daha bekleyemem."

Dudakları dudaklarıma değdi. Beni sahiplendi.

Bana sahip oluyorsun.

Biranın ve dilindeki arzunun tadını aldım, ağzıma her girdiğinde bir açlık. Geri çekildiği anda bir tatmin.

Gittiği anda bir istek.

Elleri belimde, beni kendisine doğru tutarken, aramızda hava bile yoktu.

Kapı açıldığında beni kollarına aldı ve koridorun sonuna kadar taşıdı. Sütine girdiğimizde, beni daha ayağa kaldırmadan kıyafetlerimi çıkarmaya başladı. Aceleyle üzerime geçirdiğim sweatshirt'ü yere fırlattı, sütyenim çok geride kalmadı ve jean şortum bacaklarımdan aşağı kayd, ardından tangam geldi.

Artık ayaktaydım, aynısını ona da yaptım, sadece derisi kalana kadar çektim, çektim.

Tanrım, haklıydım. Vücudu düşündüğüm kadar mükemmeldi. Göğsünden omuzlarına doğru inen kas dalgaları hem bicepslerinin hem de tricepslerinin kabarmasına neden oluyordu. Karın kaslarının ortasında seksi, ince bir kıl çizgisi uzanıyordu, her biri karnına kazınmıştı, parmaklarımdan kaybolabileceği kadar derindi.

Kıllar sikine doğru devam etti.

Uzun, kalın shaftına bakarken gözlerim büyüdü, tepesi genişliyor ve sonra uca doğru daralıyordu. Geçmişimdeki oğlanların aksine, Jenner bir erkekti.

Ve bu vücudunun her santiminden anlaşılıyordu.

Birkaç adım geri attı ve o zaman sütinin oturma odasında olduğumuzu fark ettim,

tamamen çıplak duruyordu, gözleri beni yutuyordu.

"Lanet olsun." Başını iki yana salladı, dudakları kışkırtıcı bir sırıtışa dönüştü. "Ben dünyanın en şanslı orospu çocuğuyum." Bakışları beni bir aşağı bir yukarı taradı. "Nefes kesicisin."

Elleri sırtımın etrafında dolaştı ve beni eğmeye başladı, boğazımdan aşağı öpebilmesi için beni ondan uzaklaştırdı. Ağız önce göğüslerimin tepesine, sonra da karnımın ortasına indi.

"Zevkiniz..." Dilini göbek deliğimde gezdirerek bana bir örnek verdi. "Bu lanet olası ölümcül."

Her ne kadar cazip gelse de, daha fazla ayrıntı

istememedim. Çünkü biliyordum.

Çünkü ben de onun için aynı şeyleri hissediyordum.

Dudakları dudaklarıma değdiğinde parmağımı dudaklarına koydum ve "Sıra sende. Ağzımı nerede istiyorsun?" Üst ve alt dudaklarında gezindim. "Burası mı?" Aynı parmak göğsünde de gezindi. "Burası mı?" Elim aletin üzerinde gezinene kadar devam ettim. "Yoksa burası mı?" Bir ağız dolusu hava emdim ve ucunu kavradım, içimdeyken nasıl hissedeceğimi hayal ederken amım zonkluyordu.

İçime işliyor.

Beni o kadar sert beceriyordu ki tek yapabildiğim

çığlık atmaktı. "Mmm, Jo."

Bu ses, Tanrım, erotikti.

"Üçünü de istiyorum." Elleri sıkılaştı, yüzümü sabit tuttu. "Ve acele etmeni istemiyorum."

ÜÇ JENNER

W Konu sekse geldiğinde, benim için tasarlanmış tek bir rol vardı.
Başrol.

Yapıyı takip etmek ve sürümde kaybolmak için kontrole, hakimiyete ihtiyacım vardı.

İşle ilgili düşüncelerden kaçabildiğim, gerçekten kafamın dağıldığı, sorumluluklarımın eriyip gittiği ve başka bir şeye odaklandığım tek zamandı.

Şu anda tüm dikkatim Jo'daydı. Ve onun o lanet ağzında.

Nerede istediğimi sordu, ben de önce her yerde istediğimi söyledim. Ama bu yönün biraz açıklığa kavuşturulması gerekiyordu çünkü sikim dudaklarımdan çok daha sert zonkluyordu.

"Dizlerinin üzerine çök."

Yanaklarında bir kızarıklık belirdi ve gözlerine kadar ulaştı. "Ağzımı aletinin üzerinde mi istiyorsun? Bu beni şaşırtmadı."

"Ne kadar iyi emdiğini hissetmeliyim."

Pozisyonunu aldığı anda, şaftımı tuttu ve yumruğuyla pompaladı. "Vücudundan buna kadar, sende küçük olan hiçbir şey yok, Jenner."

Kıkırdadım.

Kıyafetlerimi çıkardığı anda, bakışları bana ne kadar çok çalıştığımı takdir ettiğini söylemişti. Kendine bakma şeklini kesinlikle beğeniyordum - koşmak için yapılmış bir vücut, sıkı uzuvlar, kusursuz bir kalça, avuçlarımdan daha büyük olmayan diri göğüsler.

Sikimi daha fazla sahiplenirken, saçlarının arkasını tuttum ve "Bu senin, Jo" dedim. Uzun bukleleri bileğime doladım. "Ve nazik olmana gerek yok." Ucumu çevrelediği anda tısladım, tepemi yalarken "*Fuuuck*" diye nefes verdim.

Üst kenarın üzerinde döndü ve alçaldıkça, daha fazla baskı uygulayarak, ağzı lanet olası bir vakum haline geldi.

"Oh lanet olsun."

Beni daha derine alıyor, ucuna daha fazla sürtünme ekliyor, beni damlayan bir koniymişim gibi yalıyordu.

Parmaklarımı saçlarına gömüp onu yönlendirmeye çalıştım. Ama yerinden kımıldamadı.

Bu kız kendi başına bir şeyler yapmak istiyordu.

Ve eğer onun ağzını istiyorsam, bunu kabul etmek zorundaydım.

"Cehennem evet," diye inledim, kontrolü ona devrettim, içime ne girdiğini merak ediyordum.

Ama bu düşünce taşaklarıma doğru eğilip her birini ağzına alıp yalamaya başlayınca dağıldı.

"Kahretsin, bu iyi hissettiriyor."

Ağzı sikime döndüğünde, eli dibimde dönüp dudaklarıyla buluşmak için merkeze doğru yükseldiğinde, başım geriye düştü.

Bana işiymiş gibi sakso çekmiyordu. Sanki işi almaya çalışıyormuş gibi sakso çekiyordu.

"Aynen böyle," diye kükredim.

Onu daha derine ittim, aletimi daha çok içine alması için. Hareket etmedi.

Ama ben bırakır bırakmaz aşağı daldı ve bana istediğim emişi verdi. Bob üstüne bob.

Sınırlarımı test ediyorum.

Ağzını sıkıyor, boşalmamı ister gibi dilini ıslak tutuyordu. Ve eğer onu durdurmazsam bu gerçekleşecekti.

Sikimi çıkardığımda dudaklarından bir patlama sesi geldi.

Hemen kalçalarına uzandım ve onu kendime doğru çektim. Prezervatiflerim yatak odasındaki bavulumdaydı, bu yüzden onu oraya taşıdım, yatağa yerleştirdim, ben kutudan bir tane çıkarırken bekledi, folyonun köşesini dişlerimle yırttım. Ona doğru yürürken kutuyu üzerimde yuvarladım ve onu kollarıma aldım, bacaklarını belime doladım ve onu en yakın duvara yasladım.

Aminin dışını ovaladım, istediğim kadar ıslak olduğundan emin oldum. Ve lanet olsun, öyleydi.

"Ne kadar kırılgansın?" Cevap vermeden önce ağzını yalayıp yuttum, devam etmeden önce onu tatmam gerekiyordu. "İyi davranmaya çalışabilirim..." Göğsüne baktım, meme uçlarının sertliği ısırılmak için yalvarıyordu. "Ama, lanet olsun, Jo, yapabilir miyim bilmiyorum."

"O zaman yapma."

Gülümsedim. "Bundan emin misin?" "Hayır... ama evet."

Ucum ona girdiğinde inledi ve anında aminin sıkılığını hissettim. Lastiğin her tarafını ıslatan ıslaklığı. Daha da içeri girdiğimde darlığı.

"Siktir!" Amcığı beni rehin almıştı, öyle ki daha derine girip giremeyeceğimi bilmiyordum. "En mükemmel amcığa sahipsin."

Cevabı kelimeler değildi. Kahrolası göğsümde titreşen bir sestti. "Aman Tanrım," diye nefes aldı.

Tırnakları omuzlarıma batıyordu, sanki dizginleri tutuyordu ve ben de altında debeleniyordum.

On

u. Ve onun içine tamamen girdiğim anda olan da buydu.

Birkaç saniye hareketsiz kaldım, ona bedenime alışması için zaman verdim ve kalçalarını kaldırdığında,

tekrar üzerime çöktüğünde, vurmaya başlama zamanı gelmişti.

Tenlerimiz birbirine çarptı, taşaklarım ona çarptı, üstüm klitorisine sürtündü. Tırnakları daha sert batıyordu. "Jenner!"

Kas bulmuştu, başını duvara yaslariken tam ortasına sapladı, ben de boynuna yöneldim, ısırmadan önce etini ağzıma çektim.

"Siktir," diye bağırdı. "Geliyorum."

Bunu hissedebiliyordum.

Etrafımda dolanması.

Beni daha da derine sokmak için kalçalarını nasıl salladığını, her vuruşumun onun içindeki titremeyi hissetmemi sağladığını.

Ama bu yeterli

değildi. Daha

fazlasını istedim.

Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Orgazmı geçene kadar bekledim ve sonra onu yatağa taşıyıp şiltenin üzerine yatırdım.

Ben onun önünde yerde dururken, bacakları belime dolandı. "Becer beni," diye kükredim.

Ve o da bunu yapmaya başladı, kalçalarını oynattı, ben içine girdikçe benimle buluştu.

Katılım beklemiyordum, özellikle de az önce geldikten sonra. Ama durmadı, sakinleşmedi.

Zevk bu kızın uyuşturucusuydu.

Çok fazla olduğunda, taşaklarımda patlama tehdidi oluştuğunda, onu yüzüstü çevirip arkasına süründüm.

İçine girdikten sonra "Çok sıkısın amına koyayım," diye homurdandım. Yatağın kenarına diz çöktüm ve kalçalarını kavrayarak acımasız bir ritim buldum. "Ve çok ıslaksın."

Hiç çaba harcamadan içine girdim -o kadar tahrik olmuştu ki- ve her dalışımda kasıldığını hissettim. Buradan vücudunu, kavisli sırtının zarıflığını, göğüslerinin yanlarını, inanılmaz kıcının yuvarlaklığını mükemmel bir şekilde görebiliyordum.

İçine girmek için can attığım bir kış.

Memisini kavradım, meme ucunu sıkıkça parmaklarımla alay ediyordu.

Bu his hoşuna gitmiş olmalıydı çünkü bana karşı direndi. Tekrar yaptım, bu sefer daha sert,

"Aman Tanrım!" diye bağırdı. "Evet!"

Diğer tarafa geçtim, aynısını yaptım ve sonra klitorisine doğru alçaldım - ona daha da güçlü bir tepki vereceğini bildiğim bir nokta.

Oraya dokunduğum anda bana çarptı, sesleri tüm odayı titretti, seslerine doyamadım.

"Jenner!" diye nefes nefese kaldı. "Durma!"

İki parmağımın pedlerini kullanarak klitorisine karşı ileri geri hareket ettim. Boşaldığını hissetmem için sadece birkaç kez geçmem gerekti.

Titriyor.

"Ahhh!" Durakladı. "Ahhh!" diye daha da yüksek sesle bağırdı.

Bir gerginlik geldi, her dalmayı daralttı ve sonra onu becermeye devam ederken üzerime bir ıslaklık damladı.

Ve yaptım.

Tereddüt etmeden.

Merhamet etmeden.

Durmadan ya da hassasiyetten kurtulması için ona zaman tanımadan çünkü onu hemen o yere geri getirmek istiyordum.

Ama burada değil, bu şekilde değil.

Orgazmının geçtiğini anladığımda onu ters çevirdim ve kucağıma oturttum. Amını ucuma doğru tuttum ve homurdandım, "Sür beni."

Gerçekten hızlanmaya başlamadan önce nefesini tutması biraz zaman aldı. Tepeme kadar yükseldi ve kalçalarını dibimde dolaştırarak aşağı indi. Bu şekilde devam ederken omuzlarımı tuttu, dudakları benimkilerin yakınında geziniyordu. Bu yakınlık, her biri bir iniltiyle biten nefes verişlerini tatmamı sağladı.

"İşte bu, Jo. Siktir."

Artık ellerim serbestti, gezinebilir, vücudunun her santimini hissedebilir, daha önce ulaşamadığım noktaların izini sürebilirlerdi. Kıcıyla başladım, kalınlığını, kalçalarının kıvrımlarını kavradım, beni alması için onu zorladım. Beni becermesi için. O amcığa sahip olmama izin vermesi için.

Göğüsleri yüzümde zıpladı ve bir meme ucunu çevreledim, emdim, ucunu dilimle fiskeledim.

"Oh Tanrım," diye bağırdı. Elleri saçlarıma daldı, beni daha yakına çekti. "Lanet olası sikin."

"Al şunu" diye emretmeden önce o küçük tomurcuğu dişlerimin arasında tutarak onu ısırdım.

Eğer kontrolü istiyorsa, bunu talep etmeliydi. Kalan tüm gücüyle bana binmesi gerekiyordu. Çünkü şu anda sikim onun sikiydi ve bu asla vazgeçebileceğim bir şey değildi.

"Sahiplen," dedim ona. "Bana bunu ne kadar istediğini göster."

Gösterdi de.

Şaftımın üzerinden geçti, her dalışta vücudunu döndürerek beni amının içine hapsetti.

"*Fuuuck*." Meme ucunu serbest bıraktım. "Böyle devam edersen, uzun süre senin olmayacak."
"Belki de istediğim budur." Yanağıma doğru nefes aldı. "Belki de boşalmanı hissetmek istiyorum

Çünkü bir erkeğin kendini kaybetmesini izlemekten daha seksi bir şey yoktur." Kahretsin, bu çok seksiydi.

Benim onu memnun etmek istediğim kadar beni memnun etmek isteyen bir kadın. "O zaman sik beni," dedim ona. "Hiç sikilmediğim gibi sik beni."

Sanki bir şalter atmış gibiydi.

Değişen ne hızı ne de kullandığı güçtü. Bu daha derindi.

Daha samimi.

İçimden gelen bir gerginlik.

Üzerimde zıplarken taşaklarımı avuçlamak için arkasına uzandı, shaftımı içinde tuttu, her açıdan sürtünme elde etmek için vücudunu farklı yönlere çevirdi. Taşaklarımı gıdıkladıkça taşaklarım sıkılaşımaya başladı.

Duygu binası.

"Lanet olsun." Parmaklarım klitorisini ovuyor, diğer elim memelerini sıkıyordu.

"Becer beni!" Yaptı, daha sert.

Amı daha da ıslandı.

Neredeyse sikimi kavırıyor, döllerimi sağıyordu. Üflememi istiyordu.

Ve onu alacaktı.

Belini kavradım, tutundum. Aldım.

Amcığının her dalışında orgazmımı vücudumda çalıştırmasına izin veriyor.

"Jo," diye inledim zirveye ulaşmak üzereyken, yoğunluk en güçlü halindeydi, duygu beni tüketiyordu. "Beni boşaltıyorsun amına koyayım."

"Ben de! Oh Tanrım!"

Pompa pompa beni emerek kuruttu ve prezervatifi doldurdu.

O benimle uğraşırken, gözlerim onunkilerde kaldı. Onu izliyordum.

Sikime sahip olduğu her saniyeyi izliyordum.

Ben dağıldığım anda o da dağıldı, kalçalarını sallayarak üzerimde titredi, inlemelerimiz birbirine karıştı. "Oh Tanrım, evet!"

Sonunda sakinleştiğinde, içimden boşalacak bir şey kalmadığında, beni içinde tuttu ve ellerini göğsüme yasladı.

Nefesi kesik kesik geliyordu. "Acaba kızlarım beni arıyor mudur?" Güldü. "Onlara sadece skoru kontrol edeceğimi söyledim."

Doymuş bakışları beni gülümsetti. "Sence bir yirmi dakikanın daha önemi var mı?"

Başını yana eğdi. "Yirmi dakika mı?"

Onu sırt üstü çevirdim, ağzım boynuna daldı. "Belki otuz." Prezervatifi değıştirmek ve her şeyi baştan yapmak üzere olduğumu bilerek inledim.

DÖRT JOANNA

“W Nereledeydin?” Monica, ben onun yanındaki şezlonga uzanırken sordu. Jenner'ın odasından çıktıktan sonra aceleyle kendi odama gittim ve Monica'dan gelen mesajı gördüm.

Kızlar havuza gitmişti ve ben de hemen bikiniyi giyip aşağıya koşmuştum.

Güneş gözlüklerimi yüzümde daha da yukarı ittim ve başımı en yakın arkadaşşıma doğru çevirdim. "Ben... meşguldüm."

"Gözlüklerini çıkar."

"Neden?"

Dirseklerinin üzerine oturdu. "Al. Onları. Çıkar."

Metal çerçeveleri burnumun ucuna kadar indirdim, beni teşhis ederken bakışlarındaki sıcaklığı hissettim. Bakışları daraldı, boynuma indi ve tekrar alnıma çıktı.

Koluma hafifçe vurdu. "Az önce biriyle yattın, değil mi?"

Gülümsememin yayılmasına engel olamadım. "Hayır."

"Yalancı."

Güldüm. Elimde değildi. Beni bu dünyadaki herkesten daha iyi tanıyordu.

Üniversitenin ilk yılında en iyi arkadaşşımla tanıştığınızda, yurt arkadaşı olarak atandığınızda ve o zamandan beri ayrılmaz olduğunuzda olan buydu. Onsuz yaşayamazdım ve bu yüzden birkaç saniye içinde ona her ayrıntıyı vereceğimi biliyordu.

En azından detayların çoğunu.

Bazılarını kendime saklamak istedim.

"Tamam, tamam... Biriyle yattım." Elimi yüzümü yelpazelemek için kullandım. "Kızım, çok sıcaktı. Sigara gibi, kavurucu, *aman Tanrım, bu tür bir sıcaktan asla kurtulamayacağım.*"

Sanki beni daha iyi görmek istiyormuş gibi gözlüklerini çıkardı. "Maçın skorunu kontrol etmeye gittin ve bu kadar çabuk bir erkekle mi tanıştın? Bu nasıl olabilir? Kim bu adam? Şu anda aklım başımdan gitti."

Omuz silktilim. "Spor salonuna oturdum ve ne olduğunu anlamadan onun odasına çıktım."

"Jo..." Az önce tokatladığı yeri sıkıca kavradı. "Seni öldürebilirdi. Ya da insan ticareti yapabilirdi. Ya da sana işkence edebilirdi, Dexter tarzı."

"Seni
seviyorum."

"Şaka
yapmıyorum."

Şezlongda doğruldum, bacaklarımı katladım ve kollarımı karnıma doladım. "Öyle olmadığını biliyorum ama inan bana, durumu değerlendirdim ve tamamen güvendedim."

"Bunu bir daha yapmayacağına söz verir misin?" Pembe içkisini aldı ve bardağın yarısını devirdi. "Biliyorsun, seninle birlikte olmadığım ve ona *en iyi arkadaşımı öldürmeyeceğine dair* onayımı vermediğim sürece."

Sırıttım. "Söz veriyorum."

Fincanı yere bıraktı. "Bunu hallettiğimize göre, bana her şeyi anlat." Lex ve Courtney'nin sığ bir yerde durmuş iki adamla konuştukları havuza doğru baktı. "Tabii onları beklemek istemiyorsan? Çıktıkları anda tüm bunları tekrarlamak zorunda kalacağını biliyorsun."

"Sorun değil." İçkisini kaldırıp yanağıma dayadım, Jenner yüzünden hâlâ kızarmış hissediyordum. "Monica, tek gereken flörtöz bir konuşmaydı. Sanırım kravatlardan bahsediyorduk - bilmiyorum bile- ve bir anda ayaklarının dibinde bir su birikintisi oluverdim. İşte o adam bu kadar büyülü."

"Seni bağlamak mı? Tamam, bu çok ateşli." Garson kız yanımdan geçti ve Monica hâlâ yüzüme karşı tuttuğum içkilerden iki tane daha sipariş etti. "Ee, yaptı mı?"

İçimi çektim. "Hayır, ama zihinsel olarak ona mümkün olan her şekilde bağlıydım. Bedenimi tanıyordu, sanki yıllardır üzerinde çalışıyormuş gibi. Ve bana bir şeyler hissettirdi" -başımı salladım- "daha önce hiç hissetmediğim şeyler."

"Şu anda kelimenin tam anlamıyla sarsılmış durumdayım." Gözleri genişledi. "Sen ilk buluşmada bir erkekle yatan kızlardan değilsin, hatta on iki saniyedir tanıdığın bir erkeği bırak, üçüncüde bile."

"Daha çok on beş dakika gibiydi."

"Şu anda tartışacağımız konu bu değil." Gözlerini devirdi. "Ben Lex ve Court'la hangi mayoyu giymem gerektiği konusunda kavga ederken en iyi arkadaşımın akıllara durgunluk veren bir seks yapıyor olduğu gerçeğini aşmam gerekiyor çünkü hepimiz ironik bir şekilde aynı rengi seçtik ve bu havuz günü yapılmaması gereken bir şey."

Yağlı, güneşten yağlanmış koluna dokundum. "Hani bir adamın gözlerinin içine bakarsın ve bir saniye içinde vücudundan bir sarsıntı geçer ve sana her zerrene sahip olduğunu söyler ya? Ve ne kadar karşı koymaya çalışırsan çalış, o seni kazanacaktır?"

"Hayır." Daha etkili olması için başını salladı. "Hayatımda hiç böyle bir şey yaşamadım. Ateşlilik, evet. Seksilik, evet. Sarhoş seks, ne yazık ki, evet. Ama bir erkeğin benim herhangi bir parçama sahip olması? İşte beni burada kaybettin."

Güldüm. "Bu anı unutma. Bu gerçekleştiklerinde, bu konuşma çok daha anlamlı olacak ve o zaman

bana ne kadar haklı olduğumu söyleyeceksin."

Garsonun tepsisinden iki içki aldı ve birini bana uzattı, az önce içtiğim bir önceki kokteyli geri aldı. "Peki, şimdi ne olacak? Onu bir daha göreceğ misin? Nerede yaşıyor ki?"

Sorularının ağırlığı vardı ve her birinin ağırlığını hissettim. "LA."

"Ben de bundan korkuyordum."

"Ona numaramı verdim. Kim bilir? Belki bana ulaşır. Ya da belki de hayatımın en iyi seksini yaptım ve-" Cep telefonum aramızdaki masadan titreşince sesim kesildi. Onu oraya koyduğumu bile unutmuştum.

Ekrana bir göz attım.

Bilinmiyor: Ben Jenner... Hala senin tadını alabiliyorum.

Monica "Bu o, değil mi?" dediğinde başımı kaldırıp baktım.

Başımı salladım. "Sanırım az önce öldüm." Telefonu ona doğru tuttum ve mesajı gösterdim. "Kahretsin... Sanırım ben de az önce öldüm."

"Buna nasıl cevap verebilirim ki?"

Sırıttı. "O adama ne söyleyeceğini çok iyi biliyorsun." Telefonuma doğru başını salladı. "Sende de ciddi bir sihir var. Şimdi git onu çalıştır kızım."

"Pekala, bana şans dile."

*Ben: Seni hala içimde
hissedebiliyorum. Jenner: Seni
tekrar tatmak istiyorum.
Öyle mi? Ne kadar kötü?*

Monica boğazını temizledi. "Tanrım, parlıyorsun." "Yani, gerçekten parlıyorsun." diye eklerken ona baktım. Bronzlaştırıcı yerine fosforlu kalem kullanmışsın gibi."

Elimin tersiyle yanağıma dokundum. "Hiç makyaj yapmadım."

"Üzerinde o var - bu kapatıcı kadar iyi." İçkisinden bir yudum aldı. "Ne diyor bu?"

"Beni tekrar tatmak istediğini."

"Ve?"

Gözlüklerim hâlâ burnumun ucundaydı ve onları yüzümde daha yukarı ittim. "Ve ona ne kadar kötü olduğunu sordum."

"Ooh, bu iyi."

Jenner: Yarına kadar bekleyemeyecek kadar kötü.

Jenner: Benim odam. Bu gece 7.

Monica akşam yemeği için sekiz buçukta rezervasyon yaptırmıştı, bu da bana hızlı bir sevişme için zaman veriyordu. Tabii Jenner şipşakın ne olduğunu biliyorsa.

Ben: 8'e kadar seninim.

Jenner: Alabildiğim her saniyeyi alacağım.

"Ee?" Monica telefonumu bıraktığım anda "Ee?" dedi.

İçkimi aldım ve göğsüme dayadım, tekrar soğumaya ihtiyacım vardı. "Akşam yemeğinden önce odasına gidiyorum. Merak etme; geç kalmam."

"D'yi alacaksın; istediğin kadar geç kalabilirsin. Ne kadar acıktığını bildiğim için gerekirse sana hazır yemek getiririz."

Havuzdaki kızlara doğru baktım, arkadaşlarıma şeker gibi bakan yabancılarla flört etmelerini izliyordum. "Ne yapıyorum ben?" Bakışlarım Monica'nınkilerle birleşti. "Gerçekten, ne halt ediyorum ben?"

"Eğleniyorsun." Sandalyesinde arkasına yaslandı, ellerini başının altında birleştirdi, kollarını iki yana açtı. "Ve sen de biraz kış alıyorsun." Güldü. "Bu da bir süredir ihtiyacın olan bir şeydi."

"Teşekkürler... sik."

"Dinle, ben sadece gerçeği söylüyorum ve bunu ikimiz de biliyoruz." Yanından geçen iki adamı izlemek için durakladı, ikisi de yakışıklıydı ama ikisi de Jenner'la ilgilenmiyordu. "Burada ne kadar kalacak?"

Bana ne zaman söylediğini hatırlamıyordum ama bu soruya cevap verdiğini hatırlıyordum, ben de "Haftanın geri kalanında burada" dedim.

Ki bu da bizimle aynıydı.

"*Cehennem evet* kutusuna bir çek." Bardağını benimkiyle tokuşturdu. "Onun hakkında başka ne biliyorsun?"

Derin bir nefes aldım. "O bir avukat, Los Angeles'ta yaşıyor, arkadaşları ve bir ya da iki kardeşiyle birlikte burada."

Yüzü kalp gözlü emoji gibiydi. "Avukat mı? Daha yeni öldüm, yine."

"Ve muhtemelen benden on yıl daha fazla yaşı var, belki de daha fazla."

Doğrulup bana baktı ve bacak bacak üstüne attı. "Yaş çok seksi. Bu onu deneyimli yapıyor; onu köklü, başarılı ve bağımsız yapıyor - üniversiteye birlikte gittiğimiz aptalların hiçbirisi için söyleyemeyeceğimiz şeyler."

"Bu kesinlikle doğru."

Öne doğru eğildi ve dizimi sıktı. "Evlenip de ertesi sabah uyandığında hiçbir şey hatırlamayacağına dair söz vermelisin. Böyle çok fazla film izledim." Sanki rüyalar âlemine girmiş gibi gökyüzüne baktı. "Baş nedime elbisemi nasıl tasarlayacağımı ve üzerine giyeceğim her fırfır ve saten parçasını zaten biliyorum ve sabahın üçünde Strip'in dışında bir yerde Elvis arabasına razı olmayacağım."

"Unutmayalım, gelinliğinizi de siz tasarlayacaksınız." Gülümseyerek göz kırptım, ta ki diğer

senaryo aklıma gelene kadar. "Endişelenmene gerek yok; onların onayı olmadan biriyle evlenirsem ailem beni öldürür, sonra da babam onu lime lime eder." Ben bile istemedim

bu düşünceyi aklıma sokmak için. "Jenner ve ben ülkenin iki ayrı ucunda yaşıyoruz ve tamamen farklı dünyaların insanlarıyız. Bu hafta senin de söylediğin gibi sadece eğleneceğiz... başka bir şey değil."

BEŞ JENNER

“**W** Akşam yemeği burada mı?" Elbiseyi vücudunun üzerinden kaydırırken Jo'ya sordum.
Birini çıkarmıştım.

Son bir saattir süitimin zemininde duran bir tane.

"Strip'te bir et lokantası," diye cevap verdi. "En iyi arkadaşım Monica seçti. Bu tür şeylerle o ilgilenir. Ben sadece yemek yiyorum."

Elbise bir deri kadar dardı, her kıvrımı gösteriyordu ve kalçalarından başlayıp kıkına kadar inen, göğüs dekoltesinin köşelerinde kabaran kıvrımlara günlerce sahipti. Ve bu kıyafetle, elbise çok dekolte olduğu için göğüsleri daha da büyük görünüyordu.

"Kahretsin," diye inledim, bir masaya yaslanıp ayarlamasını izlerken. "Kaçsan iyi olur."

Sırıttı ve bu çok güzeldi. "Kaçmazsam ne olur?"

"O elbise vücudundan parçalanacak."

Yüksek topuklu ayakkabılarını giyerken güldü. "Parçalamak yok. Bu benim en sevdiklerimden biri. Sadece parçaları kalırsa kalbim acır."

Onu gözlerimle yemeden duramıyordum. "Sana bir tane daha alırım."

Buna değerci.

Çünkü son bir saat bu kıza duyduğum ihtiyacı tatmin etmemişti.

Ne kadar tadına baktığının, ağzımın onun her santiminde gezinmiş olmasının bir önemi yoktu. Daha fazlasını istiyordum.

Bana ne oluyor böyle?

Tek bir tat her zaman yeterli olmuştur.

Ama şimdi, kendimi ona doğru yürürken buldum, bana ulaştığı anda ona sarıldım, aletim yeniden sertleşmişti.

Bana bakarken elleri yüzümü çevreledi. "Beni sonra alabilirsin." Gözlerime bakarken başparmakları sakalımın üzerinde gezindi. "Ama şimdi olmaz. Kızlarla buluşmam gerek."

Kıcını sıktım. "Bu cevap hoşuma gitmedi ama kabul ediyorum."

Ayak parmaklarının üzerine eğildi, bana o muhteşem dudak büküşünü ve onu içime çekme şansını verdi. Jo'nun tadı farklıydı. Sonbahar kokusu gecenin derinliklerine kadar onu takip etti. Ama

bundan daha fazlasıydı.

Benimkine benzer bir iştahı, bir arzusu, tadına doıamadığım bir karizması vardı.

"Sana mesaj atarım," diye fısıldadı dudaklarıma. Geri çekildi ve elbisesini düzeltti, vücuduna baktı. "Savaştan çıkmış gibi görünüyorum."

"Eğer yapmadıysan, seni yeterince sert sikmemişim demektir."

Güldüğünde başı geriye düştü -daha önce de yaptığı ve beni çılgına çeviren bir şeydi bu. "Beni kesinlikle yeterince sert siktin. Yarın yürüyüp yürüyemeyeceğimi bile bilmiyorum." Kapıya yöneldi ve açmadan önce el salladı.

"Sonra görüşürüz, Jo."

O giderken, kıcının görüntüsüne baktım. Daha yeni tutmuş olmama rağmen, yatağımın üzerine yayıldığında yanaklarını öpmüş olmama rağmen, yine de bakmaktan kendimi alamadım.

O vücut.

Yeni sikilmiş amcığı.

Kapı kapanırken bana verdiği o doıgun gülümseme.

Lanet olsun.

Bu kız da kim?

Döndüm ve yatak odasına yöneldim, akşam için hazırladıım kıyafeti giydim - bir kot pantolon ve bir düğme, üstüne bir spor ceket. Dişlerimi fırçalamak ve biraz kolonya sıkmak için banyoya hızlıca uğradım. Ellerim musluğun altındayken, parmaklarıma su dökülürken, yüzümü temizlememeye karar verdim. Bunu yaparsam Jo'nun kokusu giderdi, sakalımda hâlâ kokusunu alabildiğim bir şeydi bu.

Akşam yemeğinde ve kulüpte giymek anlamına gelse bile onu biraz daha tatmak istiyordum.

Ondan kurtulmak için fazla iyiydi.

Lanet olsun, aklımı kaçırdım.

Yatak odasına geri döndüm, cüzdanım, telefonum ve oda anahtarım yanımda olduğundan emin olduktan sonra koridordan Dominick'in süitine yöneldim.

Dominick kapısını açarken, "Tam zamanında, orospu çocuğu," dedi. "Gelip gelmeyeceğini merak ediyordum."

Yumruğumu masaya vurdum ve "Meşguldüm"

diye cevap verdim. "Umarım bu Jo'yla birlikte olduğun anlamına geliyordur?"

Birkaç saat önce bahis bürosuna döndüğümde, adamlarla birkaç küçük ayrıntıyı paylaşmıştım. Bana başka bir seçenek bırakmamışlardı; sorular kıcımın üstüne oturduğum anda başlamıştı.

"Bunu biliyorsun," dedim ona.

Omzumu kavradı. "Siktir, dostum. Vegas'taki ikinci gününde bunu başardın. şimdi beni gururlandırırıyorsun."

Oturma odasına girdiğimde Brett bana bir viski uzattı. "Kukuya," dedi ve kadehini benimkine tokuşturdu.

Bir içki aldım ve sandalyelerden birine yaslanmış olan Ford'a baktım. "Daha iyi hissediyor musun?"

Başını salladı. "Kestirmenin faydası oldu ama akşam yemeğine kadar içki içmeyeceğim." Bir şişe su uzattı. "Yeni arkadaşımla tanış."

Güldüm. "En azından yatakta değilsin, oda servisi siparişi veriyorsun, ki ben de senden bunu bekliyordum."

"Ve bunu asla unutamayacak mısın?" Başını iki yana salladı. "Hayır, teşekkür ederim. Düşüş çirkin olabilir ama önemli olan toparlanmaktır."

"Lanet olası gerçek bu değil mi?" dedi Max. Ford'un yanına oturdu. "Nasıl yapacağımızı bildiğimiz ve iyi yaptığımız tek şey, sonsuz miktarda bok vermektir."

Max bu konuda haklıydı.

Akşam yemeğine ve gece kulübüne gidemeyecek kadar sarhoş olmak, fırsatını bulduğumuz her an çağrılmaya davetiye çıkarmak demektir. En iyi arkadaşlarımız olan bu adamlarla alay etmek hiç bitmezdi.

"İyi misin?" Jack ve Dominick'in konuşmakta olduğu balkona doğru yürürken Brett kolunu omuzlarıma dolayarak sordu.

Dominick, aralarında Brett, Max, Jack ve çok fazla testosteron içerdiğini söylediği için erkek gezilerine katılmayan diğer ortakları Scarlett'in de bulunduğu eğlence ajanlarından oluşan The Agency ile iş yapmaya başladığından beri hayatımızın demirbaşları haline gelmişlerdi.

"Gerçekten iyi," dedim ona. "Ama suratımı dağıtmaya ve harika bir yemek yemeye hazırım." Kavrayışı sıkılaştı. "Bu ikimiz için de geçerli."

Dominick'in odası da benimki gibiydi ve arka tarafındaki balkondan Bellagio fiskiyelerini ve Strip'teki eşsiz, ışıklandırılmış yüksek otelleri görebiliyordu. Brett ve ben dışarı çıktığımızda gökyüzü kararmaya başlamıştı ve bu şehre bambaşka bir hava katıyordu. Burada yaşadığımız eğlencenin yanı sıra, Vegas'ın en sevdiğim yanı manzarasıydı. Dağlar etrafı çevreliyordu, göbek ışık, enerji ve renk patlamasıydı.

Normalde bu manzaraya bakar ve dizüstü bilgisayarımda beni bekleyen tüm işleri düşünürdüm.

Ama bu gece aklımı kemiren şey iş değildi.

Jo'ydu.

"Bir günde iki kez," dedi Brett, ellerimiz dışarıdaki cam duvarın tepesini çevreleyen ahşap tirabzanın üzerinde dururken. "Bu tek gecelik bir ilişkiden daha fazlası, dostum."

Bir hatırlatma daha.

Hâlâ vücudunu görebiliyor, hâlâ teninin yumuşaklığını hissedebiliyor, hâlâ sikimin üzerinde titrerken attığı çığlıkları duyabiliyordum.

Kadınlar beynimde yer kaplamıyordu.

Geldikleri gibi hızla gittiler. Burada kalmaları için zamanım yoktu. Hayatım bunun için çok hızlı ilerliyordu - seyahat, iş, iş için seyahat, her hafta tekrarlanan bir kısır döngü. Hukuk fakültesinden mezun olduğumdan beri telefon numarası istemedim. Adres ezberlemedim. Kadınlar, beş yüz dolarlık Kobe bifteği yerken içilen koyu, ağır bir cabernet sarahı gibiydi. Yemeği güzelleştirirlerdi.

ama gösterinin yıldızı onlar değildi.

Yıldız çalışıyordu.

Her zaman öyleydi; her zaman da öyle olacaktı.

Ancak uzun siyah saçları ve ışıltılı mavi gözleri olan bu küçük güzellik, silemeyeceğim bir yere kazınmıştı.

Ve bu konuda ne yapacağımı bilmiyordum.

Brett'e doğru döndüm. "Ben Vegas'tayken birkaç gecelik bir ilişki yaşayabilir, ama burada bitecek."

"Bundan emin misin?" Brett sordu.

Ben cevap vermek üzereyken Jack içeri girdi ve Dominick yanıma gelerek, "Jo'dan bahsediyorsan, o çoktan amcığını kırbaçladı," dedi.

Kardeşıme baktım. "Bana söylemek istediğin bir şey var mı?" Dominick gülümsedi. "Gerçekten duymak istiyor musun?"

Güldüm.

Bunun nereye varacağını biliyordum.

Dominick artık Kendall'la çıktığı ve Brett de Hollywood'un en popüler aktrisi James Ryne'la nişanlı olduğu için her şeyi bildiklerini sanıyorlardı. Her şeyin cevabını biliyorlardı. Sanki kadınlarla ilgili her durumda psikolog gibiydiler.

Bunu duymak için

sabırsızlanıyordum. "Elbette,

getir," dedim ona.

"Ondan hoşlanıyorsun ve bu konuda ne yapacağını bilmiyorsun."

Şimdi gerçekten güldüm. Hatta o kadar çok güldüm ki başım arkaya düştü. Bu hareket anında odamda daha önce yaşadığım bir anıyı hatırlattı.

Sikeyim.

"Dinleyin, ikinizin de kendinizi en yeni ve en iyi Dr. Phil sandığınızı biliyorum ama neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikriniz yok. Miami'de yaşıyor ve üniversitede okuyor. Bırakın peşinden koşmayı, böyle bir düşünceyi aklımdan bile geçirmeye hakkım yok."

"Yani o biraz yavru," dedi Dominick. "Bu tartışmalı bir konu. O yasal - önemli olan tek şey bu."

"Ve biliyorsun ki ilişkimin yarısı James film çekerken uzun mesafeli oldu." Brett başıyla Max'i işaret etti. "O ve Eve de her zaman aynı şehirde yaşamadılar." Sonra Jack'i işaret etti. "Ve Samantha'yla da ayrı kaldıkları zamanlar olduğunu biliyorsun."

Kulaklarıma inanamayarak Brett ve Dominick'e baktım. "Dur bakalım. Bugün birkaç kez sikimi yalattırdım ve birdenbire beni evlendirip beyaz çitlerimi mi hayal ediyorsun?" Başımı salladım. "İkinizin içine ne girdi bilmiyorum ama Tanrım, iyice abartıyorsunuz." Dominick'e ters ters baktım. "Özellikle de sen, benimkiyle aynı hayatı yaşayan adam."

"Ama Şimdi yle mi?" Dominick sordu. "Bu dersi aldım ve başıma gelen en iyi Şeyi neredeyse elimin tersiyle itiyordum."

Elimdeki viskiyi boşalttım, sabrım tükeniyordu. "Bitti mi?"

Elini havaya kaldırdı. "Sadece olasılıklara açık ol diyorum. Daha Őansa dönüŐmeden onları dıŐlıyorsun. İster Jo'yla ister başka bir kızla olsun, durup neler olabileceğini düşünmeni istiyorum."

Bardağımı yere bıraktım, keşke ilerinden biri Şişeyi dışarı getirseydi diye düşündüm.

Söyledikleri herhangi bir Şeyi dikkate

alıyor muyum? Tabii ki hayır.

Bu bir konuşma kaybı.

"Seni duydum. Şimdi sanırım yemek vakti geldi," dedim.

Bu kovulmanın düşüncelerin de gitmesine neden olmasını diledim. Ama oradaydılar, önümde ve merkezde.

Vegas'ta neredeyse bir haftam kalmıştı. Jo'nun da yle. Eğer bu cazibeler devam ederse ...

Hayır, beynimi oraya koymuyordum.

Dominick, "Kendall'la çıkma fikrini sürekli reddettiğimde Ford'la bana yaŐattıđınız onca cehennemi unutmuş görünüyorsun," dedi.

İlişkisinin başlangıcı sallantılı bir yolculuk olmuştu. Ve Ford ve ben her zaman onun yanındaydık, lanet elini tutuyorduk.

"Anlıyorum," dedim ona. "Ama bu çok erken."

"BaŐlangıçta ben de öyle düşünmüştüm," diye itiraf etti. "Ama kızımı gördüğüm an, iten içe onun benim olacağını biliyordum. Bu duygu beni ele geçirdi ve elimden geldiğince onunla savaştım, ama onu lanet olası aklımdan çıkaramadım."

Hay sikeyim.

Şu anda istediğim tek Şey ellerimi onun kıına dolamak ve vücudunu kendime doğru çekmek, lanet olası dilimle ağzına saldırmaktı.

Balkondan uzaklaŐtım ve "Ben gidiyorum. Sarhoş olma vakti geldi. Siz ikiniz geliyor musunuz?"

Cevap beklemedim. İçeri girip Max, Jack ve Ford'a katıldım.

Ama Brett ve Dominick'in arkamdan güldüklerini duyabiliyordum, ardından da "O orospu çocuğu az önce neye uğradığını bile bilmiyor" diyorlardı.

ALTI JOANNA

“Shake it, "Monica kıcımlı onunkine karşı topraklarken şarkı söyledi, müzik içimden akıyordu. Kulüplere gitmek ve dans etmek Miami'deki gece hayatımızın büyük bir parçasıydı, bu yüzden sadece mantıklı

Vegas'tayken de aynısını yapacağımızı düşündük. Bunu burada yapmanın en iyi yanı, bu şehrin yabancılarla dolu olmasıydı. Tanıdığımız biriyle karşılaşma ihtimalimiz çok düşüktü. İstedğimiz gibi dans edebilir, istediğimiz gibi giyinebilirdik. Gevşeyebilir, umursamayabilir ve müziğin bizi ele geçirmesine izin verebilirdik.

En azından ben öyle düşünmüştüm.

Ta ki dans ettiğimiz hoparlörden başımı kaldırıp Jenner ve ekibini VIP alanında görene kadar.

Aman Tanrım.

Beni görmediğinden emindim çünkü adamların hiçbiri bize doğru bakmıyordu.

Burada olmasına şaşırmadım. Burası Strip'teki en tanınmış kulüplerden biriydi. Vegas'ı ziyaret eden ünlüler hakkında ne zaman bir şeyler okusam, mutlaka buraya uğradıklarından bahsedilirdi. Jenner'la aynı bölümde oturduklarından emindim - doğru geçiş kartlarımız olmadığı için kızlarım ve benim giremediğimiz bir alan. Buraya sadece dans etmeye geldiğimiz için o kartları almaya çalışmamıştık.

"Monica..." Kolundan çekiştirerek dikkatini çektim. "Bak." Jenner'ı işaret ettim ve "Bu o" derken yüzünü izledim.

Bana baktı, neredeyse içkisini döküyordu. "Onun gibi mi, onun gibi mi?" Başımı salladım. "Evet, bu Jenner."

"Daaamn, kızım." Onu içine çekerken gözleri genişledi. "Ben Affleck'in çok daha seksi ve genç versiyonu gibi. J.Lo versiyonu, Jennifer Garner versiyonu değil."

"Doğru mu?" Aradaki bağlantıyı kuramamıştım ama çok doğru söylemişti. "Adamım, çok lezzetli."

"Bunlar iki yanındaki kardeşleri mi?" Neredeyse miyavlıyordu. "Eğer öyleyse, beni bağlaman gerek. Yani, ben bile..."

"Evet, bunlar Ford ve Dominick, açıkçası hangisinin hangisi olduğundan emin değilim. Karşılarındaki adamlar onların arkadaşları."

Hepsi kesinlikle yakışıklıydı. Ama

Jenner değillerdi.

Yüzü çok keskindi, onu çok erkeksi ve seksi kılan kenarları vardı, kaşları onu onsuz hayal edemeyeceğim kadar doğal bir eklenti idi.

Ve sonra cesedi vardı.

Sigh.

"Bu gece içtiğimiz içkiden midir nedir bilmiyorum ama, vay anasını, kızışmış gibi görünüyorsun, kadın."

Onunla yüzleşirken kıkırdadım. "Karşı konulmaz biri. Cidden elimde değil." Ve tehlikeliydi, ama bu tanımı eklemedim.

Bunu kendime sakladım.

Ateşimi ölçer gibi yüzüme dokundu. "O kadar iyi, ha?" "Hiçbir fikrin yok."

Fincanımı kaldırarak beni bir yudum almaya zorladı. "Burada olacağımızı biliyor muydu?"

"Akşam yemeğinde ya da sonrasında nereye gideceğimiz hakkında tek kelime etmedim" demeden önce yutkundum.

"O zaman bu kader, bebeğim."

"Kader nedir?" Lex diğer tarafıma geçerken Courtney arkamızdan kollarını ikimizin de omuzlarına dolayarak konuştu.

"Jenner burada," dedim ona.

"Ne?"

"Biliyorum," diye kabul ettim. "Ama bunun bir önemi yok. Biz sadece eğleniyoruz ve o da adamlarıyla birlikte burada, muhtemelen başka bir kızı tavlama çalışıyor."

Lex sözümü keserek, "Önemli," dedi. "Ve kimseyi tavlamıyor. Masalarında tek bir kız bile yok." Haklıydı.

Görebildiğim kadarıyla sadece adamlar ve birkaç şişe içki vardı. Yine de, bu her neyse, Vegas'ın ötesine geçemezdi.

Farklı yaşlardaydık, çok farklı dünyalarda yaşıyorduk ve çalışmamamız için milyonlarca başka neden vardı.

"Yani?" Monica söyledi.

Ona doğru döndüm. "Ne olmuş yani?"

Kıçımı itti. "Öyleyse... git onunla konuş."

"Sen delisin."

"O haklı. Hemen gidip onunla konuşmalısın," dedi Lex.

Courtney, "Ve sonra bize VIP alanına giriş izni verin, böylece orada buradan daha ateşli çocuklar olup olmadığını görebiliriz," diye ekledi.

Kulaklarıma inanamayarak üçüne de baktım. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

Monica güldü. "Bence kesinlikle şaka yapmadığımı biliyorsunuz."

Courtney beni döndürdü, böylece Jenner'la yüz yüze geldim ve kulağıma, "Git o çocuğu kızdır," dedi.

"Ve acele et," diye ekledi Monica. "O kardeşlere daha iyi bakmam ve yakından o kadar sulu olup olmadıklarını görmem gerekiyor."

Kıkırdadım ama bu daha çok sinirden oldu.

O çocukla sadece dalga geçmiyordum. Ateşle oynuyordum.

Arkamı dönmeye çalıştım ve üçü birden "Git!" dedi. "Pekâlâ, pekâlâ."

Üzerinde dans ettiğimiz hoparlörler kulübün bu tarafını boydan boya geçerek Jenner'ın oturduğu VIP alanının önüne kadar uzanıyordu. Sorun şu ki, hoparlörlerin üzerinde sadece kızlarım ve ben değildik. Her taraf insan doluydu. Jenner'ın dikkatini çekmek istiyorsam, ona mesaj atmak dışında tek yol buydu.

Ama dikkatli olmam gerekiyordu, yoksa en az üç metre aşağıya düşebilirdim.

Dengemi korumak için ellerimi duvara dayadım ve ona doğru ilerlerken önümde dans eden herkesten özür diledim. Yaklaştıkça çocuklardan biriyle derin bir sohbeta dalmış olduğunu gördüm, sırtı hâlâ bana dönüktü.

Sadece birkaç metre uzaktayken, topuklu ayakkabılarla takılmamaya dikkat ederek kalan mesafeyi parmak uçlarımda yürüdüm ve "Jenner!" diye bağırdım. Cevap vermeyince, beni duymadığını varsayarak tekrar denedim, "Hey, Jenner!"

Döndü, gözlerimiz birleştiğinde yüzünü ısıtan bir gülümseme belirdi. Ayağa kalktı ve iki bölümü ayıran tırabzanın üzerinden eğilerek bizi birbirimize yaklaştırdı. "Burada ne yapıyorsun?"

Parmaklarının yanındaki yeri tuttum, iki kız arkamda twerk yaparken canımı kurtarmak için yapıştım. "Arkadaşlarımla geldim." Yüzümde bir sırıtma belirdi, elimde değildi. "Peki ya sen?"

"Burası Vegas'taki en iyi kulüp. Her zaman yolumuzu buraya düşürürüz." Bakışları vücudumdan aşağıya indi, gözlerini bir memnuniyet ifadesi doldurdu. "Kahretsin, muhteşem görünüyorsun"- yavaşça yüzüme doğru ilerledi

-"Ama yine de o elbisenin üzerimde olması hoşuma gidiyor." "Neden VIP alanında değilsin?" diye eklediğinde yanaklarımda bir sıcaklık patladı.

Sesinin sertliği ve bakışlarındaki açlık beni ıslattı.

Sadece saniyeler sürmüştü ve bu daha önce hiç olmamış bir şeydi. "İçeri girmenin hiçbir yolu yok," dedim ona.

Kulübün ön tarafını işaret etti. "VIP girişi kapının yanında. Benimle orada buluş. Seni içeri alacağım."

"Benim arkadaşlarım da mı?"

Başını salladı. "Tabii ki."

Monica'nın bu gece bana içirdiği votkanın etkisiyle olsa gerek, ona bir öpücük kondurdum ve

adımlarımı geri çekerek kızların yanına döndüm.

"Bizi içeri mi alıyor?" Lex onlara ulaştığımda sordu.

"Evet, hadi." Elini tuttum, Court ve Monica'nın arkamızda olduğundan emin olduktan sonra bizi hoparlörlerden indirdim ve dans pistinden kulübün önüne doğru hızla ilerledim.

Jenner giriş alanında fedailerden biriyle duruyor ve onunla en iyi arkadaşlarmış gibi konuşuyordu.

Hiç şaşırmadım.

Onun gibi birinin Vegas'ın en gözde kulübü de dahil olmak üzere her yerde bağlantıları vardı. Fedai Jenner'a "Kızlar bunlar mı?" diye sordu.

Gülümsedi. "Evet, dördü de."

"Kimliklerinizi görmem gerekiyor," dedi fedai bize. "O zaman bileğinize bir bileklik takacağım. Gidene kadar çıkarma."

Arkadaşlarım ve ben ehliyetlerimizi hazırlamıştık ve kontrol edildikten sonra fedai kâğıt bilezikleri bileklerimize doladı ve merdivenlerden yukarı çıktık. Ama Jenner fedainin eline bir şey sıkıştırmadan önce değil, elinin hızlı bir hareketi bana bunun yüz dolarlık bir banknot olduğunu gösterdi.

Bu kulübe girmek çok zordu. Arkasına gizlenmiş bir yüzlük daha olduğunu sanıyordum.

Son merdiveni çıktığım anda Jenner'ın kolu belime dolandı ve beni kendisine doğru çekti. "Seni düşünmeden edemiyorum." Elini indirdi ve popomu sıktı. "Ve bunu." "İnan bana, ben de aynı şeyi hissediyorum." Hızla kızlarıma baktım ve Monica bana göz kırptı. "Teşekkür ederim.

bizi içeri soktuğun için."

Bana bir öpücük verdi ve dudaklarındaki viskinin, hareketlerindeki arzusun, aramızdaki şehvetin tadını alabiliyordum. "Benim için zevkti."

Bu iki basit kelime onun ağzından çıktığında çok seksiydi.

Kızlar bu konuda ısrar ettiğinde tereddüt etmiş olsam da dinlediğim için mutluydum. Kollarının beni sardığını hissetmek kesinlikle alışabileceğim bir şeydi.

Çünkü o gittiğinde bile dokunuşu beni tüketmeye devam etti ve süitinden ayrıldığımdan beri onu düşünmeyi bırakmamıştım.

Ellerimi karnına koydum, karın kaslarının sertliği benimle alay ediyordu. Benimle alay ediyordu.

Vücudumda bir şey hızla ilerliyordu ve onu kontrol edemiyordum.

Sadece onu çıplak bırakma düşüncesi, dili ya da ona yapacağı yaramaz şeyler değildi.

Be

n. Daha fazlasıydı.

Tanrım, Jo, ne yapıyorsun?

"Orada kalmana izin vermemin imkanı yok..."

Gözleri bana daha fazlasını söylemek istediğini söyledi. Koruyucu olduğunu. O durduruyordu Akbabalar beni kapmasın diye.

Beni tamamen kendine istediğini.

Ancak başka bir şey söylemeyerek konuyu kapattı.

Gözlerimiz kilitlenmiş, bedenlerimiz birbirine kenetlenmişken, kendimi ona ait hissediyordum. Ve eğilip bana dudaklarını tekrar uzattığında, bu his daha da pekişti.

Boğazımdan başlayıp bacaklarımın arasında son bulan bir karıncalanma vücuduma yayıldı.

Ağzını çektikten sonra bile gözlerimin açılması birkaç saniye sürdü. Hâlâ girişte olduğumuzu fark etmem. Arkadaşlarım bara giden yolu bulmuşlardı. Kulübün son derece kalabalık, gürültülü ve karanlık bir bölümündeydik.

Çünkü sadece biz varmışız gibi hissediyordum.

"Beni arkadaşlarınla tanıştıracak mısın?"

O kadar büyülenmişim ki tamamen unutmuştum.

Ne kadar kabayım.

"Özür dilerim." Başımı salladım ve kendimi gerçekliğe geri çektim. "Onları barda görüyorum. Gel hadi."

Ellerimizi birleştirdim, o kadar doğal bir hareketti ki Monica'nın yanına varana ve parmakları tuttuğum yerden kayarak belimi kavrayana kadar arkasındaki anlamı fark etmemiştim.

"Hanımlar," dedim boğazımı temizleyerek, "Jenner'la tanışın."

Monica'nın yüzü her şeyi anlatıyordu: Şok ve yüksek dozda onay. Adamın yakışıklılığına ya da hemen kollarına atılmama ya da gözlerimizi birbirimizden alamamamıza şaşırdığını tahmin ediyordum.

Barmen onun önüne bir tur içki koydu ve bana bir tane uzattıktan sonra sıkmak için Jenner'ın eline uzandı. "Sizinle tanışmak çok güzel. Size ne içireyim?"

"Aynı şekilde," diye yanıtladı. "Teklifiniz için teşekkür ederim ama masamızda birkaç şişe var.

Bu gece hiçbir şey için para ödemenize gerek yok."

Uzun, ağır bir yudum aldım ve o Lex ve Court'la el sıkışırken ben Monica'ya baktım, kolayca onun düşüncelerine girdim. O da benim kadar etkilenmiş ve aşık olmuştu, bu gün gibi ortadaydı.

Gülmemek için kendimi zor tuttum.

Jenner elini geri çektiğinde kolu tekrar arkama uzandı ve "Neden hepiniz gelip bizimle oturmuyorsunuz? Sizi arkadaşlarım ve kardeşlerimle tanıştırayım."

Gergin enerji nedense hâlâ oradaydı ve arkadaşları ve ailesiyle tanışma düşüncesiyle daha da arttı. Onları spor salonunda görmüş olsam da, bu farklı hissettiriyordu.

Daha samimi hissettirdi.

Özellikle de onun eli üzerimdeyken yürürken, masaya yaklaştığımızda hepsinin gözleri benimkilerin üzerindeydi.

Jenner gruba "Bu Jo," dedi.

O her birinin ismini söylerken ben de kafamda ezberledim ve kim olduklarını ezberlemeye çalışarak ellerini sıktım. Grubun sonuncusu olan Jack'in parmaklarını bıraktığımda, "Hepinizle tanıştığıma memnun oldum" dedim. Onlara el salladım ve devam ettim: "Bunlar benim kızlarım.

Bunlar Monica, Lex ve Courtney." Her birini işaret ettim.

"Hanımlar, gelin oturun," dedi Ford ve oturduğu yerden kalkarak daha fazla sandalye getirmesi için garsonu çağırdı.

Dominick ve Brett de ayağa kalktı.

Arkadaşlarım yerlerini almakta isteksiz davrandılar ama çocuklar ısrar edince pes ettiler.

Jenner girişte bizi karşılamak için bıraktığı tek boş sandalyeye oturdu ve beni kucağına çekti.

Popom yere iner inmez sertliğini hissettim ve hiç vakit kaybetmeden onu içime itti.

Daha önce ıslandığımı düşünmüş olsam da, hiçbir şey bununla kıyaslanamazdı.

Dudakları enseme değdiğinde bedenim çığlık atmaya başladı. "Jo, nerelisin?"

Duydum.

Jenner sisinin içinden çıkmam biraz zaman aldı ama çıktığımda soranın Dominick olduğunu fark ettim. Garsonun sandalyelerle dönmesini beklerken arkamızda durdu.

"Miami," dedim ona ve kızları işaret ettim. "Hepimiz orada

yaşıyoruz." "Her Mart Çılgınlığı için buraya mı geliyorsunuz?"

diye sordu.

"Kızlardan bazıları henüz yirmi iki yaşında bile değil," diye utanarak itiraf ettim. "Yani, hayır, bu Vegas'ın tadını çıkarabildiğimiz ilk yıl."

"Siz daha bebeksiniz," diye

cevap verdi. Güldüm.

Ama haklıydı.

Jenner ve arkadaşlarıyla takılırken, kollarının ucunda kol düğmeleri olan spor ceketler giyerken, VIP alanına anında erişebilirken ve şişe servisinin maliyetine göz kırpmazken, onlarla üniversiteli çocuklar arasındaki farkı kesinlikle hissettim.

Ama Jenner'ın dudakları omzumda gezinirken bu düşünceler dağıldı.

Ve bir kez daha ondan başka bir şey düşünemez olmuştum.

"Kardeşinle yaptığın bu konuşmaya dikkatimi vermemi imkânsız hale getiriyorsun," diye fısıldadım.

Ağzı kulağımın arkasına gitti ve orada dilinin hızlı bir hareketini hissettim. "Ve henüz sana dokunmadım bile."

Bu bir uyarıydı.

Çünkü saniyeler sonra parmakları beni buldu, karnımın ortasına bastırdı, başparmağı daireler çiziyordu, sanki daha aşağı inmekle tehdit ediyordu.

"Beni öldürüyorsun," diye sadece onun duyabileceği kadar yüksek

sesle inledim. "Denemiyorum..."

Ama öyleydi.

Ne yaptığını çok iyi biliyordu.

"İyi bir izlenim bırakmamı istemiyor musun?"

Nefes verirken tüylerim diken diken oldu. "Jo, zaten yaptın."

YEDİ

JENNER

TBu masada kardeşlerim, arkadaşlarım ve Jo'nun ekibiyle oturup sikimi görmezden gelmemin imkânı yoktu.

Onun içinde olmak için yanıp tutuşan bir ereksiyon.

Her havadan sudan konuşma sabrımı taşıyordu. Ona yöneltilen her soru onu daha çok istememe neden oluyordu.

Onunla yalnız kalmak için bir saniye daha bekleyemezdim.

İçkimin kalanını yudumladım ve kulağına homurdandım, "Dans edeceğiz."

Hiçbir şey söylemedi, sandalyeden kalkıp onu havaya kaldırdığımda, ayağa kaldırmadan önce birkaç adım attığımda mücadele bile etmedi.

Dominick ben dönmeden önce bana baktı ve ben de onu VIP alanına doğru götürmeden önce, "*Geri döneceğiz,*" diye mırıldandım.

Merdivenlerden indik ve onu dans pistinin arkasına getirdim.

Onu istediğim yer burasıydı, o tanıdık gözlerden kaçabileceğimiz yer. Sadece bana odaklanması gereken yer.

Ritmin vücudunda patladığını hissedebildiğim yer.

Kıçını sallamasını izleyebildiğim, hareket edişini, kalçalarının havayı nasıl becerdiğini, sanki sikimin üzerinde zıplıyormuş gibi nasıl bir ritim bulduklarını takdir edebildiğim yer.

"Dans etmek istemene şaşırdım," dedi onu bulabildiğim en karanlık, en özel alan olan köşeye kadar geri iterken.

Önce kıçını hissetmem gerekiyordu, bu yüzden onu ters çevirdim ve o mükemmel yanakları sikime bastırdım. Belini tuttum, ağzım kulağına gitti. "Bunu istiyorum."

Kollarını boynuma doladı, vücudunu aşağı doğru sallayarak müziği hissetti. "Sende, Jenner."

"Becer beni," diye inledim, memesinin altını okşayarak. "Çok lezzetlisin."

Düşüncelerimi tutamıyordum, özellikle de sırtı kamburlaşıp ellerimi yukarı kaldırdığında. Karnının düzlüğüne, kalçalarının eğimine doğru ilerledim, sonra göğüslerini avuçladım, meme uçlarını sıyırdım ve parmaklarımı üzerlerinde gezdirdim. Elbisesinde yanları boyunca uzanan kesikler vardı, daha da fazla yırtmaç

sirtında, elbisesi göğsünden aşağı sarkıyordu. Daha seksi görünmesinin tek yolu çıplak olmasıydı. Ve bu küçük açıklıkların en iyi yanı, tenine erişmemi sağlamasıydı.

Aramızda hiçbir engel olmadan özgürce dokunmak istediğim bir ten. Okşamak istediğim et.

Bu pozisyon bana her ikisini de yapmak için mükemmel bir açı veriyordu. "Tanrım, çok iyi hissediyorsun."

Sırtındaki deliğe daldım ve kumaşın altından karnına doğru kaydım. Bana doğru eğildi, daha ileri gitmem ve onu daha fazla hissetmem için beni cesaretlendirdi.

Yakınlarda kimsenin olmadığından, kimsenin dikkatini çekmediğinden emin olmak için hızla etrafımıza bakındım.

Temizdik. Jo tamamen bana kalmıştı.

Ben de bundan sonuna kadar yararlanmayı planladım.

Kıçını sikimin üzerinde kaydırıyor, uzunluğunu ileri geri sürüyordu. Her sürtünmede daha sert bastırıyor, hareketleri kasıtlı oluyordu.

Beni kışkırtıyorsun.

Isırmak için yanağını çevirdiğimde, o muhteşem dudaklarda beliren sırıtışı gördüm.

"Birileri oynamaya hazır," diye tısladım.

"Jenner..." Öne doğru eğildi ve dans ediyor olmasına rağmen, en sevdiğim pozisyonlardan biri olan köpek stili ile benimle alay ediyordu. "Seni istiyorum." Tam bas sesi alçalıp sesini bastırırken inledi.

Ama vücuduma çarptı.

Kahrolası göğsümde titreşti.

Onu tekrar yukarı çektim, boynunu göğsüme yasladım ve homurdandım: "Seni şu hoparlörün üzerine yatırmak istiyorum" -durakladım, dans pistinin işaret ettiğim bölümünü gösterdim- "ve seni çılglık atana kadar becermek istiyorum."

Elini sikimin üzerinde gezdirdi, tuttu ve kot pantolonumun üzerinden salladı. "Boşalmayı ne kadar çok istiyorsun?"

Kulak memesini ağzıma aldım ve ucunu kemirdim. "Kukunu düşünmeden duramıyorum." Köprücük kemiğine kadar öptüm. "Ne kadar ıslak olacağını düşünmeden edemiyorum." Tekrar yukarı çıkmadan önce omzunun üst kısmını yaladım. "Boşalırken beni ne kadar sıkı kavrayacaksın."

Kıçına bir tokat attım ve boğazına doğru ilerlerken yuttuğum bir inilti kazandım.

"Ne kadar kötü?" Sorusuna geri dönerek sordum. "Boşaldığını duymaya ne kadar ihtiyacım varsa o kadar." Parmağım klitorisine değene kadar elimi elbisesinin altına indirdim, külot

giymediğini görünce hoş bir sürpriz oldu. "Hissetmeye ihtiyacım var."

"Burada mı?" Titredi. "Oh Tanrım."

Klitorisini fırçaladım, bir daire çizerek ovuşturdum, aşağıya damlayan ıslaklığı yaydım. "Herkes izliyormuş gibi hissediyorum."

Dans pistiyle yüzleştığımızda, karanlık bizi çevreliyordu, ışıklar yakınımızdaki hiçbir alana vurmuyordu bile - bu noktayı seçmemin ana nedeni buydu.

"Değiller," diye teminat verdim. Amına doğru alçalırken boynuna daldım ve o daracık deliği yokladım. "Ama belki de öyle olmasını istiyorsun." Boştaki elimle göğüs uçlarını çimdikledim. Sütyen giymiyordu, göğüsleri serbestti ve ben sikimi kışına sokarken zıplıyordu. "Belki de sana ne kadar iyi hissettirmek üzere olduğumu görmelerini istiyorsundur." Boynunda inledim. "Parmaklarımı ne kadar ıslatıyorsun." Tamamen içine daldım, çok kolay kayıyordum - o kadar heyecanlanmıştı ki. "Ne kadar sert boşalmak üzeresin."

Nefes alışını duyamıyordum ama hissedebiliyordum. Her nefesini.

Her nefes verişte.

Meme ucunu çimdikledim ve o da kasıldı, sırtı kamburlaştı, göğsü daha fazlası için kabardı.

"Ya da beni ne kadar tahrik ettiğini," diye nefes aldı bana karşı. "Görmelerini istediğim şey bu." "*Mmm*," diye inledim. "Seni pis kız."

Ve şu anda, o pis kız benimdi ve ödüllendirilmesi gerekiyordu.

Başparmağım amının en üst kısmına gitti, ikinci parmağım içine girdi ve klitorisini yalayıp amına soktuğum bir düzen başladı. Etrafımda kenetleniyor, bana ne kadar sıkı olduğunu gösteriyor, parmaklarımı kışkandırıyor.

Amının mükemmelliğini, darlığını hissetmeleri gerekiyordu.

Beni içine çekiyor ve gitmeme izin vermiyordu, aynı benim sikime yaptığı gibi.

Sikeyim.

Parmaklarımı ıslatan şeyin tadına bakmaktan, dizlerimin üzerine çöküp yüzümü bacaklarının arasına gömmekten başka bir şey istemiyordum. Burada böyle bir şey olmayacaktı. Otele dönene kadar beklemek zorundaydım. Ama bu beni elimi daha hızlı hareket ettirmekten, ona ihtiyacı olan baskıyı vermekten alıkoymadı.

"Jenner..." Tırnakları enseme battı. "Aman Tanrım." İçindeki birikimi hissedebiliyordum.

Nefes alış verişi değişti.

Kalçaları sallanıyor, benimle birlikte hareket ediyor, her dalışta vücudunu büküyordu. "Evet!" Sarsıldı. "Kahrolası evet!"

Başını bana yasladı ve ben de onu hoparlörlerden gelen müzikle aynı hız ve güçle pompaladım. O lanet amcığa sahip olmak.

Ve tamamen benim olması uzun sürmedi, vücudu o kadar sert titriyordu ki düşmemesi için karnını tutmak zorunda kaldım.

"Ahhh!" diye inledi. "*Fuuuck!*"

Çok iyi hissettiriyordu. Bunu tekrar tekrar yapabilirdim, hiç durmadan, sadece o tatlı, seksi iniltiyi tekrar tekrar dinleyerek. Onu memnun etme arzusu daha önce hiç hissetmediğim bir ihtiyaçtı.

Ve lanet olsun, doyamadım.

Sakinleştiği anda elimi çektim ve onu çevirdim. O izlerken dilimi parmağımın üzerinde gezdirdim, damlaları tenimden yaladım.

Onun tadını

çıkarmak. Onu

yutmak.

"Siktir, Jo." Başının arkasını tutup yüzünü benimkine yaklaştırmadan önce tüm ıslaklığın gittiğinden emin oldum. "Tadın çok güzel."

Beni öptü, dilimi emdi, beni tüm gücüyle kavradı, hareketleri neredeyse hayvani.

"Daha fazlasını mı istiyorsun?" Dudaklarına karşı söyledim.

"Seviyorum." Elleri aşağı kaydı ve benimkileri kavradı. "Beni takip et."

Beni dans pistinden geçirip VIP alanına geri götürürken hiçbir şey söylemedim. Masaya dönmek yerine beni tuvaletlerin bulunduğu koridora ve erkekler tuvaletine götürdü, ikimiz de içeri girer girmez kilitlediği bir kabine soktu.

Hemen fermuarımı indirdi ve sikimi boxer külotumun deliğinden geçirdi. Sikim dışarı çıktıktan sonra dizlerinin üzerine çöktü ve dudaklarını yalamaya başladı.

"Jo..." Yumruğuyla shaftımın tabanını çevrelerken ona baktım. "*Fuuuck*." Kollarımı açtım, avuç içlerim kabinin her iki duvarına dayandı. "Ne yapıyorsun lan bana?"

"Benim olanı alıyorum."

Benimkini.

Bilmem gerekiyordu.

Açıklığa kavuşturmam

gerekiyordu. "Ve bu?"

Uzun, kalın kirpiklerinin arasından bana baktı. "Senin dölün."

Bu kelimenin ağzından çıkmasını izlemek dünyadaki en ateşli şeydi.

Taşaklarımı zonklatmak istiyordu. Taşaklarımı ağzına almak istiyordu.

Benim zevkime sahip olmak istedi.

Ucumu çevreleyerek dilini üzerinde gezdirdi ve başım bu hissin etkisiyle geriye düştü. "Hepsi senin," diye nefes verdim. "Al onu."

Eli alt tarafa odaklandı, büküldü, döndü, ağzıyla ortada buluşmak için yükseldi. Tükürüğünden o kadar çok ekledi ki, dili lanet bir kızak gibiydi.

"İstiyorum," diye yalvardı yüzeye çıkarken. "Gelmeni istiyorum." Hızını artırarak daha sert sallanıyordu. "Ver onu bana, Jenner."

Başının arkasını tuttum, parmaklarımı saçlarına gömdüm, daha fazla içtikçe boğulmasını izledim.

Beni içeri aldı. Ama hiç durmadı, hiç duraksamadı. Gırtlığını gevşetti ve elini pompalayarak aşağıya indi, sonra uca doğru kalktı ve tekrar yaptı. İhtiyacım olan gerginlik miktarını, tepemdeyken yanaklarını ne kadar sert emmesi gerektiğini biliyordu. Ortadan aşağı doğru daire çizerken dilini nasıl düzleştireceğini.

Bu kız nasıl kafa yapacağını biliyordu.

"Yesss!" Yüzünü, yanaklarının etrafımda genişleme şeklini aldım. "İşte bu kadar." Saçlarını sıkıttım. "Em onu. Em onu, Jo."

Taşaklarım geriliyordu.

Lanet bacaklarım uyuşmaya

başladı. "Benim için gel,

Jenner."

Her sipariş daha ateşli

oluyordu. Daha da tahrik

edici.

Ona ihtiyacı olan her şeyi vermek istediğim bir şekilde talepkârdı.

Ve bu vücudumdaki yapıyı tetikledi.

Hâlâ boşta bir eli vardı ve onu izlediğimi bildiği için bacaklarının arasından geçirdi, amına dokunduğu anda inledi.

Titreşim aletimin üzerinde hareket etti.

"Siktir..." Kalçalarımı öne doğru salladım. "Kendini parmakladığını göreyim." Amını görmem için elbisesini birkaç santim kaldırması yetti.

Ve iki parmağını derinlere gömmüştü. Benim elimin olduğu yere.

Hayalini kurmayı bırakamadığım yer.

"Kendini boşalt," diye emrettim. "Aynı anda boşalmamızı istiyorum."

Her iki kolunu da hareket ettiriyor, ikimizin de en yoğun duygularını ortaya çıkarıyor, seslerimiz havaya çarparken eşleşiyordu.

Daha fazla dayanamadım.

Bana yumruk atma şekliyle değil, beni yutmasıyla değil. Çok iyi hissettirdi.

Ve ona her baktığımda, o muhteşem amını parmaklıyordu. Her nefesi sikime çarpıyor, her inlemesi beni daha da içime çekiyordu.

"Jo," diye bağırdım, orgazm beni ele geçirmeye başlamıştı. "Gelsen iyi olur."

Gözlerim kapanmak istiyordu ama buna izin vermedim.

Bunu görmem gerekiyordu.

Vücudundaki titremeleri izlemem gerekiyordu. "Söyle

bana," diye bağırdı. "Lanet olsun Jenner, söyle bana."

Kalçalarımı geriye doğru kaldırdım, karıncalanma patlaması taşaklarımdan şaftıma doğru ilerledi

ve ilk patlama içimden dışarı fırladı.

Uyarıya ihtiyacı yoktu.

Hareketlerimi hissedebiliyordu.

Ağzında tadımı alabiliyordu.

Ama söze ihtiyacı varsa, ona söz verirdim. "Geliyorum amına koyayım."

Ağzında ve şaftımın etrafında dönme şeklinde bir değişiklik vardı. İkisi de daha sert bir emişle boşaldı, sanki sadece döllerimi almıyor, aynı zamanda içimden emmeye çalışıyordu.

Ve bununla birlikte yepyeni bir dalga

geldi. Yepyeni bir yapı.

Ve her dalışında, diliyle beni daha fazla sağdı, boğazındaki kayma bana beni yuttuğunu söylüyordu.

Saçlarını avucumun içinde sıktım ve "Siktir" diye kükredim.

Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim, bu kadar sürükleyici, bu kadar şaşırtıcı bir şey.

Ben bir kez daha boşalırken gözlerine zevk yayıldı ve o anda boşalacağını biliyordum, vücudu titriyor, dengesi neredeyse bozuluyordu. Ama vazgeçmedi. Bana tam olarak ihtiyacım olanı verdi, beni boşalttı, boşalttı, vücudumdaki her lanet iniltiyi çekti.

Ben sikimi ağzından çıkarana kadar duraksamadı.

Ama bu gerçekleştiğinde, elinin hâlâ amının üzerinde olduğunu ve kendini parmaklamaya devam ettiğini fark ettim.

Artık ağzı dolu olmadığı için çıkardığı sesleri gerçekten duyabiliyordum. "Jenner, Tanrım, evet," diye bağırarak kaval kemiğimi sıktı.

Sonunda sakinleşmeden önce vücudundan son bir titreme geçti.

Ayağa kalkmasına yardım ettim. Eli düşmeden parmaklarını yakaladım ve ağzıma götürüp yaladım. "Bu tat ..." Başımı salladım ve cildinin kuru olduğundan emin oldum. "Lanet olsun, Jo. Sana doyamıyorum." Yüzünü tuttum, gözlerinin içine baktım. "Sen de kimsin lan?"

Vücudu bir an için kaskatı kesildi ve sonra kollarını boynuma doladı. "Seni tekrar yutmak isteyen biri."

SEKİZ

JOANNA

W Vegas'ta uçaktan indiğimde, arkadaşlarım ve ben otele giderken bir araç paylaşımında, bu haftanın sadece eğlence-parti, akşamdan kalma ve bronzlaşmadan başka bir şey olmasını beklemiyordum.

havuza.

Ama çok daha fazlasına dönüşmüştü.

Ve şimdi buradaki son günümüzdeydik, yarın sabah uçuyorduk, bu seyahatin sona eriyor olmasından dolayı yıkılmıştım.

Çoğunlukla bir nedenden dolayı.

Kabul etmek istemediğim bir sebep. Jenner.

Monica bunun olacağını görmüştü, sanki tüm dünyada yayınlanan bir ünlü uyarısıydı. Bunu benim için istiyordu, çalışmamızı istiyordu.

Ama işin içine giren çok fazla faktör vardı. Uzun mesafe sadece bir tanesiydi. İlişkiler yeterince zordu. Ülkenin iki ayrı ucunda yaşamak, sürekli birbirini özlemek imkânsız geliyordu.

Ayrıca Jenner bu gezinin ötesinde bir şeyler olmasını istediğini ima bile etmemişti. Telefon numaralarımızı değiş tokuş etmiştik ve bağlılığımız bu kadardı ama yine de neredeyse hiç durmadan takılıyorduk. Her geceyi onun yatağında geçirmiştik ve şimdi her iki ekibimiz de havuzda birlikte son günümüzü kutluyordu.

Çocuklar bir kabin kiralamıştı ve garsonlar kabini mezeler, içkiler ve karışımlarla dolduruyordu. Grup olarak eğleniyor olsak da Jenner'ın dikkati benden hiç ayrılmıyordu.

Elleri de öyle.

Sıgılığa durduğumuzda, bikinimin altını izleyerek belimin etrafında dönüyorlardı.

"Yarın uçağın kaçta?" Ona bu soruyu sordum; şimdiye kadar kaçınmışım çünkü bana çok nihai bir soru gibi gelmişti.

Ama kendimi hazırlamam gerekiyordu.

"Uçak bir gibi burada olur."

Özel uçmasına  a ırmadım.  a ırmasaydı ben de  a ıırırdım. "Eğer yolda olsaydınız," dedi, "sizi ve arkadaşlarınızı eve bıraktık."

Özel uçuşlara Uber gibi davranmasına bayılıyordum. "Ne zaman kalkıyorsun?"

Sırtımı gö süne yasladım, nefesimi tuttum, siyah tüylerinin kabalı ını ve gö s kaslarının sertliğini hissettim. "U a ımız dokuzda." İçimi  ektim. "Erken saatlerden pek hoşlanmam ama kızlar son dakika ödevlerini yapmak için uygun bir zamanda dönmek istediler."

Bunu söylerken neredeyse irkiliyordum - ona kıyasla ne kadar genç olduğumu hatırlatan bir başka şey.

Adamlarına ayak uydurmaya çalışan ve bu kötü sıcak altında votka içen kızlara baktım. "Sanırım zor bir sabah olacak." Güldüm.

"Yanıldı ını sanmıyorum."

Beni çevirdi, sırtımı havuzun kenarına dayadı ve kollarıyla sardı. Soğuk, ıslak dudakları dudaklarımı buldu. Dilindeki likörün tadını alabiliyordum, tutuşundaki muhtaçlığı. Bedenlerimiz arasında yükselen ateşi.

"Mmm," diye inledim ağzını çektiği anda.

Bu adamı kaç kez içime aldı ımın bir önemi yoktu -ortalama yaptığımız gibi günde üç kez bile olsa; yeterli olmayacaktı. Dün gece cowgirl'den sonra yatmışım. Bu sabah köpek stili ile uyandım.

Oysa  imdi, sadece birkaç saat sonra, bu öğleden sonra beni hangi pozisyona sokaca ını hayal ediyordum.

"Ak am yemeği için planınız var mı kızlar?" diye sorarken çenemi tuttu.

Monica birkaç fikir ortaya atmıştı ama rezervasyon yaptırmamıştı.

"Hayır," diye cevap verdim.

Duda ımı ağzına çekti ve bırakmadan önce ucunu ısırđı. "Su i yemeye gidiyoruz ve özel bir odamız var. Masaya kolayca dört kişi daha ekleyebilirim." Elleri kı ıma doğru eğildi ve yanaklarımda dolaştı. "Ayrıca bu gece The Weeknd'i izlemek için biletlerimiz var. Eğer gelmek istersen -yüzünü boynuma gömdü- "onları da senin için ayarlayabilirim."

" aka yapıyorsun."

Sonsuz bağlantıları olan bir adam. Bunu inanılmaz seksi buldum.

"Strip'te açt ım tek otel bu değil." Yüzünü geri çekti, dudakları artık benimkilere yakındı. "İçim bana dünyanın her yerinde ayrıcalıklar kazandırıyor."

"Sen şanslı bir adamsın."

İ   ekti. "Bunun için çok çalışıyorum. Güven bana."

"Bundan zerre kadar  üphem yok." Gülümsedim. "Adil bir uyarı: Monica bunu duyduğunda ölecek. The Weeknd'e kafayı takmış durumda." Arkamı döndüm, yüzüm ona dönüktü, Max'le derin

bir sohbeta dalmış onu izliyordum. "Hey, Mon," dedim, dikkatini bana vermesini bekleyerek. "Bir şeyler içmek ister misin?"

"Bu akşam çocuklarla suşi yiyelim mi?"

Başını salladı. "Kulağa nefis geliyor."

"Peki sonra The Weeknd konserine gitmeye ne dersin?"

Gözleri irileşti. "Kapa çeneni. Ciddi olamazsın. Bize bilet bulmaya çalıştım ama fiyatları çok komikti. Bunu yapamazdım."

Mezuniyet hediyesi olarak almayı çok istemiştim ama Monica bunu düşünmeme bile izin vermedi.

Artık o da gideceğine göre, daha fazla heyecanlanamazdım.

"Kulüp seviyesinde koltuklarım var," dedi Jenner ona. "Sahne arkası girişleri de var." Max'e doğru başını salladı ve ekledi, "Max onu temsil ediyor."

Başını iki yana salladı. "Ben bile yapamıyorum." Bize doğru aceleyle yaklaşırken dalgalar göğsüme vuruyordu. Jenner'a "Sana şu anda evlenme teklif edebilirim," dedi kıkırdayarak. "Bu gerçek mi? Yoksa rüya mı görüyorum? Çünkü The Weeknd'in tüm zamanların en sevdiğim sanatçısı olduğunu yeterince vurguladığımı sanmıyorum."

"Oluyor," dedim ona. "Sadece evet demen gerekiyor."

"Yesss!" diye bağırdı havuzdaki müziğin üzerine ve çevredeki insanlar bize doğru baktı. "Evet!"

"Neler oluyor?" Lex yaklaşarak sordu, Courtney de ona katıldı.

"Hepimiz bu akşam The Weeknd konserine gidiyoruz," diye cevap

verdim. "Neee?" "Ne?" dedi Courtney. "Öyle mi?"

"Oh, öyleyiz, kız arkadaşım. Öyleyiz," dedi Monica ona.

Kolumu Jenner'ın omuzlarına koydum, gözleri zaten benim üzerimdeydi. "Arkadaşlarımı gerçekten çok mutlu ettin."

"Ya sen?" Bakışları beni delip geçiyordu.

Alt dudağımı çiğnedim. "Sanırım bunun cevabını biliyorsun."

Monica diğer iki kıza katıldı, o kadar yüksek sesle sıktı ki onlara gülmekten kendimi alamadım. Ancak Jenner'ın ağzı boynuma bastırıp kulağıma doğru yükseldiğinde tavrım hemen değişti.

"Bu gece harika vakit geçireceksin" diye homurdanırken elleri vücudumdaki seksi saldırılarına devam etti.

Bir söz veriyordu. Şüphe etmediğim bir söz.

Ve bunun doğru olduğu kanıtlandı çünkü saatler sonra VIP locasının kenarında durup The Weeknd'in yüzüne baktığımda dudaklarımdan gülümsemeyi düşüremedim.

Dans etmeden duramadım.

Vücuduma yayılan karıncalanmadan kurtulamıyordum.

The Weeknd, Monica'nın dairemizde tekrar tekrar çaldığı en popüler şarkılarından birini söylüyordu. En iyi arkadaşım en iyi hayatını yaşıyordu, Court ve Lex de öyle. Çocuklar kutunun etrafında dolaşıyor, ikram edilen yiyecekleri yiyor, içkileri dolduruyorlardı. Jenner da arkamdaydı.

Bütün gece birbirimize kenetlenmiş, kulüpte yaptığımız gibi senkronize bir şekilde sallanıyorduk.

Birkaç şarkıdan sonra ona "Yalan söylemiyordun," diye fısıldadım. Yüzümü omzuna yasladım, kolonyasını içime çektim ve ezberledim. Baharatlı, keskin ve unutulmaz bir kokuydu bu. "Bu inanılmaz."

The Weeknd'in alnındaki teri görebileceğim, arenadaki enerjinin içimde titreştiği, sanki bir hoparlörün üzerinde duruyormuşum gibi ritmi hissedebileceğim kadar yakındık.

Ama bu geceyi bu kadar özel yapan şey konser değildi.

Jenner'dı.

Ve bu kesinlikle sonsuza dek hatırlayacağım bir akşamdı.

"Bunu senin için yapabildiğime sevindim."

Monica elimi tutup havaya kaldırmadan önce ona hızlı bir öpücük verdim ve beni bir çemberin içinde döndürdü. Jenner beni tutmayı bıraktı ve Monica beni kendine doğru çekti.

"En son ne zaman bu kadar eğlendiğimi hatırlamıyorum," dedi benimle dans ederek, kendi ritmimizi bularak. "Ama sana bir şey söylemem gerekiyor. Duymak istesen de istemesen de, bunu söylemem gerekiyor."

Doğrudan kulağıma konuşuyordu ve o n a bakmak için geri çekildim, ifadesini okumaya çalıştım, bu konuşmayı nereye götüreceğini değerlendirdim.

"O en iyisidir." Durakladı. "Ve senin başına gelen en iyi şey."

Göğsümde bir sıkışma vardı, yarın sabahtan sonra her şeyin farklı olacağını hatırlatan bir zonklama.

"Monica..." Ne diyeceğimi bilemeden başımı salladım.

Ama onunla aynı fikirdeydim.

Sadece bunu yüksek sesle itiraf etmek istemedim.

Geleceğe böyle bir yük bindirmek istemedim.

"Bunu berbat etme," diye uyardı.

Yutkundum, kalbim sıkışarak en iyi arkadaşıma baktım.

"Bana söz verir misin?"

Başımı salladım, ona verebileceğim en iyi cevabı verdim ve sonra kolumu ona doladım ve kalçalarımı onunkilere yaslayarak aklının tekrar müzikte olmasını sağladım.

Ama benimki orada değildi.

Benimki Jenner'daydı.

"Günaydın," diye fısıldadı Jenner alnıma doğru.

Sözlerinin tenimde gezindiğini hissettiğimde uyandım, güneş uzun, ağır perdelerin arasından zar zor görünürken gözlerimi kırpmama bile gerek kalmadı.

Dün gece onun yatağına kaçta girdiğimizi bilmiyordum ama o kadar da uzun değildi.

önce. Konser bittikten sonra Jenner'ın limuzini bizi otele geri götürmüştü ve Jenner'la buraya gelmeden önce hepimiz barda birkaç saat geçirmiştik.

"Günaydın," diye homurdandım, boynuna sokuldum ve yönümü bulmaya çalıştım. Bu kadar erken konuşmak en sevdiğim şeylerden biri değildi ama birlikte geçirdiğimiz zaman çok kısıtlıydı. Başımı kaldırıp komodinin üzerindeki saate baktım. "Birazdan gitmem gerekiyor."

Yüzümü göğsüne yasladım, parmaklarımı küçük saç tutamlarında gezdirdim, bu anıyı kafama kazımayaya çalışırken göz kapaklarım kapandı.

Nasıl hissettiğini.

Teninin sıcaklığını.

Vücudunu üzerimde hissetmek.

Çünkü ayrıldığı an, bunu geri alıp alamayacağımı bilmiyordum.

Ya da bir daha böyle hissedip hissetmeyeceğimi.

Ama bunu bir anı olarak saklarsam, ne zaman ihtiyacım olsa, onu ne zaman özlesem ona dönebilirdim. Zaten özlemiş olsam bile.

"Vedalaşmak için sabırsızlanıyorum," diye itiraf ettim, konuşmamı bitirdiğim anda pişman oldum. Ona bakmak için yüzümü yukarı kaldırdım. "Demek istediğim, seninle çok eğlendim."

Parmakları yanağımda ve saçlarımda gezindi. "Sen bulmayı hiç beklemediğim en iyi şeysin. ..."

Bunun ne anlama geldiğini

bilmiyordum. Ama kulağa hoş geliyordu.

Eli çıplak sırtıma indi ve tenimin üzerinde daireler çizdi. Kalbinin sesi

Kulağıma çarpan bir davul, gözlerimi kapatıp bu anı tekrar yaşamamı sağladı.

Ve şu ana kadar birlikte olduğumuz herkesi.

Spor salonunda tanıştığımız andan itibaren beni süitine getirmesine, bu yatakta geçirdiğimiz akşamlara ve dün geceki finale kadar.

Her şey çok hızlı geçip gitmişti.

Ona her şeyi yeniden yaşamak istediğimi, Vegas'tan sonra da devam etmesini istediğimi nasıl söyleyebilirdim, yaşadığımız şey sadece eğlenceydi, daha fazlası değil? İki insan tatilde bir araya gelmişti ve bu hayatımın en iyi seksiydi.

Bunu kabul etmem

gerekiyordu. Kendimi

ikna etmek için.

İnanıncaya kadar kafamda tekrarlamak için.

"Gitsem iyi olacak," diye fısıldadım, tam tersini yapmak isteyerek kendimi yukarı ittim. "Hâlâ toparlanmam ve kızları toplamam gerekiyor. Eminim hâlâ akşamdan kalmalığın etkisiyle uyuyorlardır."

Jenner ve ben gruptan ayrıldığımızda onlar barda içki içiyorlardı. İçimden bir ses bugünün pek çok açıdan zorlu geçeceğini söylüyordu.

Beni serbest bıraktı ve ben de yataktan kalkıp elbisemi sandalyenin üzerinde bıraktığım yerde buldum. Çabucak

Üzerime geçirdim ve aceleyle banyoya girdim, saçlarımı düzelttim ve yüzümdeki bulaşmış makyajı duruladım. Hatta Jenner'ın diş macunundan biraz alıp parmaklarımla dişlerimi fırçaladım. Dışarı çıktığımda, gri bir eşofmanla sandalyelerden birine yaslanmıştı, elinde bir şişe su, diğer elinde de benim el çantam vardı.

Çantayı bana doğru tuttu ve "Buraya gel." dedi.

Ulaşabildiğim anda beni kendine doğru çekti, yüzümü göğsüne yasladı, sanki yatağa geri dönmüştük. Gözlerim kapandı ve kollarım onun etrafında dönerek tüm gücümle onu kavradı.

Başımın üstünü öptü. "Eve sağ salim git."

Başımı kaldırdım, gözlerimiz buluştu, oda artık sabah ışığıyla dolmaya başlamıştı. "Bu inanılmaz hafta için teşekkür ederim."

Dudaklarını dudaklarıma
bastırdı. Onları hiç
ayırmadı.

Bana dilini hiç vermedi.

Nefesimi içine çekti, ağızlarımız kilitlendi, elleri sahiplenici bir şekilde sırtımda, omuzlarımda gezindi, yüzüme doğru ilerledi ve yanaklarımı sabit tuttu. Avuç içleri orada kaldı, beni yerinde tuttu, başparmakları dudaklarımla kenarlarını itti, sanki beni yaklaştırmaya çalışıyordu.

Ama bu imkansızdı.

Bizi ayıran hava bile yoktu.

Sonunda geri çekildiğinde, bakışları beni yutmaya devam etti ve vücuduma doğru bir sarsıntı gönderdi.

"Git," dedi. "Uçağını kaçırmaya neden olmadan önce." Bu
sözleri asla unutmayacaktım.

Debriyajımı kolumun altına sıkıştırdım, kalbim bana koşmayı hatırlatacak şekilde çarpıyordu, sadece eve varmak istediğiniz son çeyrek mili.

Boğazım düğümleniyordu.

Duygularım kabarıyordu ve nedeninden
emin değildim. Ya da neden
durduramadığımdan.

Sadece bir hafta olmuştu.

Ne kadar az bir zaman.

Bu şekilde hissetmek nasıl mümkün olabilirdi, bu gitmeyen sızı, bu hafiflemeyen acı?

Bir damla gözyaşı düşmeden önce bir adım geri attım ve sonra bir adım daha atarak kapıya doğru yürümeye başladım. Kapı tokmağına ulaştığımda onunla yüzleştim, onu son bir kez daha görme ihtiyacı çok güçlüydü.

Hareket etmemişti.

İfadesi de öyle.

Değişen tek şey gözleriydi, bakışlarının yoğunluğu, sanki her an saldıracaktı gibiydi.

"Güle güle Jenner." Sesim bir fısıltıdan daha yüksek değildi.

O bir şey söylemeden, gitmemi engelleyecek bir hamle yapmadan önce aceleyle koridordan aşağı indim, kapısının çarpmasına izin verdim ve asansöre koştum.

En üst kat için düğmeye bastığım anda ilk gözyaşı döküldü. Gözyaşımı sildim, arkasının geleceğini biliyordum. Asansör benim katıma geldiğinde dışarı çıktım ve odamıza koştum, çenem titriyordu, burnum akmaya başlamıştı.

Kapıyı açtığım anda sessizliği duydum.

Jenner'la kalmadan önce Monica'yla paylaştığım büyük yatak odasına girdim. Onu yatakta yüzüstü yatarken buldum, üzerinde dün geceki elbisesi vardı. Ayaklarında hâlâ topuklu ayakkabılar vardı.

Işıkları açtım ve yatağın kenarına oturup onu sallayarak uyandırdım. "Mon, kalkmalısın. Havaalanına gitmemiz gerekiyor."

"Ughhh," diye inledi, yüzünün yan tarafını kapatarak. "Kendimi ölü gibi hissediyorum."

"Biliyorum ama gitmemiz gerekiyor." Bavulumu almak için yanından ayrıldım, yatağın üzerine kaldırdım ve açtım. "Uçağımızı kaçırırsak yedekte uçmak zorunda kalacağız ve bu tam bir kabus olacak."

"Hareket
edemem."

"Ama
yapmalısın."

Lex ve Court'un benzer pozisyonlarda baygın yattığı ikinci yatak odasına koştum. "Hanımlar, kalkın!" Onların da ışıklarını yaktım ve hareketsiz kaldılar. "Kıçınızı kaldırın, yoksa uçağımıza yetişemeyeceğiz."

Anlayamadığım bir cevapla inlediler.

"Peki, keyfine bak. Uygun bir uçuş beklerken bütün günü havaalanında, akşamdan kalma ve cehennemde geçirmek zorunda kalacaksın."

"Stoop," diye bağırdı Lex.

"Haklı olmasından nefret ediyorum," diye homurdandı Court.

"Otuz dakikadan az vaktiniz var, o yüzden kıçınızı kaldırın."

Odama geri döndüm ve şifonyerin çekmecelerini açarak kıyafetlerimi çıkardım ve bavulumla doldurdum.

"Jo," dedi Monica oturduğu yerden şakaklarını sıkarak.

Gözlerini kaçırarak şifonyer ile bavulum arasında birkaç tur daha attım. "Jo," dedi tekrar, daha yüksek sesle, baş ağrısı yüzünden yüzünü buruşturarak. "Bana bak."

İstemedim ama durakladım ve onunla
yüzleştim. "Bebeğim, bunun hakkında
konuşmak ister misin?"

Şaşırmamalıydım. Beni herkesten iyi tanırdı.

Başımı salladım ve yatağın üstüne yığıldım. "Hayır. Evet. Hayır." Kollarımı karnıma doladım.

"Siktir."

"Buraya gel." Kollarını açtı ve ben onun içine düştüm, içki kokusu burnuma dolarken

Bana sarıldı.

Buna ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim. "İyi olmadığını biliyorum."

Gözyaşları geri gelmişti, eskisinden daha sert akıyordu.

"Yaklaşamadım bile." "Ona sandığından çok daha fazla değer veriyorsun."

"Evet. O." Göğsüm o kadar daralmıştı ki içeri nasıl hava alabileceğimi bilmiyordum. "Kendime bu konuda iyi olmam gerektiğini söyledim. Bu bir tatil kaçamağıydı, daha fazlası değil. Bugünün ötesinde bir şey hissedemezdim." Burnumu sildim. "Ama hissediyorum, Mon." Elbisesinin arkasını tuttum ve kumaşını sıktım. "Sadece acımın dinmesini istiyorum."

Kendini geri çekti. "Keşke bu kadar akşamdan kalma olmasaydım. Tüm kelimeleri bulabilirmişim gibi hissediyorum ama şu anda sadece kusmamaya çalışıyorum."

"Merak etmeyin; bu onun hakkında son konuşmamız olmayacak."

Gülmeye başladı ve iki eliyle başını tuttu. "Belki de uçağımızı bilerek kaçırmalıyız. Ne zaman kalkıyor?"

"Hayır." Teklifi hakkında düşünürken başımı salladım. "Vedalaştık ve bunun bir gün bitmesi gerekiyor." Bir nefes aldım. "Neden şimdi olmasın, değil mi?"

"Bebeğim..."

Ama söyleyebileceği hiçbir şey yoktu. İkimizin de yapabileceği bir şey yoktu.

Biz Miami'ye geri dönüyorduk, Jenner Los Angeles'a gidiyordu ve durumumuz bu şekildeydi. Ama emin olduğum bir şey vardı.

Vegas'ta gelişen duygular... Günah Şehri'nde kalmadı.

DOKUZ

JENNER

"Jenner, ben Ralph," dedi müşterim, telefonu kulağıma götürdüğümde, pazartesi günümün üzerinden iki dakika bile geçmemişti.

Koltuğumdaki deri hâlâ soğuktu, kahveme dokunulmamıştı.

"Ralph. Günaydın." Boğazımı temizledim ve asistanımın az önce getirdiği kupaya uzandım. Bu görüşmenin süresini takip etmek ve Ralph'e zaman faturası kesmek için bilgisayarımdaki saati başlatmak istiyordum. Yazılım o kadar hassastı ki saniyeler dakikalara yuvarlanıyordu. Ama Vegas hâlâ damarlarımda dolaşıyordu ve henüz o enerjiye sahip değildim. "Sizin için ne yapabilirim?"

"Toplamda bir milyon metrekareye varan bir depo inşa etmekle ilgileniyorum. Kullanmadığım kısımları, tüm alanı kullanana kadar kira geliri elde etmek için alt bölümlere ayıracağım."

Sıcak, koyu renkli içkiden bir yudum aldım. "Gelir elde etmek için mükemmel bir yol. Hem Malibu'da hem de Marina del Rey'de kiralayabileceğiniz metrekare başına fiyatlara bakılırsa, fındığınızı fazlasıyla karşılayacaksınız."

Uzun süredir müşterim olan Ralph, yatlar, kabin kruvazörler ve orta konsollar konusunda uzmanlaşmış bir tekne satıcısıydı. İşini çok iyi bildiğim için, deponun envanterinin fazlasını depolayacağını ve servis departmanını genişletmesine olanak sağlayacağını biliyordum - daha fazlasını yapmak istediği bir şey.

"Ama ben o iki noktada da inşaat yapmayacağım Jenner. Yeni haberlerim var.

Genişliyorum." "Bunu duymak harika. Nerede?"

"Miami Beach."

Başımı salladım, sessizce güldüm.

Lanet olası yerlerin dışında.

"Harika bir yer," dedim ona, bir kalem alıp masama vurarak. "Tekne gezintisi için bir cennet ve artık her iki kıyıda da gayrimenkulünüz olacak."

"Arazi ve inşaat konusunda görüş bildirmenizi ve imar işlerini halletmenizi istiyorum. Bu işle ilgili bazı bürokratik işlemler olacak."

"Bu benim uzmanlık alanım."

"İşte bu yüzden seni tutuyorum."

Sandalyemi çevirip pencereye baktım ve uykumu yakan güneş gözlerimi kısarak baktım.

"Bana evrakları gönderin. Her şeye bir göz atacağım ve ne bulduğumu size bildireceğim."

"Sekreterim bir saat içinde size e-posta gönderecek." Durakladı. "Benimle burada ne kadar çabuk buluşabileceğini düşünüyorsun?"

"Burada mı?" Kaşlarım havaya kalkarken kahveme dik dik baktım. "Şimdi de Miami'de misin?"

"Konuştuğumuz gibi arsa üzerinde duruyor. Önümüzdeki birkaç gün içinde başkası kapmadan önce bir teklif yapmak istiyorum, bu da hızlı hareket etmemiz gerektiği anlamına geliyor. Miami emlak piyasasının şu sıralar ne kadar sıcak olduğunu biliyorsunuz."

Nefes verdim, faremi tıkladım ve bilgisayarımı uyandırdım. Takvimimi açtım ve önümüzdeki birkaç günü hızlıca gözden geçirdim. Her biri toplantılarla doluydu ve Cuma günü Seattle'a bir gezi vardı. Bu görüşmelerden birkaçını uçaktan alabileceğime ve geri kalanını asistanıma ayarlabileceğime emindim.

"Bunu başarmak için biraz ağır kaldırmak gerekecek. Bana bir saat verin, size geri döneceğim." "Minnettarım Jenner. Bu arada, evrakların gönderildiğinden emin olacağım."

"Kulağa hoş geliyor," dedim ve telefonu kapattım, hemen asistanımı çağırdım.

Kapımda dururken Ralph'a durumu açıkladım ve Florida'da en az iki, muhtemelen üç güne ihtiyacım olduğunu söyledim. Programım üzerinde çalışmak üzere ayrılırken sandalyemde arkama yaslandım ve gözlerimi kapattım.

Bırakın bu sabahı, kahve bana günü atlatmam için gereken enerjiyi bile vermiyordu. Yirmi dört saattir evde bile değildim ve o seksi, güzel kız hâlâ aklımdaydı.

Uçağa adım attığım anda ondan arınmış olması gereken bir zihin.

Vegas'tayken düşüncelerime sahip olması ve ellerimi meşgul etmesi, bunun devam etmesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

Evdeydim.

Yaşam tarzıma geri dönmüştüm.

Binlerce kilometre bizi ayırdı, çok uzun yıllar da öyle. Önemli, gelişim dolu, bizi hayatlarımızın farklı aşamalarına sokan yıllar.

Bu hafta onun şehrine uçuş ihtimalimin olması önemli değildi. Onu görmek sadece kaçınılmaz olanı geciktirecekti. Sadece beni kızdıracaktı.

Ve benim için en iyisi -ikimiz için de en iyisi- Vegas'ta geçirdiğimiz zamanı aklımdan çıkarmaktı.

"Jenner," dedi asistanım kapıma dönerek. "Bir mucize yarattım. Dürüst olmak gerekirse nasıl olduğunu bilmiyorum ama başardım. Seni yarın sabah şirketin uçağına bindireceğim ve Cuma günü doğrudan Seattle'a uçacaksın."

Kapımı kapattı ve ben de telefonumun siyah ekranına baktım.

Bu bana Miami'de üç gece kazandırdı.

Lanet olsun.

Onu aramayacaktım.

Onu görmeyeceğime adım gibi emindim.

Yine de kendimi Rehberimde onun adını ararken ve telefonu yüzüme tutup her çalışını dinlerken buldum.

Telefonu açıp "Alo?" demeden önce sadece iki tane vardı.

"Jo..."

Derin bir nefes aldı. "Tanrım, bu ses. En son adımlı böyle söylediğini duyduğumda inliyordun."

Kıkırdadım.

Şu lanet ağız.

Onda hoşuma giden pek çok şeyden biri de , ister içinden kelimeler çıksın, ister sikimi yutuyor olsun.

"Tekrar inlememi ister misin?"

Diğer uçta bir sessizlik oldu ve hareket varmış gibi bir ses duyuldu ve sonra, "Telefonda seks mi yapıyorsun Jenner? Ne kadar yaramazsın."

Sandalyemi masamdan uzağa ittim ve gidebildiğim kadar geriye yaslandım. "Buna karşı olduğumdan değil, ama dudaklarına karşı inleseydim çok daha ateşli olacağını düşünüyorum."

"Bana bunu nasıl gerçekleştireceğini söyle" dediğinde gülümsediğini duyabiliyordum. "Yarın iş için Miami'ye geliyorum. Üç gece orada olacağım."

Nefesini verdi, sesi neredeyse günahkârcaydı. "Bu, o geceler boyunca seni tamamen kendime alacağım anlamına mı geliyor?"

Pencereden dışarı baktım, Los Angeles silueti sabah ışığının altında neredeyse parlıyordu.

"Eminim bunu başarabilirim... hatta birkaç gün bile."

"Bu cevabı daha da çok sevdim."

Kahvemi dudaklarıma götürdüm. "Yani bana müsait olduğunu söylüyorsun."

"Senin için bunu yapacağım, ancak bir ya da iki dersi ve biraz da ev ödevini araya sıkıştırmak zorunda kalabilirim."

"Bunu yapmana izin verebileceğimi sanmıyorum" diye homurdandım. "Hayır mı?"

Vücudunu ve ona yapmak istediğim şeyleri düşünürken göz kapaklarım kapandı. Daha dün ellerim onun üzerindeydi, dudaklarım tenini sıyırmıştı.

Daha uzun
sürdü. Aylar
gibi.

"Odama adımını attığın anda yatağımdan çıkmaya izin vereceğimi sanmıyorum."

"Mmm," diye inledi. "O zamanı nasıl geçirmeyi planlıyorsun?"

Sesi, ipeksi, ıslak dilinin şaftımın ortasını yalaması kadar iyiydi. "İple başlayacağım, hareket edemeyeceğinden emin olacağım."

"Bana daha fazlasını anlat ..."

"Ya da kelepçe," diye açıkladım. "Hangisini yanımda götürürsem götüreyim, ama seni yatağa zincirlenmiş, bacaklarını iyice açmış halde istiyorum." Takım elbise pantolonumun içinde sertleşen sikimi düzelttim. "Ağzıma, ellerime, sikime -hangisini kullanmak istersem- hazır olmanı istiyorum."

"Jenner..."

"Islak mısın?"

"Tanrım, evet."

İçimde patlayan ihtiyacı, dürtüyü, sesimle dışarı çıkan arzuyu kontrol edemiyordum. "Ne kadar ıslak?" Cevap vermek üzereyken sözünü kestim ve "Elini pantolonundan aşağı indirip amına daldırmanı ve bana gerçekten ne kadar ıslak olduğunu söylemeni istiyorum" dedim.

Ellerini serbest bırakmak için telefonu omzuyla dengeliyormuş gibi bir hareket vardı.

Nefes alış veriş hızlandı ve kesildi. "İç bacaklarımda."

"Siktir," diye tısladım.

"Ve amıma damlıyor. Parmağım yarığımdan aşağı kayıyor." Elimi ereksiyonumun üzerinde gezdirdim. "Lanet olsun, evet."

"Bana yaptığın şey bu Jenner. Beni sırlıslıkla ediyorsun."

"O dar, küçük, ıslak amcık öyle hazır ki..."

"Senin için."

Aletim zonkluyordu, pantolonumdan kurtulup Jo'nun amına girmek istiyordu. "Benim için kendine dokun," diye emrettim.

"Sen de aynısını yapsan iyi olur."

Tam bu düşünce kafamda yankılanmaya, şekillenmeye başlamıştı ki fermuarıma uzandım, kapım açıldı ve Ford kafasını içeri uzattı.

Ona bakarken "Sikeyim," diye inledim. "Kardeşim az önce içeri girdi ..."

Güldü. "İşte bu boktan bir zamanlama. Dominick ya da Ford'a selamımı söyle. Sana gelince, yarın seksi kışını göreceğim. Sabırsızlanıyorum."

"Bu ikimiz için de geçerli," dedim ve telefonu kapattım.

Ford kapıyı kapatıp masamın önündeki sandalyelerden birine oturdu ve "Jo?" dedi.

Başımı salladım. "Merhaba diyor."

Gülümsedi. "İlginç."

Sandalyemi öne doğru yuvarladım ve azgın ereksiyonumu gizlemek için bacaklarımı masanın altına ittim. "Neymiş o?" "Vegas dışında hiçbir şeye başlamayacak olan adamın ertesi sabah onunla konuşuyor olması

geri döner."

"Buraya bana bok atmak için mi geldin? Yoksa daha önemli bir sebep için mi uğradın?"

Kravatını çekti, iki elini saçlarında gezdirmeden önce başını salladı. "İkincisi. Çok bunaldım dostum. Bensiz yaşayamayacak dört yaşında bir çocuğum var ve onu hayal kırıklığına uğratmak

istemiyorum ama uğratiyormuşum gibi hissediyorum."

"Şu anda ebeveynliğinden gerçekten şüphe mi ediyorsun?" Kahvemi kaldırdım, ellerimi

etrafında. "Sen tanıdığım en iyi babasın."

Masamın üzerinde duran Everly ve benim fotoğrafıma hızlıca bir göz attım. Yaklaşık altı ay önce onu Disneyland'e götürmüştüm. Henüz çok küçüktü ama çok iyi vakit geçirmiştik; ne zaman bir karakter görse yüzü aydınlanıyor, havai fişekler patladığında küçük çenesi düşüyordu.

"Birinden sorumlu olmanın ve onun her şeyi olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun."

"Haklısın, bilmiyorum ama bildiğim bir şey varsa o da bu işi çok iyi yaptığın. Ne kadar iyi olduğunu biliyorum."

onun için. Babasını ne kadar sevdiğini ve ona ne kadar hayran olduğunu biliyorum."

Öne doğru eğildi, ellerini bacaklarının arasında kavuşturdu, başı öne eğikti.

"Elinden gelenin en iyisini yapıyorsun Ford. Bununla gurur duymalısın. Seninle gurur duyduğumu biliyorum."

Sonunda başını kaldırdı. "Böyle bir şey olduğunda nasıl olabilirim?" Ceketinin iç cebine uzandı ve bir kâğıt parçası çıkarıp katlamadan masamın üzerine koydu.

Sayfayı elime aldım ve Everly'nin yaptığı bir çizim olduğunu gördüm. Sanatını yaşlıtlarından ayırt edemiyordum ama pembe onun en sevdiği renkti ve resmin neredeyse tamamı eflatunla yapılmıştı. Resimde bir masa ve etrafındaki sandalyelerde oturan iki çubuk figür vardı.

Ama üçüncü bir yer daha vardı; siyah boya kalemiyle çizilmiş bir bölüm.

Annesinin oturuyor olması gereken bir yer.

Burada neler olduğunu anlamak için psikolog olmanıza gerek yoktu. "Kızgın," dedim ona bakarak.

"Ve kızgın."

Bunun onu ne kadar incittiğini biliyordum. Kardeşimi daha iyi hissettirecek bir şey söylemem gerekiyordu.

"Dinle, o anlamıyor. O çok genç; zihni henüz bunu algılayamıyor. Ama kahvaltı masasında, yemek masasında, her nerede olursa olsun o boş yeri gördüğünde bir şeyler hissediyor ve ben de onu suçlamıyorum. Benim de bu konuda duygularım var."

"Bu benim hatam."

Kollarımı masamın üzerinde kavuşturdum. "Artık annesiyle birlikte olmadığını mı? Sakın bunun için kendini suçlamaya kalkma." Kendimi sakinleştirmeye çalışarak bir yudum kahve içtim. "Bir gün Everly resmin tamamını görecektir ve katmanları anlayacak ve onun için her şey pembe ve siyahtan ibaret olmayacak."

"Peki o zamana kadar?"

"Kızınızı tatile götürün ve kumda oynamasına ve dalgalar arasında kayıkla gezmesine izin verin. Bırak çilekli daiquiri içsin ve McDonald's yesin, senin onu doldurduğun organik, işlenmemiş, ağartılmamış saçmalıkları değil."

Sandalyenin kolçaklarını kavradı ama duruşu biraz daha rahatlamaya başlamıştı. "Biliyor musun, bu hiç de fena bir fikir değil."

"Vegas'ta bir hafta geçirdin. Şimdi sıra onda. Onu şımart, hatta şimdikinden de fazla." Ve bunu duymaya ihtiyacı olduğu için ekledim, "Everly hayatına girmeden önce lanet bir hayvan olduğunu unutmayalım. Her gece parti yapardın; Los Angeles'taki her etekliyle yatardın. Ama o an

O senin dünyana girdiğinde, sen bir sekiz yaptın. Bencil bir orospu çocuğuyken Everly'nin babası oldun ve bunu her baba söyleyemez."

İçini çekti, ellerini ahşap kolçakların üzerinde ovuşturdu. "Buna minnettarım." Daha fazla hava çekti. "Biliyor musun, hâlâ bazen uyandığımda baba olduğuma ve onun benim olduğuna çok şaşıyorum."

"Her ebeveynin bunu söylediğine eminim."

"Muhtemelen haklısın." Birkaç saniye sessiz kaldı ve sonra "Peki ya sen? Sen iyi misin?"

"Yarın üç günlüğüne Miami'ye gidiyorum."

Sonunda yüz ifadesinde bir değişiklik oldu ve bunun nedeni gülüyor olmasıydı. "Tanrım, biliyordum."

"İş için, pislik. Ama evet, onunla görüşeceğim."

"Ve Miami fırsatı kendini gösterdiğinde, hemen üzerine atladın - teyit etmene gerek yok. Ben zaten biliyorum."

Tam olarak haklı değildi. Ama yeterince haklıydı. "Ne olmuş yani?" diye sordum.

"Yani... bu uzun mesafeli bir şey olarak şekilleniyor. İstemediğini söylediğin tek şey. Ve seni neredeyse bir tanesini ovarken yakaladığımda, yüz ifaden bana şüphelendiğim her şeyi anlattı."

"Hangisi?"

"Onun için çıldırıyorsun." Ben cevap vermeye çalışırken elini kaldırdı. "İster kabul et ister etme, aradığın kişi o."

"Yirmi iki yaşında, Ford."

Lanet olası kızı gibi gözlerini devirdi. "Yine mi yaş hatırlatması? Kaç yaşında olduğunu biliyoruz. Bu bir şeyi değiştirmez."

"Yanılıyorsun." Başımı salladım. "Sikime yaptığı şey hoşuma gidiyor. Hikayenin sonu."

"Evet, evet." Ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdü. "Avukatlık yaparak nasıl milyarder oldun bilmiyorum, çünkü hayatımda gördüğüm en kötü poker suratına sahipsin."

Kapıyı işaret ettim. "Çık dışarı."

Açarken kıkırdadı. "Tanrım, haklı olmak iyi hissettiriyor."

ON
JOANNA

“G "Monica odamın kapısından şarkı söylüyordu. "Tanrım, beni bile tahrik ediyorsun; çok ateşlisin. Dön. Tüm manzarayı görmem gerek."

Boy aynasının önünde durup yavaşça bir daire çizerek kıyafetimin her açısını ona gösterirken en iyi arkadaşıma güldüm.

Kıyafeti.

Giyecek bir şeyler ararken ondan çaldığım. "Ne düşünüyorsun?" diye sordum. "Yeterli mi?"

Eliyle yüzünü yelpazeledi, aval aval bana bakıyordu. "Yeterli mi?" Ofladı pufladı. "Eğer bu Jenner'ın dizlerinin üzerine çökmesine neden olmuyorsa, o zaman onda ciddi bir sorun var demektir." Yaklaştı, kazağımın omuzlarını düzeltti, gevşemiş olan buklelerimi sıkılaştırdı. "O ölecek." Başını iki yana salladı. "Yani... *diie*."

Gülümsedim. "Umarım öyledir."

Aynanın karşısına geçip kostümü son bir kez daha kontrol ettim. Kısa, pileli etek kalçalarımın üstünde bitiyordu ve buna uygun dekolteli kazak yelek ve ekose kravat göbek deliğimi gösteriyordu. Monica Cadılar Bayramı'nda yaramaz bir kız öğrenci olmuştu ve bunu dolabında asılı gördüğümde, özellikle Jenner ders ya da ödev için gizlice kaçmama izin vermeyeceğini söylediğinden beri bu fikir mükemmel gelmişti.

"Sana söz veriyorum," dedi, "erkekler ve seks söz konusu olduğunda umut diye bir şey yoktur." Şifonyerimden bir tüp dudak parlatıcısı aldı ve ağzıma biraz sürdü. "Otel odasının kapısını açacak ve aklını kaçıracak. Aleti o kadar sertleşecek ki muhtemelen konuşamayacak bile."

"Aman Tanrım."

"Ne? Bu doğru." Arka cebinden telefonunu çıkardı ve saati kontrol etti. "Onunla hâlâ yirmi dakika sonra mı buluşacaksın?"

Başımı salladım. "Onunla sadece üç gece geçirebiliyorum, Mon." Yutkundum. "Yeterli bir zaman gibi gelmiyor." "Hey, hiç olmamasından iyidir ve şu anda isteyebileceğin tek şey bu." Kostümün üzerine giymem gereken uzun paltoyu aldı ve gece çantamın askısını omzuma koymadan önce kollarımı geçirmeme yardım etti. "Git eğlen, benim yapmayacağım her şeyi yap ve bana mesaj

at.

"Eğer hava almaya çıkarsan detayları öğren."

"Kendimi *Pretty Woman* gibi hissediyorum." Uzun ceketime baktım. "Dışarısı seksen derecenin üzerinde.

Altında bir şey sakladığım ne kadar belli?"

Çenemi kaldırdı. "Her şey için stres yapmayı bırak ve git dünyayı sarsacak bir seks yap, düşünmeni istediğim tek şey bu, başka bir şey değil, beni duyuyor musun?" Beni odamdan dışarı çıkardı.

Ön kapımızda ona döndüm ve "Seni seviyorum. Hem de çok."

"Seni daha çok seviyorum." Kıçıma şaplak attı. "Şimdi git."

Binamızın birinci katındaki kapalı otoparka inip arabamın sürücü koltuğuna tırmanırken güldüm. Jenner'ın oteli arabayla kısa bir mesafedeydi ve çantamı lobiden asansöre taşıırken mümkün olduğunca görünmez olmaya çalıştım.

Kapısını çalarken nefesimi tuttum.

Birbirimizi görmeyeli uzun zaman olmamıştı ama sanki aylar geçmiş gibiydi. Çünkü artık hayatıma geri dönmüştüm -okul, ödevler, son sınıfın eziyetleri- ama kendimi aynı kişi gibi hissetmiyordum ve her şeye farklı bakıyordum. Vegas'tan önce hiç kimseyle bu tür bir bağ kurmamıştım. Hiç kimseyi Jenner'ı istediğim gibi istememiştim.

Bu düşünce dehşet vericiydi ve imkânsız gibi geliyordu.

Belki de bu yüzden kapıyı açar açmaz göğsüme çarpan duygulara hazırlıklı değildim.

"Merhaba," dedim usulca, onun yıkıcı yakışıklı yüzüne bakarken.

Gözleri beni delip geçiyordu.

Tenime vurduğunu neredeyse hissedebildiğim
nefesler. Vücudumda çok severek hatırladığım
dudaklar. *Oh Tanrım.*

Lacivert bir takım elbise giymişti, gümüş kravatı gevşemişti, kol düğmeleri bileklerinde parlıyordu. Onu hiç bu kadar resmi görmemiştim ama şu anki kadar seksi görünebileceğini de sanmıyordum.

Kıyafet avukat olduğunu haykırıyordu. Başarı.

Olgunluk. Karşımda duran üniversiteli bir
çocuk değildi. Tam bir erkekti.

"Bu takım sana çok yakışmış." diye eklerken dişlerim dudağıma gömüldü.

Ağzında belli belirsiz, son derece ateşli bir sırıtış belirdi. "Toplantım gecikti. Üstümü değiştirecek vaktim olmadı."

"Burada şikayet yok."

Bana doğru uzandı. "Buraya gel."

Birden onun kollarındaydım, vücutlarımız birbirine yapışmıştı, kollarımı ona sararken çantam omzumdan düşmüştü, ağzı benimkini tahrik ediyordu.

Tadı tam hatırladığım gibiydi. Hayalini
kurduğum şekilde.

Şehvetten.

Arzu.

Duygusalı

k.

Beni ne kadar sert öptüyse, o kadar çok hissettim.

Çantamı olduğu yerde bıraktı ve beni odasına götürerek doğruca yatağa götürdü. Ben bacaklarının arasında dururken o da yatağın kenarına oturdu. Bakışları vücudumda dans ediyor, tıpkı kapıda benim ona yaptığım gibi beni süzüyordu.

"Dışarısı o palto için çok sıcak." Bakışları çok acıkmıştı. Anında ıslanmıştım. "Jo, orada beni ne bekliyor?"

"Bir hediye," diye fısıldadım.

Ceketi sabit tutan kravatı çektim, yanları açıldı ve kostüm ortaya çıktı.

"Siktir... beni." Ceketimi çıkardı ve belimi kavrayarak bana sıkıca sarıldı. Gözleri, sanki beni daha önce hiç görmemiş, sanki ağzı tenimin her santimini öpmemiş gibi iki santimlik topuklarıma kadar indi. "Bunların hepsi benim için mi?"

Kendimi bir tabak wagyü gibi hissediyordum ve Jenner aç bir etoburdu. "Her parçasını."

Sonunda yukarı baktı. "Tanrım, ben şanslı bir orospu çocuğuyum." Gözlerimiz tekrar buluştu. "Muhteşem görünüyorsun." Sanki yemek yemeye hazırlanıyormuş gibi dudaklarını yaladı ve gömleğimle eteğimin arasındaki bölgeyi hafifçe yokladı. "Dostum, *mmm* ..." Başını iki yana salladı. "Sikim zonkluyor."

"Bana ne yapacaksın Jenner?" Duruşumu genişlettim ve jartiyer kemerimi daha fazla ortaya çıkardım. "Çok kötü bir öğrenci oldum."

"Öyle mi? Ne tür bir belaya bulaştın?"

Çok masumca omuz silktim. "Ağzımla bir şey yaparken yakalandım." Öpüşmemizden dolayı dudaklarında küçük bir parıltı bırakmış olan parlaticıyla kaplı olmasına rağmen alt dudağımı çektim. "Yutkunmayı da içeren bir şey."

"Tanrım... evet."

Dizlerimin üzerine çöktüm, kemerini çözüp pantolonunun düğmelerini açarken ve fermuarını indirip o lezzetli, uzun, geniş sikini serbest bırakırken eteği kıcımı gösterecek kadar yukarı kalktı. "Bunun gibi bir şey..."

Ucunda, tepedeki ışıktan parlayan küçük bir pre-cum boncuğu vardı. Bunu kulüpte yaptığımda, tuvalet kabini biraz karanlıktı ve oldukça heyecanlıydım, bu yüzden zamanımı alamadım veya manzarayı takdir edemedim.

Ama artık ayıktım.

Her santimini görebiliyordum -şaftından geçen damarlar, tepesinin şişkinliği, ucunda hediyeimin olduğu küçük yarık, küçük yarı saydam döl noktası. Dilimi dışarı çıkardım, sadece ucunu kullanarak

yaladım ve yuttum.

"Siktir," diye tısladı, gözleri bana yapışmıştı. "Çok yaramazsın." Eli saçlarıma gitti,

Uzun buklelerimi kavrayıp ağzımı aşağıya doğru yönlendirmeye çalışıyordu.

Ama ben tepede kaldım, etraftan dolaştım. "İstediğin bu mu?" Ona safça baktım. "Ağzım sikinin üzerinde mi?"

Gözlerindeki bakış hayvani bir ifadeydi. "Siktir... evet."

Onu bekletmeli, sabrını sınamalı, bunu sırf ağzımı almak için beni bağlamasıyla sonuçlanacak işkenceli bir oyuna dönüştürmeliydim.

Ama gerçek şu ki, onu emmeyi en az onun istediği kadar çok istiyordum. Bu yüzden beklemedim.

Dudaklarımı araladım ve bir hamlede boğazım tıkanma tehlikesi geçirene kadar içime çekebildiğim kadar çektim. "Lanet olsun," diye kükredi, sesi inanılmaz derecede seksiydi.

Elimi tabanının etrafına kelepçeledim, sallanırken sağa ve sola eğildim, her iki taraftan, her açıdan ona baskı uyguladım, yumruğumu dudaklarımla buluşacak şekilde kaldırdım. Emiyor olmama rağmen, yanaklarım içbükey hale geliyordu, yine de dilimi kullanıyordum, etrafında döndürerek beni sikiinde yukarı ve aşağı yönlendirmesine izin veriyordum.

Ve Tanrım, çok lezzetliydi.

Neredeyse nefes almakta zorlanacağım kadar geniş, ağzıma tam olarak sığmayacak kadar uzun, ama içimdeki o noktaya kolayca vuracak, birkaç pompadan sonra boşalmamı sağlayacak bir uzunluk.

Çoğu erkeğin bilmediği bir yer.

Ama Jenner vücudumu yıllardır yakınmışız gibi tanıyordu.

Sanki bana en çok zevk veren yerleri incelemiş gibi. Sanki bana hakimmiş gibi.

Durmadım. Yavaşlamadım.

Aleti boğazımı okşarken, dilim her yöne dönerken, ağzımdan çekilip "Yatağa geç" diyene kadar saldırımı sürdürdüm.

Sesi aç gibiydi. Özlem ve baskınlık doluydu. Ve bu, her parçamın beklentiyle karıncalanmasına neden oldu.

Topuklularımı çıkarmaya gittiğimde beni durdurdu ve "Her şey üzerinde kalsın." dedi.

Dizlerim yatağa çarpar çarpamaz bana bir şaplak attı. Dudaklarımdan küçük bir çığlık çıktı. Ardından beni daha da ıslatan bir acı geldi. Eteğimin çıplaklığımı görebileceği kadar kısa olduğunu bilerek yatağın başına doğru süründüm ve onunla yüzleşmek için arkamı döndüm.

"Bacaklarını aç."

Dizlerimi büktüm ve yavaş yavaş açarak onun amıma bakmasını izledim.

"Kahretsin, Jo." Dudakları ayrılmıştı, vahşiydi. O kadar yoğun bir istek vardı ki havada tadını alabiliyordum. "Çok çarpıcı bir amın var." "Kıpırdama" demeden önce birkaç saniye daha bakmaya devam etti.

Dolaba doğru gitti ve içeride kayboldu. Döndüğünde elinde bir şey vardı.

Beyaz olan kolunu arkasına götürdüğünde sadece bir parıltı görünüyordu. "Bana güveniyor musun?" Yanımda durdu, dizleri dokunabileceğim kadar yakındı. Bunu bana daha önce hiç sormamıştı.

Ayrıca ona güvenmemem için bana hiçbir neden vermemişti. "Evet."

"Emin misin?" Gözleri kısıldı. "Çünkü bu tamamen güvenle ilgili..."

Güven.

Hava boğazıma takılıyor, nefes almamı zorlaştırıyor, bedenim neredeyse titriyordu. "Evet."

Elini çevirerek avucunun içinde duran iki parça sarmal ipi ve göz bağını gösterdi.

Şimdi soruyu anladım.

Dokunma yeteneğimi elimden alıyordu.

Görme yeteneğimi.

Ona güvenmeseydim, bu iş yürümezdi ve ikimiz için de zevkli olmazdı.

Onu sadece bir haftadan biraz fazla bir süredir tanıyordum ama üstesinden gelemeyeceğim bir şey yapacağını hissetmemiştim. Anlayabildiğim kadarıyla Jenner, işin içinde az miktarda acı olsa bile zevkten başka bir şey düşünmüyordu.

"Sana güveniyorum."

Fikrimi değiştirirsem diye bekledi.

Bana yeterince zaman verdiğini hissettiğinde kolumu kaldırdı ve ipi bileğime dolayarak beni yatak başlığına bağladı. Beni yakacak kadar sıkı değildi ama hareket edemeyeceğim kadar güçlüydü. Aynı şeyi diğer elime de yaptı ve sonra göz bağını başımın arkasında düğümledi.

Dünyam tamamen karardı.

Bacaklarımın arasında bir yerde hareket

ettiğini hissettim. Nefes alışını duydum.

Diğer duyularıma güvenmek zorunda olduğumdan, onlar da her ipucunu yakalamak için aşırı hızdaydı. "Ne kadar güzel olduğunu biliyor musun?"

Sözleri içimde titreşti ve her hecesini hissettim. "Söyle bana," diye fısıldadım.

"Nefes kesicisin, her bir parçan. Sana bakmadan duramıyorum. Her santimini yalayabileceğime, seni becerebileceğime ve sana ne istersem yapabileceğime inanamıyorum..."

Sırtım dikleşti, sözleri ön sevişme kadar tahrik ediciydi, üzerimden geçen bir hava dalgası gibi her yerimi titretti. Ama yatağa yaslandığımda ondan bir hareket geldi ve eli kalçama değdiğinde vücudumda tüylerim diken diken oldu.

Nefesim kesildi.

Parmakları beni sadece hafifçe sıyırdı, ama yine de onları her yerde hissettim, içimdeki ateş tutuştu

ve yayılıyordu.

"*Ahhh*," diye

inledim.

"Farklı hissettiriyor, değil

mi?" O biliyordu.

Çünkü bunu daha önce de yaptığından emindim ve bu beni şaşırtmadı.

"Evet," diye itiraf ettim, diğer bacağımı izlerken nefes nefese kalmıştım.

"Tamamen farklı." "Hiç hissetmediğin bir şekilde hassas."

Bir ağız dolusu hava emdim. "*Yesss*."

Dudakları artık üzerimdeydi; bunu dilinin ıslaklığından anlayabiliyordum. Dizimden başladılar, daha yukarıları öptüler, karıncalanma kırıntıları bıraktılar. Ağız hızlı hareket etmiyordu ama yine de nerede olduğunu ayırt etmek zordu çünkü elleri her yerdeydi - her iki bacağımın üzerinde, eteğimin altıyla flört ediyor, iç uyluklarımla alay ediyordu.

Her şey çok iyi

hissettirdi. Nefes

almıyordum.

Sadece inliyordum.

Ve duramıyordum.

Sonunda nefes alabildiğimde, her nefes verişim ciğerlerimde sürükleniyor, sonra hızla tekrar dolduruyordum. Havayı çok uzun süre tutamazdım. Rahatlamaya ihtiyacım vardı. Bir şeyleri kontrol etmem gerekiyordu, nefesim üzerinde gücüm olan tek şeydi.

Dudakları daha yukarı çıktı.

Hâlâ tam yerini söyleyemiyordum. Duygular birbirine karışmaya başlamıştı, dokunuşlar yalamaya, öpücükler ısırmaya dönüşüyordu. Vücudum bunalmıştı. Tutamıyordum, göremiyordum, hazırlanamıyordum.

Sadece almak

zorundaydım. Ve

dinle.

Ve hisset.

Ve sonunda ağız amıma geldiğinde, kulaklarımda bir çarpma, boğazımda bir sıkışma, sırtımda bir kalkma oldu.

"*Mmm*, Jo. Tadın çok güzel."

Dili içime bir enerji şimşegi fırlattı ve artık hareketlerimi hissetmiyordum.

Kontrolümü bile kaybetmiştim.

Sadece onu hissettim.

Ve bu daha önce hiç tatmadığım bir zevkti.

Hiç bu kadar yoğun olmamıştı. Dilinin sadece bir fiskeyle göğsümden çığlık attıran bir çığlık

hiç olmamıştı.

Üstümde bir titreşim. Tüm uzunluğu boyunca uzun, kapsamlı bir yalama. Hızlı bir ısırık ve sonra beni ağzına çekti, klitorisimi diliyle fırçaladı, anında

Vücudumun bir yerinde.

"Jenner!"

Parmakları amımı okşuyor, daireler çiziyor, içeri dalmadan önce ıslaklığımı yayıyordu. Bir tane bile değil.

İki tane hissedebiliyordum.

Bu en acımasız, eritici kombinasyondur.

Kemirme ve yalama.

Emme.

Parmaklama.

Ben

gitmiştim.

Beni oraya daha hızlı götürüyor gibi görünen bu inanılmaz karanlıkta neler olduğunu unutmuşum. "Oh lanet olsun!"

Bileklerimi ipe doğru gerdim, ona, bir şeye uzanmaya, herhangi bir şeye tutunmaya çalıştım ama yapamadım.

Ve kısa süre sonra bir önemi kalmadı.

"Söyle bana, Jo." Daha sert yaladı. "Bunun ne kadar iyi hissettirdiğini söyle bana."

Dili hiç duraksamadı. Tek bir şeyin peşindeydi ve bedenim ona bunu veriyordu.

"Tanrım, durduramıyorum."

"O zaman yapma."

Dizlerim içe doğru çöktü ve onları iterek ayırdı. Başım önce sağa sonra sola düştü, sırtım yükseldi.

"Boşaldığını hissetmek istiyorum."

Hepsi bu kadardı -küçük bir emir- ve orgazmım göbeğime, meme uçlarıma, ayaklarıma kadar uzanıyordu.

"Jenner!" Ben ağladım. "Yesss!"

Sabit durdu, hiç sallanmadı, hiç durmadı.

"Tanrım, bu muhteşem bir manzara."

"*Fuuuck*," diye bağırdım ve parmaklarım sanki altlarında bir yastık varmış gibi sıkıştı. "Boşaldığında çok seksi görünüyorsun."

Ve hala inşa ediyordu, hala beni bu vahşi, saf tatminden başka hiçbir şey hissetmediğim o en yüksek zirveye doğru fırlatıyordu.

Ama bir şey oldu.

Bunu daha da akıllara durgunluk veren bir şey yaptı.

Yasak arka deliğe ıslak, hazır bir parmak soktu.

Ne kadar içeri girdiğini söyleyemiyordum ama tamamen yeni bir his, doruk noktam kadar hızlı bir şekilde içimde ilerliyordu.

Çok yabancı bir his çünkü daha önce hiç kimse oraya geri dönmemişti.

Ne bekleyeceğimi, halihazırda yaşadıklarına bir şey ekleyip eklemeyeceğini bilmiyordum.

Ama bir sonraki nefesimi aldığımında o kadar yüksek sesle inledim ki sanki vücudum da ağzım kadar ses çıkarıyordu.

Bu kombinasyon kelimelerin ötesindeydi. Keyfin ötesinde.

Ve bana hız ve daha fazla baskı uyguluyor, benden ihtiyacı olanı alıyordu - hepsi bu fırtınaya katkıda bulunuyordu.

Orgazmım patladı.

"Aman Tanrım!"

O telaş, o ürperti... Artık gerçekten nefes alamıyordum.

"İşte bu kadar." Yaladı. "Tatmak istediğim döl buydu... ve şimdi, sonunda onu bana veriyorsun." Fısıldıyordu, doğrudan klitorisimle konuşuyordu, aniden çok nazikti. Dili durulduğunda, veda eder gibi amımın üstünü öptü ve elini çekti.

Kendimi toparlamaya çalışırken eteğimi çıkardı ve ben daha itiraz edemeden kazağımı üstümden yırttı, kumaşın vücudumdan ayrıldığını duydum.

"Jenner!"

"Çok uzun sürdü," diye homurdandı.

Çok hassastım. Dişlerinin göğüs ucumu çevrelediği ve sütyenimin ince dantelinden çekiştirdiği anda bağırdım.

"Mmm," diye inledi. "Daha fazla güzellik."

Bir çekmecenin sessizce açılması ve bir folyo sesi, bir lastik şaklaması duyuldu.

Yatağa geri dönmüştü ve bacaklarımın arasına yerleşip diliyle hâlâ vızıldayan o noktayı dürttüğünde çığlığımı tutamadım.

"Eğer çok sert davranırsam, bana söylemeni istiyorum." "Sert mi?"

Dudakları boynumdaydı, meme uçlarıma iniyor, sanki onlara sahipmiş gibi önce birini, sonra diğerini kemiriyordu. "Seni ne kadar çok becermek istediğimin farkında olduğunu sanmıyorum." Sertliği amımı yokladı, geri çekilmeden önce çok az miktarda içeri girdi. "Buraya gelirken ve o toplantıda geçirdiğim uzun, dayanılmaz saatler boyunca başka hiçbir şey düşünmediğimi, sana yapacağım her şeyi düşündüğümü."

Ve şimdi, kendisiyle alay ediyordu.

Yine.

İsteği inşa etmek.

İhtiyaç.

Ve beni geliştiriyor.

"Sanırım söyleyebilirim." Nefes aldım ve yutkundum. "Hissedebiliyorum." Başımın arkası yastığa gömüldü. "Çok sertleşmişsin." Bir hareket oldu ve "Ahhh!" diye bağırdım.

Meme ucumu tekrar ısıırıyordu, bu sefer çok daha sertti ve yatıştırmak için ucunu emiyordu.

"Yapamazsın, Jo." Sesi bir aslanın kükremesi gibiydi. "Hayal etmeye bile başlayamazsın."

Şimdi bir tanesini yalıyordu, dili genişti, bana yavaş, işkenceli yalamalar yapıyordu. "Önce beklemek, sonra boşalmanı izlemek. Şimdi amına bakıyorum, ne kadar ıslak ve sıkı olacağını biliyorum." İnledi, biraz daha derine girdi ve hemen geri çekildi. "Sertliğin nasıl bir his olduğu hakkında hiçbir fikrin yok."

"Ama şimdi buradayım... ve tamamen seninim."

Yüzü boynuma çarptı, bıyıkları tenimin yumuşaklığını çizdi. "Bunu bir daha söyle." Sakalını sürükleyerek boğazımı öptü. "O lanet kelimeleri söyle ki tadına bakabileyim."

"Sen" -o alçalırken titriyordum, bedenim alev alev yanıyordu- "şimdi bana sahipsin." Hızlı bir hamleyle tamamen içime girdi.

"Aman Tanrım!"

Bu, ağzı amımın üzerindeyken olduğundan tamamen farklıydı.

Ama her ikisi de beni zıt şekillerde tamamen bunalttı.

"Kahretsin, haklıymışım. Çok sıkısın."

Vücudum Jenner için yaratılmıştı. Bir santim daha almamın imkânı yoktu. Ve her itışı, kalçalarının her vuruşu bunu pekiştiriyordu.

Ama Tanrım, bu hayatımın en güzel

duygusuydu. "Evet!" diye bağırdım. "Sik beni!"

Ağzının etkisinden hâlâ kurtulamamış olsam da bunu kaldırabilirdim. Ve daha fazlasını istiyordum. Sadece birkaç dakika önce beni getirdiği o yere tekrar ulaşmak istiyordum.

Bacaklarımı çekip yataktan kaldırdı ve beli olduğunu tahmin ettiğim şeyin etrafında dolaştırdı. Kalçalarımı, önümde diz çöktüğünü anlayabileceğim bir şekilde kavislendirdi ve ucuyla buluşana kadar kıcıımı daha yukarı çekti. İşte o zaman beni sertçe kavradı, beni yerimde tuttu ve içime girdi.

Nefesim kesilmişti.

Beynim hissettiklerimi algılayamıyordu.

Sadece bana verdiği şeyi alabilirdim ve bu da şiddetli, şehvetli vuruşlardı.

Daha fazlası için yalvarmamı sağlayanlar. "Pl-ea-se ..." Ağladım, pompaları havanın içimde kekelemesine neden oldu. "Yapma."

"Çok ıslaksın."

Bu beni uçurumun kenarına gönderdi. Yakıt gibi, her girdiğinde yeni bir alev içimi yaladı.

"Jenner!" Yapı çok güçlü geliyordu. "Siktir, boşalacağım."

İstediği şey bu gibi görünüyordu.

Orgazmlarıma sahip olmak.

Arka arkaya teslim etmek için.

Çünkü yavaşlamak yerine, o anın yavaş yavaş gerçekleşmesine izin vermek yerine, hızını arttırdı. Gücünü iki katına çıkardı. Bana daha fazla sürtünme sağlamak için kalçalarını bükte.

Ve o noktayı vurdu.

İçimde o kadar derindeydi ki daha önce kimse onu bulamamıştı.

Ama Jenner'ın ucu içime her girişinde sıyrıp geçiyordu.

Ve titrememi durduramıyordum.

Olanları kontrol edemiyordum.

Sadece bunun ne kadar iyi hissettirdiğini ve ne kadar kaybolduğumu biliyordum.

İpi çektim, yanık bile fark etmedi. Beline yapıştığımda, bunun onu daha uzağa göndereceğinin farkında bile değildim.

Ama ben aldım.

Titremeler karnımı sarsıp göğsüme, oradan da kalçalarımın kadar inerken "*Ahhh*" diye bağırdım.

Titremeler yankı gibiydi, her geçiş beni yeniden harap ediyordu.

"Evet amına koyayım," diye bağırdı. "Hissedebiliyorum."

Tepe sabit duruyordu, ölmüyordu, hatta zayıflamıyordu bile.

"Jenner..." Coşku içinde donup kalmıştım. "Aman Tanrım!"

Tam dinmeye başlamıştı ki, uzuvlarım uyuştı, nefesim bir daha geri dönmeyecekmiş gibi ciğerlerimi terk etti.

Bedenimi her zaman okuyabildiği için hareketleri yavaşladı, güçlü hamleleri yumuşadı.

Eli, göğüs ucuma ulaşana kadar gövdemden aşağı kaydı ve nazikçe fırçaladı.

"*Mmm*," diye inledim.

Amımın iyileşmeye ihtiyacı vardı ve o da bana bunu vererek yeniden hava bulmamı sağlıyordu. "Bütün gün boşalmanı izleyebilirim."

Aleti bana keskin bir darbe indirdi, sırtım otomatik olarak yataktan kalktı ve canım yanmadığı için şok oldum. Aksine, bunu istedim. İhtiyacım vardı. Hiçbir yerde olmayan bir dürtü filizleniyordu.

"Tekrar ve tekrar."

Başımı yastığın üzerinden salladım. "Yapabilir miyim bilmiyorum." Güldü.

Beklemediğim bir ses.

Neredeyse uğursuz bir ses.

"Beni test etme, Jo. İkimiz de seni istediğim zaman boşaltabileceğimi biliyoruz."

Bileklerimin etrafında bir baskı vardı ve sonra ip gevşedi, elim tutunduğum yerden düştü.

Diğerini serbest bıraktı ve ben göz bağına uzanmak üzereyken "Bırak kalsın" dediğini duydum.

Ellerim yatağa düştü; yere düştükleri anda daha fazla hareket oldu. Yeniden konumlanma.

Beni kaldırıyordu ve aniden yatağın üzerinde diz çökmüştüm.

Etrafi yokladım, saçlara ve kaslara dokundum.

Göğsünü.

Ona sarılmıştım.

"Sür beni, Jo. Beni boşalt."

Artık içimde değildi. Ama bacaklarımın arasında hâlâ ıslaklık vardı. O kadar çoktu ki dışarı damlıyordu. Aşağı uzandım, sikini bulana kadar farklı noktalara hafifçe vurdum, yumruğumu etrafına doladığımda inledim. Başını amıma doğru götürdüm ve üzerine eğildiğimde, beklemediğim bir sürtünme ve acıyla gerildim.

"Geçecek," diye söz verdi, sanki kafamın içindeymiş gibi. "Bana tekrar alıştığında ve ben bunu yapmaya başladığımda."

Hareketleri bir "Oh!" kazandırdı.

Klitorisimi ileri geri ovuyordu, dalgalanma hiç gitmemiş gibi geri dönüyordu.

Sanki beni ilk kez boşaltıyormuş gibiydi.

Dengede durmak için göğsünü kullanarak tabanına kadar indim ve ucuna kadar yükseldim.

Haklıydı; birkaç dips içinde vücudum onu tekrar kabul ediyordu, ihtiyaç ve arzu acının yerini alıyordu.

Ve tekrar gelmek için bir sızı bile vardı.

"Siktir... evet." Parmakları belimi ısırdı. "O siktiğimin sikine sahip ol."

Onun üzerinde sallanırken nasıl göründüğümü hayal bile edemiyordum ama göğüslerimin zıpladığını, başımın geriye düştüğünü, saçlarımın kıkımın tepesine çarptığını hissedebiliyordum. Bu yeni pozisyon onu içimde farklı bir yere yerleştirdi, yepyeni bir noktaya vurdu ve tam o yere geri dönmeden önce kalçalarımın sadece birkaç kez kayması, birkaç kez bükülmesi gerekti.

O his.

Bu yapı yüzeye çıkıyor. "Bana bak."

Başımı dikleştirdim, nerede olduğumu bulmaya çalışıyordum, karanlık bunu çok zorlaştırıyordu. Ve sonra, birdenbire, gözbağı kayboldu.

Yüzümden söküp aldı. Işık

beni kör etti.

Dondum kaldım, odadaki güneş ışığına ve aydınlığa alışmaya çalışıyordum. Ama kalçalarımı kavradı ve emretti, "Becer beni.

Sakın durayım deme."

Daha fazlasını kaldırabilecek hale gelene kadar gözlerimi kısıtım ve ritmimi buldum, kendimi onun etrafında yakın hissediyordum, ıslaklığımı duyuyordum. Artık görüşüm geri geldiğine göre yüzünü tekrar takdir edebilirdim. Lezzetli zümrüt gözleri, nefis dudakları, iç uyluklarımı sıyrırken inanılmaz hissettiren sakalı.

Aman Tanrım.

"Boşaldığında bana bak." Yanaklarımı tuttu, bakışlarımızı kilitledi. "Ve beni öp." Nefesim kesilmişti.

Terli.

Bana yaşattığı onca orgazmdan sonra bitkin düşmüştüm ama öne doğru eğilip dudaklarımızı

birbirine yapıştırdım, dili ağzımı doldurdu.

Etrafında döndüm, ucunu emdim, ta ki o çekilip, "Sür beni Jo," diye kükreyene kadar.

Kısa, sert pompalarıyla ne kadar yaklaştığını hissedebiliyordum, beni kavrarken kalçaları öne doğru sarsılıyordu.

Ben de çok geride değildim.

Bu an için sakladığım tüm hızımı ve gücümü kullanarak sırtımı dikleştirdim.

"Siktir!" diye bağırdım.

Her şey yeniden çok iyi, çok hassas hissettirmeye başlamıştı, özellikle de benimle ortada buluşmaya başladığında, ben onu kaldırmadan hemen önce sikini içime soktuğunda.

"Jenner!"

Kaybetmeme saniyeler kalmıştı.

Ben de yüzümü geriye yasladım ve istediği gibi gözlerimi ona diktim. "Tabii ki evet." Boynumu tuttu. "Gel amına koyayım."

Ve yaptım.

Orgazm bedenimi tamamen ele geçirmiş, içimdeki her şeyin titremesine ve patlamasına neden olmuştu. Odaklanabildiğim tek şey, ağzıma geri dönen dili ve nefes almama bile izin vermeden üzerime yıkanan bu tepelerdi.

"*Fuuuck!*" diye bağırdı, daha hızlı, daha sert itiyordu. "Jo ..."

Onu kavradım, kırılmasını bekledim ve kırıldığında kollarımı ona doladım ve hareketleri devraldım.

"Sağ onu." Elleri sırtımda dolaştı. "Siktiğimin sütü."

Ona elimde kalan her şeyi verdim, kalçalarımın cesur, muhtaç, hızlı salınımını, ekstra sürtünme sağlayan dönüşümü, onu çıldırtacak bir öpücüğü.

Ve öyle de oldu.

Prezervatifi doldurdu, her atıştan sonra "Jo," diye inledi ve sesi sessizleşene kadar durmadım.

Nefes nefese onu içimde tuttum.

Tadını çıkarıyorum.

Burnunu benimkine bastırdı. "Sen lanet olası bir hayvansın, bunu biliyor musun?" Saçlarımı kavradı, dudaklarım onunkilerle aynı hizaya gelene kadar tutamları çekti. "Sanki amın sadece benim için şekillendirilmiş ve önümüzdeki üç gece boyunca ona sahip olacak şanslı piç benim." Dudağımı ağzına çekip emdi ve ekledi: "Duş alıp vücudumuzdaki teri atacağız, sonra da en sevdiğim restoranlardan birine gideceğiz."

Ne dediğini zar zor çözebiliyordum. Seksle doluydum.

Sıcak.

Ve onu.

Ama birkaç kelime yakaladım ve homurdandım, "Yemek. Yum."

Dişlerini aynı dudağının üzerinde gezdirdi. "Bir biftek evi... Aklının ette olduğunu biliyorum."

Bir anımı aldı ama güldüm. "Herhangi
bir et değil, Jenner. Sadece senin etin."

ON BİR

JENNER

T Burası muhteşemdi... ve sonra Jo vardı.
Tamamen kendine ait bir kategori.

Baharatlı, kendine güvenen bir kişilik, seks söz konusu olduğunda bir hınzırlık ve beni bir itaatkâra dönüştürebilecek bir vücut.

Akşam yemeği için seksi bir elbise giydiğini biliyordum ama bu kızı her gördüğümde beni şaşırtıyordu. Hoş bir şekilde.

Çıktığım çoğu kadın gibi vücudunun yarısını göstermiyordu. Bugün giydiği küçük kostüm dışında kıyafetleri baştan çıkarıcı ama zevkliydi. Gözlerinde bir kışkırtıcılık vardı, kadınların taklit edemeyeceği ya da başaramayacağı bir şeydi - bununla doğmuş olmaları gerekirdi.

Onun gibi.

Bakışlarıyla beni sertleştirebilirdi.

Gülümsemesiyle.

Kibarlığı ve güvenilirliği, onu eşsiz kılan özellikleriydi. Bu da onu arzulamamı sağladı.

Bu yüzden cipten indiğimizde kolumu ona doladım. Kaldırımda yanından geçtiğimiz adamlar ona bakıyordu. Onun vücuduyla ilgili fanteziler kurduklarını, kendilerine doğru bakması için dua ettiklerini ve bir saniyeliğine dikkatini çekmeyi umduklarını biliyordum. Kadınlar da farklı değildi, gözleri anında Jo'yu buluyordu.

Bakılması gereken biriydi.

Ama kolumu sıkıca ona doladım...

Sanki benimmiş gibi.

Masamızda onun karşısındaki koltuğa otururken düşündüğüm şey buydu.

Geçmişte, pek çok kadın bir bağlılık istiyordu. Onlara bir tane bile vermezdim. Çoğu zaman bunu düşünmezdim bile.

Jo farklıydı. Jo bana bir şeyler hissettiriyordu.

Ortaya çıkmasını istemediğim şeyler çünkü yaşamayı seçtiğim hayat bekârlıktı.

Ama her sabah uyandığımda görebileceğim bir yüzü vardı. Her sabah uyanabileceğim bir yüzü

vardı.

rastgele bir salı günü gece yarısı tatlısı. Sabah güzel bir yerde uyanabilsin diye gecenin bir yarısı uçağıma taşıyabileceğim biri.

Ama bunu düşünmek için bile, o na kıyılarımda, birkaç dakika uzaklıkta, istediğim zaman erişebilmem gerekiyordu.

Miami öyle değildi.

Lanet olsun, bu sefer çok fazla engel vardı. Bu sadece ...
eğlenceli olmalıydı.

Kendi kendime tekrarladığım şey buydu. Los Angeles'a döndüğümde bu iş bitecekti.

Ama menüsünü açtığında bile, uzun kirpikleri titreyen mum ışığında benimle alay ederken, o uçak yolculuğundan korkuyordum.

Sadece bir saniyeliğine yiyecek seçimine baktı ve sonra tekrar bana döndü.

"Söyle bana, Jo..." Elimi su bardağımın üzerine koydum, buzun serinliğini hissetmek istiyordum. "Mezun olduğunda ne yapacaksın? Yakında olacak, sadece birkaç ay kaldı." Parmaklarım ıslandıktan sonra şarap menüsünü kavradım, garson geldiğinde ne isteyeceğimi bilmek için hızlıca bir göz attım.

Peçetesini kucağına taşıdı. "Ben pazarlama okuyorum. Bu alana girmek istiyorum, illa bir ajansta değil, daha çok becerilerimi bir işletmeye uygulamak ve bir şirket için pazarlama, sosyal medya ve etkileme çalışmaları yapmak istiyorum. Bunlar benim iyi olduğum şeyler."

"Ne tür bir iş yapacağınıza karar verdiniz mi?"

İç çekti. "İşin zor kısmı da bu. Hâlâ emin değilim. Geçen dönem South Beach'teki bir dizi özel spor salonunda staj yaptım ve mezun olduğumda bana iş teklif ettiler. Ayrıca Güney Florida'da birkaç galerisi olan yerel bir sanat simsarı için de bazı işler yaptım ve beni tam zamanlı olarak işe almak istiyor ama bilmiyorum. Her iki işi de sevmeme rağmen, ikisi de tam olarak aradığım şey değil." Omuz silkti. "Sanırım bunu zaman gösterecek."

"Benim öyle bir lüksüm

yoktu." "Yok muydu?"

Başımı salladım. "Hukuk öncesi eğitimden hukuk

fakültesine geçtim." "Ne olmak istediğini her zaman

biliyor muydun?"

"Biliyordum ama benden ne beklendiğini de biliyordum ve bu da büyük bir baskı yaratıyordu." Kollarını masaya yasladı. "Açıkla."

"Annem ve babam Kaliforniya'nın en büyük ve en başarılı hukuk firmalarından birini kurdular. Hukuk fakültesinden mezun olduktan kısa bir süre sonra açmışlar ve tek başlarına, eyalet çapında birkaç lokasyon, yüzlerce avukat, neredeyse her hukuk uygulamasına odaklanma ve her ilçenin başsavcısıyla ilişkiler gibi bugünkü haline getirmişler." Kıkırdadım, kreşlerimizde çekilmiş resimleri, beşiklerimizin üzerindeki duvara boyanmış adalet terazilerini hatırladım. "Daha anne karnındayken avukat olmak için yetiştirildik. Beklentiler vardı. Kalın beklentiler."

Kaşları kalktı. "Çoğu aile şirketi için durum böyle değil mi?"

"Sanırım."

"En azından ne tür bir hukuk uygulamak istediğinizi seçebildiniz mi?"

Koltuğumda geriye yaslandım ve bacaklarımı masanın altından geçirdim. "Bileklerimden ipe kanuna bağlanmışım gibi görünmek istemiyorum." Ona gülümsedim. "Kardeşlerimin ve benim seçim şansımız vardı. Kimse bizi zorlamadı ya da ültimatı vermedi. Kendi isteğimizle gittik ve dürüst olmak gerekirse, avukat olmasaydım ne yapardım bilmiyorum. İşimden kesinlikle keyif alıyorum ve onu kendime göre şekillendirdim. Gayrimenkule karşı bir tutkum var, bu yüzden bunu odak noktam haline getirmek mantıklı geldi."

"Neden?" Ellerini önünde kavuşturdu. "Emlakçılıkla ilgili sizi çeken şey nedir?"

"Özgürlük." Yukarı baktım, karanlık gökyüzü oturduğumuz verandanın üzerinde asılı duruyordu, yıldızlar sadece parıltılarını gösterecek kadar parlaktı. "Çok uzun süre yerde kalmayı sevmiyorum. Gökyüzünde olmayı seviyorum. Yeni bir manzarayı, yeni bir tempoyu seviyorum. Dağlarda uyanmak ve sahilde yatmak istiyorum. Ben hep böyle oldum."

"Bir gezgin tutkusu. Bunu kesinlikle takdir edebilirim."

Yüzüne baktım, onaylaması bana bu konuda da ortak noktalarımız olduğunu söylüyordu.

"Müşterilerimin dünyanın her yerinde satın almaları var. Bana sahada, araziye değerlendirirken, inşaatı yardım ederken ve her sözleşmeyi müzakere ederken ihtiyaçları var. Bu benim için mükemmel işliyor. Masamın başında çok fazla zaman geçirmiyorum; bu nedenle huzursuz olacak zamanım yok."

"Son oyununuz nedir?" Uzun bir saç tutamını parmaklarının arasında döndürdü. "Yani, sonsuza kadar saatte yüz mil hızla mı gideceksin?"

Omuz silktim. "Sıkılana kadar. Sonra beni meşgul edecek başka bir şey bulacağıma eminim. Belki bu seyahat olur."

"Böyle söylüyorsun... çünkü henüz aşık olmadın."

Gözlerinde çok büyük bir ciddiyet vardı.

Dudaklarında.

Gülüştüm gizleyemedim; yüzümü, göğsümü ele geçirdi.

Dominick, Kendall'la tanışana kadar benimle aynı hayatı

yaşamıştı. Aşık oldu ve her şey değişti.

Asla olmayacağına yemin ettiği kişi haline gelmişti.

Bu bana da olacak mı?

Jo ile daha fazla zaman geçirmeyi düşünmeme ve Vegas'ta tanıştığımızdan beri durmadan onu düşünmeme rağmen -diğer tüm kadınlardan daha fazla- bunu yapamıyordum.

Ne kadar baştan çıkarıcı olduğu umurumda değildi.

"Hiç aşık olmadığımı nereden biliyorsun?"

Emmeye bayıldığım alt dudağını çiğnedi. "Anlayabiliyorum."

Ayrıntılara girmek üzereyken garson masamıza geldi ve ne içmek istediğimizi sordu. "Kırmızı

size uyar mı?" Jo'ya sordum.

Başını salladı. "Kulağa lezzetli geliyor."

En yüksek fiyatlı cabernetlerinden birini sipariş ettim ve garsona şarap menüsünü uzattım.

Tekrar yalnız kaldığımızda Jo, "Dinle, kendimi oldukça gözlemci biri olarak görüyorum, ama ne kadar bağımsız olduğunu görmek için ayrıntılara girmene gerek yok. Bu bana ya seni bağlayan ve keşfetmeni engelleyen yanlış bir ilişki içinde olduğunu ve bu yüzden şimdi duramadığını ya da kafese konacak bir kuş bulamadığını söylüyor." Bana bakarken başını öne eğdi. "Ben ikincisi olduğundan şüpheleniyorum."

Ciğerlerimden nefes nefese hava çıktı. "Tanrım..." Onun mikroskobu altında olmak çok seksi bir şeydi. "Haksız değilsin."

"Biliyorum." Göz kırptı. "Sadece ilk tahminimde nazik olmaya çalışıyordum." Kıkırdadım.

Çok güzel bir espri anlayışı vardı.

Nazik ama dürüst.

Bu hoşuma gitti.

Hayır, buna bayıldım.

"İlginç olan ne biliyor musun Jenner?" Suyundan bir yudum aldı. "Bir ilişki aramıyorsun, bağlanmak istemiyorsun ama Vegas'tan döndükten sadece bir gün sonra burada, benimlesin." Saçlarını yana yatırdı, tutamlar memesinin üzerinden sarkıyordu. "Şanslı bir kız olmalıyım. Sen arkadaşların ve kardeşlerinle birlikteyken seni Vegas'ta bir haftalığına elde etmekle kalmadım, şimdi de Florida'dayken üç geceliğine sana sahibim."

Söylediği her kelimeyi düşündüm.

Her birini işledim.

Ve onlar yankılandıkça, bir şey öğrendim.

Jo haklıydı.

Müşterimle üç geceye ihtiyacım yoktu. Onunla daha fazla zaman geçirebilmek için seyahati uzattım. Ve Miami'de olduğunu öğrenir öğrenmez onu aradım - tereddüt birkaç saniyeden fazla sürmemişti.

"Jo..."

"Umarım sakıncası yoktur ama Bordeaux bardakları getirdim," dedi garson kız, yaklaşımı beni keserek, uzun saplı bardakları önümüze koydu.

"Hiç de değil," diye seslendim. "Ben bunu tercih ederim."

Bana şişeyi göstererek başıyla onayladı ve ardından şişenin kapağını açıp bir numune boşaltma işlemine başladı.

Ama tüm bu süre boyunca gözlerim Jo'daydı.

Garson kadehlerimizi doldurup gider gitmez ben de benimkini masanın ortasına doğru tuttum. "Birlikte daha fazla zamana."

Jo gülümsedi. "İlginç... Bunu alkışlayacağım."

İkimiz de birer kadeh içtik, o da şarabını masanın üzerine koydu ve sapını parmaklarının arasında

tuttu,

Kalın çubuğu döndürerek koyu renkli sıvının yanlara doğru akmasını sağladı.

"Ne yapmaktan hoşlandığını bilmek istiyorum, Jo. Nereleri ziyaret etmek istediğini. Gözlerini kapattığında hayalini kurduğun şeyleri."

"*Hmm*. Güzel sorular." Durakladı, yüzü düşüncelerle karıştı. "Daha önce hiç tanık olmadığım şeyleri görmeyi severim. Beni şaşırtan şeyler. Beni gülümseten şeyler. Beni ağlatan şeyler."

"Ağlamak mı istiyorsun? Daha önce bir kadının bunu söylediğini duyduğumu sanmıyorum."

Daha yakına eğildi. "O kadar suskun kalmak istiyorum ki sadece gözyaşı dökebileyim."

"Bu oldu mu?"

"Evet."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Bir de bana sor."

Başlamadan önce göğsü birkaç kez inip kalktı. "Monica'nın -Vegas'ta tanıştığın en iyi arkadaşım- orduda görevli bir erkek kardeşi var ve son iki yıldır denizaşırı ülkelerde görev yapıyor. Telefon görüşmeleri ailesinin istediği kadar sık değil. Yeri gizli olduğu için asla FaceTime yapamıyor. Ziyaret için döndüğünde ben de ailesinin evindeydim." Duyguları gözlerinden okunuyordu. "Kimseye geleceğini söylemedi; hepimiz yemek odasında Monica'nın doğum günü için pasta yerken kapıdan içeri girdi."

Kadehin üst kısmına baktı, şarap artık durgundu. "Anne ve babasının kollarını ona nasıl sardıklarını görmek, işte bu sahnede nutkunuz tutuluyor. Gözleriniz doluyor çünkü böyle bir sevgiyi tarif edecek hiçbir kelime yok. Yemin ederim, anne babasının iki yıldır nefes almamış gibi nefes alışlarını izledim." Tekrar durdu, gözlerinden gelmekle tehdit eden şeyle savaşıyor gibi görünüyordu. "İki gün sonra gitti. Sadece birkaç gün izin almıştı ve kız kardeşinin yirmi birinci yaş gününü kutlamak için eve doğru uzun bir yolculuk yapmıştı."

Başımı sallayarak nefes verdim. "Pekâlâ, bu raundu sen kazandın."

Şarabından uzun bir yudum aldı ve yutmadan önce ağzında tuttu. "İşte bu tür anları görmek istiyorum. Size bir şeyler öğreten, size başka bir yönünüzü gösteren anlar." Restoranın etrafına bakmak için bağlantımızı kopardı ve sonunda bana döndü. "Seyahat konusuna gelince, peşlerine takılmamdan hoşlanan ebeveynlerle büyüdüğüm için şanslıyım ve tatillerinin çoğuna beni de götürdüler ama deneyimlemek istediğim çok yer var. Çin'de Yangtze Nehri'nde kürek çekmek ve Mısır'da bir tuz havuzunda yüzmek gibi. Yeni Zelanda'da Milford Sound'un şelalelerini ve kayalıklarını görmek için can atıyorum."

Standart cevaplar vardı - Roma, Paris, Londra, Dublin, bu soruyu ne zaman sorsam neredeyse her zaman duyduğum sıradan Avrupa ve Birleşik Krallık turist tuzakları. Bir de Jo ve benim gibi radarın dışına çıkmak ve dünyanın daha derin bölgelerini görmek isteyen insanlar vardı.

Kardeşlerim bile buna hazır değildi.

Ama o öyleydi.

Şarap bardağını göğsüme dayadım ve bir yudum almadan önce ona baktım. "Ne hayal ediyorsun?"

Derin bir nefes aldı ve konuşana kadar temasımızı bir kez daha kesti. "Birini çok mutlu etmeyi hayal ediyorum. Anne olmayı. Şirkette bir fark yaratabileceğim, kendime bir isim yapabileceğim başarılı bir kariyere sahip olmayı. Sadece uyum sağlamak istemiyorum. Hatırlanmak istiyorum."

Jo'nun olgunluğu beni sürekli şok eden bir şeydi.

Asla bir üniversite öğrencisiyle konuşuyormuşum gibi hissetmedim. Birlikte çalıştığım avukatların yarısından daha fazla zekaya sahipti.

"Olacaksın." Sırıttım. "Bundan hiç şüphem yok. Sana en iyi hissettiren fırsatı seçtiğinde, geliştireceksin."

Bana bakarken hiçbir şey söylemedi, göz kapakları sonunda daraldı. "O kadar kolay değil." "Hayır mı?"

Garson kız yaklaşırken başını salladı.

"Menüye bakma fırsatınız oldu mu?" diye sordu garson kız.

Kalın cilt Jo'nun önünde açıldı ve bana bakarak "Bizim için sipariş verebilir miyim?" dedi.

Bu daha önce hiçbir kadının benim için yapmadığı bir şeydi.

Ne seçeceğini ve beklentilerimi karşılayıp karşılamayacağını merak ediyordum.

Ama yine de ona bir şans verdim, menümü garsona uzattım, "Etkileyin beni" derken bakışlarım Jo'ya sabitlenmişti.

"Ahi ton balığı ile başlayalım lütfen," diye talimat verdi Jo. "Daha sonra orta pişmiş porterhouse'u, fırınlanmış kuru patates, graten patates ve marine edilmiş mantar siparişiyle paylaşacağız." Durakladı. "Yanında hollandaise ve béarnaise sos alabilir miyiz?"

"Lezzetli seçenekler," diye cevap verdi garson kız. "Başka bir şey var mı?"

"Adaçayı tereyağı," dedi Jo, geniş tereyağı listesinden en sevdiğimi seçerek. "Ayrıca pastırmayla başlayacağız."

Ağzım sulandı - pastırma bu restoranın meşhur ürünlerinden biriydi. Garson kız

"Siparişi hemen getiriyorum," dedi ve masamızdan kayboldu.

Jo sandalyesinde döndü, kollarını göğsünde kavuşturdu, bacak bacak üstüne atarak bizim masamızla yan masamız arasındaki koridora geçti. "İyi yaptım, değil mi?"

Hayal kırıklığına uğramış gibi davranarak başımı salladım. "Somon sipariş etmeyi düşünüyordum." Hiç duraksamadan, "Saçmalık" diye çıkıştı.

Güldüm. "Dürüst olmak gerekirse daha iyisini yapamazdım."

Açık alan boyunca uzandım, parmaklarım kalçasına indi. Bu

hareket onu ürkütmedi; geldiğimi görmüştü.

Ama hissettikleri beni ürküttü.

Teninin sıcaklığı, beni karşılama şekli. Çok doğru hissettiren yerleştirme.

Çok mükemmel.

"Bu gece sana başka nasıl sürpriz yapabilirim Jenner?"

Az önce yaptın.

Ama içimden bir ses onun bunu zaten bildiğini söylüyordu.

ON İKİ

JOANNA

“D Kaliforniya'da plaja gider misin?" Kumların üzerindeki şezlonglarda otururken Jenner'a sordum, sıcak Florida güneşi üzerimizde parlıyordu, dalgalar ayaklarımızın dibinden geçiyordu. South Beach Florida'daki en rüya gibi plaj değildi ama yine de çok güzel, sakın ve dinlendiriciydi.

Ancak bu manzara Jenner'ın yanında hiçbir şeydi; karın kasları tam teşhirdeydi ve göğüs kasları göğsünün üst kısmına kazınmıştı.

Aman Tanrım.

O adam mükemmeldi.

Gözlerimi kaçırmak için ne kadar uğraşırsam uğraşayım, gözlerim sürekli ona geri dönüyordu. Güneş gözlüğü takmasına rağmen güneşi engellemek için boynunu bana doğru çevirdiğinde zaten bakıyordum.

"Hayır, asla," diye cevap verdi. "Ailemin Malibu'da bir evi var. Oraya gidip dışarıda daha çok vakit geçireceğimizi sanırsın." Kıkırdadı. "Ziyarete gittiğimizde yemek yiyoruz ve hemen şehre geri dönüyoruz."

"Ne yazık."

Bir an sessiz kaldı ve "Bunu değiştirmeliyiz; haklısın" dedi. "Zaman yetersizliği mi yoksa başka bir şey mi?"

Votka sodasına uzandı, yüzünü suya dönerek cevap verdi, "Ailenizle çalıştığınızda, sürekli önemli kararlar verdiğinizde, boş zamanlarınız da iş konuşmalarına dönüşür. Hava durumu hakkındaki konuşmalar müşterilere, politika hakkındaki konuşmalar çalışanlara dönüyor." Başını iki yana salladı. "Ben sadece ailemle akılsızca sohbet etmek istiyorum ve bunu bir türlü gerçekleştiremiyoruz. Daha bir içki bile koymadan, Los Angeles'a ne kadar çabuk dönebileceğimi sorgulamaya başladım bile. Jo... beynimin bir molaya ihtiyacı var."

"Vay canına." Doğruldu ve bacaklarına biraz daha güneş kremi sürdüm. "Bu çok ağır olmalı, zihinsel olarak çok ürkütücü." Bir an nefesimi tuttum. "Ben böyle bir evde büyümedim."

"Hayır mı?"

Elime biraz daha losyon sürdüm ve şişeyi arkamızdaki masanın üzerine koydum. "Babam ev

dışında çalışırdı. Annem bir sanatçıydı ve garajda bir atölyesi vardı. İşleri farklıydı, bu yüzden konuşmaları hiç oraya gitmiyor gibiydi."

"Acaba annemle babamın kariyerleri farklı olsaydı ve biz üç çocuk başka yollara sapmış olsaydık nasıl olurdu?" Kollarını başının arkasına koydu. "Ne hakkında konuşurduk?"

Güldüm. "Hava durumu ve politika."

"Dostum," diye homurdandı, "bu kulağa hukuktan bile daha sıkıcı geliyor." Bana bakarken gülümsedi. "Hiç kardeşin var mı?"

Çantama uzandım, sarkık şapkalarımından birini çıkardım ve başıma geçirdim. "Hayır, sadece ben."

Yan dönerek kolunu büktü ve avucuyla yüzünü tuttu. "Tek çocuk, ha? Bu nasıl bir his?"

"Bazı açılardan sen ve hukuk gibi, baskı var." "Tüm dikkatler senin üzerinde."

Başımı salladım. "Aynen öyle." Meyveli içeceğimi göğsüme dayadım ve dalgaları izledim. "Biliyorsun, ailemin darbeyi yumuşatacak başka çocukları yok, *Margie ihtisas yapıyor, Ralphie Wall Street'te çalışıyor ama zavallı Jo hâlâ hayatını anlamaya çalışıyor.*" Kaşlarımı çattım. "Benim hayatımı çözme gibi bir lüksüm yok. Onlara konuşacak konular ve gurur duyacakları nedenler vermem gerekiyor." Uzun bir yudum aldım.

"Ne yaparsan yap, Jo, aileni gururlandıracaksın."

"Belki..." Bir lokma daha yuttum. "Ama şunu söyleyebilirim ki, tek çocuk olmak beni son derece bağımsız yaptı. Kimsenin beni eğlendirmesine ihtiyacım yok. Sessizlikten ya da kendi kafamın içinde kaybolmaktan korkmuyorum. Yalnız kalmaktan da korkmuyorum."

Bir diğer büyük avantajım da olgunluktu, arkadaşlarımdan daha fazla doğal olarak gelişen bir şeydi, çünkü ailem bana asla bir çocuk gibi davranmadı.

Jenner'ın benim yanımdayken bunu hissettiğini umuyordum - genç olmama rağmen yaşıma göre yaşlı bir ruhum vardı.

Aramızdaki küçük boşluğa uzandı, parmakları çıplak karnıma indi. "Şu anda nasıl kapılmadın bilmiyorum."

Bu yorumu nasıl karşılayacağımı bilemedim. Kesinlikle nasıl cevap vereceğimi bilemedim.

Detaylandırmasını istediğimde de cevabını duymak istediğimden emin değildim.

Bildiğim şey, Jenner ve benim için beklentiler oluşturmanın beni hayal kırıklığına açık hale getireceğiydi.

Olabileceklerle.

Kendimde.

Bu her neyse kabul etmek

zorundaydım. Onu körüklemiş olsam bile.

Parmakları kalçama inip küçük bölgeyi çevrelerken gözlerini içime

çektim. "Kardeşin olmasını ister miydin?"

Konunun değişmesini takdir ettim, beynimin dinlenmeye ihtiyacı vardı.

"Gençken, hayır. Ama şimdi var. Ve bir tane var, adı Monica." Sırıttım. "Tek çocuk olduğunuzda, bir kız ya da erkek kardeş evlat edinmek tamamen kabul edilebilir ve o daha mükemmel olamazdı. Arkasını toplar. Paylaşır. Yemek bile yapıyor."

Güldü.

Bu sese bayıldım.

Bu beni sadece devam etmem için cesaretlendirdi.

"Hayır, gerçekten." Açıkladım, "Birlikte çok iyi yaşıyoruz ve o en harika en iyi arkadaş. Sonumuz nereye varırsa varsın, birlikte olacağımıza eminim."

"Miami'den ayrılmak masada mı?"

Son dört yıldır hayranlıkla izlediğim suya doğru tekrar baktım. "İki ay sonra mezun oluyorum ve işim yok. Dünya masanın üzerinde Jenner."

"Burada kalacağını düşünmüştüm."

Son yudumu aldım ve boş bardağı masaya bıraktım. "Sanat simsarı ya da özel spor salonundaki işi kabul edersem kalacağım ama tüm seçeneklerimi açık tutuyorum. Kira kontratımızın bitmesine daha dört ay var, bu da bana mezuniyetten sonra bir şeyler düşünmek için zaman veriyor." Garson kız yaklaşıp bizim için bir içki daha sipariş edince durakladım. "Dürüst ol," dedim o giderken, "bu üniversite sonrası yaşam aşamasını duymak garip mi? Çok uzun zamandır bu işin içindesiniz. Sanırım bunları düşünmeyeli epey zaman olmuştur."

Jenner'ın bana baktığı ve ne düşündüğünü anlayabildiğim zamanlar oldu. Gözlerindeki düşünceleri okuyabiliyordum; enerjisini hissediyordum. Ve sonra kaybolduğum, tek bir düşünceyi bile çözemediğim zamanlar da oldu.

İşte şimdi oradaydım. Kaybolmuştum.

"Kuşkusuz, sizin yerinizde olmayalı uzun zaman oldu ama yolculuğunuzu dinlemek ve benimkiyle karşılaştırmak ilginç."

"Bu seni rahatsız ediyor mu?" dediğimde sesim yumuşadı. Bir nefes aldım. "Yaşım, yani." Bana sessizce baktı. "Senden önce yaşıma hiç bu kadar düşünmemiştim."

"Çünkü?"

Bu sorudan pişman olup olmayacağımdan emin değildim ama yine de sordum.

Önce bir kahkaha, ardından da "Sanırım nedenini biliyorsun Jo."

Çünkü benden önce sadece seks vardı.

Geleceğimiz tanımlanmamış ya da hedefimiz belirlenmemiş olsa bile, aramızdaki şeyler seksin ötesine geçmişti.

Beynimin gittiği yer orasıydı.

Ama kalbimin de onaylaması

gerekliyordu. "Çünkü ben

önemliyorum..."

"Sanırım bunu sana kanıtladım." Kuma doğru baktı ve geri döndü. "Ben buradayım."

Nefes verdim, karıncalanmalar artık ciğerlerimdeydi ve göğsümde zonkluyordu. "Vegas'tan eve döndüğümde senden haber almayı beklemiyordum." Parmakları kalçamı terk etmemişti ve ben de parmaklarını birbirine geçirdim. "Ama burada olman çok eğlenceliydi."

Bana baktı ama hiçbir şey söylemedi. Karıncalanmalar ağır bir ağrıya dönüştü.

"Kolay olmayacak bir şey söyleyeceğim."

Birkaç dakika önce gözlerini okuyamamıştım ama şimdi okuyabiliyordum. Sözlerini gökyüzü kadar net görebiliyordum.

"Eğer koşullar farklı olsaydı..." Seslendim.

Başını salladı, bu hareket ona neredeyse acı veriyor gibiydi.

Ve şimdi, o acı benim içimde yaşıyordu.

Boğazım o kadar sıkılmıştı ki hava zorlukla geçiyordu. "Anladım."

Bu onu kabul ettiğim, ondan nefret etmediğim, olabilecekler karşısında çılgılık atmak istemediğim anlamına gelmiyordu. Ama Jenner bana yalan söylememişti. Benimle oynamaya çalışmadı. Bana saçmalamadı.

Bana gerçeği verdi.

Her şeyden çok acı veriyordu ama anlıyordum.

İstediğim kadar büyülü bir şeyi nasıl böyle sürdürebilirdik? Farklı zaman dilimleri, aramızdaki binlerce kilometre, geleceğim çok belirsiz. Ve bunlar sadece yüzeydeki şeylerdi.

Durumumuz hakkında gerçekçi olmak zorundaydım.

Ama bu kesinlikle plajda geçirdiğimiz zamanın geri kalanının ve planladığı sonraki iki akşamın tadını çıkarmamı engellemeyecekti. Nerede olduğumuzun ya da ne yaptığımızın bir önemi yoktu. Jenner'ın elleri vücudumdan hiç uzaklaşmıyor, dikkati benden hiç ayrılmıyordu.

Kendimi onun dünyasının merkezi gibi hissettim. Bundan zevk aldım.

Ayrılacağı sabah uyandığımda göğsünde çırılçıplaktım ve parmaklarım siyah saçlarının arasında geziniyordu. Kahvaltıya gitmek yerine oda servisi sipariş etmeye karar verdik ve servis geldiğinde yemeği South Beach'e ve suyun kenarındaki güzel, uçsuz bucaksız ufuk çizgisine bakan verandaya getirdi.

Yan yana oturmuş, büyük fincanlarda kahvelerimizi yudumlarken, sonunda çatalımı doldurulmuş Fransız tostunun kenarından fışkıran krem peynir ve ahududu reçeline batırdım ve

ağızıma götürdüm.

"*Mmm*," diye inledim. "Bunu denemelisin."

Bir parça kestim, cömert bir ısırıktı ve akçaağaç şurubu damlıyordu ve ona uzattım. O da

Çatalın etrafını sarmış, o güzel, öpülesi dudaklarını ve çiğnerken adem elmasının sallanışını izliyordum. Sakalları son birkaç gün içinde kalınlaşmış, kıllar uzadıkça daha da yumuşamıştı. Yutkunurken onlara dokundum, yüzü neredeyse elime sokuluyordu.

Ağzını bir peçeteyle sildi, bakışlarım parmaklarına, uzunluklarına, uçlarındaki kısa tırnaklara kaydı, uyandıgımda sırtımı ovarken vücudumda nasıl hissettiklerini hatırladım.

"Lezzetli."

Başımı salladım. "Öyle değil mi?"

Ve içimdeki his de öyleydi.

Kahretsin, onu özleyecektim.

Büyük bir parçam bunu her sabah yapabilmeyi diliyordu. Diğer yanımda ise bunun imkânsız olduğunu biliyordu.

Bu beni hayal kurmaktan alıkoymadı.

Hayal kurmamı.

Kendime onunla daha fazla zaman kazandırmak istiyordum.

Telefonumu kontrol ettim ve sadece iki saat sonra özel uçağının kalkacağını gördüm.

Birkaç lokma daha aldım ve metal kapağı tabağımın üzerine yerleştirdim. "Havaalanına SUV ile gitmeyi planladığını biliyorum ama seni ben götürmek isterim."

Çatalını yere bıraktı, kahve için yumurtalarını bıraktı. "Emin misin?"

"Evet."

Elleri serbest kaldıktan sonra birkaç saniye bana baktı ve kucağına vurarak "Buraya gel" dedi.

Oturduğum yerden kalktım ve popomu kalçalarının üzerine koyup kollarımı boynuna doladım. Çok rahat bir yerdi. Kolaylıkla evim gibi hissedebileceğim bir yer. Vücudumu ayarladım, sırtımı göğsüne yasladım, ayaklarım balkonun tırabzanında dengede duruyordu, çenesi başımın üstünde duruyordu.

"Kahretsin... Bunu özleyeceğim."

Gözlerim kısıldı, kalbimdeki his çok fazla olmaya başladı, sözleri beni uçurumun kenarına gönderdi.

Cevap vermedim. Sadece göbeğimin üzerinden geçen kollarını tuttum ve yanımdan geçen okyanus esintisi gibi vücudunun hafifçe sallandığını hissettim.

"Kendini ne sıklıkla Florida'da buluyorsun?"

Nefes aldığını hissettim, hava saçlarımı

ısıtıyordu.

"En az üç ayda bir. Burada birkaç müşterim var."

"Tüm seyahatler çok önceden mi planlanıyor yoksa bunun gibi sürprizler mi oluyor?"

"İkisi de." Durakladı. "Bakmam lazım ama yıl sonuna kadar buraya başka bir seyahat hatırlamıyorum. Yine de bu her zaman değişebilir." Kollarını sıktı. "Peki ya Kaliforniya? Hiç oraya gittin mi?"

Ciğerlerimi birkaç kez doldurdum, her nefesten sonra havayı içime çektim. "Aslında orası benim geldiğim yer." "Hadi canım?"

"Evet... Los Angeles'ta büyüdüm." Kalbimdeki çarpıntıyı hissederek sustum. "Geri dönüyorum - tatiller, doğum günleri, özel etkinlikler, bunun gibi şeyler. Ama şimdi mezuniyet yaklaşıyor, yapacak çok işim var ve geri dönme şansım olmayacak. Ayrıca ailem de gelecek, yani onları görmek için eve uçmak için bir neden yok."

Yüzümü görebilmek için bedenimi yana çevirdi.

Söylemek istediğim o kadar çok şey vardı ki ama söyleyemedim. Çok acı veriyorlardı. Bu yüzden onu kendime doğru çektim, sırtına yapıştım ve Miami'ye döndüğüm sabah otelden ayrılırken de aynı şekilde hissettiğimi hatırladım.

Birkaç saat içinde tam da bu anı hatırlıyor, zamanı geri sarmak istiyor olacaktım.

Tüm hafta sonunu yeniden yaşamak isteyecektim.

Onunla birlikteyken hissettiğim mutluluğu yeniden yakalamak istiyordum.

Geri çekildi ve yüzümü ellerinin arasına alarak ağzını yüzüme yaklaştırdı. Öptü beni.

Yatakta çıplak ve yuvarlanırken paylaştığımız türden bir öpücük değildi. Bu farklıydı.

Bu nefes ve yumuşaklıktı.

Hassasiyet.

Dudakları dudaklarımdan ayrılırken gözlerim kapalı kaldı ve yavaşça açıldı, zümrüt bakışları çok zengin ve canlı olduğunda duygularım kıvılcımlandı.

"Yollarımız tekrar kesişecek, Jo."

Onun için gülümsedim, kendim için değil. Ve tereddüt etmeden ona tekrar sarıldım, yüzümü omzuna sakladım, düşmek üzere olan gözyaşlarımı görmediğinden emin oldum.

Sesimi hüzünden uzak tutmaya çalıştım ve "O anı sabırsızlıkla bekliyorum" diye fısıldadım.

ON ÜÇ

JENNER

“A Bir içki daha lütfen," dedi Ford barmene, önündeki kadehi, Dominick ve benim önümdekilerle birlikte işaret ederek.

Barmen tezgâhın arkasından bir şişe viski çıkardı ve küçük bardakları doldurdu. Ford kendi bardağını havaya kaldırdı ve "Bok suratlı olmaya" dedi.

"Zaten oradayım," diye itiraf ettim. "Tanrım. Yeter artık. Bundan sonra başka içki yok." "Pes mi ediyorsun?" Dominick cüret etti.

Başımı salladım, hareket o kadar abartılıydı ki başım artık bağlı hissetmiyordum. "Kesinlikle evet." Dominick Ford'a homurdanarak, "Kuku, işinin bittiğini söylüyor," dedi. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?" "Hiçbir anlamı yok," dedim onlara. "Yarın ilk iş bir toplantım var ve bu toplantıya katılamayacağım anlamına geliyor.

Lanet olası bayan. Ve eğer beni daha fazla içmeye kışkırtmaya çalışırsanız siz ikiniz de pisliksiniz demektir." Dominick elini uzattı ve barmene, "Şişe. "Lütfen."

Yarısı boş viski şişesini adamın avucuna bıraktı ve adam bardakları tekrar doldururken bana bakarak, "İç bakalım, amcık," diye seslendi.

"Üçünüzü de sikeyim," dedim sadece iki kişi olmalarına rağmen. Belki barmeni de dahil ediyordum.

Kahretsin, bu noktada bilmiyordum bile.

"Dinle, sik kafalı" - Rolex'imın saatine bakmak için başımı eğdim, rakamlar atlamasın diye gözlerimi kısarak baktım - "şoförüm dışarıda, beni eve götürmek için bekliyor ve kışım iki dakika içinde o arabada olmayı planlıyor."

"Ben de kendini affettirmek üzere olduğunu düşünüyordum," dedi Ford. "Bu gece bakıcım var. Erkenden kaçmıyorsun; buna cesaretin yok."

Dominick'in doldurduğu viskiyi geri fırlattım ve bardağı yere bırakmak isterken barın üstüne çarptım. "Walter'la toplantım var. İptal edemem. O *kadar* insan varken bunu ona yapamam."

"Dostum, ağlamayı kes," dedi Dominick. "Bize borçlusun. Bu kadar basit."

Ağlıyor.

O orospu çocuğunu boğabilirim.

Ama daha fazla kalırsam içki içmem durmayacaktı. Alaylar da durmayacaktı ve kardeşlerim hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ettiğim iki kişiydi.

Bar taburemden kalktım ve yumruklarımı sıktım. "Ofiste görüşürüz."

Takım elbisemin ceketi yakındaki bir sandalyenin üzerinde duruyordu, onu kaptım ve ikisi de beni durduramadan kapıya doğru koştum. Dışarı çıktığımda, otoparkın dibine park edilmiş SUV'umu buldum ve arka koltuğa tırmandım.

"Bay Dalton," dedi şoförüm, "sizi eve bırakayım mı?"

"Lütfen, Steven. Teşekkür ederim."

Arabayı sürmeye başladığında telefonumu çıkardım ve gördüklerimi anlamlandırmaya çalıştım. E-postalara cevap veremeyecek kadar sarhoştum ama bu gelenlerden bazılarını okumamı engellemedi. Çoğu işle ilgiliydi. Sözleşmelerin gözden geçirilmesi gereken müşteriler, potansiyel anlaşmalarla ilgili sorular, satın almalar sırasında ortaya çıkan sorunlar.

Ne kadar çok faturalanabilir saat var.

Sosyal medyama geçtim, fotoğrafları taradım, başparmağım o kadar hızlı hareket ediyordu ki sadece yüzlerden, vücutlardan, manzaradan parçalar yakalıyordum - önemli bir şey yoktu. Ama içlerinden biri dikkatimi çekti ve geri kaydırıp fotoğrafın üzerinde durmama neden oldu.

Hay sikeyim.

Jo fotoğrafı birkaç saat önce göndermişti. Marlins maçındayken çekilmişti. Saçları yanlardan örülmüş ve tepesinde bir şapka vardı. Karnını gösterecek şekilde bağladığı bir takım forması giymiş ve altına da kısa bir pantolon giymişti.

Fotoğrafı büyütmeye gittim ve yanlılıkla beğendim.

Lanet olsun.

Uzun bir elbise ve plajda giydiğine benzer bir şapka giydiği bir sonraki fotoğrafa geçtim ve bu fotoğrafı görmediğimi fark ettim.

Miami'ye giderken uçakta Instagram'ını takip etmişim ama son bir haftadır işlerim o kadar yoğunlu ki sanırım hesabına bakmaya pek vakit ayırmamışım.

Artık zamanım vardı.

Arkadaşlarıyla çekilmiş fotoğrafları da vardı ama çoğu tek başına çekilmişti. Plajda bikiniyle, arka planda gün batımıyla elbiseler içinde poz verirken, kulüplerde ve restoranlarda çekilmiş fotoğrafları vardı. Benim favorilerim evinde rahat olduğu, gözlerindeki uzak bakışların bana hayal kurduğunu söylediği fotoğraflardı.

Benim hakkımda.

Daha önce hesabını kontrol etmemiş olmama şaşmamalı. Cehennem kadar tehlikeliydi.

Ona mesaj atmak ne kadar tehlikeliyse, kendimi attığımız son mesajı açarken buldum, başparmaklarım tuşlara basıyordu.

Çok ateşlisin.

Biri beni özlemiş gibi görünüyor. Marlins taraftarı mısın?

Ben: Hayır, ben sadece bir Jo hayranıyım.

Jo: Bu bana ip kazandırır mı? Ya da belki bu sefer kelepçe?

Aletim takım elbisemin içinde zonklamaya başladı, sertleşmiş sikim fermuarıma sürtünüyordu. Boxer külotumun yerini değiştirdim, pantolonumdan fırlamaması için sikime daha fazla yer açtım.

Benimle dalga geçme. Senin için hemen bir uçak göndereceğim.

Beni alamazsın. Yarın gece doğum günüm için Bahamalar'a gidiyorum.

Doğum günün mü? Bana söylemedin...

Jo: Sana şimdi söylüyorum. Şimdi iyi bir çocuk ol ve bana 22nd mutlu yıllar dile.

Yirmi iki.

Ne ben biliyordum ne de Miami'deyken bana bundan bahsetmişti.

Telefonumdaki saate göre saat on biri çeyrek geçiyordu. Walter'la toplantım yarın sabah sekizdeydi. Eğer şimdi uçağa binersem, biraz sıkışık olacaktı ama ona şahsen mutlu yıllar dilemek için yeterli zamanım olacaktı ve sonra toplantıya yetişmek için Los Angeles'a geri dönecektim.

Favorilerimi açtım ve asistanımın adını tuşladım, ikinci çalıştan sonra cevabını dinledim. "Val, uçağa ihtiyacım var."

"Tamam, bir saniye bekle. Pilotu arayayım."

Sesinden onu uyandırdığımı anladım. Ama önemli değildi; bu iş yirmi dört/yedi saatti ve benim için her zaman hazır olması, her saat aramamı beklemesi için yüklü bir ücret alıyordu.

"Jenner?" Cevap vermemi beklemeden devam etti: "Bir sorun var. Ailen biz konuşurken uçağa, Brezilya'ya uçuyor."

"Uçuyorlar... nereye?" Elimi saçlarımın arasında gezdirerek bana bu yolculuktan bahsedip bahsetmediklerini hatırlamaya çalıştım. "Siktir, doğru ya."

"Özel havayolu şirketlerine ulaşip müsait uçakları olup olmadığına mı bakayım yoksa ticari bir uçuş mu arayayım?"

Ticari bir şeyle uğraşamayacak kadar sarhoştum ve başka bir özel jet bulmak saatlerimi alabilirdi.

"Planlar değişti," dedim ona. "Onun yerine bir hediye için alışveriş yapmanı istiyorum. Bir kadın için, yirmi ikinci yaş günü hediyesi. İsim ve adresi sana mesaj atarım."

"Hediye türü konusunda bir tercihiniz var mı?"

Steven Hollywood Tepeleri'ne doğru yürüyüşe başlarken ben pencereden dışarı bakıyordum. "Güzel bir şey, unutamayacağı bir şey."

"Bütçem ne kadar?"

İçimi çektim. "Senin yok ki. Bunu unutulmaz kıl, Val."

"Hallediyorum."

Ona teşekkür edip telefonu kapattım ve Jo'nun mesajını açtım.

Ben: Bilin diye söylüyorum, bu sözleri size yüz yüze söyleyebilmek için oraya uçmaya çalıştım. Ailem jeti denizaşırı bir yere götürdü, yoksa şu anda yolda olurdum.

Benimle dalga geçme, Jenner.

Ben: Doğum günün için beni ister miydin?

Jo: Anlayamayacağın bir şekilde.

Bu kız sikime bir şeyler yaptı. Onunla alay etti, dalga geçti; onun anlayamayacağı bir şekilde ona vurmak istememe neden oldu.

Onu görmemin üzerinden yedi gün geçmişti ve iş yoğunluğuna rağmen onu aklımdan çıkaramamıştım.

Onun vücudunu düşünmeden edemiyordum.

Şu anda istediğim tek şey onu yatağıma bağlamak ve dişlerimle formasını yırtmak, o güzel bacaklarını öpmek ve ağzımı bacaklarının arasına gömmekti.

Burnumu amına sürtmek istedim.

Onun kokusunu yüzümde hissetmek istiyordum.

Onun ıslaklığının sakalımda ve dudaklarımda olmasını, onları her yalayışımında onun tadına varmayı istiyordum. Onu yutmak istiyordum.

Onun tadını çıkarmak istedim.

Ben: Bence bu konuda yanılıyorsun ...

İyi bir doğum günü geçir, güzelim. Kışını yırtarak kutla, ama çok sert değil - o lanet kışı ne kadar sevdiğimi biliyorsun. Bu an sadece bir kere gelir, tadını çıkar.

Jo: Teşekkür ederim. <3

Delirdin mi sen? Jenner, şu anda söyleyecek söz bulamıyorum. Bunu benim için yapmana kesinlikle çok şaşırdım... Jo: Çanta inanılmaz derecede güzel ve özel iç kısmı- tamamen onun için öldüm. Ne kadar harika, cömert ötesi bir hediye. Lütfen bu hediyeyi ve sizi ne kadar takdir ettiğimi bilin. Bayıldım. Gerçekten. Çok çok teşekkür ederim.

Jo'dan gelen mesajı okuduğumda gülümsedim, gönderdiği ve çantayı taktığını gösteren fotoğrafı gördüğümde dudaklarım daha da genişledi.

Asistanım Gucci'den aldığı fişi bana mesajla göndermişti, dolayısıyla Jo'ya harcadığı üç bin dolar hakkında her şeyi biliyordum. Ancak asistanım alışverişi yaptıktan sonra bunun yeterli olmadığına karar verdim.

Hediyesinin kişisel olmasını istemedim.

Bunun üzerine mağazaya ulaştım ve bir sanatçıyla irtibata geçmelerini sağladım; sanatçı çantanın iç kısmına Jo'nun adını ve üzerinde Vegas'ın küçük bir silüetini çizdi.

Daha iyi görebilmek için fotoğrafı büyüttüm. Cüzdanlar hakkında hiçbir şey bilmiyordum ama timsah derisi görünümlü büyük kırmızı çanta omzunda çok seksi görünüyordu.

Sana çok yakışmış.

"Kim seni bu kadar güldürüyor?" Walter tuvaletten dönerken sordu.

Telefonumdan başımı kaldırıp onu tekrar cebime soktum. "Az önce kapanan bir iş anlaşması."

"Saçmalık." Peçetesini kucağına koydu. "Bir iş anlaşması yapmak için çok uzun zamandır bu işin içindesin.

emlak işinde zorlanıyorum. Ayrıca, benim için yarım milyar doları aşan anlaşmalar yaptın ve seni hiç böyle gülümserken görmemiştim. Bu bir kadın. Kim o kadın?"

Başımı salladım. "Hayır..."

"Bir erkeğin aşık olduğunda neye benzediğini bilmediğimi mi sanıyorsun? Hadi ama evlat. Bu yaşıma kadar birçok kez bu yollardan geçtim. Bu bir kadının neden olduğu bir gülümseme, başka bir şey değil."

Beni bu kadar iyi okuyabilmesinden etkilenmişim. Avukatlık yapmak bana bu esrarengiz havayı vermişti. Çoğu insan ne düşündüğüm hakkında hiçbir fikre sahip değildi ve ben de böyle olmasını tercih ediyordum. Kardeşlerim dışında -her şeyi bildiklerini sanan o ukala piçler- kafamın içine girebilen tek kişi Jo'ydu.

"Tatilde tanıştığım biri. Ciddi bir şey değil. Farklı kıyılarda yaşıyoruz ve hayatlarımızın farklı noktalarındayız." Ben en iyi müşterimle bu toplantıda otururken, onun mezuniyet elbisesini giymeye çalıştığını, yaklaştığını varsaydığım finallere çalıştığını düşündüm. İki farklı yer demek hafif kalırdı. "Ama o iyi bir kız ve böyle kızları bulmanın zor olduğunu duydum."

"Bir *ama'nın* geleceğini biliyordum." Omzumu kavradı ve sıktı. "Bunu bilen birinden dinle. Dışarıda çok fazla iyi kadın yok. Birini bulduğunda, ona tutun. Parmağına bir yüzük tak ve sonra onu anne yap."

Kıkırdadım. "Yüzük, çocuklar-cehennem, buna hazır değilim."

"Aşkın bir erkeğe neler yapabileceğini bilsen şaşarsın Jenner. Bir bakmışsın umumi tuvalette am peşinde koşuyorsun, bir bakmışsın bebek isimleri seçiyorsun."

Bebek isimleri mi?

Yok artık. O Ford'un işiydi. Yüzük

almak mı?

Bu daha çok Dominick'in işiydi.

Olduğum yerde iyiydim, Florida'dayken hediyeler gönderiyor ve Jo'yu görüyordum.

Ama burada olsaydı ve hayatıma uysaydı bile, bu bir fark yaratır mıydı? Daha fazlasını ister miydim?

Biliyorsam ne olayım.

"Sözüne güveniyorum, dostum." Çantamın içine uzandım ve hazırladığım evrakları çıkardım. "Gönderdiğin her yeri inceledim ve bazı düşüncelerimi bir araya getirdim. Park City'deki tüm parseller arasında sadece üç tanesi dikkatimi çekti. Onları burada özetledim" -kâğıtları ve kenarlara bıraktığım notları gösterdim- "ama söylemeliyim ki, bir favorim var."

Walter tavsiyeme uymuş, bir sonraki inşaat için artık yalnızca Utah'a odaklanmıştı ve emlakçısına bölgedeki mevcut arsaları araştırtmıştı. Park City'de yeterince bulunmuşum ve muhasebecisinin de yardımıyla yatırımın geri dönüşüne ilişkin bazı rakamlar ve tahminler yapabildik.

Notlarımı gözden geçirdi ve başını kaldırarak "Sence hızlı hareket etmem gerekiyor mu?" diye sordu.

"Yani, rakiplerinizin aynı bölgeye gelip bu parsellerden birini kaptığına dair söylentiler mi duydum? Hayır. Bence güvendesiniz. Üst düzey zincirlerin çoğu zaten orada ve yerleşmiş durumda. Butik oteller bu araziye karşılayamaz. Ama Ritz buraya gelip hak iddia edebilir mi? Elbette. Böyle bir şey olursa, onlar teklif vermeden çok önce öğreneceğim ve harekete geçeceğiz."

Başını salladı. "Bunu düşünmek için zamana ihtiyacım var." Göz temasını kesti ve sipariş için garson kıza el salladı. "Viski" -iki parmağını kaldırarak her birimiz için birer tane işaret etti- "ve sek olsun." Bana doğru döndü.

Saatimi kontrol ettim. "Saat sabahın dokuzu bile değil." Güldüm, başım anında zonkluyordu, akşamdan kalmalığım vardı ve şiddetliydi. "Kutlama yapmak için biraz erken değil mi?"

"İçecek havamdayım."

Masadan kalkıp restoranın dışında bekleyen cipime atlayamaz, Walter'a Dominick ve Ford burada olsaydı yapacağım gibi siktir olup gitmesini söyleyemezdim.

Walter herhangi bir nedenle reddedebileceğim biri değildi.

Derin bir nefes aldım ve aşağı indirmekte zorlandığım yumurtalarımın baktım. "O zaman içelim."

"Alo?" Walter'la viski dolu uzun bir sabahtan dönüp evime girdiğim anda telefonuma "Alo" dedim.

İçki işini yapıyordu.

Programım izin verse de vermese de günün geri kalanında izinli olacaktım.

"Merhaba."

Jo.

Sikeyim.

Kimin aradığını kontrol etmeden cevap vermemem gerektiğini biliyordum. Bir müşteri olabilirdi ve bu durumda onlarla konuşamayacak kadar kafam güzel olurdu. Ama onun sesini duymak hoş bir sürpriz oldu.

"Jo..." Buzdolabından su almaya gittim ve sonunda bir bira alıp havuzu ve tepeleri gören pencere duvarıma taşıdım. "Bu zevki neye borçluyum?"

"Sana teşekkür eden bir mesaj gönderdiğimi biliyorum ama bu yeterli değil. Sesimi ve ne kadar minnettar olduğumu duymalısın."

Elimi bardağın üzerine koydum. "Çok tatlısın."

"Hayır, tatlı olan sensin. Jenner, aman Tanrım, bu çanta." Durakladı. "Bir şey göndermene gerek yoktu, umarım bunu biliyorsundur. Hediye almak için sana doğum günüm olduğunu söylemedim."

"Bu yüzden göndermedim, inan bana."

"Güzel. Gerçekten de şimdiye kadarki en güzel sürprizdi. Kızlarım aval aval bakmadan duramıyor. Monica kıskançlıktan ölüyor ama onu ölümle tehdit ettim. Eğer ona yaklaşırsa, kızarır."

Kapıyı açtım ve dışarı çıktım, yüzümdeki esintiye ihtiyacım vardı. "Beğenmene sevindim. Bu beni mutlu ediyor."

"Sen gittiğinden beri konuşmadık. Her şey yolunda mı? İşler nasıl? Seattle nasıldı?" Kıkırdadı. "Her şeyin iyi gittiğini varsayıyorum. İçki içiyorsun ve daha öğlen bile olmadı."

Güldüm. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Gerçekten mi? Hadi ama. Seni sandığından daha iyi tanıyorum Jenner. Bunu sesinden anlayabiliyorum."

Lanet olsun.

İsmimi duyunca, inanılmaz seksi sesini duyunca aletim sertleşti. Ama söylediği başka bir şey beni çok etkilemişti.

Beni tanıyor.

"Haksız değilsin," diye itiraf ettim. "Kahvaltısını dipsiz viskiyle tamamlamak isteyen bir müşteriyle uzun bir sabah geçirdim."

"Güne başlamanın en iyi yolu Miami'de uyanmaktır."

Şezlonglardan birine oturdum ve bu düşünceyi alnıma sürttüm. "Yakın zamanda Los Angeles'a gitmeyeceğine emin misin?"

"Neden, Bay Dalton?" Sesi küstahlaşmıştı ve bende onun kışına şaplak atma isteği uyandırdı. "Bana ekstra yaramazlık yapmak ister misin?"

Dişlerimi birbirine geçirdim. "Hiçbir fikrin yok."

Mümkün değil.

Önce mesajları, şimdi de bu konuşma. Dalga geçmekten başka bir şey değil.

O kışa sadece şaplak atmak istemedim. Avucumla üzerinde daireler çizerek onu iyileştirmek istiyordum.

Sonra da içinde olmak istedim.

"Sanırım biliyorum..." En az benim kadar heyecanlandığını belli eden bir şekilde nefes verdi.
"Ama ben yapamam

Los Angeles'a. Önümde çok yoğun bir hafta var. Bu gece Bahamalar'a gidiyoruz ve döner dönmez iki ödevim, üç sınavım ve önümüzdeki hafta sonu bir konserim var." Gülümsediğini duyabiliyordum. "Jeti olan sensin. Neden buraya gelmiyorsun?"

Biramı yere koyduğumu hatırlamıyordum ama elime aldım ve birkaç yudum içtim.

Neden bu kadar karşı konulmaz?

Neden asistanımı arayıp uçağı ayırtmasını istememe saniyeler kaldı? "Konseriniz ne olacak?" diye sordum. "Miami'ye gelirsem, benim için konseri atlar mısın?"

Ona bir çıkış yolu sunuyordum.

Bu saçma fikri iptal etmek için bir sebep. Kızımın Los Angeles'ta kalması ikimiz için de çok daha iyiydi. "Hadi Jenner. Bağlantıların sayesinde, biletleri tükenen gösteriye bir bilet bulabileceğine eminim.

ve muhtemelen Monica ve benim aldığımdan daha iyi koltuklar alırım." Ben alamazsam Dominick ya da Max alabilirdi.

Bunu neden düşünüyorum ki?

Florida'ya gitmek bizi sadece daha da yakınlaştıracaktı ve bu kadar uzakta yaşarken bunu düzeltmemiz mümkün değildi. Bu sadece onu daha çok düşünmeme neden olacaktı ve o zaten beynimdeki düşüncelerin yarısına sahipti.

"Bekle," dedim ve telefonumu yüzümden çektim.

Önümüzdeki hafta sonu için programımı kontrol ettim. Cuma ve Pazartesi günü yer değiştirebilecek birkaç toplantım vardı.

Telefonu tekrar kulağıma dayadım, vadinin diğer tarafındaki evimin karşısındaki eve baktım ve bu durumun gerçekliği dışında herhangi bir şeye odaklanmaya çalıştım.

Ama gitmiyordu. Sadece şiddetleniyordu.

"Beni gerçekten orada mı istiyorsun?" diye sordum. "Mmm." Nefes aldı. "Evet."

Bu sese karşı koyamadım.

Vücuduna yapacağım şeye karşı koyamazdım.

Gözlerimi sıkarak kapattım, birayı ağzıma götürdüm ve bitene kadar yuttum. Bu ateşti. Bunu biliyordum.

Ve biliyordum ki, bir şekilde, sadece yanacaktı.

Boş şişeyi havuzun güvertesine bıraktım ve dudağımı ısırarak onun ağzına yapacağım şeyleri düşündüm. "Orada olacağım."

ON DÖRT

JOANNA

"Bir daha gelemem," diye soluk soluğa kaldım, tüm oksijenim kesilmiş gibi hissettiğim bu buharlı süitte hava bulmaya çalışıyordum.

Çünkü Jenner'ın ağız klitorisimin üzerindeydi, az önce bana yaşattığı orgazm yüzünden vücudum karıncalanmıştı.

"Yapabilirsin."

Ona inanmamıştım.

Zaten üç tane iç mi ştim ve çılgılık atmaktan neredeyse sesimi kaybetmiştim, her parçam tamamen tükenmişti. Her sinir ucu bağılıyor, her uzuv uyuşuyordu.

Ve sonra dili, beni tekrar serbest bırakmaya teşvik ediyordu. "Oh lanet olsun."

"Evet... aynen dediğim gibi," diye nefes nefese kaldı.

İçimde bir saat geçirdikten sonra, ağız bacaklarımın arasına dalmadan önce nefesini zor tutuyordu.

Ve bu, seyahatinin sadece başlangıcıydı. Bu sabah uçakla gelmişti. Henüz öğle yemeği vakti bile değildi ve ben çoktan orgazm olmuşum. Elleri, aleti, hınzır dili, hepsi beni çok iyi hissettiriyordu.

Tanrım, bu lanet adam.

Ona doyamıyordum. "Gel," dedi.

Ellerim altımdaki battaniyeyi sıkarken başım yastığa gömüldü, sırtım kamburlaştı, topuklarım yatağa gömüldü. "Jenner..."

"Gel lan. Hissetmeme izin ver." İnledi. "Tadına bakmama izin ver."

Sözleri sürtünme gibiydi, beni tekrar o yere getirdi - vücudum çok bitkin olduğu için tekrar ziyaret edebileceğimi düşünmediğim bir yere.

Ama işte
buradaydım.
Çok tahrik
olmuştum.

Daha hızlı tırmanıyor, daha sert yalıyordu.

Parmağı içimde yolunu buldu ve bir zevk şimşegi içimden geçerek dizlerimin bükülmesine ve başımın kalkmasına neden oldu.

Gözlerinin doyumsuzlaşmasını izlemek istedim. Dilinin klitorisimi okşamasını görmek istiyordum. "Siktir!" Çığlık attım.

"İşte böyle, bebeğim. Yüzüme gel."

Dili üzerimde geziniyor, parmakları beni itiyor, beni o kadar uçurumun kenarına gönderiyordu ki, zirveye ulaşıyordum ve geriye kalan tek şey daha fazla çığlık atmaktı. "Jenner!"

"Sikeyim evet." Yatay bir düzene geçti. "Söyle bana. Ne kadar iyi hissettirdiğini söyle."

Sözleri hava gibiydi, klitorisimde patlıyor, her hecede beni daha yükseğe çıkarıyordu. "Dilin... Yapamam." Nefes almaya çalıştım, içimde olanları tarif edecek kelimeleri bulmaya çalıştım ama yapamadım.

Titremeler ve coşku dalgalarıyla kendimden geçmişim ve o da bunu atlattığımdan emin olmak için beni bırakmadı.

Sonunda sakinleştiğim anda bacaklarımın arasından bana baktı. "Bunun ne kadar ateşli olduğu hakkında hiçbir fikrin yok."

Elimi saçlarının arasından geçirdim, saç tellerini çekerek dudakları menzilime girene kadar vücudumda gezdirdim ve iki elimle yüzünü tutarak onu öptüm.

"Tadına bak," diye fısıldadı.

Zaten öyleydim, bu hissi yankılamak için onun ağzına, dudaklarına, öpücüğüne ihtiyaç duyuyordum.

Mühür, bedenlerimiz henüz iç içe geçmiş olmasına rağmen kendimi ona daha da bağlı hissetmemi sağladı.

"Seni özledim," diye itiraf ettim sonunda uzaklaştığımda.

Gözleri kısıldı, eli göğsümde, göğüslerimin arasında gezindi, belime ulaşana kadar yanımda dolaştı ve beni kendisine doğru tuttu.

Gözbebeklerinin arkasında bir kavga vardı. Ben gördüm.

Tutuşunu hissettim.

Sadece bunu dile getirmeye hazır değildi. Ve ben de onu zorlamayacaktım.

Onu bir kez daha öptüm ve usulca, "Hadi gidip biraz yemek yiyelim," dedim. "Daha yeni yedim."

Sesindeki sertlik son derece erotikti ama yine de güldüm. "Yani, gerçek yemek."

"Hiçbir şeyin tadının senden daha güzel olabileceğini sanmıyorum."

Gözlerinin içine baktım, onları okudum. "Bu oda servisi anlamına mı geliyor? Ya da-"

"Oda servisi." Üstüme atladı, beni yatağa yastladı, boynumu öpüp gıdıklarken ellerimi arkamda tuttu.

"Mmm." Başımı geriye ittim ve o da boğazımı yaladı. "Bu odadan çıkmama izin verecek misin?"

"Bana kalsa, hayır."

"Bu akşamki konser ne olacak?"

Göğüslerimi öptü, meme ucumu ağzına alırken bana baktı, sadece "Seni o kadar meşgul edebilirim ki biletin olduğunu bile hatırlamazsın" demek için bıraktı. Sertleşmiş tomurcuğu tekrar ağzına aldı ve ucunu ısırdı, tüylerim diken diken oldu.

Söylediği hiçbir şeyden şüphe etmedim. Jenner beni kendisi dışında hiçbir şeyin önemli olmadığı bir kafa yapısına götürme yeteneğine sahipti.

Bu düşünce harika olduğu kadar ürkütücüydü de.

"Biliyorsun, Monica bizi avlar, gerekirse kulaklarımızdan tutup sürüklerdi."

Hava almak için yukarı çıktı, dudakları şimdi benimkilerin üzerinde geziniyordu. "Bunu garip bir şekilde hayal edebiliyorum." Gülümsedi ve bu çok lezzetliydi. "Bizim için ayarladığım koltukları görene kadar bekle."

Kaşlarım kalktı. "Sahip olduğun The Weeknd koltuklarından daha iyi olamazlar." "Daha iyiler."

Nefesimi tuttum. "Monica için de bilet aldın mı?" Sırtışı büyüdü. "Onu dışarıda bırakmayacağımı biliyorsun."

Neden sorduğumdan bile emin değildim; Monica'yı yalnız oturtacak bir tip olmadığı kesindi. Cömertliği karşısında şok olmaktan kendimi alamadım.

Kalbim sıkışırken, bakışları beni yiyip bitirirken, bu her neyse, onu hak etmediğimi biliyordum.

Duygularımı göğsümde tutarak gözlerimi kapattım. "Teşekkür ederim. Ciddiyim." Parmaklarımı onunkilerle birleştirdim ve yataktan kalkıp kenarda durdum. "Benimle gel."

"Beni giydiriyor musun?"

"Tam tersi." Dudağımı buldum ve çiğnedim. "Duşta tadının nasıl olduğunu görmek istiyorum."

Monica ve benim Post Malone için satın aldığımız koltuklar üçüncü katın ortasındaydı. Sahneden ziyade tavana daha yakın olacaktık. Onu sadece FTX Arena'ya yayılmış büyük monitörlerden izleyebilecektik.

Bir de Jenner'ın koltukları vardı.

Ön sırada, sahnenin tam ortasında, şarkı söylediği yerden yirmi metreden daha az bir mesafede. Daha iyi olabilecek tek bir manzara vardı ve o da Post'un hemen yanında durmaktı.

Bu koltukların ne kadar pahalı olduğunu düşününce ürperdim.

Monica ve benim konserlerde sevdiğimiz bir şey vardı. Sanatçıları dinlemek,

Tabii ki en önemli kısmı buydu ama dahası da vardı. Stadyumdaki enerjidi, vücudumuzun çalan ritme göre otomatik olarak hareket etmesiydi, mutluluktan başka bir şey hissetmenin imkansız olmasıydı.

Müzik bizi bir araya getirdi.

Ve bu Jenner'ı bana daha da yakınlaştırıyordu.

Kolu bedenimden hiç ayrılmadı; ister omuzlarıma ister belime dolansın, güvendeydi.

Dudakları yanağıma yakın durdu. Havası tenime çarpıyordu, her nefeste tekrar tekrar.

Gözlerini üzerimde hissettiğimde ona bakmadım. Sadece bakmasına ve beni içine almasına izin verdim. Tenimi koklamasına izin verdim. Ona baktığımda sık sık yaptığım gibi, aramızdaki bu anı hissetmesine, kaybolmasına izin verdim.

Ben de Monica'nın gülüşünü duyarak onunla aynı şekilde ilgilenmeye çalıştım. "Sanki teri üzerime damlayacakmış gibi hissediyorum."

Kolları havada sallanıyor, vücudu sallanıyordu.

Ne demek istediğini anladım. Sahneye bu kadar yakın olduğumuza hâlâ inanamıyordum.

Ama onu şarkı söylerken, yüzünden düşen her bir ter damlasını izlerken bile sadece Jenner'a odaklanabiliyordum.

Onun varlığıyla tükendim.

İçimi yakan ilgisiyle.

Ve ona tekrar veda etmenin nasıl bir his olacağını tahmin etmekten kendimi alamıyordum. Bu yolculuğun gerçekleşmemesi gerekiyordu; biraz ikna etmek gerekmiş gibi görünüyordu.

Bir sonraki seferin nasıl olacağından

korktum. Onu ne kadar yoğun

özleyeceğimden.

Kalbimin buna hazırlanması gerekiyordu.

Jenner'ı önemsiyordum. Onunla bir gelecek istiyordum. Bu duygunun -göğsümdeki bu titreşimin- sadece fiziksel olarak onunla olduğumda değil, her zaman bana ait olmasını istiyordum.

Ama bu imkansız mı?

Ona doğru döndüm, gözlerinin çoktan üzerimde olmasına hiç

şaşırmadım. "Müzik sana çok yakışıyor, Jo."

Göz kapaklarım bir saniyeliğine kapandı. "Sorun müzik değil."

Sanki düşüncelerimi duymuş gibi ağzını şakağıma götürdü, dudaklarını oraya bastırdı ve şarkının geri kalanı boyunca öyle kaldı.

Monica sanki üzerinde bir spot ışığı varmış gibi dans etti. Kalabalık telefonlarını havaya kaldırarak el fenerlerini sahneye tuttu.

Jenner ve ben hareket etmedik.

Gösterinin sonuna kadar birbirimizden ayrılmadık, stadyumdan çıkarken kollarımız birbirine bağlıydı.

Jenner'ın Miami'ye her gelişinde bir şoförü vardı ve VIP alanına park etmişti. SUV'a doğru yöneldik ve şoför kapıyı bizim için açık tuttu. Monica arka koltuğa tırmandı ve ben binmeye çalıştığımda Jenner beni durdurdu.

"Senin için bir planım var," diye kulağıma fısıldadı. Sonra arka koltuğun kapısında durdu ve Monica'ya, "Şoför seni eve götürecektir. Oraya vardığında bize mesaj atmanı istiyorum, böylece güvende olduğumu bilelim."

"Siz gelmiyor musunuz?" diye sordu.

Başını salladı ve beni sıktı. "Bunun için küçük bir sürprizim var."

"Çok tatlısın. Buna dayanamıyorum." Koltuğun ucuna doğru kaydı ve kollarını açık alan boyunca uzatarak bizi sardı. "Bu inanılmaz zaman için teşekkür ederim. Sensiz nasıl konser yapabileceğimi bilmiyorum Jenner. Tüm bu deneyimi çok ekstra kılıyorsun."

Güldü. "Çok iyi bir üçüncü tekerlek olduğun için teşekkürler." "Siz kedilere bu gece iyi eğlenceler."

Kadın homurdandı.

Jenner kapıyı kapattı ve şoförün uzaklaşmasını izledik.

"Bana nereye gittiğimizi söyleyecek misin?" Yürümeye başladığımızda sordum.

Başımın üstünü öptü -sevdiğini öğrendiğim bir yer- ve beni kaldırımdan aşağıya doğru götürdü.

Burası şehrin iyi bildiğim bir bölgesiydi ve beni nereye götürdüğünü hayal bile edemiyordum. Gösteriden önce akşam yemeği yemiştik, bu yüzden yemek için olduğunu düşünmedim ve bölgede çok sayıda bar olmasına rağmen, bir şey bana içki içmeye de gitmediğimizi söyledi.

Birkaç blok sonra elini sırtıma indirdi ve bizi bir dükkânın önüne götürdü, tentesini tanıımıyordum ve bu fırından daha önce bir şey teslim aldığımı da hatırlamıyordum.

"Buraya hiç geldin mi?" diye sordu.

İsmi tekrar okudum ve başımı salladım. "Asla."

Kapının kolunu tutarak durakladı. "Bunu pek sık yapmam." Başımı eğdim, onu okumaya çalışıyordum.

"Neyi?"

"Tatlıyı gece yarısı ye."

Kapıyı açmadan önce ne demek istediğini soracak zamanım olmadı. İçeride, antika görünümlü uzun bir cam tezgâhın arkasındaki taburede yaşlı bir kadın oturuyordu. İçeri girdiğimiz anda yüzünde bir gülümseme belirdi.

"Jenner." Ayağa kalktı. "Tatlım, uzun zaman oldu."

Ona yaklaşmam için beni serbest bıraktı ve ikisi hemen kucaklaştılar.

Kollarının onu sarışından, başının arkasını okşayışından onun uzun zamandır tanıdığı biri, bir anne figürü olduğu anlaşılıyordu.

"Kasabaya geleceğini bilmiyordum," dedi uzaklaşarak. "Sana iyice bakmama izin ver." Onun yüzüne bakarken başını salladı. "Her zamanki gibi yakışıklıydın." Eli onun yanağına gitti. "Seni şehre getiren nedir?" Sırtışı genişledi, gözleri bana kaydı. "Boş ver. Sebebini şimdi anlıyorum." Tekrar Jenner'a baktı. "Beni bu güzel bayanla tanıştırmı mısınız lütfen?"

"Gloria, bu Jo. Jo, bu Brett'in annesi Gloria."

Brett.

Sonra anladım. Vegas'ta tanıştığım arkadaşı.

Ona uzattığım elimi sıkmak yerine beni kucaklamak için kendine çekti. "Sizinle tanışmak çok güzel." Beni sıktı.

Onun içinde eridiğimi hissettim. "Ben de seninle tanıştığımıza çok memnun oldum."

Jenner'a yaptığı gibi eğilip yüzümü incelemeden önce eli sırtımda dolaştı. "Sana ne getireyim? Bu benim ikramım. İsteddiğini seç."

"Kesinlikle hayır. Ben parasını ödeyen bir müşteriyim," dedi Jenner arka planda. "Ben sadece Jo'nun Miami'deki en iyi fırını deneyimlemesini istedim."

Gloria'nın yüzünde bir kızarıklık belirdi. "Dalkavukluk, evlat, seni daha da çekici yapıyor." Jenner'a doğru başını salladı ama benimle konuştu ve "Buna hayır demek imkânsız" dedi.

Güldüm. "Bir de bana sor."

Beni vitrinlere götürdü, seçenekler sınırsızdı.

"Her şey yolunda," dedi Jenner yanımda dururken. "Bunu söyleyebilirim çünkü hemen hemen her şeyi denedim."

"Tıpkı Brett'im gibi, onun da iştahı yerinde."

"*Mmhmm*," diye kabul ettim ama birden fazla nedenden dolayı. Kurabiyelerden tartlara, cupcake'lerden şekerlemelere kadar uzanan seçkiye göz gezdirdim. "Hepsi bu kadar harika görünürken nasıl seçim yapacağım?"

Gloria tezgâhın arka tarafına geçti. "Yardımcı olabilir miyim?"

Yukarı baktım, gözlerimiz birleşti ve bir şey başımı sallamama neden oldu.

"Tatlıların biraz daha tuzlu olanlarını seviyorsunuz, değil mi?" "Evet.

Haklısın."

Ama bunu nasıl bildiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"İçimde bir his vardı." Tezgâhın karşısına uzandı, parmakları omzuma kondu. "Senin de yaban mersini sevdiğinden şüpheleniyorum."

Göğsüme çarpan şok beni güldürdü. "Onları seviyorum."

Bilerek gülümsedi. "Yaban mersinli kek yapıyorum. Bazıları buna çörek diyor; bazıları da turta. Ben kek olarak düşünüyorum çünkü tatlıdan çok tuzlu." Bardağı, parmaklarını kutunun içine sokabileceği kadar kenara kaydırды. Bir çift maşayla pastadan bir parça aldı ve bir tabağa koyup bir çatal ekledi. "Bakalım beğenecek misin?"

Köşesinden küçük bir parça kestim. Çiğnerken elimin arkasından "Aman Tanrım," dedim, yoğun kekin tatları dilimde patlıyordu. "Bu olağanüstü."

"Hoşuna gideceğini düşündüm."

Birkaç parça daha çıkardı ve onları bir kutuya ekleyerek kapağını kapattı. "Ve senin için, sevgili

oğlum, sana yarım ay kurabiyesi vereceğim. Tatların kombinasyonunu ve biraz çikolata-hindistancevizi şekerlemesini sevdiğini biliyorum."

"Hindistan cevizi mi?" Jenner'a bakarak sordum, seçtiği lezzetin bu olmasına şaşırmıştım.

"İnan bana," dedi, "hayatında hiç böyle bir şey yaşamadın."

Birkaç kare şekerleme ile birkaç kurabiyeyi ayrı bir kutuya koyarak benimkinin üzerine yerleştirdi ve her ikisini de Jenner'a uzattı.

Adam elini cebine attı ve kadın da elini havaya kaldırdı.

"Aklından bile geçirme. Paranın burada işe yaramayacağını biliyorsun." Ona baktı. "Ciddiyim." Tezgâhın bizim tarafına geldi ve kollarını ona dolayarak duyamadığım bir şeyler fısıldadı. "Şimdi git buradan," dedi geri çekilirken. "Oğluma ve muhteşem nişanlısına kocaman sarıl ve buraya gelip annelerini ziyaret etmelerini söyle."

"Yapacağımı biliyorsun."

Bana doğru döndü, eskisinden daha sıkı sarıldı. "Sadece sabırlı ol, kızım. Bazıları için güneşi görmek uzun zaman alır, ama gördüklerinde sonsuza dek ışıklara tutunurlar." Ayrılırken bana göz kırptı.

Sözleri beni tamamen hazırlıksız yakaladı.

Nereden biliyor?

Jenner'ın eli belime gitti ve beni kapıya doğru götürdü. "Gloria, her zaman bir zevktir. Yakında görüşürüz."

"Yabancılık çekme sevgilim" derken bana baktı.

Dışarı çıkmadan hemen önce el salladım, dışarıdan gelen hava ciğerlerime doldu, sanki içeride olduğum süre boyunca nefes almamışım gibi.

"Az önce ne oldu?" Dükkânından birkaç adım ötede sordum. "Ne demek istiyorsun?"

Düşüncelerimi toparlamam bir anımı aldı. "Az önce bir medyumdan çıkmış ve geleceğimi okumuş gibi hissediyorum."

Kıkırdadı. "Harika biri, değil mi?"

Arkamda duran eline uzandım. "O harika olmaktan çok daha fazlası. Onunla ilgili benzersiz derecede özel bir şey var." Parmağımı üzerine koymaya çalışarak daha sıkı kazdım. "Gerçekten de aklımı okuyormuş gibi hissediyorum."

"O hepimizin aklını okuyor, Jo."

Gözlerinden hiç de şaka yapmadığı anlaşıyordu.

Nasıl olduğunu sormak yerine, bilmediğinden emin olduğum için, "Saat gece yarısı Jenner. O neden orada? Tek başına mı? Neden bir asistanı ya da yardımcısı falan yok?"

İçini çekti, kolunu omuzlarıma koydu ama parmaklarımızı birleştirmeye devam etti. "Brett yıllardır bunun gerçekleşmesi için uğraşıyor. Yardım istemiyor ve kabul etmiyor. Geç saatlere kadar açık kalıyor çünkü tatlıya en düşkün oldukları zamanın o zaman olduğunu düşünüyor." Bana baktı. "Yirmi yılı aşkın süredir bu işi yapıyor. İnsanların ona güvendiğini söylüyor."

Bunu görebiliyordum. Hissedebiliyordum.

"Onun bir süper gücü var - insanları öğreniyor; daha önce hiç tanık olmadığım bir şekilde onlara

hitap ediyor

daha önce."

"Bunu kesinlikle para için yapmıyor. Kocasını Miami'deki en iyi mali danışmanlardan biri ve oğlunun harcayabileceğinden çok daha fazla parası var." Başımın üstünü öptü. "Onun için her şey insanlarla ilgili."

Bloğun sonuna geldiğimizde, Dur işaretinde duraklayarak, "Bunu yemek için otele geri götürelim mi?" diye sordum. Cipun gelip bizi alıp almayacağını merak ederek sokağa baktım.

Kulağımın arkasına bir tutam saç sıkıştırdı. Fark edilmeyen bir duygu değildi bu. "Buralarda kalıp su kenarında yiyebileceğimizi düşünmüştüm."

Kalbim küt küt atıyordu. "Bunu çok isterim."

Caddenin karşısına geçip parkın içinden geçtik, okyanus kıyısında bir bank seçtik ve hemen dalgaların sesiyle karşılandık.

Kutumu bana uzattı ve açtık, yaban mersinli kekin kokusu gözlerimi kapatıp ağzımı sulandırdı.

"Bunu dene." Bir parça şekerlemeyi ağzımın önünde tuttu. "Hindistan cevizini sevmem bile ama buraya her geldiğimde alıyorum."

Öne doğru eğilip dudaklarımla köşeyi çevrelediğimde gözlerini üzerimde hissettim, ısırduğım anda tatlılık bana çarptı. "Vay canına."

Haklıydı; hindistan cevizi taneli değildi. Sadece çikolataya eklenen bir aromaydı. Ve şekerleme kremisi, neredeyse hafif ve lapa lapa, daha önce hiç yemediğim bir dokuydu.

"Bu gerçekten ilahi." "Şimdi, kurabiyeyi dene."

Gülümsedim. "Daha önce yarım ay kurabiyesi yemiştım."

"Bunun gibi değil." Dudaklarıma yaklaştırdı. "Sana bunun sözünü verebilirim."

Kurabiye avucumun büyüklüğündeydi; tabanı kek kıvamında çikolataydı, üstündeki krema hem vanilya hem de çikolataydı. Kenarından ısırduğımda, bunun fudge kadar tatlı olmadığını hemen anladım. Ancak zengin ve çökmüştü, kıvamı hafif olmasına rağmen kurabiye ağır bir tada sahipti ve kreması beklediğim gibi şekerli değildi.

"Tanrım," diye inledim. "Bu kadın tadı cennet gibi olmayan bir şey yapıyor mu?"

"Şimdi anlıyorsun."

Pastamdan bir parça çıkarıp ağzıma attım. Tadı onun dükkânındakinden bile daha güzeldi. "Bunun üstesinden gelemem." Kutuda kalan dilimlere baktım, üzerinde göz kamaştırıcı bir şey arıyordum - peri tozu, elmas, bu lezzetin nereden geldiğini açıklayacak herhangi bir şey.

Ama sadece mükemmel bir şekilde pişirilmiş malzemelerdi. "Brett onu görmek için ne sıklıkla buraya geliyor?"

Yutkundu ve biraz kurabiye çiğnedi. "Her zaman, ama eğer ona kalsaydı, yine burada yaşardı."

"Yine mi?"

Jenner, Brett'in ajansının Miami'de nasıl başladığını ve James ile çıkmaya başladığında Los Angeles'ta nasıl bir ofis açtığını anlattı. Bir Hollywood yıldızıyla çıkıyorsanız yer değiştirme arzusunu anlayabilirim, ancak her iki şehirde de yaşamış biri olarak bana göre Miami öncelikliydi.

Güney Florida'nın tadına doyum olmazdı. Ve

Gloria'nın Los Angeles'ta bir franchise'ı yoktu.

"Buradayken onu görmek için çaba sarf etmen çok hoş."

"Geçen sefer onu ziyaret etmedim ve bunun için kendimi suçlu hissettim." Güldü. "Brett de uğramadığım için bana bir sürü fırça attı."

Bir parça daha çıkardım, ısırırken inliyordum. "Bunu telafi ettin." Hâlâ

bana bakıyordu. "Seninle tanışması gerekiyordu."

Nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için hiçbir şey söylemedim. Kelimelerin havada asılı kalmasına izin verdim ve zihnimde tekrarlanmalarını dinledim.

Kalbime girdiklerini hissediyorum.

"Sana ne söyledi?" Kutuyu kucağıma koydum. "Hani kulağına fısıldamıştı ya?"

Göz kapakları daraldı, dili alt dudağının üzerinde gezindi. "Neden sana ne söylediğini bana anlatmıyorsun?"

Gülümsedim. Tam bir avukattı. "Bana her şeyi anlattığını nereden biliyorsun?"

"Çünkü biliyorum..." dediğinde vücudumda bir ürperti dolaştı.

ON BEŞ

JENNER

“W "Yine buradayız," dedim, Miami'nin özel havaalanının otoparkına park etmiş arabasının ön koltuğunda oturan Jo'ya bakarak.

Emniyet kemerini çıkardı ve bana doğru döndü. "Ben alma kısmını seviyorum. Bırakma kısmını değil."

Hafta sonu beklediğimden çok daha hızlı bitmişti ve birlikte harika vakit geçirmiştik. Her ziyarette işler daha da iyiye gitti.

Ve gerçek şu ki, ben de ayrılacağım için heyecanlı değildim.

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum ama buna odaklanmak için çok fazla zaman harcayamazdım çünkü durumumuzun gerçekliğini değiştirmek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Ne zaman birlikte olsak, ne olabileceğimizin potansiyelini gördüm.

Her ayrıldığımda, bunun neden uzun vadede sürdürülmesinin çok zor olacağını pekiştiriyordu. "Hadi," dedim, bacağını sıkarak onu dışarı çıkması için cesaretlendirdim.

Bagaja doğru ilerledim ve o da açmak için düğmeye bastı. Bavulumu aldım ve tekerlekler yere değdiğinde tutamağı bıraktım ve kollarımı ona dolayarak göğsüme bastırdım. Dudaklarımı başına bastırıp onu içime çektim.

"Bu bir veda mı?"

Ne sorduğunu biliyordum.

Ona bir cevap verip veremeyeceğimi bilmiyordum.

Ben de ona gerçeği söyledim. "Umarım öyle değildir." İki elimle yüzünü tuttum ve onu öptüm.

Ben çekilene kadar, onun havası benimkine karışarak birbirimize bastırılmış halde kaldık.

Gözlerinde kaçıramayacağım bir duygu vardı.

Görmek istemediğim.

Buna sebep olmak istemedim.

Lanet olsun.

Çekip gidemezdim ve bunun son anım olmasına izin veremezdim.

Ellerimi boynuna indirdim ve yüzünü yukarı kaldırdım. "Kahvaltıda yaban mersinli kekin son

parçasını yesen iyi olur."

O muhteşem dudaklarında bir gülümseme belirdi ve kıkırdadı. Görmek istediğim şey buydu.

Dinlemek için.

Vücudunun benimkine karşı titreştiğini hissetmek için. "Zaten planlıyordum."

"Aksi takdirde inanılmaz hayal kırıklığına uğrardım... Gloria da öyle." Bana bakarak başını salladı. "Jenner..."

Kollarını boynuma doladığında, bu sefer ona daha sıkı sarıldım, omuzlarını ve sırtını okşadım. "Biliyorum," diye fısıldadım.

Yanaklarını kavradım, yüzünü bana doğru çevirerek onu yakınımda tutmamı ve ağzıma yönlendirmemi sağladı.

O büyüleyici dudaklara istediğim kadar baskı uygulamak için. Geri çekildiğim an, savaş gözlerine geri döndü. Tutku. Açlık. Hüzün.

Elini bulup sıktım, diğer parmaklarım artık bavulumun sapına yapışmıştı ve o güzel siyah tırnaklarını dudaklarıma götürüp öptüm, bir adım geri çekilmeden önce yanağına son bir fırça attım.

Ve sonra bir tane daha.

"Veda etmeyecek misin?"

"Söylememi mi istiyorsun?"

Parmaklarını kalbine bastırarak başını salladı. "Tanrım, hayır."

Bir an duraksadım, onu içime çektim ve sonra elimi sallayarak binanın kapısından içeri girdim.

Personel beni hemen karşıladı, valizimi aldı ve renkli camlı kapıdan bakmak için arkamı dönmeme fırsat verdi.

Ama ben yapmadım.

Ben daha iyi biliyordum.

Brett masanın öbür ucundan, "Annemi gördüğünü duydum," dedi.

Sonunda hepimiz Los Angeles'a dönmüştük -Brett James'i sette ziyaret etmiş, Dominick ve Kendall Cabo'ya kaçmış, Ford Everly'yi Disney'e götürmüş ve ben de Miami- haftalık akşam yemeğimiz için buluşmuştuk.

Konuşmanın burada bitmesini umarak viskimi iki elimle sardım. "Ben yaptım." Ama öyle olmayacağını biliyordum.

Konu Jo ile aramızda olup bitenlere geldiğinde kışları son derece meraklı hale gelmişti. "Ve?" Brett sordu.

"Ve ne, orospu çocuğu? Annenin dükkanına gittim, bir kurabiye ve biraz şekerleme aldım, parasını ödemeye çalıştım, izin vermedi ve oradan ayrıldım."

"Bu cümlede neden bu kadar çok *"ben"* var?" Brett sordu. *"Biz"* olması gerekmiyor mu?" Masadaki bütün gözler benim üzerimdeydi.

Hepsi Jo'yu görmek için Miami'ye gittiğimi biliyordu. Bu bir sır değildi.

Zamir oyunu oynamıyordum. Sadece konuşmadan kaçıyordum. "Zaten bildiğin bir şeyi neden söyleyeyim?"

Brett güldü. "Burada neler olduğunu anlıyorum. Konuyu tamamen kapatarak, bu işin peşini bırakacağımızı ve ilişki yaşamak istemediğin bir kıızı görmek için Miami'ye iki kez gittiğine dikkat çekmeyeceğimizi umuyorsun."

Bardağımı boşalttım, bir tane daha sipariş edebilmek için garsonun her an gelmesini umuyordum. "Bu değişmedi."

"Gerçekten mi?" Ford sordu.

"Gerçekten mi?" diye cevap verdim.

"Saçmalık," diye bağırdı Dominick. "Sana inanmıyorum."

Ağabeyime baktım. "Yalan söylemiyorum. Onu görmek için başka bir seyahat planlamadım."

"Henüz," diye araya girdi Brett.

Lanet olsun, acımasızlardı.

"Uzun mesafe bana göre değil ve Los Angeles'lı olmasına rağmen yakın zamanda buraya taşınacağını sanmıyorum. Bunu size kaç kere söyledim?" Tabağıma, kalamarın geride bıraktığı hamur parçalarına baktım. "Sonu değişmeyecekse bunu uzatmaya gerek yok."

"Yani, iyi bir şeyin gitmesine izin mi vereceksin?" Ford söyledi.

Ona baktım ve "Onun iyi bir şey olduğunu nereden biliyorsun?" dedim. Brett, "Annem onun çok iyi bir şey olduğunu söylüyor," diye cevap verdi.

Hepsi gülümsüyor, başlarını sallıyordu ve o pisliklerin arkamdan konuştuklarını biliyordum. Gloria, Jo'yla tanıştığı anda muhtemelen Brett'e bir mesaj göndermiş, o da bu konuyu konuşmak için adamları bir grup sohbetine atmıştı.

"Dinle," diye başladım, "istediğin kadar sert konuşabilirsin ama bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek, o yüzden geri çekil."

"Kendall söz konusu olduğunda geri adım attığın için mi?" Dominick söyledi. "Müşterimin kız kardeşiyle çıkmak istemediğimde kaç konuşma yaptık?"

"Sonsuz," diye inledi Ford.

"Sen olduğun için bunun farklı olacağını mı düşünüyorsun?" Dominick devam etti. "Hiç sanmıyorum, dostum."

"Neden onun için bu kadar zorluyorsunuz?" Masadaki herkese sordum.

"Çünkü mutlusun," dedi Brett. "Ve seni uzun zamandır böyle görmemiştim. Elbette, seyahat etmek yüzünde lanet bir gülümseme yaratıyor. Elbette hukukla uğraşmayı ve milyon dolarlık, hatta milyar dolarlık anlaşmalar yapmayı seviyorsun. Ama bu yeterli değil Jenner. Para hiçbirimiz için yeterli değil." Masanın etrafındaki herkese bakmak için durdu. "Bizim gibi adamların daha fazlasına ihtiyacı var; iş girişimlerinden elde edemeyeceğimiz bir şeye ihtiyacımız var ve bu da onu paylaşacak biri." Bana doğru başını salladı. "Bunu biliyorsun. Ve eğer bilmiyorsan, lanet olası bir moronsun."

Sözlerini düşünürken sessiz kaldım ve sonunda "Benim durumum farklı" diye ekledim.

"Nasıl yani, adamım?" Brett sordu. "James ve ben bir araya geldiğimizde Miami-biliyorsun-'de yaşıyordum. İşler bizim için kolay değildi ama yürüttük. Oğullarım -Jack, Max, hatta Scarlett -Hiçbirinin ilişkisi kolay olmadı, her birinde mesafe bir faktördü. Ve Dominick'in anlaşmasını biliyorsun; onun bir yuva kurması için lanet olası bir tek boynuzlu at gerekecekti ve Kendall'ın öyle olduğu ortaya çıktı." Bardağından bir yudum aldı. "Demek istediğim, hepimiz o yollardan geçtik dostum. Hepimiz payımıza düşen boku yaşadık."

"Haklısın," diye kabul ettim, her birinin hikâyesini aklımdan geçirerek. "Bunu kesinlikle inkâr etmiyorum."

"Ama bu hiçbir şeyi değiştirmez, bunu mu demek istiyorsun?" Dominick sordu.

İç çekerek başımı salladım. "Bilmiyorum... Sadece bilmiyorum işte. Ve bunu düşünecek zamanım bile yok. Programım beni yola çıkarmak üzere ve bu durakların hiçbirisi Florida'ya yakın değil."

"Size gelmesini engelleyen nedir?" Ford sordu.

Güldüm. "Okul. Finaller. Mezuniyet. Unutma, o daha bir yavru."

"Kahretsin, dostum," diye nefes verdi Dominick. "Onun ne kadar genç olduğunu unutup duruyorum." Ana noktalarımından biri de buydu ama onlar bunu görmezden gelmeye devam ettiler.

Brett, "Ama daha uzun süre okulda kalmayacak," diye seslendi. "Mezuniyetine ne kadar var?" - telefonunu çıkarıp ekrana baktı- "altı hafta ya da daha az?"

Başımı salladım. "Evet, onun gibi bir şey."

Dominick, "Miami'ye zincirlenmediği zaman neler olacağını görmek ilginç olacak - nereye gitmeyi seçecek," dedi.

Ben de aynı şeyi düşündüm ama bunu Jo'ya söylemeyecektim. Kararını etkilemek istemedim. Ona baskı yapmak istemedim. Kendi başına karar vermesini istedim.

Ve evi Los Angeles olsa da, geri dönmeye niyeti varmış gibi görünmüyordu. "Kim bahse girmek ister?" Ford sordu.

Hayatta olmaz. Bu benim gözetimimde olmayacaktı.

Elimi havaya kaldırdım. "Hayatımın sonucu üzerine bahse girmek istiyorsanız bunu arkamdan

yapın ama burada oturup sizin riske atmaya hazır olduğunuz bahisleri kesinlikle dinlemeyeceğim."

Ford diğer çocuklara sırtarak, "Yeterince makul," dedi.

"Grup mesajını şimdi başlatıyorum," diye ekledi
Dominick. "Bir avuç sık kafalı," diye bağırdım hepsine.
Tanrım, çok uzun bir gece olacaktı.

Ben: Gloria'ya kaç kere gittin?

Jo: Ha! Yalan söylemeyeceğim... cazip geldi.

Sesini duymak güzel Jenner.

Ben: İş için Manhattan'dayım, yarın Dallas'a uçuyorum, oradan da San Franca'ya geçeceğim.

Jo: Sonsuz seyahat tutkum. Bu kadar kısa sürede bu kadar çok şey görmek büyüleyici olmalı.

Ben: Toplantı odalarını, konferans masalarını ve otelim manzarasını gördüm.

Jo: O duraklardan hiçbirinin seni güneşe götürmemesi çok

kötü. Ben: Mezun olduktan sonra eve dönecek misin?

Bilmiyorum. Muhtemelen hayır. Bir sonraki hamlemi planlamam gerekiyor - şu iş meselesini hatırlıyor musun? ;)

Ekranı baktım. Kafamda o kadar çok düşünce vardı ki, yazmak istediğim o kadar çok cevap vardı ki.

Hiçbir şey doğru
gelmiyordu. Hiçbir şey
değerli hissettirmede.

Jo: Seni özledim.

Ve sonra telefonuma o üç kelime geldi. Çok fazla
anlamı olan kelimeler.

Çok sert yankı uyandıranlar çünkü ben de aynı şeyleri hissediyordum.

Kahretsin, Jo.

Jo: Sınıfa gitmem gerekiyor... Sonra konuşuruz.

Mesajını bir emoji ile bitirdi. Dudakları büzülmüş ve ağzından kırmızı bir kalp çıkan bir yüz.

Bir öpücük
gönderiyordu. Ve, lanet
olsun, hissettim.

ON ALTI

JOANNA

“Onu kaybediyorum,” dedim Monica'ya, yatağına sürünüp yanına sokulurken, ayaklarımız aynı tüylü pembe çoraplarla eşleşirken.

"İmkansız."

Göğsümdeki duygu her şeyin gerilmesine neden oldu. "İmkânsız değil. İki haftadır gerçek bir konuşma yapmadık. Sadece bazı garip mesajlaşmalar."

"Meşgul, değil mi?" Ders kitabını komodinin üzerine koydu. "İş için durmadan seyahat ettiğini söylememiş miydin?"

"Evet, Instagram'ında neredeyse her gün farklı bir yer gösteriyor."

"İşte bu kadar bebeğim." Saçımdan bir tutamı kulağımın arkasına sıkıştırdı. "O kadar meşgul ki, hangi şehirde uyandığını bile bilmiyor."

"Ama, Monica..." Durakladım, duygularım boğazıma düğümlenmişti. "Neden yatmadan önce beni aramıyor? Demek istediğim, adam bir noktada uyuyor. Uyandığında neden beni aramıyor? Eğer umursasaydı, en azından bunlardan birini yapmaz mıydı?" Gözlerime dolan yaşlarla mücadele ettim. "Sesimi duymak istemez miydi?"

"O zamanlardan birinde hiç aradı mı?" Başımı salladım.

Ayak parmaklarını benimkilere sürttü. "Yani, arayan o değil. Bunun için onu affedebiliriz, değil mi?" "Belki de benim ona ilgi duyduğum kadar o bana ilgi duymuyordur."

Aman Tanrım.

Bu çok zordu.

Çok fazla katman vardı ve her biri farklı bir şekilde acıtıyordu.

Bana döndü ve dedi ki, "Bunu bilemezsin. Aslında içimden bir ses senden çok hoşlandığını söylüyor." "Hayır." Nefesimi tuttum. "Değişimi hissedebiliyorum."

"Gloria sana ne söyledi?" Cevap vermemi beklemeden ekledi: "Sabırlı olman gerektiğini, o yüzden neden kadını dinlemiyorsun? O her şeyi biliyor. Ondan neden şüphe ediyorsun anlamıyorum."

Fırından ayrılıp yemek yemek için su kenarına oturduğumuzda, sözlerinden çok umutlanmıştım.

Ama artık o umut da yok olmuştı.

Ne oldu? Nereye

gitti? Onu nasıl

kaybetti?

"Ara onu," dedi Monica, beni düşüncelerimden çekip çıkararak. "Ya da daha iyisi, ona Los Angeles'ta sürpriz yap. Zaten eve dönme vaktin gelmişti. Tanrım, dönmeyeli uzun zaman oldu."

"Nasıl?" Dizlerimi göğsüme doğru çektim. "Pazartesi sabahı erkenden bir sınavım var."

"Bebeğim, yarın Cuma. Kaçta dersin bitiyor, ikide mi? Üçte uçağa atla ya da Dört. Böylece Cuma gecesi, Cumartesi gecesi ve Pazar günü öğleden sonra uçağıyla geri dönebilirsiniz."

Çenemi dizlerimin üstüne koydum. "Bu hafta sonu Los Angeles'ta olup olmayacağını bile bilmiyorum." Telefonumu kucağımdan kaldırdı ve bana uzattı. "Bunu öğrenmenin tek bir yolu var."

Ondan aldım, ekrana bakıyordum.

Bunu başarabilir miyim?

Yapılması gereken doğru şey bu mu?

Kafamı kaldırdığımda Monica, "Düşünmeyi bırak ve yazmaya başla." dedi. Haklıydı.

Son mesajlaşmamızı buldum, başparmaklarım bir mesaj üzerinde çalışmak için ekrana dokunuyordu.

Bana bu hafta sonu için harika bir planın olduğunu söyle. Ben kitaplara, ödevlere ve sınavlara gömülmüşken senin eğlenceli ve abartılı hayatının tadını çıkarmak istiyorum. İç çek.

Jenner: Neredeyse sonuna geldiniz, artık çok az kaldı.

Ben: Bunu gözlerimin altındaki torbalara söylemek ister misin? Her geçen gün daha da koyulaşıyor ve derinleşiyorlar, LOL.

Jenner: Instagram'da paylaştığın son fotoğrafta çanta yoktu - tabii kolundaki Gucci'den bahsetmiyorsak. Muhteşem görünüyorsun, Jo. Şu anda da öyle olduğuna eminim.

"Onu seviyorum," dedi Monica omzumun üzerinden okurken. "Yani, onu seviyorum." Ona baktım. "Yemi yutmadı."

"Yapacak. Devam edin."

Çok tatlısın. Teşekkür ederim. Sedona fotoğraflarına hayran kaldım. Ben hiç gitmedim.

Şahsen daha mı güzel?

Jenner: Kesinlikle. Telefonum güzelliği zar zor yakaladı. Gitmen gerek. Bayılacaksın. Ama söylemeliyim ki, geri dönmek çok iyi hissettiriyor. Uzun bir yolculuk oldu.

Ben: Bunu söylediğini duyacağımı hiç düşünmemiştim.

Jenner: Bir gezgin bile -bana böyle demiyor muydunuz?- arada bir kıcıını eve dikmeye ihtiyaç duyar.

Ben: Bu Cumartesi günü bir Dodgers maçı ve biraz Nobu anlamına mı geliyor? ;) Jenner: Düşünce tarzını sevdim.

Ben: Evin sana iyi davranmasına ve şu anda ihtiyacın olanı almana sevindim. Tadını çıkar, Jenner.

Jenner: Biraz ders çalış... Los Angeles seni özlüyor.

"Ve o da biliyor. Güven bana," dedi Monica. "Şu anda orada olman için sol taşağını bile verirdi."

"Sen delisin-"

"Bebeğim, daha hiçbir şey görmedin," diyerek sözümü kesti ve telefonu elimden aldı. Ekrana bastığı süre boyunca gülümsedi ve sonunda ne yaptığını göstermek için bana doğru çevirdi.

"Telefonumdan uçak bileti almadın değil mi?"

"Ona mesaj atmanın amacı da bu değil miydi zaten?" Güldü. "Vay, vay, Jenner'la küçük bir konuşma yaptın ve birdenbire muhteşem planımızı unuttun."

Gözlerimin açıldığını hissettim. "Yani Los Angeles'a mı uçuyorum? Yarın mı?" Başıyla kapısını işaret etti. "Git toparlan."

Jenner'ı şaşırtmak umduğum kadar kolay olmadı çünkü anlaşıldığı üzere adresi bende yoktu ve Google da bunu vermiyordu. Tek seçeneğim birine sormaktı, bu da kardeşlerinden birine ulaşmam gerektiği anlamına geliyordu. Dominick bulması en kolay olanıydı, profili Instagram'da hemen karşıma çıktı.

Bu mesajı göndermekte çok tereddüt ettim.

Belki Jenner'ın Los Angeles'ta hakkında hiçbir şey bilmediğim bir hayatı vardı. Belki de bir çığın içine yürümenin eşiğindeydim.

Belki de beni orada istemezdi.

Ama Monica'nın da söylediği gibi, bunu öğrenmenin tek yolu denemektir, bu yüzden Dominick'e kısa bir not gönderdim ve hemen cevap aldım. Bana Jenner'ın ön kapısına girmemi sağlayacak adresi ve kapı kodunu verdi. Uçuş bilgilerimi bile sordu ve Jenner'ın evde olacağına dair söz verdi.

Araç beni onun sokağına götürürken, bir yanım bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyordu, ama yine de arabanın beni evinden bir blok önce bırakmasını sağladım, böylece kamerası dışarıda bir araba olduğu konusunda onu uyarmayacaktı. Ve yine de sessizce telefon kutusuna gittim ve kapıyı açacak numaralara hızlıca bastım.

Bavulumun sapını kavradım ve aceleyle kapısına gittim, zile bastım, bana bakan kameranın yayını kontrol ederse sırrın ortaya çıkacağını biliyordum.

Öyle olduğunu biliyordum ama yine de yüzünde kocaman bir gülümsemeyle kapıyı açtı. Gözleri beni boydan boya gezdi, dişleri dudağına doğru yol buldu. "Burada ne yapıyorsun güzelim?"

Bana bakışları karşısında eridim, göğsümde çarpıntılar oluştu.

"Buralardaydım." Gülümsedim. "Ben de bir uğrayayım dedim."

"Buraya gel."

Tanrım, o seksi ses özlediğim bir şeydi.

Ulaşabildiğim anda kollarını bana doladı ve beni vücuduna doğru çekti, dudakları anında dudaklarıma çarptı. Öpüşü tutkulu, neredeyse muhtaçtı. Ben de aynı şekilde karşılık verdim, onun sıcaklığı ve yoğunluğu karşısında çaresizdim.

Ona her şeyden çok ihtiyacım var.

Sonunda çekildi ve yüzümü tutarak, "Ne kadar zamanım var?" diye sordu. Bavuluma baktı, bakışları tekrar bana döndü. "Bir geceden fazla, umarım?"

"Pazar öğleden sonra dönüyorum."

"Bütün hafta sonu," diye homurdandı. "Seni biriyle paylaşmak zorunda mıyım?" Ailemi soruyordu ve içimi bir suçluluk duygusu kapladı.

Burada olduğumu bile bilmiyorlardı ve bu benim için çok yanıltıcı. Ama onlara söyleseydim, her saniyemi isteyeceklerdi ve Jenner için hiç zamanım kalmayacaktı.

Bunun olmasına izin veremezdim, bu yolculuk için olmazdı.

Ama suçluluk duygusunu biraz olsun hafifleten şey, herkesi mezuniyette görececek olmamdı ve bu da çok yakında gerçekleşecekti.

"Hayır," diye itiraf ettim. "Önümüzdeki iki gece boyunca ben tamamen sana aitim. Ve o" - bavulumu gösterdim- "iç çamaşırlarıyla dolu, peki benimle ne yapmayı planlıyorsun?"

Yüzünden geçen ifade, kıyafetlerimi parçalamasına saniyeler kaldığını gösteriyordu.

"Kesin olan bir şey var." Beni havaya kaldırdı, bacaklarım beline dolandı. "Bir saniyemi bile boşa harcamayacağım."

Ağzı benimkini bulduğunda gözlerim kapandı ve hareket ederken tişörtünü başının üzerine kaldırdım, yere indiğimiz anda gri eşofmanını indireceğimi biliyordum, parmaklarımın tenini hissetmeye ihtiyacı vardı.

Ama inemedik.

Beni duvara yasladı, kıyafetlerimi yırttı, beni çırılçıplak bırakana kadar yere fırlattı. Çıplak sırtımı boyaya bastırdı, dudakları boynumu ve yanaklarımı yalayıp yutuyor, meme uçlarıma kadar iniyordu.

Elimi saçlarında gezdirdim. "Jenner..." İnledim.

Nefesimi bulamıyordum.

Ben istemedim.

Onun içinde kaybolmak, bu hafta sonunu geçirmek istediğim tek yoldu - uçakla gelmemin tek

nedeni

ülke çapında. "Çok iyi
hissediyorsun."

İki parmağı içime girmeden önce amıma dokunuyor, klitorisimi aşağı yukarı ovuyor, ıslaklığımı yayıyordu.

Başım duvara çarptı, omuzlarını kavradım, teninden gelen sıcaklık beni yakıyordu. Onun sıcaklığına asla alışamayacaktım.

Artık çok sık düşündüğüm bir şeydi.

Arzuladığım bir şey.

Vücudumu yakma şekli, böyle bir yangına neden olması.

Özellikle üçüncü bir parmak eklediğinde, onları G noktama doğru eğdi.

"Siktir," diye bağırdım. "Evet!"

Daha fazlasına

ihtiyacım

vardı. Ona

ihtiyacım

vardı.

"Becer beni," diye yalvardım.

Tekrar hareket ediyorduk ve aniden altımda bir tezgah hissettim, mutfağında olduğumuzu fark ettim. Ayaklarımı kullanarak eşofmanını ayak bileklerine kadar indirdim. Artık bizi ayıran bir şey olmadığına göre, içime girmesini bekliyordum.

Ama öyle bir şey olmadı.

Onun yerine ağzı beni buldu.

Dizlerimi büküp bacaklarımı taşın üzerine yaydıktan sonra benden beslenmeye başladı. Klitorisimi yaladı, beni parmakladı, meme uçlarımı sıktı. Geçmişte yaptığı gibi yavaş gitmiyor, benimle alay etmiyordu.

Bu hızlıydı.

Zordu.

Tek bir amacı olan baskın yalamalar.

Beni çığlık attırmak.

Ve ben de tam bunu yapıyordum, inlemelerimi tutamıyor, bacaklarımın titremesine engel olamıyordum.

Bir elimle tezgahın kenarını kavradım, diğer elimle de saçlarını çektim. "Yesss!" diye bağırdım. "Lanet dilin."

Orgazmı durduramadım.

Ağzı, parmakları, ihtiyacım olan sürtünmeye neden oluyordu.

Ve birkaç hareketten sonra tezgahın üzerinde kıvranıyordum. "Jenner!" Kısa saç tellerini çekiştirdim, kalçalarımı öne doğru salladım, içime dolan dalgalar yüzünden karnım titredi. "Oh

Tanrım."

Sonunda sustuğumda ayağa kalktı ve beni dudaklarından yaladı. "Tanrım..." Başını sallayarak durakladı. "Seni boşalırken izlemek çok seksi."

Benim yüzümden saçları
dağılmıştı. Vücudu yırtılmıştı.

Aleti o kadar sertleşmişti ki ucundaki boncuklar damlamaya hazırdı. "Sana doyamıyorum."

Sanki düşüncelerimi okuyor gibiydi.

Hislerim aynı.

Ve gerçek şu ki, onun bana doymasını istemiyordum. Beni istemesini istiyordum.

Bana ihtiyacı olsun istedim.

Özellikle de beni arzulamasını istiyordum. "Göster bana, Jenner."

Parmağı dudaklarımın üzerine kondu, içime girmişti, ıslaklık hâlâ oradaydı. "Kımıldama."

Beni tezgahın üzerine bıraktı ve birkaç saniye sonra geri döndüğünde, bir folyo paketi ağzına doğru kaldırıyor, köşesini dişleriyle yırtıyordu. Lastiği eline aldıktan sonra sikini birkaç kez pompaladı ve "Em şunu" dedi.

Bu pozisyonda bunu yapamazdım, bu yüzden kayarak ayaklarımın üzerine düştüm ve mutfağının zeminine diz çöktüm.

Sikini elime aldığım an, "Tanrım, bunu özlemişim." diye inledim.

Özlemiştim de.

Ne zaman kendimi parmaklasam, onun sikini düşünüyordum.

Vibratörümü klitorisime her bastırdığımda onun ağzını düşünüyordum.

Hayalini kurduğum kişi Jenner'dı.

O hayallerimin erkeğiydi.

Ve şimdi, tacının etrafını yalarken, teninin tatlı seksiliğini tadarken, ön sperm damlasını yutarken, bu hayaller gerçek oluyordu.

Ama daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Başını çevreledim ve ucunu emdim.

"Yesss," diye tısladı. "Siktir."

Uçuştan beri içimde bir aciliyet oluşuyordu ve onun zonklayan aleti bunu en az benim kadar istediğini gösteriyordu. Alay etmek, acele etmek için bir neden yoktu. Bu noktada her şey zevkle ilgiliydi.

Elim tabanına indi, dudaklarımla ortada buluştu ve onun üstünde sallandım. Yukarı ve aşağı.

Dilimle tepesinin etrafında döndüm, merkezine doğru daldım ve tekrar yukarı çıktım. Her dalışımda saçlarımı kavırıyor, beni daha derine yönlendiriyordu.

"Siktir," diye inledi. "İşte bu kadar."

Jenner'a bu açıdan bakmaktan, kazınmış kaslarının ve saçlarının arasından geçip inanılmaz derecede yakışıklı bir yüze ulaşmaktan daha ateşli bir şey olamazdı.

Ve yüzünde zevk dolu bir ifade vardı.

Ona verdiğim zevk.

Bununla başa çıkamadım.

Gözlerimiz birleşti, bakışları neredeyse kudurmuş gibiydi, kalçaları benimle birlikte hareket ediyordu, her nefes verışı bir iniltiyle bitiyordu.

Hepsi benim yüzümden.

Ağzım yüzünden.

"Buraya gel," diye emretti ve beni yukarı çekip tekrar tezgâhın üzerine yerleştirdi.

Yere indiğim anda prezervatifi taktı ve hızlı, sert, tatmin edici bir hamleyle sikini anında içime gömdü.

"Jenner!"

Dolgunluk mümkün olan en iyi şekilde eziciydi. "Çok sıkısın amina koyayım." İnledi. "Tanrım, Jo... amın."

Tırnaklarımı omuzlarına geçirdim, kollarımı omuzlarına doladım ve onu sıkıca kendime çektim.

"Daha sert." Onu daha derine ittim, vücudum onun için yayılıyordu. "Beni daha sert becer."

Dinledi.

Bana istediğimi verdi.

"Lanet olsun, iyi hissediyorsun." Beni öptü. "Amin bunu mu bekliyordu?" Elini indirdi, başparmağı şimdi klitorisimi fırçalıyordu. "Sikimin onu doldurmasını mı bekliyordun?" Parmaklarının arasında tutarak üst kısmını nazikçe sıkıştırdı. "Çok ıslaksın; seni saniyeler içinde boşaltabilirim." Biraz daha hızlı ovuşturdu. "İstediğin bu mu Jo? Seni boşaltmamı mı?"

Tırmanış etkisini gösterdiğinde başım geriye eğildi. "Evet."

Parmağının ucu klitorisimde gezinerek içime sert bir dalgalanma gönderdi. "Bana bunu ne kadar çok istediğini söyle." Tekrar yaptı. "Beni ne kadar çok istediğini."

Dizlerim büküldü, ayak parmaklarım tezgahın kenarına kıvrıldı. Bu yeni pozisyon onun daha da derine girmesini sağladı. "Jenner... tek düşünebildiğim senin sikin." Titremeye başladım, o his beni ele geçirmişti. Dolgunluk. Arzu. "Ona ihtiyacım var." İçimde o kadar uzak noktaya çarptığında nefesim kesildi. "Sana ihtiyacım var."

Daha yakına eğildi, dudakları şimdi kulağımın yanındaydı. "Gelmek istiyor musun?" Lobumu kemirdi. "Sikimin sana nefes alamayacağın kadar yüksek sesle çığlık attırmasını ister misin?"

Tırnaklarım tenini buldu ve saplandı; gücüne, kuvvetine bir tepkiydi bu.

Vuruşuna.

"Tanrım, Jenner, evet."

Ağzı boynumdaydı, diğer eli vücudumda o kadar meşguldü ki nerede olduğunu takip edemiyordum - karnım, meme uçlarım, kıkımın yan tarafını kavramak için uzanıyordu.

"Beni ziyaret etmen bu kadar uzun sürdüğü için seni cezalandırmalıyım."

Eğer bu bir ceza olsaydı, her gün seve seve kabul

ederdim. Sadece durmasını istemiyordum.

"Ama vücudun bana ne kadar pişman olduğunu gösteriyor."

Beni tezgâhtan kaldırdı ve kanepeye taşıdı, yüzüm koltuk minderine yaslanacak ve karnım üst kısma doğru yükselecek şekilde beni kanepenin arkasına doğru eğdi. Nefes almaya bile fırsat bulamadan içime daldı.

"Ahhh!"

Yerleştirme, devasa sikini daha da büyük hissettirdi.

Altıma uzandı, içime girerken klitorisimi ovuşturdu, vücudum kaldığı yerden devam etti.

Yapı kıvılcım saçıyordu.

"Siktir... Jenner" diye inlediğimde hava ciğerlerimi tamamen terk etti. "Nasıl daha sıkı hissedebilirsin bilmiyorum ama hissediyorsun."

Odaklanabildiğim tek şey onun vuruşlarıydı -beni tüketiyorlardı- ve beni o ana geri getiren tek şey kıcıma inen sert bir tokattı. İlk sıçramayı atlattıktan sonra sıcak bir karıncalanma izledi, sırtımın eğilmesine, popomun havaya kalkmasına neden oldu.

"Hoşuna gitti."

Bunu anlamasına şaşırmamıştım. Yanaklarımı ona doğru itiyordum, amım sikinin etrafında titreşiyor, tekrar ne zaman yapacağını bekliyordum.

"Daha fazla mı istiyorsun?"

Tenim hâlâ

acıyordu.

Ama hafif bir acı rüzgârı beklenmedikti ve hoş bir kombinasyondur.

"Evet."

Saçlarımı yumruğunun etrafına doladı ve çekerek başımın minderden kalkmasını sağladı. "Daha ister misin, Jo?"

Omzumun üzerinden ona baktım ve gözlerimi ona çevirdim. "Evet." Sesim daha da muhtaç hale geldi ve "Çok daha fazlası" diye ekledim.

Bu bana bir tokat daha kazandırdı, bu seferki kıcımın diğer tarafındaydı, içimdeki ısıyı daha da yükseltti, klitorisimi ovarken daha da fazla.

"Jenner!"

Bu adam bedenimi kendi bedeniymiş gibi tanıyordu. Daha önce hiç yaşamadığım hisleri bana nasıl hissettireceğini biliyordu. Beni nasıl geri dönemeyeceğim kadar uçuruma göndereceğini biliyordu.

İşte şimdi oradaydım - sarkıyordum, saniyeler uzaktaydım, midem zirveye ulaşip patlamadan önce kendini tutmaya çalışıyordu ve ben kanepenin arkasında titriyordum.

"Yesss!"

"Sikeyim evet," diye kükredi.

Yastığı kavradım, yastığı parmaklarımın arasına sıkıştırdım, tutundum çünkü o bana çarparken yapabileceğim tek şey buydu.

"Gel lan!" Ve
geldim.

Duramadım.

Kaslarımdaki kasılma, klitorisimdeki patlama, hiçbirini dinmiyordu ve sonunda, bedenim bu uzun tırmanışın dibine ulaştığında, benden çekiliyordu. Bizi kanepenin diğer tarafına götürdü ve oturdu, beni kucağına oturtmadan önce çevirdi.

Ters kovboy kız. Daha önce hiç yapmadığım bir şey.

Şu anda kesinlikle yapacağım bir şeydi.

Dudakları kulağımın dış kenarına bastırdı ve "Sür beni," diye homurdandı.

Dengemi sağlamak için bacaklarını tutarak dizlerimi kanepeye doğru eğdim. Ve ucunu amıma doğrultup yavaşça indirirken, elleri göğüslerimi kavradı.

"Sikeyim evet," diye nefes aldı. "Sür şu siki."

Meme uçlarımı yoğuruyordu ve ben yükseldikçe baskı güçleniyor, alçaldıkça daha da artıyordu. Bu açıda öyle bir şey vardı ki, sanki benim sonumdaymış, öncekinden daha da derin bir noktaya vuruyormuş gibi hissettiriyordu.

Nefes alamadım.

Çok büyük bir kapasiteye ulaşmıştım ve onu orada tuttum, kalçalarımın etrafında dönüyordu, ucu artık içimde dönüyordu.

"Bunu hissediyor musun?"

Tek yapabildiğim inlemektir.

"Sikim ona çarptığında nasıl hissediyorsun?"

Hâlâ kulağımın arkasına doğru konuşuyor, her kelimesi içimi titretiyordu. "Ben... yapamam."

Elimdeki tek şey buydu ama o bunu kabul etmiş görünüyordu çünkü "Sakın bırakma Jo. Böyle gelmeni istiyorum."

Bundan çok uzak değildim.

Parmağını klitorisimde gezdirdi.

"Oh lanet olsun!" Nefes nefese kaldım.

Üzerinden kalkıp ucuna doğru kayarken, kalçalarını zıplattı, bana kısa, sert itişler verdi, parmakları diliymiş gibi klitorisimi okşadı.

"Birisi çok yaklaşıyor."

Bedenimdeki bu girdaplar beni o kadar ele geçirmişti ki sırtım göğsüne yaslandı. Ama hareket etmeyi bırakmadım. Kaslarını itmek için kullandım, onun üzerinde öğretmek için.

Sanki bu bir dansmış gibi.

Nefesleri benim müziğimdi; parmakları benim ritmimdi, her biri orgazmımı çekiştiriyordu. "Beni boşalt, Jo."

Ve onun sözleri benim yakıtım oldu.

Uyluklarını tuttum, ucuna kadar kaydım ve sonra aletini dibine kadar gömdüm. Her dalışta, hareket ettim

Daha hızlı. Zevk içime ve ona yayılıyordu, inlemelerinde çok açıktı. "Gittikçe sıklaşıyorsun." Parmakları beni ısıırıyordu. "Yine boşalacaksın."

Onun da benim kadar iyi hissetmesini isteyerek kalçalarımı çevirdim ve ayaklarımı kullanarak kendimi yukarı kaldırdım, ona karşı sallandım. Boynumun arkasını ısırduğında, nefes verişleri hırıltılara dönüştüğünde, yakın olduğunu biliyordum.

"Benimle gel."

Orgazm zaten oradaydı.

Hatta iki parmağı klitorisimin üzerinde en acı verici erotik şekilde titremeye başladığında daha da fazla.

"Siktir!" Yutkundum, daha fazla hava emdim. "Jenner!" Karıncalanmalar hareketlerimi ele geçiriyor, her birini dışarı çekiyor, o kadar sert titrememe neden oluyordu ki, onun horozunun üzerinde sallanıyordum. "Evet!"

"Sağ onu."

Ürperdim.

"Lanet amcığının sikimi sağmasını istiyorum."

Birlikte hareket ederken, çığlık attım, yoğunluk doruğa çıktı ve onu kaybettiğini hissettiğimde daha da yüksek sesle döndüm, kalçaları bana dalmak için geri döndü, parmakları cildimi ısırıldı.

"Ah lanet olsun." Kolunu göğsüme doladı. "Al şunu. Dölümü al."

Onun ve benim orgazmımın geri kalanı boyunca sürdürdüm ve ikimiz de durduğumuzda, bacaklarım düzleşti ve tüm ağırlığımı onun üzerine çöktü.

Diğer kolu göğsümden geçti ve beni kendine doğru çekti. Boynumun arkasını öptü, dudakları yanağımda durdu. "Çığlık atmandan asla bıkmayacağım, Jo. Kahretsin, bu benim en sevdiğim ses." Yüzümü çevirdi, dudaklarımız buluştu. "Hafta sonuma istediğin zaman bu şekilde başlayabilirsin."

Bu bir davetti.

Beni gülümseten bir

tane. "Ne zaman

istersen?"

Başını salladı, bakışları beni ele geçirmişti. "Eğer böyle bir selamla geliyorsa, evet."

YEDİ

JENNER

JO ve ben bir plan yapmadan arabama bindik. Acıkmıştık ve birbirimizi yemeyi bırakmamızın tek yolu evimden ayrılmamızdı. Ben de arabayı sürmeye başladım, bir yanım onu nereye götüreceğimi biliyordu. Gideceğimiz yeri duştayken düşünmüştüm, onun muhteşem vücuduna sabun sürerek, farklı seçenekleri tartıyordu.

Sadece bir yer doğru görünüyordu.

Los Angeles'ı biliyordu. Burada büyümüştü. Eğer Batı Yakası'na dönecekse, bunu ona gösterdiğim bir yer için değil, burada olmak istediği için yapacaktı.

İhtiyacımız olan şey birbirimizi dinleyebileceğimiz bir alandı.

Ama bunu yapmak için de yiyeceğe ihtiyacımız vardı, bu yüzden restoranın önüne yanaştım ve vitesi parka aldım.

"Nobu mu?" Güldü ve mesajında bu yerden bahsettiğini hatırladım. "Tabii ki buradayız; tam senlik." Gülümsedi. "Ve çok lezzetli."

"Sadece içeri giriyorum." Kapımı açtım. "Bir dakikamı alacak. Olduğun yerde kal, tamam mı?" Başını salladı ve arabayı çalışır halde bırakıp aceleyle içeri girdim, hemen ev sahibesi tarafından karşılandım.

"Jenner, merhaba," dedi Alyssa, dekolte elbisesiyle masanın üzerinden öne doğru eğilerek. "Senin için biraz erken değil mi? Genelde seni gün batımını çok geçene kadar göremiyorum."

"Alyssa..." En sevdiğim restoranın hostesiyle yatmanın tek olumsuz yanı, her geldiğimde onu görmek zorunda olmaktı. "Acelem var. Bir sipariş vermem ve sizin de hemen siparişi hazırlamanız mümkün mü?" Cüzdanıma uzandım ve kredi kartımla yüz dolarlık bir banknot çıkarıp ikisini de eline tutuşturdum.

Avucuna baktı, yüzünde bir gülümseme belirdi. "Eminim sihrimi konuşturabilirim. Ne istiyorsun?"

Buraya çok geldiğim için menüyü ezbere biliyordum. Masanın üstünden bir kağıt parçası ve bir kalem aldım ve siparişimi not ettim.

İnceledi ve "Geri geleceğim." dedi.

Beklerken telefonumu çıkardım ve gelen mesajlara göz attım.

Dominick: Sürprizini beğendin mi?

Ben: Bunun arkasında sen mi varsın? Tanrım, işten sonra nereye gittiğim ya da onun ön kapıma nasıl geldiği konusunda neden bu kadar kararlı olduğumu anlayamıyordum. Şimdi mantıklı geliyor.

Neden bana mesaj atıyorsun? Şu anda çok meşgul olman gerekmiyor mu?

Ben: Yemek alıp onu küçük bir maceraya çıkaracağım.

Dominick: Dur... Aşık bir adam gibi konuşuyorsun.

Yine mi bu?

Sadece bariz olanı söylüyorum, dostum. İyi eğlenceler.

"Al bakalım Jenner," dedi Alyssa.

Telefonumu cebime soktum ve fişi imzaladım, ondan kredi kartımı ve iki büyük çantayı aldım.

"Bunun için minnettarım, Alyssa."

"Benim için zevkti," diye şarkı söyledi.

O daha bir şey söyleyemeden aceleyle kapıdan çıktım ve sürücü koltuğuna oturmadan önce çantaları arabamın arkasına yerleştirdim.

"Yemek hazır," dedi Jo. "Bu iş giderek daha da ilginçleşiyor."

Pencereleri açarak esintinin içeri girmesini sağladım ve yola çıkarken elimi onun kalçasına koydum. Bu güzergâhta her zaman trafik olurdu, ama saat nedeniyle büyük yoğunluğu kaçırdık ve normalden daha hızlı geldik, araba yoluna girdiğimde okyanusun kokusu arabayı dolduruyordu.

Jo ön camdan üç katlı büyük eve baktı. "Ailenin evi mi?" "Evet."

"Dostum" -başını salladı- "enfes bir zevkleri var." Yavaşça bana baktı. "Beni buraya getirdiğin için çok mutluyum."

"Daha evi bile görmedin." "Bu düşünce..."

Bacağını sıktım, ona hızlı bir öpücük verdim ve "Hadi. Yiyecek bir ton suşimiz var."

Arabanın arkasından çantaları aldım ve o da beni ön tarafa kadar takip etti, orada bir kod yazdım, kapı kilidi açılarak içeri girmemize izin verdi. Yolumuza devam ederken, ailemin oturma odasına yaptırdığı büyük cam şarap odasından bir şişe kırmızı şarap aldım. Bir açacak ve iki bardak aldıktan sonra, dışarı çıkmadan önce bir battaniye almak için dolaba uğradım. Geniş güverteden geçtik ve kuma inen merdivenlerden indik. Gelgit yüksek olduğu için her şeyi sudan birkaç metre uzağa yerleştirdim, böylece daha da yaklaşırsa hareket etmemize gerek kalmayacak kadar yer açmış oldum.

"Geleceğini bilseydim, bunu farklı şekilde yapardım," dedim ona.

"Farklı mı?" Battaniyeyi yere serip kapları, yemek çubuklarını ve peçeteleri yanlarına koyarak tüm kapakları çıkarmaya başladı. "Nasıl yani?"

Metal contanın ağzını kaldırarak şarap şişesinden çıkardım. "Bu tür yayılımları yapan şirketler

var ve bu işte benden çok daha iyiler. Ben olsam birini tutardım."

Ben mantarı çıkarırken kolumu tuttu. "Dur. Bundan daha mükemmel olamazdı."

"Çok tatlısın."

"Belki, ama ben ciddiym Jenner." Yüzünü bir gülümseme ısıttı. "Bunu çok seviyorum." Onun tadına bakmam gerekiyordu.

Şişeyi yana doğru tuttum ve öne doğru eğilerek dudaklarından birkaç santim uzakta durdum. Saçlarının arasından esen rüzgârın uzun telleri yüzümü gıdıklıyordu. Yanağını kavradım, onu sabit tuttum, aynı rüzgâr bana parfümünü gönderdi. Sonbaharın tarçın ve balkabağı kokusu tuzlu havayla karışmış, mükemmel bir kombinasyon oluşturmuştu.

"Jo..." Fısıldadım, gözlerim kapandı, onu içime çektim. Birkaç saniye öyle kaldım ve sonunda birbirimize bağlandık. "Mmm," diye homurdandım, dudaklarının tadı daha da baştan çıkarıcıydı. "Sik beni, sen tehlikelisin."

Güldü. "Ben de tanıştığımızdan beri senin hakkında bunu söylüyorum." Onu serbest bıraktım ve şarabı iki bardağa doldurdum.

"Neye kadeh kaldıralım?" diye sordu, kendi kadehini havaya kaldırarak. "Bekle, biliyorum." Büyük Gucci çantası oturduğu yerden çok uzakta değildi ve içine uzanıp küçük bir kutu çıkardı. "Şimdiye kadar yediğimiz en inanılmaz tatlıya ne dersiniz?"

Tanıdık ambalaja bakarken kıkırdadım. "Bu düşündüğüm şey mi?"

"Yani pastaneye uğrayıp sana yarım ay kurabiyesi ve çikolatalı hindistan cevizli şekerleme mi aldım?" Göz kırptı. "Belki."

"Yapmadın amına koyayım."

"Gloria'nın selamı var." Bardağını benimkiyle tokuşturdu ve bir yudum aldı. "İtiraf etmeliyim ki, seni gülümserken görmek en sevdiğim şeylerden biri."

Bardağı battaniyeye dayadım, dudaklarıma götürmedim. "Benim için oraya gittiğine inanamıyorum."

Los Angeles'a kadar geldiğine inanamıyordum, okulun bitmek üzere olduğunu ve kafasında bir sürü sorun olduğunu biliyordum.

"Onun yemeklerini ne kadar sevdiğini biliyorum," dedi, parmaklarını kullanarak ağzına bir parça suşi attı. "En azından bunu yapabildim."

Elimi baldırında gezdirdim ve ayağını kucağıma çektim. "Teşekkür ederim."

Başını salladı ve bir ısırık daha aldı. "Jenner, ev hayal ettiğim kadar güzel." Bakışları evin arka tarafını hizalayan cam pencerelere kaydı. "Bunun hakkında konuştuğumuz zamanı hatırlıyorum da, kafamda bir resim vardı - işte bu." Bakışları bana döndü. "Burada fişini çekemiyor olman, ailenin sana izin vermemesi büyük talihsizlik."

İçimi çektim ve nigiriyi almak için çubuklara uzandım. "Hafta sonları geldiklerinde bunu yapmakta bir sakınca görmüyorlar. Babam bisikletle gezintiye çıkıyor, annem de sahilde yürüyor. Şefleri onlara günde üç öğün yemek hazırlıyor ve orada yiyorlar" -verandayı gösterdim- "ısırıklar

arasında dalgaları izliyorlar." Tuzlu ton balığı göbeğini çiğnedim ve bir kadeh şarap içtim. "Ama

Burada bir aile olarak bulunduğumuzda her şey iş oluyor."

"Ailenin burada nasıl gevşeyebileceğini görebiliyorum." Gözlerini sahile dikti. "Çok muhteşem. Hatta büyüü." Yemek çubuklarını kaldırdı ve jalapeño ile biberlenmiş sarıkuyruk sashimi'den birkaç parça aldı. "Çok komik; çocukken, hatta gençken bile Malibu'da çok zaman geçirdim. Arkadaşlarımla birlikte araba kullanacak yaşa geldiğimizde her hafta sonu buraya gelirdik. O zamanlar kıymetini bilmiyordum. Sadece bir plajdı, özel bir şey değildi - su, kum, güneş. Ama şimdi, bu bir şey." Gözleri benim üzerimdeydi. "Belki de sadece seninle burada olmaktır."

Derin bir nefes aldığını
gözlemledim. "Sana bir şey
sorabilir miyim?"

Ayakkabısını çıkardım, ayağının arkasını ovaladım. "Elbette."

"Buraya kaç kadın getirdin?"

Parmak eklemlerimi kemerinde yoğurdum. "Hiç."

"Ciddi misin?" Başını eğdi. "Tek bir tane bile mi?"

"Hayır."

Bu haberin içine yerleşmesini, onu beklemediği bir şekilde vurmasını izledim.

"Ve dürüst olmak gerekirse, hiçbir kadın hafta sonu benim evimde kalmadı." Alt dudağımı yaladım. "Ve kesinlikle kapımın şifresine sahip değiller." "Bu daha da ilginçleşmeye devam mı edecek?" diye devam ettiğimde düşüncelerini görebiliyordum.

"Evet." Bir yudum aldı. "Bu biraz yetersiz bir ifade oldu."

"Sen farklısın, Jo" demeden hemen önce esinti bana onun kokusunu daha fazla verdi.

Bunu yüksek sesle itiraf etmek düşündüğüm kadar zor değildi. Belki de uzun zamandır bunu düşündüğüm, bu kelimelerle her yankılanmaya çalıştıklarında savaştığım içindi.

Şarabını kuma gömdü ve yemek çubuklarını kabın içinde bıraktı. "Daha önce hiç farklı olmamıştım."

"Sıradan olmak istemediğini söyleyebilirim. Seninle tanıştığım andan beri öyle değilsin."

"Çünkü seninle tanıştıktan on dakika sonra süitine çıkan aptal benim. Haklısınız; bu pek de sıradan bir şey değil."

Ayak parmaklarını sıktım, bu hınzırca ifade için onu cezalandırdım. "Çünkü bana gerçekte kim olduğunu gösterdin. Sana karşı koyamadım ve benimle yatman için seni büyüledim."

Sırıttı. "Böyle mi oldu?"

"Evet." Kucağıma alabileceğim kadar yaklaşıp ayağını çektim ve kollarımı ona doladım. "İkimiz de sana seçme şansı vermediğimi biliyoruz. Ya odama kadar yürüyecektin ya da ben seni taşıyacaktım."

Sırtını göğsüme yasladı ve nefes alışındaki gülümsemeyi duyabiliyordum.

"Buradan bir yer satın alır mısın?" diyene kadar birkaç dakika sessiz kaldık.

Yavaşlayabileceğiniz bir yer, yani sizi fişten çekmeye zorlayan bir yer?"

"Hava benim ikinci evim. Her zaman aynı yere geri dönmek zorunda kalacağımı düşünmekten nefret ediyorum.

Hâlâ ziyaret etmek istediğim o kadar çok yer varken, aydan aya, zamandan zamana."

"Ah, ama tamamen yanlış bakıyorsun." Yüzünü boynuma yasladı. "Bu seyahat olmazdı. Bu bir kaçış olurdu. Oteller harika ama ev gibi hissettirmiyorlar. Burası sizi rahat ettirebilecek, duştan sonra giymek için zaman ayırdığınız tüylü, sıcak bornoz, kendinize yemek yapmak için kullandığınız yüksek kaliteli tencere seti, sonunda arkanıza yaslanıp okumak için zaman bulduğunuz ciltli kitap gibi ekstraları size verecek bir yer. Birkaç gün sonra da uçağa atlar ve normal bir şekilde seyahat edersiniz."

İkinci bir ev fikri yabancı değildi. Dominick'in yatırım amaçlı bir mülkü vardı. Ailemin birkaç tane vardı. Kesinlikle cazibesini gördüm ve geçmişte bunu düşünmüştüm.

Dudaklarımı başının tepesine bastırdım. "Tek sorun, eğer eve yeterince sık gitmezsem, onu aldatıyormuşum gibi hissedeceğim... ve zaten bağlılıkla ilgili bir sorunum olduğunu biliyoruz."

Başını iki yana salladı. "Seninle yapamam..."

Okyanusa bakarken ona daha sıkı sarıldım. "Burası çok güzel ama benim isteyeceğim bir manzara değil." "Pencerenizin dışında hangi manzarayı tercih ederdiniz?"

"Dağlar." Zihnimde sık sık gördüğüm manzara buydu - taze kar veya sonbahar yapraklarıyla kaplı yemyeşil tepeler, temiz hava. "Park City."

"Utah senin özel yerin, ha?"

Jo'nun kokusunda bana o kasabayı hatırlatan bir şey vardı. "Birçok kez gittim. Hiç eskimiyor. Oradan hiç bıkmadım. Hatta neredeyse oraya gitmek için can atıyorum. Sen gittin mi?"

"Hayır."

Nefes verdim. "Böyle bir şey yok."

"Madem orayı bu kadar çok seviyorsun, o zaman ev alışverişine çıkmalısın."

Güldüm ama ilginç bir şekilde bir şeylerin peşinde olabilirdi. Sadece yatırım amaçlı olsa bile, portföyüme bir ev eklemek kötü bir fikir olmayabilirdi. Muhasebecimin takdir edeceği bir faiz indirimi. Walter'ın inşaatı sırasında kalabileceğim bir yer, ki inşaat sırasında neredeyse her ay ziyaret ediyor olacaktım.

"Çok yakında orada biraz iş yapacağım," dedim ona. "Belki oraya gitmişken birkaç yere bakarım."

"Mükemmel fikir."

Yüzünü çevirdim, böylece gözlerine erişebildim. "Neden bu kadar istiyorsun?"

Elini yanağımda gezdirdi. "Günlerinizin nasıl geçtiğini ve işinizle ilgili stresi biliyormuş gibi davranamam. Ama sesini duyabiliyorum ve gözlerinde görebiliyorum. Herkesin nefes almak için bir dakikaya ihtiyacı vardır Jenner. Senin bile. Bunu havada ve seyahat ederken yaptığını, kendini işinden soyutladığını söylüyorsun" -parmaklarıyla çenemin altını ovuşturdu- "ama bir yanımdan bundan gerçekten şüphe ediyor. İndiğin saniyeye kadar uçağın Wi-Fi'ını en üst düzeye çıkardığını hissediyorum. Şu anda bile aklında bir şeyler var."

Her kalkanın arkasını gördü.

Ama aklımdaki tek şey iş değildi.

Şu anda Jo, kafamdan atamadığım, şimdiye kadar izin verdiğimden daha fazla yer kaplayan şeydi.

"Ve ikinci bir evim olsaydı tüm bunları kapatabileceğimi mi düşünüyorsun?"

"Bunun için ayrılmış bir alan olsaydı, evet. Takviminize koymak gibi bilinçli bir çaba sarf etmeniz gerekir, çünkü fişi çekmek size doğal gelmiyor."

"Beni çözdüğünü sanıyorsun" dediğimde eli kalbime doğru indi.

"Seni sandığından daha iyi tanıyorum." Dudakları çekildi ama tam bir gülümsemeye dönüşmedi. "Benden çok daha yaşlı olduğunu düşünebilirsin ama daha otuzlarının başındasın ve tükenmişlik gerçek bir şeydir, buna ilk elden tanık oldum. Bunun sana da olmasına, hukuka kızmaya başlamana izin verme."

Parmaklarını kaldırdığında onları öptüm. "Benim için endişeleniyor musun?"

"Ben sadece senin kendinin en iyi versiyonu olmanı istiyorum." Kucağımdaki pozisyonunu düzeltti, yerleştikten sonra bakışları daha da yoğunlaştı. "Bunun gerçekleşmesi için hepimizin hayatında iyileştirmeler yapması gerekir -ben de buna kesinlikle dahilim. Eğer seninki birkaç milyona mal olacak bir zihinsel tatilse, içimden bir ses bunu karşılayabileceğini söylüyor."

"Kendinizin en iyi versiyonu."

Daha önce hiçbir kadın bana böyle bir şey söylememişti.

Fırsat bulamadan gitmişlerdi. Ama Jo benim en iyi halime mi bakıyordu?

Kariyerim boyunca çok şey başarmıştım. Finansal özgürlüğüm vardı - bu kadar gençken elde etmeyi hiç hayal etmediğim bir şey. Rakiplerimi kıskançlıktan çatlatan bir müvekkil listem vardı. Ülkenin en iyi hukuk firmalarından biri bir gün kardeşlerime ve bana teslim edilecekti. Dünyanın o kadar çok yerini görmüştüm ki neredeyse her ülkede bağlantılarım vardı.

Ama eksik olduğum bir alan vardı.

Kardeşlerimin ve arkadaşlarımin bana hep bok attığı hayatımın bir parçası.

Başarımı paylaşacak kimsem yoktu.

Elim şimdi yanağını kavrarken fısıldadım, "Haklısın. Hepsi hakkında."

"Biliyorum." Parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi. "Ve bunu söylemenin senin için kolay olmadığını da biliyorum." Dudaklarına baktım, içimde ağrıyan bir açlık vardı.

Sadece onları öpmek istemedim.

Onlara her gün bakabilmek istedim. Sadece

bana ait olduklarını bilmek istiyordum.

"Aklında başka ne var söyle Jenner."

Diğer elimi saçlarında gezdirdim. Mavi gözleri her zamanki gibi çılgılık atıyordu ama rengi şu anda daha da yüksek görünüyordu.

"Sen, Jo." Ağzından aşağıya doğru bir çizgi çizdim. "Aklımdan hiç çıkmıyorsun... ve hiç de öyle görünmüyorsun.

Gidiyorum."

Uzun, derin bir nefes aldı. "Yapmamı ister misin?"

Şimdi iki elim de yanaklarındaydı ve onu kucağıma kilitlemişim. "Hayır."

SEKİZ

JOANNA

“Abe, neden ağlıyorsun?” Monica odasına girdiğim anda, kollarını havaya kaldırırken elindeki ders kitabının düştüğünü söyledi. "Gel buraya. Sarıl bana?"

Yatağın kenarına, onun yanına oturdum. "Anladım, Mon."

Gözleri büyüdü. "Regl dönemin mi? Son not ortalaman mı? Bir kıza yardım et. Sen neden bahsediyorsun?" "İşten, spor salonundaki ya da sanat simsarındaki işten değil. İşten bahsediyorum. Şu ana kadar

umuyordum. Hiçbir şey duymadığım için alma şansım olmadığını düşündüğüm ve sonra *Bam.*"

Farkına vardığında yüzüne bir yumuşaklık yayıldı. "İş mi, *iş mi?*"

Başımı sallarken ağızından bir damla yaş süzüldü.

"Aman Tanrım, Jo." Beni kollarına çekti ve sarıldı. "Senin olmasının an meselesi olduğunu biliyordum." Beni bıraktı ama iki elimi de kavradı. "Anladın bebeğim, gerçekten anladın." Onun gözlerinde de benimkiler kadar duygu vardı. "Bunun senin için ne anlama geldiğini biliyorum."

Ve yaptı da. Bu konuda konuştuğum tek kişi oydu.

Bu gerçekleşmezse ne kadar acı çekeceğimi bilen tek kişi. Bunun benim hayalim olduğunu bilen tek kişi.

"Buna inanamıyorum," diye fısıldadım, duygular boğazımı tıkamıştı, göğsüm haberlerden dolayı ağrıyordu. "Gerçekten inanamıyorum, Monica."

Daha sert sıktı. "Yapabilirim. Bunun için çok çalıştın. Bunu hak ediyorsun." Gözyaşlarımdan birini sildi. "Ne zaman başlıyorsun?"

"İki hafta." Dudaklarım bir gülümsemeye dönüştü. Bu zaman diliminin ve yapmam gereken her şeyin stresi beni bambaşka bir şekilde etkiliyordu. "Yani kalacak bir yer bulup Los Angeles'a taşınmak ve"-ellerini sıkarken duraksadım-"seni de benimle taşınmaya ikna etmek için on dört günüm var."

"Ben mi?" diye homurdandı. "LA?"

"Gerçekten sensiz ülkenin öbür ucuna gideceğimi düşünemezsin..." Cevap vermesini bekledim ama vermedi. "Ayrıca, moda kraliçesinin Los Angeles'ta, tüm ünlülerin yaşadığı yerde olması

gerekiyor. Bazı tanınmış stilist ve tasarımcılarla yapabileceğin işleri bir düşün. Mon, dışarıda çok başarılı olursun.

Orada."

Başını çevirdi ve bana profilini gösterdi. "Aman Tanrım, kalbim." Yutkundu. "Bu gerçekten oluyor mu? Yoksa uyandığımda her şeyin bir rüya olduğunu mu fark edeceğim?"

"Oh, oluyor ve muhtemelen ikimizin de istediğinden biraz daha hızlı." Bir nefes aldım, sıkışma duygularımı uzaklaştırdı. "Nakliyecileri ayarlamamız, kalacak bir yer bulmamız gerekiyor ve liste uzayıp gidiyor."

Ve bu sadece taşınmanın lojistik kısmıydı.

İşin kendisi, geçmem gereken bir sınavın yanı sıra birçok vaat içeren, yapmam gereken şeylerin ayrı bir listesini oluşturdu.

Galeride ya da spor salonunda pozisyon almak daha kolay olurdu. En azından orada ne bekleyeceğimi biliyordum. Neredeyse kendi kendimin patronu olacaktım.

Miami'de kalabilirim.

Ama bu pozisyonların ikisi de beni mutlu etmeyecekti.

Uğruna çok çalıştığım şeyler değillerdi.

Ve beni Jenner'a yaklaştırmazlar.

Jenner...

Aman

Tanrım.

Başımı salladım, ana döndüm ve en yakın arkadaşımın ellerini sıktım. "Yani, evet mi?

Benimle Los Angeles'a mı geliyorsun?"

Yatağın üzerinde zıpladı. "Tabii ki evet." Sonra içini çekerek ekledi: "Ama kirayı nasıl ödeyeceğim? Miami yeterince pahalı. Los Angeles daha da kötü."

"Bir yolunu buluruz." Komodininin üzerinde duran Starbucks bardağına başımı salladım. "Ve sana günde on dolardan tasarruf etmen için süslü bir espresso makinesi alırız."

Gözleri büyüdü. "Bir dakika. Bu kadar kahve mi var?"

Güldüm ve yanına uzandım, başlarımız bir yastığı paylaşırken birbirine değiyordu. "Dört saniye önce mezun olduğumuza ve şimdi tüm bunların yaşandığına inanamıyorum."

"Ben de yapamam," dedi.

Ailem kısa bir süre önce ayrılmıştı, tüm hafta sonu aile, arkadaşlar, kutlama, parti ve tonlarca yemekle geçti.

Eksik olan tek şey Jenner'dı.

Birçok farklı nedenden dolayı onu davet etmemiştim. Burada olması ve tüm ailemle birlikte takılması için zamanlama doğru değildi. Ve bir iş gezisi için Londra'ya gitmesi gerektiğini bilmek bu kararı benim için daha da kolaylaştırdı. Ancak davet edilmemiş olması onu inanılmaz düşünceli bir hediye göndermekten alıkoymamıştı.

Louis Vuitton'dan bir bavul.

Belki de içindeki gezme arzusu benim de ona katılmamı

istiyordu. Belki de sadece şık bir şekilde seyahat etmemi istiyordu.

Belki de bavulumu toplayıp Kaliforniya'ya taşınacağımı umuyordu.

Gerekçesi her ne olursa olsun, bunu kendine saklamıştı ve ben de ona aklıma gelen her türlü teşekkürü sunmuştum: Yüz yüze seks, mesajlar ve birkaç telefon görüşmesi.

"Peki, bu nasıl çalışıyor?" Monica sordu. "İnternette bir daire mi bulacağız? Sonra da nakliyecileri mi ayarlıyoruz?"

Kız arkadaşım Florida'lıydı, buraya sadece otuz dakika uzaklıktaydı ama üniversite deneyimini yaşamak için birinci sınıfta yurttan kalmıştı. Bu şekilde tanışmıştık. Taşındığı tek zaman, ikinci sınıfta evimizi tuttuğumuz zamandı ve o zamandan beri burada yaşıyoruz.

"Kanepemiz ve yataklarımız gibi büyük eşyaları satıp oradan yeni eşyalar alsak muhtemelen daha kolay ve uygun maliyetli olur. O zaman, biz-"

Telefonum arka cebimden çaldığında sesim kesildi. Telefonu almak için kıcımı yataktan kaldırdım ve ekrandaki mesajı okudum.

Jenner: Sana Utah'ı göstermek istiyorum. Gelecek hafta benimle orada buluşmaya ne dersin? İş için gidiyorum ama seyahati uzatacağım ve birkaç günlüğüne sadece sen, ben ve dağlar olabiliriz.

Mesajını ikinci kez okuduğumda kalbim sıkıştı. Ve üçüncü kez.

Onunla tatile çıkmamı mı istiyordu?

Onun için en önemli yere, ikinci bir ev almayı bile düşündüğü yere.

Monica kolumu çekiştirip ekranı görebilmek için telefonu çekiştirirken ellerim titredi.

"Bu adam o kadar karşı konulmaz ki, dayanamıyorum," dedi. "Önce bavul. Şimdi de yolculuk." Bana bakmak için dirseğine yaslandı. "Bunun ne kadar büyük olduğunu biliyorsun, değil mi? İşleri bir üst seviyeye taşıyor."

"Bundan emin değilim," diye fısıldadım. Gözlerinin beni delip geçtiğini hissettim ve başımı çevirip ona baktım. "Ama evet"-yutkundum-"çok büyük."

Bana sessizce baktı. "İstediğin bu değil mi? Bay Delicious'tan daha fazlasını mı? Los Angeles'a taşındığın için aklını kaçırıyor olmalı."

"Bilmiyor."

"Ne? Ona söylemedin mi?"

Derin bir nefes aldım ve tam nefesimi verirken eli omzuma gitti ve beni sarstı.

"Kızım, ikinizin aynı şehirde olması için beklediğin şey buydu. Neden hemen şimdi onu arayıp bu haberi vermiyorsun?"

Göğsüm çok sıkışmıştı; nefes almakta zorlanıyordum. "Yeni öğrendim, Mon. İlk söylemek istediğim kişi sendin."

"Jenner'a söylemek istemiyor musun?"

Tekrar yutkundum, bu sefer boğazım daha da sıkılmıştı. "Tabii ki biliyorum." Gevşetmeye çalışarak göğsümü ittim. "Belki Utah'a kadar bekler ve ona sürpriz yaparım."

"Şimdi görebiliyorum..." Gözleri kapandı ve devam etti, "Arka planda dağlar, ikiniz sarmaş dolaşsınız, kulağına haberler damlıyor ve sonra seni yakalayıp üzerine yatırmadan önce yüzündeki o kocaman gülümseme." Göz kapakları açıldı ve bana baktı. "Tamam, onaylıyorum. Ona söylemek için mükemmel bir zaman."

"Planı beğendim," dedim, doğruldum, ayaklarım yere düştü. "Şimdi gidip üretken olmalıyım ve bize yaşayacak bir yer bulmalıyım."

"Unutma, senin de duş alman gerekiyor. Kızlar birazdan gelecek ve bu gece South Beach'e gidiyoruz."

Başımı salladım. "Tamam." Kapısına doğru ilerledim. "Biliyor musun, bir daha düşündüm de, ben biraz dışarı çıkacağım. Merak etme; zamanında döneceğim."

Kaşları kalktı. "Gidiyor musun?" Hemen cevap vermeyince ekledi: "Bu tuhaflık nereden geliyor?"

Başımı salladım. "Hiçbir yerde. Garip davranmıyorum. İyiyim, gerçekten." Durakladım. "Sadece birdenbire her şeyden çok bunaldım." Zorla gülümsedim. "Geri döneceğim ve sonra tüm bu destansı haberleri kutlayabiliriz."

"Ben de aynı şekilde bunaldım. Anlıyorum bebeğim, ama söz veriyorum, bu harika olacak. Bu senin istediğin şeydi -her *zaman* istediğin şey- ve şimdi Jenner ve ben yanında olacağız."

"Haklısın."

Daha fazlasını söyleyemezdim.

Elimi kaldırıp el salladım ve çıkarken anahtarlarımı aldım. İçimden kendime bu gece arkadaşlarım için bir şeyler alacağımı söyledim.

Ama fırına gitmemin sebebinin bu olmadığını biliyordum.

Gerçek şu ki, Gloria'yla konuşmam gerekiyordu.

Kapısından içeri girdiğim anda bunu hissettiğine yemin edebilirim.

"Jo," dedi okuduğu gazeteden başını kaldırarak. "Seni görmek çok güzel. Mezuniyet nasıl geçti?"

Buraya en son geldiğimde, Los Angeles'a gitmeden önce Jenner'a şekerleme alırken, ona okul hakkında bilgi vermiştim.

Ama şimdi bu konu hakkında konuşmayı hayal bile edemiyorum.

Ben yaklaştıkça alnına kazınmış çizgiler daha da derinleşti ve gözleri endişeli bir hal aldı.

Tezgâhın önünde durup ellerimi bardağın üzerine koydum.

Hemen avuçlarını ellerimin üzerine koydu. "Bu çocuk hayatında pek fazla sürprizle karşılaşmıyor. Los Angeles'a gelmen bunlardan biriydi."

Nefes almaya çalıştım. "Evet." Hissettiklerime rağmen gülümsemeye çalıştım. "Gerçekten çok iyi vakit geçirdik."

"Biliyorum." Beni izlerken sessiz kaldı, başparmakları tenimi sıyırıyordu. "Başka bir sürprizle karşılaşmak üzere... değil mi?" Elleri ön kollarıma uzandı ve onları sıktı. "Ah, tatlım..."

NINETEEN

JENNER

“Y En iyisini sona sakladık," dedim Walter'a. Cipe bindiğimizde şoför bizi Park City'deki son otoparka getirdi. "Sanırım buna bayılacaksınız."

Walter aradığı araziye üç parçaya indirmişti -ironik bir şekilde, benim onun için seçtiklerimin aynısı. Bugün gördüğümüz ikisinde kesinlikle yanlış bir şey yoktu. Güzellerdi ama yaklaşmakta olduğumuz gibi bir dağın kenarına inşa edilmemişlerdi.

Bunda diğerlerinde olmayan bir şey vardı.

Bu, vay canına demenin ötesinde bir faktöre sahipti.

"Sence son ikisinden daha mı çok seveceğim?" diye sordu. Başımı salladım. "Çok daha fazla."

Walter elindeki dosyayı açarak teknik özellikleri çıkardı. "Ayrıca diğerlerinden yüzde otuz daha yüksek."

"Ve buna değer."

Biz yaklaştıkça SUV yavaşlamaya başladı.

Walter başını kaldırıp şöyle dedi: "İnşaat maliyetini de eklediğinizde, burası benim en pahalı mülklerimden biri olacak. Sunacağımız olanaklardan bahsetmiyorum bile, bu da işleri yüzde yirmi daha artırıyor."

"Sizi rakiplerinizden üstün kılacak olanaklar."

Ön planlarını gözden geçirdim ve mali açıdan ne kadar katkı sağlayacağını bildiğim için kendimce birkaç öneride bulundum. Ayrıca bunların otelini bölgedeki diğer otellerden daha cazip hale getireceğini ve ülkenin bu bölgesine gelen tatilcilere hitap edeceğini de biliyordum.

"Dediğim gibi Walter, her şeyin karşılığını alacaksın." Pencereye doğru başımı salladım, hemen dışarıdaki arsanın manzarası. "Bunu hayal edebiliyor musun?"

Birkaç dakika boyunca camın arkasından baktı. "Tanrım, bu çok güzel." Başını sallayarak nefes verdi. "Resimler hakkını verememiş." Gözleri benimkilerle birleşti. "Haklısın."

"Hadi ama. Bu alanı tam olarak değerlendirmek için arazide yürümeniz gerekiyor."

Dışarı tırmandık ve yolun kenarına geçerek buraya gelmek için kullandığımız yolu gösteren

uçurumun kenarından baktık.

"Bunu sonbahar ve kış aylarında hayal edin," dedim ona. "Her şey renk cümbüşü içinde ve sonra beyaza bürünüyor."

"Lanet olası bir kış harikalar diyarı."

Kıkırdadım. "Her biri geceliği beş binden fazla kazandıracak iki yatak odalı çatı katları var."

"Kulaklarıma müzik gibi geliyor." Döndü ve devasa arazinin ortasına doğru yürüdü. "Bu diğer ikisinden çok daha iyi."

Arazi ağaçlarla kaplı olsa da, düzleştirilmesi ve asfaltlanması oldukça zahmetli olacak olsa da, bu mülkün ne kadar özel olduğu açıktı.

"Binanın bu dağın yamacından çıkıntı yaptığını hayal edin" -otelin tabanının oturacağı kayayı işaret ettim- "her odanın bu muhteşem manzarayı görebileceği şekilde şekillendirilmiş."

"Başka ne görüyorsun?"

Bu oyunu daha önce de oynamıştık; dolayısıyla nasıl işlediğini biliyordum. Walter benim vizyonumu yasal bir bakış açısının ötesinde istiyordu ve bunun için bana yüklü bir meblağ ödedi.

"Ateşin ana unsur olduğunu görüyorum, dağ-şık dekor. Lobiye girdiğiniz anda, arka planda çıtırdayan odun sesleri ile birlikte s'mores kokusu. Odalarına girdiklerinde, ısıtılmalı zeminleri, gazlı şömineleri, onları sadece yatırmakla kalmayıp kucaklayan yatak takımlarıyla üst düzey bir kulübedeymiş gibi hissetmelerini istiyorum." Jo ile yaptığım konuşmayı düşünerek durakladım. "Bu otel sadece gelip kayak yapacakları bir yer olmayacak. Sıfırlanmak ve fişlerini çekmek için geldikleri bir yer olacak. Kendilerini bulacakları bir yer..."

Kayalık çakılların üzerinde dönen tekerleklerin sesi sesimi bastırdı ve birkaç metre ötede duran SUV'a döndüm.

Walter bana baktı ve "Misafirim geldi." dedi. "Emlakçı mı?"

Bu ilk gezintimiz olduğu için Walter emlakçının bizimle gelmesini istememişti. Satılmak istemiyordu.

Bir karar vermek ve ardından evrakları hazırlaması için emlakçıyı çağırmak istiyordu. "Hayır, bu benim en yeni çalışanım," dedi. "Bize katılmasını ben istedim. Az önce geldi." Şoför indi ve arka koltuğun kapısını açtı.

Aramızdaki boşluğu kapatan çok fazla ağaç vardı ama bir çift yüksek topuklu ayakkabının yere vurduğunu ve kapının kapanma sesini gördüm. Uzun, kalın gövdelerin yanından geçerken zayıf bacaklarını, ince belini ve ellerimden daha büyük olmayan göğüslerini görebiliyordum. Omuzlarına dökülen uzun siyah saçları yürürken dirseklerine çarpıyordu.

Yolda dönerken nefesimi tuttum, bizimle yüzleştğinde midemde bir his patladı.

Hiç de hazırlıklı olmadığım bir duyguydu.

Bakışlarım yüzünde gezindi; mükemmel, dudakları ve mavi çığlıklar atan gözleri şimdi benimkilerle birleşmişti.

Jo.

Onun burada ne işi var?

Ona verdiğim Gucci çanta omzunda sallanıyordu ve bize doğru gelirken çantayı kavradı.

O anda ona bakan herkes kendine güven ve karizma görürdü. Ağzından çıkan her şeyle aklımızı başımızdan almak üzere olan bir kadın.

Ama dudaklarında beliren o gülümsemeyi biliyordum. Bu onun ürkek, kararsız ifadesiydi. Ne zaman bizden bahsetsek ve ne zaman havaalanının dışında olsak, birimiz eve uçarken o gülümsemeyi takınırdı.

Burada bir şeyler oluyor, henüz çözemediğim bir şeyler.

Eğer Jo bir iş bulduysa, neden bana söylemedi?

Walter için çalışmak büyük bir başarıydı. Geçmişte tanıştığım işe alımlar yeni üniversite mezunları değildi. Walter deneyim, pazar hakkında derinlemesine bilgi, markasını yükseltebilecek çalışanlar arıyordu. Ekibinde rakamlar istemiyordu; kalite istiyordu.

Jo'nun bunu yapamayacağından değil, ama onun genellikle peşinde olduğu gerçek dünya deneyimine sahip değildi.

En büyük müşterimin en yeni çalışanıyla aramda bir şeyler olduğunu bilmesine kesinlikle izin vermeyecektim. Ne kadar çok yattığımı biliyordu. Onun tuvalette becerdiğim biri olduğunu düşünmesini istemedim. Bu onun kariyerine ya da Spade Otelleri'ndeki uzun ömrüne yardımcı olmazdı.

Walter ile benim aramda durduğunda Walter'a "Beni tanıştıracak mısın?" diye sordum.

Jo'ya baktı ve kolunu onun omuzlarına doladı, karnımı ağrıtabilecek şekilde sırttı. Ona öyle bir dokunuyordu ki tanık olduğum her şeyi sorgulamama neden oluyordu.

Sonunda bana baktı, gülümsemesi şimdi daha da büyümüştü. "Jenner, Joanna'yla daha önce tanıştığınızı sanmıyorum..."

Joanna mı?

Karnımdaki acı hala oradaydı.

Ama derin bir çalkantı da vardı, lanet pençelerle çevrelenen bir çalkantı.

Özellikle de bana bakarken, gözlerimiz kilitlenirken, acım on kat artıyordu.

Walter'ın Jo'yu kavrayışı daha da güçlendi ve bu hareket Jo'nun omuzlarının titremesine neden olurken, "Kızım," diye ekledi.

YİRMİ

JOANNA

AJenner'ın haberleri kaydetmesini izlerken midem alev aldı. Ceketimin ceplerine uzandım ve kusmamak için göbeğime baskı uyguladım.

Ne düşündüğümü bilmiyordum. Ona daha önce söylemenin bir yolunu bulmalıydım. İstemiştim de. Ne zaman birlikte olsak, suçluluk duygusu içimi kemiriyordu.

Ama devam etmek, onu karanlıkta tutmak daha kolaydı, özellikle de bir ilişkimiz olmadığından ve bir ilişkimiz olup olmayacağını bilmediğimden. Sonra benim Los Angeles seyahatim oldu ve aramızdaki şeyler değişmeye başladı. Yolculuk bizi birbirimize daha da yakınlaştırdı ve suçluluk duygusu yoğunlaştı.

Jenner'ı pusuya düşürmek istemedim. Bu şekilde değil.

Yarın Utah'a uçtuğumda ona her şeyi anlatacak, babamın sonunda bana bir iş teklif ettiğini paylaşacaktım. Ama babam bu sabah arayıp Utah'ta onunla buluşmam gerektiğini söylemişti ve oraya Jenner'la birlikte gideceğini biliyordum. Telefonu kapattıktan sonra, Jenner'ı arayıp doğru şeyi yapmak ve bunun olmaması için onu uyarmak için nefesimi ve cesaretimi toplamaya çalıştım.

Sonunda o aramayı yaptığımda cevap vermedi. Çoktan babamla uçmaya gitmişti.

Ve şimdi, burada dururken, Jenner'ın gözleri beni delip geçiyordu.

Duruşu sert, ifadesi tedirgindi.

Elleri kenetlenmişti, sanki bana şaplak atacağı anı hayal ediyordu.

Aman Tanrım.

"Joanna, Jenner Dalton'la tanışmanı istiyorum," dedi babam, tanıştırmaya devam ederek. "Jenner ülkedeki en iyi avukattır ve bunu kesinlikle biliyorum. Yıllar boyunca pek çok avukatla görüştüm."

Jenner'ın eli havaya doğru uzandı ve benimki de onunla ortada buluştu.

Tutuşunu yumuşatmadı; bakışlarının yoğunluğunu azaltmadı. "Tanıştığımıza memnun oldum, *Joanna.*" Yüzüme bir tokat atar gibi ismimi vurguladı.

Bunu hak etmiştim.

Daha fazlasını hak ediyordum.

"Ben de öyle," diye cevap verdim. "Ama lütfen bana Jo deyin. Bana Joanna diyen tek kişi ailem."

"Ve balkabağı," diye ekledi babam.

Durumu hafifletmeye çalışarak güldüm. "Bu biraz fazla ileri gitmek olur baba." "Jo, o zaman ..." Jenner beni bıraktığını söyledi ama bakışları bırakmadı.

Üzerimde

kaldı. Bana

sahip oldu.

Beni cezalandırdı.

Babam omuzlarımı daha da sıkı tuttu ve yüzüme bakabilmek için beni kaydırdı. "Jenner, bu benim gurur ve neşe kaynağım. Birkaç hafta önce Miami Üniversitesi'nden onur derecesiyle mezun oldu, pazarlama ve işletme alanlarında çift diploma aldı."

"Tebrikler," dedi Jenner. "Bu büyük bir başarı."

Konuşurken düzdü, gerekli hareketleri yapan bir robot gibiydi. Bu sırada bedenim endişeyle uğulduyordu.

"Şirketimde bir pozisyon kazanmak için canla başla çalıştı," dedi babam. "İlk görevi -ya da ilk sınavı demeliyim- en yeni mülkümüzün potansiyelini değerlendirmek. Y kuşağına miras kalan parayla birlikte onun yaşındaki çocuklar da sen ve arkadaşların kadar çok seyahat ediyor, Jenner; dolayısıyla Joanna'nın fikirleri bu mevcut piyasada en az seninkiler kadar değerli."

Babam benimle övünse de yaşlarımız arasına bir çizgi çekiyordu. Kendimi çocuk masasında oturan bir çocuk gibi hissediyordum.

Jenner'a odaklandığımda onun da aynı şeyi düşündüğünden emindim. Aslında onun da pek çok şey düşündüğünden emindim.

Her katman yüz ifadesine yansiyordu.

Ve her biri ölmek istememe neden oldu.

"Joanna, markamı en iyi neyin temsil ettiğini bilecek kadar çok mülkümü gezdin," dedi babam.

"Neden bize bu arsa hakkında ne düşündüğünü söylemiyorsun?"

Uçak yolculuğu boyunca babamın seçtiği üç oteli ve bölgedeki diğer tüm lüks otelleri inceledim. Gerçekleri biliyordum. Önümde ne olduğunu biliyordum.

Bu, çocukların masasından ayrıldığı ve değerimi kanıtladığım andı.

Jenner'dan gözümü kaçırdım, bakışları sinirlerime yardımcı olmuyordu ve babamın kolunun altından çıkıp sık ağaçların arasından her yöne baktım.

"Diğer iki araziye bizzat görmediğim için gönderdiğin fotoğraflara dayanarak fikir yürütüyorum, ama resimlere bakarak bu arazinin kesinlikle en iyisi olduğunu söylemeliyim." Yola doğru biraz daha yürüdüm, adamların arkamdan geldiğini duydum.

"Birincisi, yükseklik olağanüstü. Şehrin emlak kayıtlarına göre, bölgedeki başka hiçbir otel bu kadar yüksek değil. Her yaşta insan - milenyum kuşağı, baby boomers - yüksekliği severiz;

manzarayı severiz. Kendimizi dünyanın tepesindeymiş gibi hissetmek istiyoruz."

Etrafımızı saran uçsuz bucaksız tepeleri, vadilerin alçalışını, göz alabildiğine uzanan dağ silsilesini taradım. "Şimdi, eğer yapıdan bahsediyorsak, rakiplerinizi sıkıcı, geleneksel, blok tarzı, kasabanın manzarasına uyum sağlayan cephelere yöneliyor. Elbette bir dağın yamacına inşa edilmedikleri için temelleri zaten yavan. Biz öyle değiliz. Spade markasından beklenen bir lüks ve benzersizlik seviyesi var ve ön spesifikasyonları incelediğimde bunu binanın dış cephesinde görüyorum ve iç mekanda da hissedeceğimi biliyorum."

Birkaç adım daha attım, artık kenarda duruyordum. "Şu anda kalınabilecek tüm yerler, büyük ve butik tarzdaki oteller aşağıda, baba - pardon, Walter." Uçurumun üstünü işaret ettim. "Ama sen buradasın, deniz seviyesinden yedi bin fit yukarıda. İlgilendiğin diğer iki mülke gelince, onların böyle bir avantajı yok. Kendilerine göre güzeller ama vasatlar."

Bölgeyi son bir kez daha taradım. "Bu arazi şeridiyle ilgili tek bir şey bile ortalama değil. Zenginlik ve ayrıcalık çığlıkları atıyor. En nefes kesici manzaralara sahip ve tatilcileri sadece dağlara getirmekle kalmıyor; onları doğrudan bir dağın üzerine koyuyor. Bana göre işte bu yüzden burası doğru yer."

Adamlar sessiz kaldılar, sanki az önce dile getirdiklerimi değerlendiriyorlardı.

Sonunda babam Jenner'a baktı ve "İyi olacak, değil mi?" dedi. "Zaten öyle," diye cevap verdi Jenner.

SUV özel havaalanı terminalinin dışına park ederken babam bana, "Benimle Los Angeles'a uçmak istersen, jet seni Miami'ye geri götürebilir," dedi.

Babam ön koltuktan bana bakarken ben arkada, yol boyunca gözlerini benden kaçıran Jenner'ın yanında oturuyordum.

"Hayır, teşekkürler baba. Eve dönmek için ticari bir uçuş ayarladım."

Uçağın bugün ya da yarın kalkması planlanmamıştı. Babamın kesinlikle bilmesi gerekmeyen bir detay.

"Peki ya sen?" dedi babam Jenner'a. "Yarın hâlâ ev bakmayı düşünüyor musun?"

Jenner başıyla onayladı. "Sabah emlakçıyla buluşacağım."

"O zaman ikinizle de Los Angeles'ta görüşürüz." Bana baktı. "Taşınma hâlâ programda, yaklaşık bir hafta sonra mı?"

"Evet." Jenner'ın artık yer değiştirdiğimi öğrendiğini fark ettiğimde kalbim sıkışmıştı. Bu şekilde öğrenmesini istemezdim ama babamın bu konuda konuşmasını engelleyemeyeceğim için öne doğru eğildim ve ona veda öpücüğü verdim. "Monica ve ben tüm detayları hallettik. Kararlaştırdığımız tarihte ofise gelmemem için hiçbir neden yok."

"Mükemmel," diye yanıtladı. "Eve gittiğinde bana mesaj at. Seni seviyorum." Jenner'a baktı ve elini sıktı. "Ev arayışında iyi şanslar." Sonra dışarı çıktı ve terminale doğru yürüdü.

Şoför babamın kapısını kapattıktan sonra arabaya geri döndü ve bize "Sizi nereye götürebilirim?" diye sordu.

Sessizlik aramızda kaynadı ve ben yavaşça Jenner'a baktım. "Konuşmamız gerek."

Ağzından hava fışkırdı. "Öyle mi düşünüyorsun?" Gözlerini benden kaçırdı ve şoföre otelinin adını söyledi.

Cip hareket etmeye başlar başlamaz, sadece yolun sesiyle başa çıkamadım. Jenner'ın anlamasına ihtiyacım vardı. En azından kendimi açıklamam gerekiyordu.

Vücudumu ona doğru çevirdim ve eline uzandım. "Jenner..."

Bana ters ters baktı. "Şimdi olmaz."

Bu konuşmayı yapmak için yalnız kalana kadar beklemek istedi. Buna saygı duyabilirim.

Ama bu kolay olduğu anlamına gelmiyordu, otelin girişine yanaşana kadar yolculuğun geri kalanında sessiz kaldı. Şoförün bavulunu indirmesini bekledi ve Jenner bavulun sapını kavradıktan sonra lobiye doğru yürüdü. Resepsiyonda arkasında dururken karnıma ağırlar girdi, özellikle de sadece bir oda anahtarı istediğinde.

Asansöre doğru yürürken yanımdan geçerken hiçbir şey söylemedi, ama ben onu içeri kadar takip ettim ve gözlerinin bana dikilmesini bekledim.

Ama yapmadılar.

Bana doğru bakmadı bile.

Kapı beşinci katta açıldı ve koridorda yürüyerek süitine ulaştık. İçeri adımını atar atmaz bavulunu kapının hemen yanına bıraktı ve mini bara gitti.

Sonunda benimle yüzleştğinde boğazında birkaç yudum viski vardı. Sırtını tezgâha dayamıştı. Siyah takım elbisesi içinde inanılmaz derecede yakışıklı görünüyordu ama beni rahatsız eden gözleri oldu.

Bu, gözyaşlarının anında akmasına neden oldu.

"Biliyor muydun?" dediğinde göğsü birkaç kez inip kalktı ve çok hızlı hareket etti.

Gucci çantamı en yakındaki sandalyeye bıraktım, sert, sağlam ahşap sırtını tuttum. "İlk başta değil."

Dişlerini birbirine geçirdi. "Ne zaman kafana dank etti?"

Gözyaşlarımı tutmaya çalışmaktan gözlerim yanıyor, yutkunurken boğazım yanıyordu. "Avukat, LA, Jenner-bir araya getirdim."

"Yani, biliyordun..." "Jenner-

"

"Bana yalan söyledin."

"Hayır." Başımı salladım. "Sadece sana söylemedim, ama istedim ki-" "Ne fark eder ki?"

Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki konuşmakta zorlanıyordum ama kelimeleri bulmam

gerekiyordu.

ve kendimi toparlamam gerekiyordu. Şimdi her zamankinden daha fazla.

Derin bir nefes aldım ve "Lütfen beni dinleyin. Kendimi açıklamama izin verin."

Dizlerimin beni daha ne kadar destekleyeceğini bilmiyordum, bu yüzden büyük yatağa doğru yürüdüm ve battaniyeyi iki elimle kavrayarak kenarına oturdum.

"Babam daha önce sizden bahsetmişti, birlikte tamamladığınız projelerden kısaca bahsetmişti, ama hepsi bu, daha fazlası değil. Akılda kalıcı bir ismin var ve spor salonunda sohbet ederken sen olduğunu düşündüm. Ama dürüst olmak gerekirse, o noktada zaten o kadar yatırım yapmışım ki, kesinlikle anı mahvedip sana kim olduğumu söylemeyecek ve aramızda patlayan kimyayı rayından çıkarmayacaktım. Sonra birdenbire Vegas'ta durmaksızın takılmaya başladık ve fırsat kaçtı. Miami'ye döndüğümde senden haber almayı beklemiyordum." Birkaç derin nefes aldım, onun odasından ayrıldığımda, Monica'nın kollarında ağlarken hissettiğim acıyı hatırladım. "Ama ziyarete geldin ve işler ilerlemeye başladı ve-"

"Ve bana söylemeliydin." Bir içki aldı. "O anlardan herhangi birinde -Miami'ye yaptığım yolculuklardan birinde, Los Angeles'a geldiğinde, seni ailemin evine götürdüğümde- kim olduğunu söylemeliydin." Elini saçlarının arasında gezdirdi. "Babanın benim en büyük müşterim olduğunun farkında mısın? Kızını becerdiğimi bilse bana ne yapacağını biliyor musun?"

Kızını beceriyor.

Çok soğuk bir tanımlama.

Çok duygusuz.

"Sana söylemeliydim," diye itiraf ettim, yorganı o kadar sert sıkıyordum ki, tüylerinin beni yaktığına yemin edebilirdim. "Özür dilerim. Keşke bu şekilde öğrenmeseydin. Keşke bu sabah seni arayıp söylemeye çalıştığımda havada olmasaydın ama her şeyin nasıl olduğunu değiştiremem." Gözlerimle savaştım, damlamalarına izin vermeyi reddettim, göğsümle biraz gevşemeleri için pazarlık ettim.

"Ama dürüst olmak gerekirse, her şeyi baştan yapabilseydim bile sana Vegas'ta söyler miydim bilmiyorum çünkü o zaman benimle asla yatmazdın ve o zaman bunun nasıl bir his olduğunu asla bilemezdim." Sesim yumuşadı. "Senin nasıl hissettiğini. İçinde olmanın nasıl bir şey olduğunu-"

"Sakın söyleme."

Tüm havamı kesmiş gibi
hissettim. Ciğerlerim daha
fazlası için hırıliyordu.

"Aklından bile geçirme Jo, çünkü o günler geride kaldı." Bardağının geri kalanını bitirdi ve buzdolabına uzanıp bir şişe daha aldı. Şişeyi bardağına doldurdu ve dudaklarından çok uzakta olmayacak şekilde göğsüne dayadı. "Sen Walter'ın kızıydın. Anlayabileceğini bile sanmadığım bir seviyede, sınırların dışındasın. Aramızda ne olduysa, her ne başladıysa, bitti."

"Ne?" Midem bıçak gibi kesilmişti, öyle ki hasta olacağımı biliyordum. "Sana söylemediğim için mi?"

"Çünkü senin soyadın Spade." Güldü, ancak bunun komik olduğunu düşünmediğini söyleyebilirdim. "Instagram hesabında neden Jo Cartwright var? Sırf bu yüzden mi değiştirdin?"

anlamayayım diye mi?"

Gerçekten yalancı olduğumu düşünüyordu.

Onu manipüle etmek için her yola başvuracağımı.

"Cartwright benim göbek adım, annemin kızlık soyadı ve benim kullanmayı tercih ettiğim isim. Spade dikkat çekmeyi ve varsayımları beraberinde getiriyor ve ben bir sonraki Paris Hilton ya da Jenner olmak istemiyorum. Ülke çapında bir üniversiteye gitmek ve herkes gibi uyum sağlamak istedim."

Cevap vermesi birkaç saniye sürdü ve cevap verdiğinde şöyle dedi: "Alçakgönüllülüğün hiçbir şeyi değiştirmiyor. Bana hâlâ kim olduğunu, babanın kim olduğunu söylemedin. Artık Spade Otelleri için çalıştığına göre, sen de benim müşterimsin."

"Ben sadece giriş seviyesinde pazarlama yapıyorum. Müşteriniz değilim ve birlikte çalışmayacağız." "Sen Utah'ta değil misin?"

Basıncın kalbimin kırılmasını engelleyeceğini umarak yatağın göğsüme bastırmasına izin verdim. "Evet."

"İnşaatta babana yardım edecek misin?" Başımı salladım.

"O zaman birlikte çalışıyoruz."

Haberin içime işlemesine izin verdim, vücudum o kadar farklı şekillerde tepki veriyordu ki yüzümü mü kapatsam yoksa bir çöp tenekesi mi arasam bilemedim. Ama bir şey yapmadan önce bunu söylemem gerekiyordu. "Yarın uçakla geldiğimde sana söyleyecektim. Her şeyi kafamda planlamıştım - Vegas'ı nasıl açıklayacaktım, Los Angeles'a taşınmamla sana nasıl sürpriz yapacaktım." Başım öne eğildi ve haliya baktım. "Kızacağınızı biliyordum. Bunun bir kavgaya neden olacağını biliyordum." Sonunda başımı kaldırıp baktım. "Ama bunu beklemiyordum."

Sandalyelerden birine oturdu ve bacak bacak üstüne attı. Eskisinden daha yakındı ama yine de bir mil uzakta hissediyordu. "Babanla olan ilişkiyi anladığınızı sanmıyorum. Kariyerimin başından beri onunla çalışıyorum. İlk müşterilerimden biriydi. Kişisel bir ilişkimiz yok, yani birlikte seyahat etmiyoruz, çıktığı kadınlarla tanışmıyorum ya da kızından -onun gururu ve neşesi Joanna'dan- birkaç kez bahsetmesi dışında senin hakkında pek bir şey bilmiyorum ama ona saygı duyuyorum." Nefes verirken bacaklarını açtı, elleri ve viskisi bacaklarının arasında duruyordu. "Bana duyduğu güveni tehlikeye atacak hiçbir şey yapmam."

Bir ağız dolusu havayı içime çektim. "Sence bizi öğrenirse böyle bir şey olur mu? Seni kovar mı?"

Kıkırdadı. "Şaka yapıyorsun, değil mi?" Bana bir uzaylıymışım gibi bakıyordu. "Jo, bu işlerin nasıl yürüdüğünü anlamıyor musun? Müşterinin kızını beceremezsin, özellikle de henüz yirmi iki yaşındayken ve hâlâ üniversitedeyken. Babanın işiyle, yatırımlarıyla, servetiyle ilgili kararları ben veririm. Gizli kayıtlarına erişimim var, sadece onun ve benim bildiğim şeylere. Eğer ne yaptığımı -ne yaptığımızı- öğrenirse güvenini kaybeder."

"Bunu düzelteceğim-"

"Yapamazsın. Bu bir seçenek bile değil. Planlandığı gibi Los Angeles'taki ofisine gideceksin ve aramızda olanları ona asla anlatmayacaksın, biz de hiçbir şey olmamış gibi yolumuza devam edeceğiz."

Elim yatağa geri döndü. "Bu kadar mı?" Midem altüst oldu, boşalmakla tehdit ediyordu. "Bu bizim sonumuz mu? Ben hiç önemli değilmişim gibi her şeyi kesip atacak mısın?"

"Bu hiç adil değil."

"Bu da öyle." Gözlerimin kenarları yaşlarla dolmuştu ve dudaklarım titremeye devam ediyordu. "Sana değer veriyorum Jenner. O kadar ki sırf sana yakın olabilmek için evinden on beş dakika uzaklıkta bir daire kiraladım. Babam birkaç yıl deneyim kazanmamı istediğinde ona iş için yalvardım. Birlikte olacağımıza dair hayallerim vardı-"

"Ve bunlar senin gerçekte kim olduğunu öğrendiğim anda öldü." Beni tanımamış gibi bana baktı. "Birbirimize hiç söz vermediğimizizin farkındayım ama Los Angeles'a gittiğinden beri aramızda farklı şeyler oldu. Bu ilişkiyi yürütebilmenin yollarını düşünüyordum." Sesi alçaldı ve daha da sertleşerek, "Ve şimdi, bu imkansız" dedi.

Gözyaşlarımı

durdurmadım.

Damlamalarına izin

verdim.

Sadece bir noktaya kadar güçlü olabilirdim ve onun sözleri beni o sınırın çok ötesine gönderdi.

Hâlâ ceketimi giyiyordum, kollarını gözlerimin altına tutarak akmak isteyen makyajımı yakaladım. "Jenner..." Ağzımı sildim, tükürüğüm çok kalınlaşmıştı. "Ben bir erkekle tanıştıktan birkaç dakika sonra onu otel odasına kadar takip eden bir kız değilim. Hayatım boyunca üç kişiyle yattım, sen de dahil, diğer ikisi de uzun süreli ilişkilerdi. Ama Vegas'tan beri bana hissettirdiklerin" -nefes almak için durdum, bu duyguyu tarif etmenin bir yolunu aradım- "daha önce hiç deneyimlemediğim şeyler. Sana gelince tamamen kayboldum -duygularda kayboldum, hislerde kayboldum, umutlarda kayboldum, istek ve arzulara kayboldum. Bunu seni ya da bizi incitmek için yapmadım. Tek istediğim birlikte olmamızdı ve Los Angeles'a taşınmanın bunu gerçekleştireceğini düşündüm."

Hiçbir şey söylemeden bana bakarken kalbim küt

küt atıyordu. İtirafım yeterli değildi.

Daha fazlasını yapmam gerekiyordu.

"Her şeyi yanlış yaptım," diye devam ettim. "Sana gerçeği itiraf etmek için daha çok çabalamalıydım. Ne kadar zor olursa olsun mücadele etmeliydim. Ama Tanrım, bu bizim sonumuz olamaz..."

Sessizliği içimi kemirdi.

Bir saniye daha dayanamazdım.

"Kurtarabileceğimiz bir yol olmalı-"

Kapıya doğru başını salladı. "Bence gitmelisin."

Ne?

Gitmemi mi istedi?

Duyduklarıma inanamıyordum.

Ya da yüzünde gördüğüm soğukluk.

Bunu düzeltmek, babamla aramızdaki sorunu çözmek, birlikte olmamız için bir yol bulmak gibi bir arzusu yoktu. Gerçekten istediği şeyin bu olduğuna inanmıyordum.

"Jenner..."

Ayağa kalktı ve bardağını yeniden doldurarak bara geri döndü. Arkasını döndüğünde yüz ifadesi öncekinden daha da sertti. Buza kazınmıştı. "Bu onarılamaz bir şey, Jo. Ne söylediğinin bir önemi yok... Asla işe yaramayacak."

İçimde sessizlikten daha kötü olan bir durgunluk dolaştı. Bu acıydı.

Bir sızı.

Fırtınadan saniyeler önce gökyüzünün karanlığı gibi.

Hiç umut görmezse yalvararak kendimi küçük düşürmek istemedim.

Belli ki bu odada bir ilişki, birlikte bir gelecek isteyen tek kişi bendim. Benim gerçeğim hiçbir şey ifade etmiyordu.

Onun için hiçbir şey ifade etmiyordum.

Ayağa kalkıp çantamı aldım ve kapıya doğru ilerleyerek tokmağı tuttum. Gözlerini sırtımda hissettim ve arkamı dönüp ona baktım. Midemden boğazıma doğru bir safra yükseliyordu, bakışları daha da donuklaştığında farkına vardım.

"Güle güle Jenner."

Aceleyle asansöre binerken kapının arkamdan kapanmasına izin verdim ve çantama uzandım. Miami'den bavulsuz ayrılmıştım, ona hemen eve uçacağımı söylediğim için babamdan saklayamayacağımı biliyordum, bu yüzden buraya attığım birkaç şeyi - diş fırçam, fazladan külotum, makyaj malzemelerim - ayıkladım ve telefonumu buldum.

Utah'tan çıkmam, uçuşumu değiştirmem ve beni havaalanına götürecek bir araba sipariş etmem gerekiyordu.

Ama zar zor düşünebiliyordum ve nereden başlayacağımı bile bilmiyordum.

Bir araba bulmak için uygulamayı açtım ve beni dışarıdan alması için bir tane planladım. Arabanın gelmesini beklerken Monica'yı aradım ve ikinci çalıştan sonra cevap verdi.

"Neden beni arıyorsun? Yatakta olman gerekmiyor mu-"

"Mon..." Çenem titredi, en iyi arkadaşımın sesiyle gözyaşlarım daha fazla döküldü. "İşimiz bitti. Bitti." Çantamda güneş gözlüklerimi bulup yüzüme taktım ve gelen misafirlerden saklanmaya çalıştım. "Benimle hiçbir şey yapmak istemiyor."

"Ne?"

Etrafımdaki dağlara bakarak derin bir nefes aldım. "Sana söylemem gereken bir şey var..."

Monica bile gerçeği bilmiyordu.

Bunu bilen tek kişi Gloria'ydı. Babamın bana iş teklif ettiği gün dükkânına döndüğümde ona her şeyi itiraf etmiştim. Tavsiyeye, rehberliğe ihtiyacım vardı ve o da bana bunu vermişti.

Ama en iyi kız arkadaşıma söylemeden önce Jenner'a söylemem gerekiyordu. Ve artık bildiğine göre, her şeyi yeniden yaşamanın zamanı gelmişti.

"Jenner babamın avukatı," dedim telefonda. "Bunu onunla Vegas'ta tanıştıktan kısa bir süre sonra anladım... birlikte yatmadan önce... ve ona söylemedim."

"Bekle bir saniye. İşlem yapmam gerek." Durakladı. "Yani bunca zamandır onu tanıyor muydun?" Nefesi kesildi. "Ve her şeyi bir araya getirdi, değil mi? Çünkü o Utah'ta babanla birlikteydi ve sen ortaya çıktın ve- aman Tanrım."

Gözyaşlarımı çenemden sildim.

"Evet." "Düşündüğüm kadar kötü mü geçti?" "Daha kötüydü."

"Bebeğim..."

Boğazımdaki asidi yuttum. "Benden nefret etme, Mon. Sana söylemem gerektiğini biliyorum. Ona söylemem gerektiğini biliyorum. Her şeyi berbat ettim. Hepsi benim hatam."

Birkaç saniye hiçbir şey söylemedi ve sonra "Eve mi gidiyorsun?" diye sordu.

"Evet."

"Bana olabildiğince çabuk ulaşmalısın."

Arabanın yanaştığını gördüm ve şoföre el salladım. "Kıçımı tekmeleyebilesin diye mi?" "Hayır, Jo. Sana sarılabileyim diye."

YİRMİ BİR

JENNER

“Y Şaka yapıyorsun,” dedi Dominick masasının diğer tarafından. “Jo Walter'ın kızı mı?” Gözleri kocaman açılmış, başı titriyordu. “Bunu nasıl anlamadın?”

“Jo Cartwright onun Instagram'ında listelenen isim. Soyadının bu olduğunu sanmıştım. Meğer göbek adıymış ve ben de ona sormayan geri zekalının tekiymişim.” Ellerimi kolçakların üzerine bıraktım ve yüksek sesle nefes verdim. “Walter ona yaptığım şeyleri öğrenirse...” Boynum geriye doğru eğildi, gözlerimi kapadım ve Jo'yu lanet yatağıma bağladığımı öğrenirse neler olacağını hayal ettim. “Beni taşaklarımdan asardı.”

“Özellikle de senin kızlarla olan geçmişini biliyorsa.” Bana baktı. “Siktir, biliyor, değil mi?”

Los Angeles'ta altına bakmadığım bir etek olup olmadığını sorduğu bir akşam yemeğimizi hatırladım. “Evet... var.”

“Siktir.” Dominick koltuğunda kıpırdandı, sanki kendi taşaklarını koruyormuş gibi aletini ayarladı. “Ona söyleyecek mi?”

“Babası mı? Tabii ki hayır. Ona bir şey söylemek için bir neden yok. İşimiz bitti.”

Kahvesini masasından kaldırdı ve içerken beni izledi. “Artık birlikte çalışacağınızı mı söylediniz?”

“Utah inşaatında, ama o bittiğinde yollarımız kesişir mi bilmiyorum.” Ellerimi başımın arkasında birleştirdim, avuç içlerimi yastık olarak kullandım. “Los Angeles'a taşınacağını söylemeyi unuttum mu? Evimden on beş dakika uzaklıkta.”

“İstediğin ama kabul etmediğin her şey.” Bana bakmaya devam etti. “Ama yine de, bu işi yürütmenin bir yolu olmalı.”

Güldüm.

Hatta o kadar çok güldüm ki neredeyse sandalyemden düşecektim. “Ne içiyorsun sen?” Fikrini değiştirmesini bekleyerek durdum. Değiştirmeyince ekledim: “Bana yılda milyonlar ödeyen Walter'a gidip kızını becerdiğimi ve şimdi de onunla çıkmak istediğimi söyleyebileceğimi mi sanıyorsun?”

Derin bir nefes aldı. “Bu şekilde ifade edeceğimi sanmıyorum...” “Nasıl ifade edersiniz o zaman?”

Bakışları kahvesinin üstüne kaydı. "Bilmiyorum ama onunla birlikte olmak isteseydim -sanırım senin de istediğin gibi- o zaman bir yolunu bulurdum." Bakışları bana döndü. "Sadece ikinizin ilişkisinin bittiğini kabullenmekte zorlanıyorum."

"Öyleyiz, güven bana." Sandalyesinden kalktım ve iç çekerek ofis kapısına doğru yürüdüm. "Ve bu çok kötü çünkü o kızı gerçekten özleyeceğim."

Jo: Dört gün oldu... Konuşabilir miyiz?

Ben: Konuşacak ne var ki?

Biz.

Biz diye bir şey yok, Jo.

Jo: Bu kelimeleri okumak çok acı veriyor. Beni bu kadar kolay reddedebildiğine inanmıyorum. Ben: Reddetmek yok. Sadece birlikte olamayacağımız gerçeğini kabul ediyorum.

Ama yapabiliriz. Benim seni önemseydiğim kadar sen de beni önemsiyorsan, bir yolunu buluruz.

Ben: İkimiz de bunun mümkün olmadığını biliyoruz.

Jo: Hayır, sen buna inanıyorsun. Ben bize inanıyorum.

Verdiği yanıtı bakarken parmaklarım ekranın üzerinde geziniyordu.

Umursamadığımı, onu istemediğimi düşündü.

Onu hiç düşünmediğimi.

Gerçek şu ki, aklımdaki tek şey Jo'ydu.

Ve bu bana, onu mahvettiğinden çok daha fazla zarar veriyordu. Daha fazla angaje olmak işleri daha da kötüleştirecekti.

Telefonumu çevirip ekranını masama dayadım ve yazmakta olduğum e-postayı bitirmek için bilgisayarıma döndüm.

"Dışarı çıkıyoruz," dedi Ford ofisimin kapısından.

Başımı salladım. "Sabah erkenden uçağım var. İyi bir gece uykusuna ihtiyacım var."

Güldü. "Özür dilerim, ne zaman en büyük korkağa dönüştün? Ve ne zamandan beri uykuya ihtiyacın var? Evine git. Üstünü değiştir. Seni sekizde alırım ve bir bahane bulmayı aklından bile geçirme. Çocuğu olan benim ve kığım hâlâ dışarı çıkmayı başarıyor."

Elimdeki dosyayı yere bıraktım. "Eğer bunu aklımı Jo'dan uzaklaştırmak için yapıyorsan, sorun

değil. Zahmet etmene gerek yok."

Dominick kapı çerçevesine yaslanarak içeri girdi. "Neler oluyor? Ne kaçırdım?"

"Dışarı çıkıyoruz," dedi Ford ona ve sonra bana baktı. "Çünkü lanet bir içkiye ihtiyacım var."

"Bunu neden en başta söylemedin?" diye sordum.

"Aman Tanrım," diye inledi Ford. "Dominick, ya bizimle Jenner'ın yerinde buluş ya da barda görüşürüz."

Monitörümün üstündeki saate baktım. Üç saatim vardı.

Ama o içkiye şimdi ihtiyacım vardı.

Ford gitti ve ben Dominick'e baktım. "İçmeye başlamak için sekize kadar beklememiz için bir neden var mı?" Ofisime geldi ve masamın önüne oturdu. "Kesinlikle hayır."

"Mükemmel cevap."

Odanın arkasındaki ıslak bara doğru yürüdüm - bu alanı devraldığım da yaptırdığım ilk şeylerden biriydi. Hukuk fakültesinden yeni mezun olduğumda aileme müşterilerin bundan etkileneceğini söylemiştim. Aslında, bu gibi durumlar içindi.

"Şerefe," dedim ve koltuğuma dönerken ona bir bardak uzattım. "Bu günü atlatmış gibisin?"

Başımı salladım. "Sadece bu gün değil. Bütün bu lanet hafta." "Onunla konuştun mu?"

"Mesaj attı."

"Ve?"

Bardağı ağzıma yaklaştırdım. "Ve hiçbir şey. Bir sabah uyanıp artık bir Spade olmadığı sürece durumu düzeltemez, ben de düzeltemem."

"Sence Walter ile konuşmaya değer mi?"

Güldüm. En son bu kadar saçma bir şey söylediğinde de aynı şeyi yapmıştım. "Bunu konuşmuştuk ve hayır, konuşmadım." Durakladım. "Benim yerimde olsaydın, yapar mıydın?" Müşterilerinden birini kullanarak benzer bir senaryo düşünmeye çalıştım. "Jerry Seinfeld'e kızını becerdiğini söylemek için onunla bir görüşme talep eder miydin?"

"Yasal yaşta mı ki?"

"Jo sadece yirmi iki yaşında; o kadar da uzakta değil."

Uzun bir yudum aldı. "Dinle, eğer onsuz yaşayamazsam, evet. Eğer tek gecelik bir ilişkiyse, hayır. Hayatıma devam eder ve onu unutturdum."

"Peki ya bu yüzden Jerry'yi müşteri olarak kaybettiyerseniz?"

Gülümsedi, ama bu hazırlıklı olmadığım türden bir sırıtmaydı. "Sana duymak istemeyeceğin bir şey söyleyeceğim."

"Pekala."

"Dışarıda çalışmayı içermeyen koca bir dünya var. Müşterilerinizden ve onların size ne kadar para kazandırabileceğinden daha önemli bir dünya."

Nefes verdim. "Bunu biliyorum."

"Öyle mi?" Bakışları daha da yoğunlaştı. "Bundan pek emin değilim. Anladığım kadarıyla, onu kaybetmeyi ona tercih ediyorsun."

"Öyle bir şey değil."

"Hayır mı?" Kollarını masamın üzerine koydu. "O zaman bana nasıl bir şey olduğunu anlat Jenner." Ben söze girmeye çalışırken elini kaldırdı. "Kendall'la aranızın bozuk olduğu zamanları hatırlıyorum," dedi kız arkadaşını kastederek. "Sen ve Ford neredeyse bir araya gelmiştiniz. Hatırlarsan -ki unutmuş gibi görünüyorsun- Kendall müvekkilimin kız kardeşiydi. Daisy bırakmak istediğim bir müvekkil olabilirdi ama o sırada hâlâ müvekkildi. Bir yuva kurmak istemiyordum ve sen ve Ford kışma tekmeyi bastınız." Kravatını düzeltti, kolu yere indiğinde kol düğmeleri masaüstüne çarptı. "Şu anda yaptığım da bu, korkunç bir hata yaptığın için senin kışını tekmeliyorum."

"Peki bunu nasıl biliyorsunuz?"

"Çünkü ne zaman ondan bahsetsen mutlu oluyorsun. Gülümsüyorsun. Farklı bir insan oluyorsun. Los Angeles gezisinden sonra dünyanın en neşeli orospu çocuğuydun. Hiç böyle davranmıyorsun ve açıkçası bu yönünü en son ne zaman gördüğümü hatırlamıyorum." Sandalyesinde arkasına yaslandı ve içkisini de yanına aldı. "Onunla bir ilişki istediğini inkâr ediyorsun ama kimse bu saçmalığa inanmıyor. O gerçekten önemli ve sen de bunu önemsiyorsun."

"Kahretsin."

Bara geri döndüm, viskiyi aldım ve masama getirdim. Bardağımı bitirdiğim için kapağını kapattım ve doğrudan şişeden içtim.

"Birileri sarhoş olmak istiyor."

Dudaklarımı sildim. "Sarhoş değil.

Sarhoş." "Bunun yardımcı olacağını mı düşünüyorsun?"

Kardeşıme baktım, dürüstlük göğsümü parçalıyordu. "Kesinlikle yardımcı olmayacak, ama bu çok gerekli."

Dominick ve ben ofisimden çıkana kadar geçen üç saatin teması da bu oldu. Şoförüm bizi Ford'a bizimle buluşmasını söylediğim restorana götürmek için dışarıda bekliyordu çünkü evime geri dönmek için bir neden yoktu - yemeğe ve çok daha fazla içkiye ihtiyacımız vardı.

Dominick ve ben onun masasına otururken Ford, "İkiniz de berbat durumdasınız," dedi. On beş dakika geciktik.

Buraya kadar gelebildiğimiz için şanslıydık.

"Bu Jenner'ın hatası," diye mırıldandı Dominick. "O döktü ve oradan da yokuş aşağı gitmeye devam etti." "Yokuş aşağı mı?" Önümdeki suyu yudumladım ve sonra Ford'un su bardağını kapıp onunkini içtim.

çok. "Yokuş yukarı, kardeşim. Çok yokuş yukarı." "Ne diyor bu?" Dominick Ford'a

sordu.

Ford başını salladı. "Uzun bir gece olacak..."

Sunucu masamıza yaklaştı ve "Size ne içireyim?" diye sordu.

"Viski alacağım-"

Ford sözümü keserek, "Onun suyu var," dedi. Ardından Dominick'i işaret etti ve ekledi, "Onun da suyu olacak, sen de bana bir viski getirebilirsin. Double olsun."

Dominick'e "Az önce küçük kardeşimiz tarafından reddedildik," dedim.

Dominick, "Vegas'tayken kimin kışına bakmak zorunda kalmıştık," dedi.

Ford ceketini çıkardı ve koltuğunun arkasına yerleştirdi. "Bazen bir raundun dışında oturmamız gerekir. Kulübe gittiğimizde viski içmeye devam edebilirsin."

"Bunu mu götürüyorsun" -Dominick başparmaklarını göğsüne bastırdı- "kulübe mi?" "Bu fikri yeniden düşünmem gerekebilir," diye itiraf etti Ford.

Dominick'e doğru başımı salladım. "Ben onun kadar berbat durumda değilim." "Evet, öylesin," dedi ikisi de aynı anda.

O kadar çok güldüm ki neredeyse Ford'un suyunu dökecektim.

Servis görevlisi Ford'un içeceği ve hemen uzandığım bir sepet ekmekle geri döndü. "Bu çok lezzetli." Ekşi mayayı çiğneyerek inledim. "Hangi kulübe gidiyoruz?" "Neden?" Ford sordu. "Takılmaya hevesli biri mi var?"

Isırığın ortasında, "Siktir et, hayır." dedim.

"Hayır mı?" Bir parça ekmek aldı ve sepeti Dominick'e uzattı. "Neden? Birdenbire kendini ... alınmış mı hissediyorsun?"

"Ahhh." Peçetemi ona fırlattım. "Bunun nereye gittiğini anlıyorum." "Sen anlıyor musun?"

"Siktir, benimle de başlama." Sandalyemden kalktım, ahşap çerçeveyi tuttum ve "Ben kafaya gidiyorum. Döndüğümde başka Jo konuşması olmayacak. Anlaşıldı mı?"

Güldüklerinde onları tersledim ve tuvaleti aramak için restoranın arka tarafına doğru tökezledim. İçeri girdiğimde telefonumun cebimde titrediğini hissettim. Çıkardım, ekranda Instagram'dan Jo'nun yeni bir fotoğraf paylaştığına dair bir bildirim vardı.

Bir noktada, bunları ayarlardım.

Ve onları hiç durdurmadım.

Bunu kendime neden yaptım ki?

Vücudumda dolaşan alkol, parmağımı telefonumun üzerinde kaydırarak fotoğrafı çekmeme neden oldu. Suyun kenarında duruyordu, elinde bir dizi anahtar sallanıyordu ve Miami silüetine bakıyordu. Alt yazıda şöyle yazıyordu: Bir dahaki *sefere kadar, Miami*.

Kahretsin, muhteşemdi. O vücut - o mükemmel, lezzetli, kıvrımlı vücut - bir çift cutoff ve bir atlet, spor ayakkabılar ve bir beyzbol şapkası içindeydi.

Gündelik hayatı çıplak kadar seksi gösteriyordu.

"Mmm," diye inledim ona bakarken, aletim sertleşti, ellerim telefonumu kavradı, onun yerine onun olmasını diledim.

Taşınma tarihinin yaklaştığını biliyordum.

Ve bir sonraki fotoğrafının Los Angeles'ta olacağını biliyordum. Görmek istemedim. Ayartılmak istemedim. O kız benim zayıf noktamdı ve ne yaparsam yapayım onu unutamiyordum. Ama yine de daha fazlasına ihtiyacım vardı. Son mesajını çıkardım ve tekrar okudum.

Jo: Hayır, sen buna inanıyorsun. Ben bize inanıyorum.

Başparmaklarım ekrana çarpıyordu ve aniden Gönder tuşuna basıyordum.

Ben: Madem bize inanıyordunuz, o zaman bunu bize neden yaptınız?

Jo: Sana daha önce söyleseydim bir şey değişir miydi? Sonuç aynı olmaz mıydı?

Yine de benimle hiçbir şey yapmak istemezdin. Hala senin için kalbim kırılmış olurdu.

Sana dokunmadan önce söylemeliydin. Sonra değil.

Geri almak istediğin şey bu mu? Beni nasıl çığlık attırdığını mı? Vücudumun ırzına geçme şeklini mi? Jenner, ellerini üzerimden zar zor çekebildin. Ama geri almak istediğin kısım buysa, sana iyi şanslar.

Haklıydı.

Bundan nefret ederdim.

Ne kadar çok kadınla yatmış olsam da hiçbiri onunla kıyaslanamazdı.

Walter'ın kızı olduğunu bilseydim bile kendimi durdurabilir miydim bilmiyorum. Çünkü spor salonunda yanıma oturduğu andan itibaren ona sahip olmam gerektiğini biliyordum.

Dudaklarım onunkilere değdiği anda, sadece bir öpücükle duramayacağımı biliyordum. Onu tatmam gerekiyordu.

Ona dokunmam gerekiyordu.

Tıpkı şu anda ona ihtiyacım olduğu gibi.

Ben: Neden Walter'ın kızısın?

Öyle söyleme. Bunu kötü bir şey haline getirme. Öyle olmak zorunda değil.

Saçmalık.

Babamın seni kovacağından korkmayı bırak.

Kendimi onu sırtından bıçaklayan üçkağıtçı bir orospu çocuğu gibi hissediyorum. Bana güveniyor,

Jo, ve bu bunu mahveder.

Diğer müşterilerim öğrenseydi ne derlerdi biliyor musun? Tanrım, bütün kasaba

*kızlarını hapsediyor olurlar. İtibarımın bu şekilde zedelenmesini istemiyorum.
Gerçekten mi? Çünkü eminim ki Los Angeles'ta çoktan uyudun ve o zaman itibarın için
endişelenmiyordun ...*

Ben: Avukat olmalıymışsın.

Benimle ilgili sevdiğin şeylerden biri de ukalalığım.

Sevgiler.

Bu doğru muydu?

Bu mu yani?

Ne hissettim?

İçimi kemiren neydi?

Bir cevap bulmaya çalışırken başparmaklarım ekranda kaldı.

Ama elimde hiçbir şey yoktu.

Cevap yok.

Tek istediğim ona kıcını kaldırıp hemen bu restorana gelmesini söylemekti. Ama bunun yerine telefonumu cebime geri soktum.

YİRMİ İKİ

JOANNA

"J"Gloria," dedi ben pastanesine girerken, "neden bunun bir veda olduğu hissine kapılıyorum?" Arkasında oturduğu tezgâha doğru ilerledim ve ellerimi camın üzerine koydum. "Buraya son bir kez uğramadan gidemezdim."

Ellerini benimkilerin üzerine koydu. "Bunu yaptığına sevindim, tatlım." Gözleri bana öyle bir bakıyordu ki, içimi gördüğünü hissediyordum. "Anladığım kadarıyla Utah'ta Jenner'la işler iyi gitmemiş?"

Buraya aceleyle geldiğimi, kızlarım evimize gelmeden önce kısıtlı zamanım olduğunu bildiğimi ve Gloria'ya gerçeği itiraf ettiğimi hatırlıyorum. Onda sevdiğim şey, Jenner'a yalan söylediğim için beni yargılamamış olmasıydı. Hayal kırıklığına uğramış da görünmüyordu. Sadece beni dinledi ve ona karşı dürüst olmamı söyledi.

Başımı salladım. "Her şeyi o bitirdi."

Tezgâhın benim tarafıma doğru geldi ama bana sarılmadı. Sadece yakınımda durdu ve omzumda duran uzun, kalın bukleyi parmakladı.

"Ama içeri girmemin nedeni o değil," diye devam ettim. "Her şey için teşekkür etmek ve yol için biraz hamur işi almak istedim. Los Angeles'a uzun bir yolculuk olacak."

Bakışları göğsümden çok daha derinlere ulaştı. "Kaliforniya senin için harika bir şeyin başlangıcı olacak."

"Umarım öyledir."

Arkasında oturduğu bardağa döndü ve açıldıktan sonra içine uzandı. "Seni önemsiyor, bunu biliyorsun, değil mi?"

"İstiyorum."

"Jenner'ın bunu beyninden geçirmesi için zamana ihtiyacı var. Onu gafil avladınız -kendi başına olanları değil, genel olarak sizi kastediyorum. Aşk onun için keşfedilmemiş bir bölge."

"Yapabileceğim bir şey var mı?" Sinirlerimin yavaşça silmeme neden olduğu jel cilama baktım. "Bilirsin, süreci hızlandırmak için?"

Monica bana sabırlı olmamı söylemişti. Babamla boşandıklarından beri ara sıra birileriyle çıkan annem de bana ısrarcı olmamı söylemişti.

"Özür diledim," dedim ona, bunu hissettiğinden emin olmama rağmen. "Çözümler önerdim. Söyledim

Onu önemsemişimi. Hiçbir şey değişmedi. Hâlâ yerinden kıpırdamıyor."

Beyaz ve mavi renkte bir parça şekerleme çıkardı ve tabağa koydu. İkiye bölüp bir ısırığını bana verdi, diğerini de kendine aldı. Aç olmasam da onu kırmak istemedim, bu yüzden yedim.

Utah'tan beri Jenner damak tadımı alt üst etmişti ama hayatımda hiç böyle bir şey yememiştim. Kremalı beyaz çikolatayla hafif bir yabanmersini karışımı.

"Gloria, teşekkür ederim." Küçük bir ısırık daha aldım. "Bu olağanüstü."

"Görünüşe göre birkaç kilo vermişsin. O kemiklerin üzerine biraz et koymamız gerekiyor." "Evet, şey"-içimi çektim-"bu zor oldu."

Eli omzuma gitti. "Anlıyorum." Parmakları aynı noktayı okşadı, sanki içimin daha da derinlerini görüyordu. "Biliyorsun, oğlum zorluklarla büyüyen ve onları motivasyon olarak kullanan bir adam. Ama Brett'in aksine Jenner bunların meyvelerini vermesine izin vermez. Onları daha doğmadan ezmek istiyor. James, Brett'in hayatına girdiğinde, onun için motivasyon, değişmek için bir neden oldu. Jenner ise senin ateşin daha başlamadan alevleri söndürmeye çalıştı. Ama sen güçlüsün Joanna. Şimdiye kadar tecrübe ettiğinden daha güçlü ve savaşmaya devam edemeyeceğini biliyor - bu onun ruhu için kolay değil." Bir dilim daha çıkardı, bu sefer bütün parçayı bana verdi. "Verdiği söze göre yaşıyor - bu onun onuru - ve seninle bir ilişkiye girmenin babana verdiği söze aykırı olacağını düşünüyor."

Şekerlemenin geri kalanını mideye indirirken inledim. "Ona nasıl yardım edebilirim?" "Edemezsin."

"O zaman ben ne yapacağım?"

Cam kutunun içine uzandı ve dörde böldüğü bir parça hindistan cevizli şekerlemeyi çıkardı. "İçinde hiç hindistan cevizi parçası görüyor musun?"

Küçük parçalara baktım ve başımı salladım.

"Bunun nedeni iri hindistan cevizi parçalarını alıp püre haline getirmem. Kimse kaba, lifli bir parçayı ısırarak istemez ama lezzetini severler, bu yüzden yapısını değiştiriyorum." Tekrar kutuya uzandı ve yarım ay şeklinde bir kurabiye çıkardı. "Çoğu vanilyalı tabanla yapıyor. Ben bunu sıkıcı buluyorum. Ben onun yerine çikolata kullanıyorum ve diğerlerinin kullandığı şekerli fondan benzeri krema yerine daha kalın bir krema ekliyorum." Arkasından bir kutu aldı ve içini şekerleme, yaban mersinli kek ve hatta birkaç yarım ay kurabiyeyle doldurmaya başladı. Üstünü bağladı ve önüne koydu. "Bazen ne istediklerini bilirler. Bazen de onlara ne istediklerini göstermeniz gerekir. Bazen de onlara istediklerini vermek için yenilikçi yollar bulmanız gerekir." Parmaklarını benimkilere doladı ve sıktı. "Jenner hindistan cevizinden nefret ediyor ama buraya her geldiğinde ona ne veriyorum?"

"Ve buna bayılıyor. Yemeden duramıyor ve hakkında konuşmadan duramıyor." Gülümsedi. "Aynen öyle."

Kalbim sıkışmıştı.

"Gloria..." Uzun, derin bir nefes aldım. "Anlıyorum."

"Oh, sevgilim, yapacağını biliyordum."

Tezgâhın arkasından çıkıp bana katıldı ve kolunu omuzlarımın arkasından geçirmeden önce kutuyu kaldırmamı bekledi. Beni kapıya kadar geçirirken şöyle dedi: "Elimdeki en karmaşık tarif yaban mersinli kek. Dışarıdan çok basit görünüyor ama içi çok güzel, karmaşık, katmanlı bir lezzet ağı." Yürümeyi bıraktığımızda beni kucakladı ve bir anne gibi sarıldı. "Pastanın *bizim* favorimiz olmasının bir nedeni var."

Birbirimizden uzaklaştığımızda bakışlarım onunkilere sabitlendi. "Her şey için sana ne kadar teşekkür etsem azdır."

Cüzdanımı almak için çantama uzandım ve beni durdurdu.

"Senin paran burada geçmez." Parmakları usulca yanağımı okşadı. "Bir dahaki sefere şehre geldiğinde lütfen uğra. Seni görmek beni çok mutlu eder."

"Sanırım ben Miami'ye dönmeden önce sen Los Angeles'ta James ve Brett'i ziyaret ediyor olacaksın. Bir sonraki seyahatinde seni öğle yemeğine götürmeme ne dersin?"

"Bu çok hoş olurdu."

"Bu hayatımda yaptığım en kolay bavul boşaltma işiydi," dedi Monica, yeni teslim edilen kanepeye yanıma uzanarak.

Yüzümü yavaşça ona doğru çevirdim. "Ama nedense kredi kartım kadar yorgunum." Güldü.

"Bu fatura hiç hoş olmayacak."

Öyle değildi ama artık yeni oturma odası mobilyalarımız, mutfak masamız, lambalarımız ve yatak odası takımlarımız vardı

-Miami'de tamamen yeni bir başlangıç yapmak için sattığımız şeyler. Ve kazandığım düzenli maaşla eninde sonunda borcumu ödeyebilecektim.

Babam değil.

Benim babam

değil.

Para sahibi olmam, bundan faydalandığım anlamına gelmiyordu.

"Burada olduğumuzu biliyorum -bu yolculuk bir asır sürdü ve şimdiye kadarki en uzun şeydi- ama yine de burada olduğumuza inanamıyorum, burada," dedim.

Karşımda uzun zamandır görmediğim ufuk çizgisini gösteren büyük bir pencere vardı. Hayalim hep babam için çalışmaktı ama beni bu kadar çabuk işe alacağını düşünmemiştim. Önce biraz deneyim kazanmamı istediği izlenimine kapılmışım. Ama mezuniyet haftamdan sonra onu özel havaalanına götürdüğümde, biraz yalvardıktan sonra bana işi teklif etti. Florida'daki arkadaşlarımızı özlemiş olsam da hayatımın bu yeni aşamasına başlamaya hazırdım.

"Ben de yapamam," diye fısıldadı sonunda. "Manhattan'ı gördüm. Yerden yükselen kalın,

dalgalı buhar bulutlarını, sebzeli krem peynirle kaplanmış çiğnenebilir, sıcak simitleri ve SoHo'daki o inanılmaz boho-şık butikleri gördüm. Los Angeles'ı görmedim."

Omzuna yaslandım. "Hayal kırıklığına mı uğradın?"

"Hayır bebeğim, bu çok daha iyi."

Ayaklarımı yeni sehpaımıza vurarak iç çektim. "Bize bir tekne suşi sipariş etmeme ve bir şişe şarap açıp herhangi bir şehrin *ev kadınlarını* açmamıza ne dersin?"

"Seni seviyorum."

Kıkırdadım. "Bu planı beğeneceğini düşünmüştüm." "Mükemmel."

Ve öyleydi.

Ama Jenner'dan haber alsaydım daha da iyi olurdu. Çok yakın oturuyordu; her yeşil ışıktaki geçersen sekiz dakika içinde evinde olabilirdim.

Ben olsam bunu yapmazdım.

Ben de onu aramayacaktım.

Bana ulaşmasını sağlayacaktım.

"Bunun son özgür anımız olduğunu hissediyorum," dedi Monica. "Pazartesi günü tamamen işe koyulacaksın, yakında Utah'a gideceksin ve yeni işinin derinliklerine dalacaksın. Önümüzdeki hafta için üç görüşme ayarladım. Artık çalışan kızlarız, bebeğim."

"Biz çok yaşıyoruz."

Homurdandı. "Değil mi?" Tüylü pembe çoraplarını benimkilerin yanına koydu. "Eski demişken... madem buradayız, planın nedir? Yani, bir gündür onun adını söylemedin." Elini alnıma koydu. "İyi hissediyor musun?"

"Çok komik."

"Ama ben ciddiym Jo."

Telefonuma uzandım ve Monica'nın bu öğleden sonra ilk geldiğimizde çektiği fotoğrafı çektim. Balkonumuzdaydık, güneş doğrudan üzerimde parlıyordu ve gülümsememi mükemmel bir şekilde yakalamıştı.

Ona fotoğrafı gösterdim ve "Bu sabah yayınlanacak" dedim.

"Instagram'ını kontrol ettiğinden emin misin?"

Güldüm. "Oh, çok daha eminim."

Mesajlarının zamanlaması bana bildirimleri ayarladığını söyledi.

Kaşları kalktı ve bana ikna olmadığını söyledi. "Yani planın bir resim koyup beklemek mi?"

"Bazen onlara ne istediklerini göstermen gerekir, Mon."

Birkaç saniye sessiz kaldı, söylediklerimi düşündü ve sonunda, "Tamam, tamam, bunu satın alabilirim," dedi. Dirseklerinin üzerine eğildi. "Sırada ne var?"

"İşte o zaman biraz yaratıcı olmak ve ona istediğini vermek zorundayım." "Hangisi?"

Gülümsedim. "Ben."

YİRMİ ÜÇ

JENNER

“T Müşterisi yarın Miami'ye uçmanızı talep ediyor," dedi asistanım, telefonu kulağıma götürüp cipimin arka koltuk camından dışarı bakarken.

Miami'ye.

Nefes aldığımda göğsümde bir hareket hissettim ve bunun sadece göğsüme dolan havadan kaynaklanmadığını biliyordum. "Yarın mı Val?" diye sordum. "Bu isteğini yerine getirmem mümkün mü?"

"Önümüzdeki on gün boyunca dolusunuz ve öğle yemeği için bile neredeyse hiç boş vaktiniz yok. Sanırım geçmişte yaptığım gibi işleri değiştirebilirim ama bu pek hoş olmaz."

Miami son birkaç aydır olduğu gibi aynı öneme sahip değildi. Çünkü o orada değildi.

O buradaydı.

Ve hala onu görmemiştim. Tek gördüğüm resimlerdi.

Dairesinin dışındaki balkon olduğunu tahmin ettiğim bir balkon, oldukça aşina olduğum bir yüksek bina, müşterimin inşa etmesine yardım etmişim.

Malibu sahilinde bir tane daha.

Nobu'da bir akşam yemeği.

Ekmek kırıntıları bırakıyordu ve ben her birini yalayıp yutuyordum.

"Yapabildiğin zaman onları yerleştir, ama hiçbir şeyin yerini değiştirme," dedim ve telefonu kapattım, yeni gelen e-postaları kontrol etmek için telefonu elimde tuttum.

Şoförüm "Geldik Bay Dalton" dediğinde cipin durduğunu hissettim. Siz ayrılmaya hazır olana kadar binanın yan tarafına park edeceğim."

Karşı pencereden dışarı baktım, Spade Otelleri'nin yirmi katlı şirket ofisi hemen dışarıdaydı. "Teşekkür ederim, Steven." Kapımı açmak için dışarı çıktı ve ben de ekledim, "Bugün çok fazla trafik var. Ben hallederim."

Elimde evrak çantamla dışarı çıktım ve lobiye doğru yürüdüm. "Jenner Dalton Walter Spade'i görmeye geldi," dedim resepsiyon görevlisine.

"Sizi gördüğüme sevindim Bay Dalton," diye cevap verdi. "Yukarı çıkabilirsiniz."

Asansör sırasına gittim ve dört asansörden birinin gelmesini bekledim. Biri geldiğinde içeri girdim ve en üst katın düğmesine bastım.

"Asansörü tutar mısınız lütfen?" diye sorduğumda kapı neredeyse kapanmak üzereydi.

Elimi kapı aralığına sokarak kapanmasını engelledim ve tam kapı açılmaya başladığında Jo'nun girişten içeri adım atmasıyla çenem neredeyse düşecekti.

"Tuttuğun için teşekkürler," dedi, gözlerimiz birleştiği ve içeride benim olduğumu fark ettiği anda nefesi kesildi.

Aletim anında sertleşti. Ellerim havayı kavırıyordu, bu yüzden ona uzanamadım.

Birkaç adım sonra durdu, neredeyse yüksek kırmızı topuklarının üzerinde sallanıyordu. "Jenner... merhaba." Sesi neredeyse bir soluk gibi çıkıyordu.

Şaşırmamam gerekirdi. Artık burada çalışıyordu; elbette binada olacaktı. Ama ben buradaydım.

Belki de beni bu kadar şok eden şey onun iş yönünü görmektir.

Zayıf bacaklarını ve kıvrımlı belini saran siyah bir takım elbise giymişti, açık ceketinin altındaki daracık kırmızı atleti mükemmel göğüslerini gösteriyordu. Sertleşmeye başlayan meme uçları emilmek ve ısırılmak için yalvarıyordu.

Kahretsin, çok seksi

görünüyor. "Jo..."

Ben de cevap verdim.

Elinde bir kahve tutuyordu ve uzak duvara doğru ilerledi. "Bu bir tesadüf, söz veriyorum." Ön tarafa dönerek bana profilini gösterdi. "Bugün geleceğini bilmiyordum." Benim bastığımdan farklı bir düğmeye bastı, ofisinin bulunduğunu tahmin ettiğim bir alt kata.

"Babanla bir görüşmem var."

Sonunda bana tekrar baktı, göğsümdeki his şimdi daha da sert çarpıyordu. "Beni görmek için burada olmadığını biliyorum."

Sonra gözlerini kaçırdı ve asansör yükselmeye başladığında beni lanet bir acıyla baş başa bıraktı.

Acil durum düğmesi elimden sadece birkaç santim uzaktaydı. Çekmek asansörün hareket etmesini durduracaktı.

Çok baştan çıkmıştım.

Onu duvara yaslamak ve dilimle cezalandırmak. Onu mahvetmek.

Onu ne kadar özlediğimi göstermek için. Ama yapmadım.

Tırmanırken rakamlara baktım, her kat biz geçtikçe aydınlanıyordu. Ve onun katına ulaşmamıza saniyeler kala, ondan daha fazla kaçamadım. O güzel profili içime çektim, nefesimi verirken nefesimin bedenimi terk ettiğini hissettim, burnum onun üzerinde gezinirken havanın tenine

arpmasını diledim.

Neredeyse onun tadını alabiliyordum.

Onun kokusunu kesinlikle alabiliyordum, o sonbahar kokusu bu küçük alanda etrafımı sarıyordu.

Bir parçam onun bana bakmasını, gözlerinin benimkilere sabitlenmesini, yalvarmasını, sessizce geleceğimizi müzakere etmesini bekliyordu.

Ama değillerdi.

Kapıya odaklanmıştı ve geldiğimizi haber veren zil sesi duyulduğunda omzunun üzerinden bana bakıp gülümsedi. "Bıraktığın için teşekkürler, Jenner."

Dışarı çıktı ve köşede kayboldu.

Kapı kapanır kapanmaz ereksiyonumu düzelttim, ona sahip olma ihtiyacı içimde öfke uyandırıyordu. "Siktir." Yumruğumu duvara vurdum. "Siktir, siktir, siktir."

En üst kata vardığımda zonklayan sikimi saklayarak kendimi toparlamaya çalıştım, dışarı adımımı atar atmaz Walter'ın asistanı tarafından karşılandım.

"Günaydın Bay Dalton. Bay Spade sizi ofisinde bekliyor."

Başımı salladım, koridoru döndüm ve Walter'ın devasa ofisinin bulunduğu en sona doğru yürüdüm. Kapıyı hızlıca çaldım ve içeri girmeden önce adımı söylediğini duydum.

Beni masasının önündeki koltuklardan birine doğru yönlendirdi. "Jenner, seni görmek güzel."

"Ben de öyle." Evrak çantamı yanımdaki boş sandalyeye bıraktım ve Walter'ın dosyasını çıkardım. "Walter'ın

işler iyi gidiyor mu?"

"Yeterince iyi. Her zaman daha iyi olabilirdi." Kahve fincanını kaldırırken bana baktı. "Peki ya sen?" Kıkırdadım. "Daha iyi söyleyemezdim."

Gözleri kısıldı. "Görüyorum ki o gülümseme gitmiş. Bu hayatındaki kadının da gittiği anlamına mı geliyor?" Bu kaçınmam gereken bir konuşmaydı.

Ama en iyi müşterim bir cevap bekliyordu ve cevap vermekten kaçınmak pek de iyi bir yaklaşım değildi. "Akıl okuyucu olmalısınız," diye cevap verdim.

"Seninle aynı koltukta yeterince piç oturdu ve bu yaşında hepsini ayırt edebiliyorum - aşık olanları, şehvet duyanları ve benim gibi kalbi sadece kendine ait olanları."

"Ve ben ikincisine mi düşünüyorum?"

"Yakınından bile geçmiyor." Gözlerini dikip bakmaya devam etti. "Ne oldu Jenner?"

Derin bir nefes aldım ve dosyanın içindeki kâğıtları karıştırdım. "Ah, bilirsiniz, zamanlama bizim lehimize değildi."

"Bu çok kötü."

Dikkatimi yığının en üstündeki sayfaya yönelttim. "Evet... bazı güzel şeyler ne yazık ki sona ermek zorunda." Göğsüm aynı fikirdeydi, içimdeki lanet olası çarpıntı durmak bilmiyordu. "Umarım benim için iyi haberlerin vardır. Arazilerden biri için pazarlık yapmaya hazır mısınız?"

Başımı kaldırdığımda sandalyesinde arkasına yaslanmış, parmaklarını göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. "Kolay bir karar değildi. Fiyat aralığı üçü arasında çok büyük farklılıklar gösterdi; her biri benim kar hanemde önemli bir fark yarattı."

"Buraya daha önce birçok kez geldik Walter. Bunun zorlu bir süreç olduğunu biliyoruz."

"Öyleydi - buna hiç şüphe yok. Muhasebecim bunları döndürmek için fazla mesai yaptı.

sayıları mümkün olan her şekilde hesaplayıp en iyi seçeneğimi bulmaya çalışıyorum." Bir parmağını havaya kaldırdı. "Bir saniye." Sonra masasındaki telefonu kaldırdı ve ahizeyi kulağına götürmeden önce birkaç tuşa bastı. "Joanna, boş musun?" Durakladı. "İyiyim. Jenner'la buluşacağım ve Utah'taki araziye konuşacağız. Bu toplantıya senin de katılmanı istiyorum."

Sırtım sertleşti.

O muhteşem yüzü tekrar görmeliydim. O inanılmaz vücudu. Kırmızı atleti ve topuklu ayakkabılarını aklımdan çıkaramıyordum.

Sikeyim.

"Hemen geliyor," dedi telefonu yere bırakarak. "Burada işleri hızla öğreniyor, şimdiye kadar birçok etkileyici strateji uyguladı. Ve söylemeliyim ki" -başını salladı- "gerçekten harika bir iş çıkarıyor."

Walter iltifat eden biri değildi. Olumlu şeyler hakkında yorum yapmaktansa operasyonlardan şikâyet etmeye daha yatkındı. Bu yüzden bunu duymak etkileyiciydi.

"Ekibiniz için mükemmel bir seçim gibi görünüyor," diye cevap verdim.

"Hevesli, çalışkan, iradeli. Aç ve burada bir fark yaratmak istiyor." Kollarını genişçe açtı, neredeyse odanın etrafına bakıyordu. "Ve bu önemli çünkü tüm bunlar bir gün onun olacak."

"Oldukça büyük bir girişim."

Başını salladı. "Başa çıkabilir, bu ona benden miras kaldı. Annesine gelince, Tricia'nın kalbini almış."

"Bana ne miras kaldı?" Jo içeri girerken sordu.

Onun sesi nefes alış verişimi değiştirdi.

Evrak çantamı yere bırakarak ona oturacak bir yer verdim ve omzumun üzerinden bakarak yaklaşmasını izledim.

"Ben de Jenner'a emekli olduğumda Spade Otelleri'nin nasıl senin olacağını anlatıyordum - tabii satmamı istemiyorsan."

"Hiçbir şey satmıyorsun." Oturdu, kokusu etrafa yayıldı ve beni sardı. "Senin yerini doldurmaya tamamen niyetliyim. Ayaklarım seninkiler kadar büyük değil ve ben topukluları tercih ederim." Gülümsedi, yüzü yavaşça bana doğru döndü. "Jenner, seni tekrar görmek güzel."

"Ve sen, Joanna." Lanet

olsun, çok seksiydi.

Miami'deyken kesinlikle öyleydi ama Jo'nun Los Angeles versiyonu daha da özgüvenliydi ve bu ona çok yakışıyordu.

"Joanna, neden Jenner'a ne karar verdiğimizi söylemiyorsun?"

Planlarını kızıyla konuşmasına şaşırılmış mıydım? Emin

değildim.

Şu anda hiçbir şeyden emin değildim.

Onu o sandalyeden kaldırıp dışarıdaki cipime taşımayı, ben arka koltukta onu becerirken soförümü öğle yemeğine göndermeyi ne kadar çok istediğimi saymazsak.

"Çok isterim." Tüm vücudunu bana doğru çevirdi, bu hareket ceketinin daha fazla açılmasına neden oldu, saf mükemmellikteki göğüsleri benimle alay ediyordu. "Ben gelmeden önce babamın ne dediğinden emin değilim ama muhasebecimize tüm seçenekleri inceledik, her olasılığı tarttık. Her bir arazi parçası ve bağlayacağımız kredi miktarı hakkında endişelerim var, ancak markamızın ihtiyaçlarına gerçekten uyan yalnızca bir tane var."

Kısa bir süre için kalın alt dudağının kenarını çiğnedi ve ben inlemek istedim.

Jo, "Dağ yamacındaki parsel için bir teklif yapmak istiyoruz," diye sözlerini tamamladı.

Beni soktuğu trans halinden sıyrıldım, babasıyla da bir toplantıda olduğumu hatırladım ve "Ben de bunu seçerdim" diye cevap verdim.

Saçlarını bir tarafa doğru çekerek boynunun diğer tarafını serbest bıraktı ve teninin pürüzsüzlüğünü, köprücük kemiğinin kavisini ortaya çıkardı.

Bana ne yapıyorsun?

"Bu tesis için öngörülerim yüksek," diye ekledi. "Tasarıma ve olanaklara yapmak istediğim eklemeler hem yaz hem de kış tatilcileri için cazip olacak ve burayı diğer tesislerimizin çoğundan farklı bir destinasyon haline getirecek."

"Ben de aynı fikirdeyim," dedi Walter, dikkatimi Jo'dan uzaklaştırarak. "Şimdi sihrini konuşturma zamanı Jenner. Bu araziye rekor kıracak kadar düşük bir fiyata almanı istiyorum."

Boğazımı temizledim. "Elimden geleni yapacağım."

Göğsünü masasının kenarına yasladı, ellerini önünde birleştirdi. "Emlakçıyla görüşmek için birkaç gün içinde Utah'a gitmeyi mi planlıyorsun?"

Başımı salladım. "Evet."

"Mimarı da oraya uçuracağım. Onunla yapının detaylarını konuşmanı istiyorum, böylece render işlemine başlayabilir."

"Sorun değil."

"Ya Jenner?" Walter bakışlarını yoğunlaştırarak durakladı. "Joanna'nın seninle gelmesini istiyorum."

YİRMİ DÖRT

JOANNA

As Jenner babama baktı, göğsü derin nefesler yüzünden inip kalkıyordu, gözlerini bile kırpmadı.

Ciğerlerimdeki havayı tutarak Jenner'ın cevabını bekledim.

Ayın ilerleyen günlerinde Utah'a bir gezi planlanmıştı ama babam bu geziye benim de katılmamı istediğinden bahsetmemişti. Bu haber beni kesinlikle hayal kırıklığına uğratmamıştı. Sadece Jenner'ın bunu bilmesine izin vermeyecektim, ya da ona katılma potansiyeli konusunda ne kadar heyecanlı olduğumu.

Jenner sonunda "Pekâlâ," diye cevap verdi. "Görünüşe göre birlikte gidiyoruz..."

Ona dönmek için kendime güvenmiyordum, bu yüzden odağımı babamda tuttum ve "Sen de gelecek misin baba?" dedim.

Faresini tıkladı, takvimi olduğunu tahmin ettiğim şeyi okuyordu. "Bu yolculuk değil, balkabağım." Jenner ve ben.

Tek başına.

Dağlarda.

Koltuğumda dans etmek istedim.

Bunun yerine, profesyonellik dışı davranışından dolayı onu azarlamak için "Walter" dedim - ofisten uzak durması için gereken bir sevgi ifadesi.

Gülümsedi. "Joanna, yani." Jenner'a baktı. "Bir gün bunu doğru yapacağım." Gözleri bana döndüğünde ekledi, "Bu seyahati konuşmadığımızı biliyorum ve sürpriz olacak ama bu proje senin bebeğin. Tüm pazarlama işlerinden sen sorumlu olacaksın. Jenner ile el ele çalışarak mimarla yapılacak görüşmeler ve toplantılar da dahil olmak üzere her adımda hazır bulunmanı istiyorum. Umarım programını boşaltıp gidebilirsin?"

El ele.

Aman Tanrım.

Telefonumu cebimden çıkardım, kontrol ediyormuş gibi yaptım, hiçbir şeyin beni o uçağa binmekten alıkoyamayacağını biliyordum. "Bazı şeyleri değiştirmem gerekecek." Sonunda Jenner'a baktım. "Ama bunu başarabilirim."

Açık sarı lacivert takım elbisesi içinde şu anda olduğundan daha nefis görünmesi mümkün değildi,

Kemer tokasına neredeyse altın rengi bir kravat asılmıştı. Gıcır gıcır beyaz bir düğme, karnından aşağıya doğru uzanan piyano tuşları gibi belirgin karın kaslarını gizliyordu. Pantolonu onu tüm doğru yerlerinden sarıyor, o lezzetli, uzun, kalın sikini gizliyordu.

Terliyordum.

Ama Jenner'ın fark etmediğinden emin oldum.

Aslında, ona bakarken yüz ifademi tamamen soğuk tuttum ve "Utah'ta ne kadar kalacağız?" dedim.

Göz kırptı.

Tekrar.

"Üç gece."

"Ve ikiniz de son derece meşgul olacaksınız," dedi babam. "Yapılacak çok iş var."

"Halledebiliriz," diye güvence verdim ona.

Bu sefer gözlerimi Jenner'dan uzak tuttum ama onunkileri hissettim.

Vücudumda dolaşıyor, tenimi daha da ısıtıyorlardı.

Babam, "Asistanım uçağı ayırtacak ve otel odalarınızı ayarlayacak," dedi. "Jenner, nerede kalmak istediğine dair bir tercihin varsa ona söyle."

Jenner evrak çantasını yerden alıp sandalyeden kalkarken, "Tamam," diye cevap verdi.

Yavaşça onu boylu boyunca süzdüm. Üzerimde yükseliyor, kendimi çok küçük hissetmeme neden oluyordu.

"Bu arada bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver," dedi babama. Ve bana baktığında, tüm havam ciğerlerimi terk etti, ifadesindeki açlık beni anında ıslattı. "Birkaç gün içinde görüşürüz, Jo."

Hay sikeyim.

Uçuşun otuz dakikası geçmişti ve Jenner bana birkaç kelimeden fazla bir şey söylememişti. Tüm e-postalarımı ve telefonumdaki tüm sosyal medya bildirimlerini gözden geçirmeyi çoktan bitirmiştım. Artık meşgul değildim, onun varlığıyla tükenmişim.

Havada onun kolonyasının kokusunu alabiliyor olmam da yardımcı olmadı.

Tanrım, baştan çıkarıcıydı. Baharatlı, şehvetli... Eğer seksin ve şehvetin bir kokusu varsa, o da oydu.

Jetin diğer tarafında oturuyordu. Dizüstü bilgisayarını önündeki masanın üzerindeydi ve parmakları tuşlara basıyordu. Yazmaya ara verdiği tek an, uçuş görevlisinin getirdiği kahveyi almak ya da ona verdiği tabaktan bir parça meyve yemektir.

Tek istediğim onun dikkatinin üzerimde olmasıydı.

Yerimde kıpırdandım ve çantama uzanıp bu sabah dondurucudan çıkardığım kutuyu aldım. Sicimi dikkatlice çözdüm ve kapağını açtım.

"Tatlı bir şeyler ister misin?" Kutuyu ona doğru tutarak sordum.

Yavaş yavaş başını kaldırdı, gözleri elime dalmadan önce birkaç saniye benimkileri tuttu.

"Gloria'nın mı?"

Başımı salladım. "Kendimi bağımlı hale getirdim ve neyse ki o da gemi gönderiyor." Sessiz kaldı.

Bunu bekliyordum.

Ama elimden tatlıları aldı ve içine baktı. "Hindistan cevizli şekerleme?"

"Ondan bazı ikramlar hazırlamasını istedim. Belirli bir şey söylemedim." Omuz silktim. "Seni göreceğimi düşünmüş olmalı... ya da öyle bir şey."

"İlginç." Bir parça çıkardı ve kutuyu bana geri uzattı. "İçinde yarım ay kurabiyeleri de var."

"Dediğim gibi, kesin bir şey söylemedim."

Yaban mersinli beyaz çikolatalı şekerleme seçtim ve bir ısırık aldım. Aç olmaktan çok uzaktım. Aslında, sabahın bu erken saatinde tatlı bir şeyler yeme düşüncesi neredeyse midemi ağrıtıyordu.

"Bunu özlemişim," dedi çikolatayı havada tutarak.

Tatlıdan bahsediyordu.

Bir yanım onun bizden de bahsettiğine inanıyordu. "Burada yaşamamanın olumsuz yanlarından biri," diye cevap verdim. "Tek olumsuzluk."

Güldüm ve kutuyu çantama geri koydum. "Kesinlikle birkaç tane daha düşünebilirim." Dizüstü bilgisayarını kapattı, bakışları tekrar bana yöneldi.

"Mesela?"

Gülümsedim, kahveyi dudaklarıma götürdüm, içmediğim halde fincanı orada tuttum. Tekrar yerine koyduğumda, hâlâ bakışlarını tutarak, "Jenner, bazen çok tatlı oluyorsun," diye karşılık verdim. Masadan telefonumu aldım ve ekrana vurarak beni meşgul gösterecek bir şey -herhangi bir şey- açtım.

Ama benim dikkatim başka yöne kaymış olsa da onunki kaymamıştı. Gözleri beni delip geçiyordu.

Ve onların sıcaklığını hissettim.

Konferans odasında otururken emlakçı, "Satıcı pazarlık yapmak istemiyor," dedi.

Jenner masanın başındaydı, emlakçı ve ben de onun iki yanındaydık. "Her şey pazarlığa açık," diye karşı çıktı.

"Ama bölgede herhangi bir rakip olmadığında, elimizde koz olarak kullanabileceğimiz hiçbir şey yok." Parmaklarını birbirine bastırarak elleriyle bir üçgen oluşturdu. "Dağ yamacındaki parsel gibi tek bir arazi parçası bile son altı ay içinde satılık olarak listelenmedi veya satılmadı."

"İşte burada yanılıyorsunuz." Çantasından bir kâğıt parçası çıkarıp önüne koydu

onun. Çarşafın ortasını işaret ederek parmağıyla daire çizdi. "Tam buradaki arazi aynı değil ama yakın."

Emlakçı kâğıdı aldı ve inceledi. "Araştırmamda bu çıkmadı."

Jenner kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak nefes verdi. "Çünkü henüz piyasaya çıkmadı. Bu bir cep listesi."

Kaşları kalktı. "Ne teklif edeceklerini nereden biliyorsun?" Gözleri kağıda geri döndü. "Peki bunu nasıl aldın?"

"Satıcıyla konuştum."

"Bekle..." Yanındaki masada duran dizüstü bilgisayara bir şeyler girdi ve birkaç dakika sonra bize döndü. "Yani bana bu araziye bulduğunuzu, satıcıyla konuştuğunuzu ve size bu bilgileri verdiğini mi söylüyorsunuz?"

Jenner kıkırdadı.

Ve hayatımda duyduğum en kendinden emin sestti.

"Renee, sana bir şey açıklamama izin ver. Müşterim benden rekor kıracak kadar düşük bir fiyat istediğinde, bunu başarmak için her şeyi yaparım." Elindeki kâğıda doğru başıyla işaret etti. "Ara onu, konuş onunla. Bir emlakçı arıyor, belki sen de listeye girebilirsin."

Islanmıştı

m.

Tekrar.

"Bu yeni fiyatı satıcının temsilcisine götürmeni ve müşterisinin daha iyi bir fiyat bulması gerektiğini söylemeni istiyorum." Sandalyesinden kalktı ve ben de aynısını yaptım. "Satıcının yirmi dört saati var - ve biz de karşı çıkacağız, bu yüzden bana en iyi ve son teklifle gelmeyin."

Başını salladı. "Gidip telefon edeceğim."

Konferans salonundan çıktık ve dışarıda bizi bekleyen cipe bindik.

"Vay canına," dedim emniyet kemerimi takarken, arka koltuktan ona bakarak. "Yani... vay be." Güldü.

"Bu küçük bilgiye sahip olduğunuzu bilmiyordum ve bunun için sizi boğmak istiyorum ama dostum, üzerine bıraktığınız o küçük atıştırmalık onu tam karnından vurdu."

"O bizim tarafımızda, Jo, ama toplam satış üzerinden ödeme alıyor. Bizim için en iyisi olsun ya da olmasın en yüksek fiyatı istiyor. Her anlaşmaya girerken bunu unutmamalısınız."

Penceresinin önünden geçen büyüleyici dağlar bile dikkatimi ondan uzaklaştıramıyordu.

"Jenner, orada yaptığın şey, daha önce hiç tanık olmadığım kadar pürüzsüz ve kusursuzdu. daha önce."

Ve çok seksi.

Ama bu kısmı kendime saklayacaktım.

"Tecrübe ile gelir." Parmaklarını kesilmiş sakalının üzerinde gezdirdi ve bana o bıyıkların tenimde bıraktığı hissi hatırlattı. "Bu işte ne kadar uzun süre kalırsan püf noktalarını öğrenirsin."

Hayretle ona bakmaya devam ettim. "Mülkü nereden biliyorsun?"

"Baban beni bunun için işe aldı. Bir durumun içine girip her açığı bilmek için çünkü o açının ne zaman devreye girmesi gerektiğini asla bilemezsiniz."

"Öğrenmem gereken çok şey var." Yanaklarımda ağır bir kızarıklık belirdi. "İyi ki öğrenci rolünde ustalaşmışım ve mükemmel bir öğretmenim var."

Dişlerini birbirine geçiriyormuş gibi çenesi esnedi, bakışları o kadar yoğundu ki içimi titretiyordu. "Öğrenci rolü..."

Derin bir nefes aldım. "Evet, biliyorsun, diplomamı almış olmam öğrenmeyi bırakmak istediğim anlamına gelmiyor." Gülümsemeden önce dişlerimi dudağımda gezdirdim. "Ve tüm bu inşaat boyunca senin öğrencin olacağım."

Bakışları kalınlaştı, yüzü bana istediğim bağlantıyı kurduğunu söylüyordu - yaramaz bir kız öğrenci kostümü giyerek otele geldiğim günden beri aklına düşürdüğüm küçük külçe.

Tam cevap vermek için ağzını açmıştı ki telefonu çalmaya başladı. Elini cebine attı ve "Emlakçı arıyor. Hoparlörü ona vereceğim." Ekrana bastı. "Ben Jenner."

"Jenner, ben Renee. Az önce menajeriyle konuştum ve biraz yumuşadılar." "Biraz ne?"

"Metrekaresi bir dolar."

Güldü. "Bu bir kıpırdanma değil; yüzlerine bir tokat. Onlara daha iyisini yapmaları gerektiğini söyleyin. Çok daha iyisini." Ekrana bakıyordu ama şimdi bana baktı. "Bu anlaşmayı bitirmek istiyorlarsa gerçekçi olmalılar. Finansmanımız kaya gibi sağlam. Şartlarımız fazlasıyla makul. Temsilciye kim olduğumuzu ve masaya neyle geldiğimizi hatırlatın."

"Ne yapabileceğime bakacağım."

Aramayı sonlandırdı ve telefonunu cebine geri koydu.

Bu adam daha ateşli olabilir mi? Aman Tanrım.

"Ya hayır derlerse?" Ona sordum.

"Demezler."

"Bunu nereden biliyorsun?"

Yakışıklı ağzında bir gülümseme belirdi, o kadar güçlü bir kararlılık vardı ki içimde nabız gibi atıyordu. "Çünkü arazi sadece belirli bir alıcıya hitap ediyor ve Spade Hotels gibi kuruluşlar çok sık ortaya çıkmıyor. Satıcı bunu biliyor. Ayrıca tek teklifinin biz olduğumuzu da biliyor. Yani ya adil davranacak ya da beklemeye devam edecek."

Bir an sessiz kaldı, beni içine çekti.

"Sana ilk dersini vereyim..." Daha yakına eğildi, kolu kısa süreliğine omzumu sıyırdı, göğsüm temastan eridi. "Satıcı açsa ve para yüzüne doğru sallanıyorsa, ısırırlar." Sesi alçaldı. "Her zaman ısırırlar."

YİRMİ BEŞ

JENNER

Otelin resepsiyonunda durdum ve görevliye kredi kartımı uzatarak, "Dalton ve Spade. İki oda ayırtmış olmalıyız. Bu kartı her ikisi için de kullanabilirsiniz."

Bilgisayarına bir şeyler yazdı ve "Evet, görüyorum ki üç gecedir yoksunuz" dedi. O da Jo ve bana bakarak başını kaldırdı. "Herhangi bir kazaya uğramanız durumunda bu kartı kullanacağım. Her oda için bir anahtar yapayım mı yoksa ..."

Jo, "Bir anahtar yeterli," diye cevap verdi.

"Mükemmel." Plastik anahtar kartlarını kodlayıcıya yerleştirdi. "Sekizinci katta iki büyük boy odam var." Anahtar kartlarını tutuculara yerleştirdi ve birini Jo'ya uzattı. "Siz 809'da kalacaksınız." Sonra birini bana verdi ve "Sen de 812'de kalacaksın." dedi.

Odalar birbirine çok yakın.

Bu yüzden onu sadece birkaç kapı ötede, yatağında çıplak yatarken düşünebiliyordum. Bütün gece boyunca.

Bu düşünce bende hırlama isteği uyandırdı.

Arkamızı işaret etti ve ekledi, "Lobiden yürüyün, sağ tarafınızdaki ilk asansör seti sizi odalarınıza götürecektir."

Jo ona teşekkür etti ve bavullarımızı asansöre taşıdık.

Kapı açılır açılmaz kolumu uzattım ve "Önden buyurun" dedim.

Uzak duvara doğru ilerlerken, kışını çok iyi görebiliyordum. Eteği daracıktı, o lanet yanakları kucaklıyordu ve aralarına girip ucumu o yasak arka deliğe sürtmeyi arzuladığım için sikim pantolonuma sürtünüyordu.

Döndüğünde, beni bakarken yakalamadığından emin oldum ve ön tarafa yakın durarak uygun düğmeye bastım. Katımıza vardığımızda, önce onun inmesine izin verdim.

Onun odası benimkinden önce geliyordu ve ben koridorun diğer tarafına geçerken, kartı okuyucunun yanında tuttu.

"Emlakçıdan haber alırsan bana haber verir misin?"

Omzumun üzerinden baktım, sırtı kapıya yaslanmıştı, sanki onu kapıya doğru tutuyordum.

Derin bir nefes aldım.

"Evet."

"Bugün için programda başka bir şey var mı?"

Uzun siyah saçlarının birkaç teli yüzünde idi, dudakları parlak ve ayıktı, gözleri vahşiydi.

Düşünemiyordum.

İşlem yapamadım bile.

Sadece hayal edebiliyordum ve kafamda canlanan sahnede elleri başının üzerinde idi ve ağzım

amına ulaşana kadar vücudunda yavaşça aşağı doğru hareket ediyordu.

Bir şey söylemem gerektiğini bilerek yutkundum ve boğazımı temizledim. "Ne soruyorsun Jo?"

"Odama gitmek dışında bir şey yapmam gerekip gerekmediğini merak ediyorum..." Onu kaydırdı

Dilini dudağında gezdirdi.

Eğer bu koridorda daha fazla kalırsam, kendini kollarımda bulacaktı.

Joanna Spade çok tehlikeliydi.

Kartı okuyucunun önünde salladım ve kapımı açtım. "Emlakçıdan haber alırsam size haber

veririm." Bavulumu içeri ittim. "Eğer haber alamazsam, yarın sabaha kadar özgürsün."

"Bu sonsuzluk gibi görünüyor."

Onu görmeden o kadar uzun süre kalmak

istemedim. Bütün sabah onu kendime

ayırdıktan sonra olmaz.

Havada onu koklayabildim ve sesini kulaklarıma yakın tutabildim.

Ne zaman istesem ona bakabiliyordum.

"Tadını çıkarın. Yarın çok daha yoğun olacak."

Odama girdim ve kapıyı kapattım.

Ama hareket etmedim.

Olduğum yerde kaldım ve diğer tarafta onu düşündüm.

İşime odaklanmam gerekiyordu.

Onun kim olduğunu öğrendiğim anda kendime verdiğim söze odaklanmam

gerekiyordu. Walter Spade'in kızı.

Lanet olası sınırların dışında.

Ama lanet olsun, istediğim tek şey oydu.

Bavulumu bırakıp mini bara gittim, birkaç şişe viski çıkardım ve dudaklarıma götürdüğüm bir

bardağa boşalttım.

İçki aşağı inerken yaktı. Ben de

öyle istedim.

Kafamdaki düşünceleri, içimde zonklayan arzuyu, sikimdeki zonklamayı söndürmesini istedim.

Bardağı yeniden doldurdum ve ceketimi çıkarıp sandalyenin arkasına astım ve kravatımı gevşettim.

Gömleğimin düğmelerini açarken arkamdaki büyük yatağı gördüm.

Ve tek düşünebildiğim, lanet olası bileklerini iki yana bağlamak, bacaklarını yatağın üzerinde genişçe açmaktı.

Yüce İsa.

Onu kafamdan atmaya çalıştım, işime konsantre oldum. Gelen kutum cevaplanması gereken e-postalarla doluydu. İncelemem gereken arazi parselleri, araştırmam gereken izinler, analiz etmem gereken rakamlar.

Ama buna odaklanamadım.

Sadece onu

düşünebiliyordum.

Ve pantolonumun içindeki azgın

ereksiyon. Boşalmam gerekiyordu.

Kapıya doğru baktım, ellerim kapıya bakarken kenetlenmişti, onun bedenini avuçlarımın içine almak için yanıp tutuşuyordum.

Bizi ayıran tahtaya bakarken kravatıma uzanıp onu çıkardım ve gömleğimin kalan düğmelerini açtım. Ayakkabılarımı çözdüm, pantolonumu ve çoraplarımı çıkardım ve banyoya girdim.

Aynadaki yansımaya ulaştığımda, sikim neredeyse boxer külotumdan fırlayacaktı.

Koridorun köşesini dönüp kapıdan çıkmam ve koridorun karşısına geçmem yeterliydi. Parmaklarımla kapısına dokunmam yeterliydi, o da açardı.

Sadece yüzünü ellerimin arasına almam yeterliydi ve içimden bir ses onun benim olacağını söylüyordu. Amcığı yakında sikimi sıkmaya başlayacaktı.

Çığlıkları kulaklarımı dolduruyor.

"Walter..." Yüksek sesle söyledim. "Walter Spade'in lanet olası

kızı." Başımı salladım, yavaşça aynadaki gözlerime baktım.

"Bunu yapamazsın Jenner. Yapamazsın amına koyayım."

Boxer külotum yere düştü ve duşa girip suyu gidebildiği kadar sıcak açtım. Sıcaklıktaki değişimi hissettiğimde, spreyin altına girdim. Elime biraz sabun sıktım ve avucumu aletimin etrafına sardım. Diğer elimi arka duvara dayadım. Su göğsüme vurdukça Jo'nun görüntüleri aklıma geliyordu. Vücudu zihnimde o kadar tazeydi ki

-Aramak zorunda değildim. O oradaydı, her zaman oradaydı. Gözlerim hayallerimin üzerinde gezinirken, daha sert pompaladım.

Daha hızlı.

Bileğimi tıpkı ağzı gibi büktüm, sanki şu anda beni emiyormuş gibi. Sabun onun dili gibi kaygan ve yumuşaktı.

Birkaç vuruş içinde, oradaydım.

Kalçalarım öne doğru kalktı.

Nefesim sert, derin hırıltılarla çıkıyordu.

"Siktir!"

Tabanı kavradığımda boynum geriye eğildi, elimi ileri kaydırarak içimdeki döllerini sağdım. Her atış vücudumda patlarken buhara doğru tısladım. Boşalana kadar bırakmadım, elim sonunda düştü, başım suyun altında hareket etti.

Gözlerimi kapatmadan önce, döllerimin giderin etrafında dönmesini izledim. Bu işe yarar.
Ama o değildi.

Barın önündeki taburelerden birine oturduğumda barmen "Size ne içireyim?" diye sordu.

"Viski, sek olsun ve duble olsun."

Saatlerce çalışmıştım ve şimdi karnımı doyurmam gerekiyordu. En sevdiğim restoranlardan bazıları buradan arabayla beş dakika uzaklıktaki Park City şehir merkezindeydi. Ama nedense kendimi otelden ayrılmaya ikna edemiyordum.

Önüme bir menü koydu ve göz kırptı. "Sen de açsan diye." Sarışın, diri göğüslü, gülümsemesiyle benden son derece etkilendiğini belli eden bir kadındı.

Normalde onu odama götürüp sikerdim. Ama Jo'yla birlikte olduğumdan beri başka biriyle birlikte olmak istemiyordum.

Neyim olduğunu bilmiyordum.

Viskiyi önüme koydu ve "Yemek var mı?" dedi.

Ona menüyü uzattım ve listedeki ilk madde olan "Kırmızı alabalık" diye seslendim.

"Şefimizin spesiyalitesi." Siparişimi bilgisayara yazdı. "Peki, buraya iş için mi yoksa zevk için mi geldiniz?"

Havadan sudan konuşmakla ilgilenmiyordum.

Telefonumu çıkardım ve ekrandaki bildirimleri okudum. "İş." İçimi çektim. "Bitmek bilmeyen işler." "Bırakayım da sen hallet."

Tam bir cevap yazıyordum ki tanıdık bir koku aldım. Her şeyden daha iyi bildiğim bir koku.

İçkime uzandım, yutkunurken gözlerim kapanıyordu. Bardağı yere bıraktığımda omzumun üzerinden bakmam gerekmiyordu ama baktım.

Hay sikeyim.

Jo'nun kalçalarının arasındaki boşluğu gösteren yoga pantolonu, dar bir atlet, spor ayakkabıları, örgülü saçları, omzunun üzerinden sarkan beyzbol şapkası.

Onu spor kıyafetleri içinde görmek sikimin kalkmasına neden oluyordu.

"Yemin ederim seni takip etmedim. Daha yeni çalıştım ve açlıktan ölüyorum. Odama geri dönme düşüncesi bana pek eğlenceli gelmedi." Barın diğer tarafını işaret etti. "Oraya oturayım mı?"

"Hayır." Barın üst tarafına uzandım, barmenin benden aldığı menüyü aldım ve

yanımda. "Al. Sipariş ver."

Tabureye oturmuş, büyük menüyü tarıyordu. "Yemek aldınız mı?"

"Evet." Ellerimi içkimin etrafında birleştirdim, bunlardan beş taneye daha ihtiyacım olduğunu biliyordum, özellikle de bacaklarına hızlı bir bakış attığımda, deri koltuk boyunca geniş kalışlarına. "Alabalık aldım."

Menüyü bir kenara itti. "Kulağa hoş geliyor. Ben ikna oldum." "Neye ikna oldun?" diye sordu barmen yeniden ortaya çıktığında.

Jo kollarını barın üzerinde kavuşturdu, öne doğru eğildi ve göğüsleri tahtanın kenarına dayandı.

"Bir taksi ve kırmızı alabalık alayım lütfen."

"Bir hesap açmak ister misin yoksa-" "Onu benim hesabıma yaz," dedim.

O gider gitmez uygun kırmızı şişeyi bulan Jo, "Umarım bunun faturasını babama kesiyorsundur. Odanın masrafları -çünkü birkaç içki içtiğim için biraz olacak- ve şimdi de bu."

"Sana yemek ısmarlayabilirim, Joanna."

Ateş.

Oynadığım şey buydu. Ama, lanet olsun, elimde değildi.

"Bundan bir an bile şüphe duymuyorum," dedi. "Ama buna gerek yok, tek söylediğim bu."

"Buyurun," dedi barmen, Jo'nun içkisini önüne koyarken cevap vermemi engelledi. "Daha önce Park City'ye gittiniz mi? Bölgede ne yapabileceğiniz konusunda öneriye ihtiyacınız var mı?"

Jo'ya doğru başımı sallayarak, "Bu onun ikinci gelişi," diye cevap verdim. "Buraya uzun zamandır geliyorum." "Burası onun en sevdiği yerlerden biri," dedi Jo barmene. "Burayı neden sevdiğini anlayabiliyorum.

çok fazla." Barın arkasındaki, dağların mükemmel manzarasını gösteren devasa pencerelerden dışarı baktı. "İkinci bir ev sahibi olmak için harika bir yer." Jo bana doğru döndü, o muhteşem sırtışı dolgun dudaklarına yayıldı.

"Yani buradan mı alıyorsunuz?" diye sordu barmen.

"Buraya son geldiğimde bir eve bakmıştım. Yarın tekrar bakmaya gideceğim." "Öyle mi?" Jo'nun nefesi kesildi. "Bana söylememiştin."

Neden yapayım ki?

Ona söylemem gereken şey buydu ama bunun yerine, "Sana söyleyecek durumda değildim... değil mi?" diye sordum.

Derin bir nefes aldı ve başını salladı. "Haklısın."

"Umarım işler sizin için yolunda gider," dedi barmen ve bizi tekrar yalnız bıraktı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı Jo. "Hayatında neler olup bittiğini bilmeye hakkım olmadığının

farkındayım ama bilmediğim için yaşadığım hayal kırıklığı beni çok etkiledi." Kolumu sıktı. "Senin adına inanılmaz derecede mutluyum Jenner."

Dokunuşu beni hazırlıksız yakaladı.

Elleri üzerime değmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki. Beni nasıl hissettirdiklerini neredeyse unutmuştum. Parmaklarının sıyrıklarının bile nasıl bu kadar yoğun olabileceğini.

"Henüz mutlu olmak için bir neden yok," diye yanıtladım sonunda. "O benim değil." Beni sıktı. "Ama olacak."

Hâlâ evden bahsedip bahsetmediğimizden emin değildim.

Beni serbest bıraktı ve kolumdaki deri hemen soğudu. "Bu arada," diye ekledi, "evi satın alırsan tüm krediyi ben alıyorum." Onun bu yorumu ve gülümsemesi beni kıkırdattı. "Öyle mi?"

"*Mmhmm.*"

Şirin ve seksi; ölümcül bir kombinasyon. "Güzel mi?"

Bardağımın yarısını boşalttım ve "Görmek ister misin?" dedim. "Sanki sormana gerek var da."

Telefonumdaki birkaç tuşa bastım ve ekranı ona doğru eğdim.

"Aman Tanrım, manzara karşısında öldüm bittim," diye inledi. "Jenner, her sabah buna mı uyanacaksın?"

İlk çekim oturma odasından, ikincisi ise ebeveyn odasından.

Jo'yla buraya son gelişimizde evi görmüş ve onun kim olduğunu çoktan öğrenmiş olmama rağmen, emlakçı beni yatak odasına götürdüğünde, Jo'yu yatakta hayal etmekten kendimi alamadım.

Uyandığında sabah ışığının vücuduna vuruşunu. Bana binerken göğüslerine vuruşunu.

"Evet," diye cevap verdim.

Ekranı kaydırды, parmağı her seferinde elime hafifçe çarptı. "Şu banyo, vay canına. İçinde günlerce ıslanabileceğim bir küvet." Durakladı. "O duşta kaç tane başlık var?"

"On."

Telefona bakmayı bırakmıştım, şimdi sadece ona bakıyor, dudaklarını çiğnemesini izliyordum, dudaklarını dişlerinden ayırma isteği o kadar güçlüydü ki.

Fotoğrafları karıştırmayı bıraktığında başını kaldırıp baktı.

Gözlerimin zaten onun üzerinde olduğunu fark ettiğinde yüksek sesle nefes aldı.

"Takıntılıyım," dedi, koltuğunda kayarak bacak bacak üstüne attı. "Harika bir ev. İyi iş çıkardınız efendim." Telefonu avucuma yerleştirdiğinde ellerimiz birbirine değdi. "Bir teklif yapacak mısın?"

"Eğer kapıdan içeri girdiğimde hala aynı şekilde hissediyorsam."

"Ah, yapacaksın." Şarabının sapına tutunmuş, kadehi çeviriyordu. "Bir şeyi sevdiğinde, o duygu asla ölmez."

"Öyle düşünmüyor musun?"

Çenesini omzuna dayadı. "Öyle olduğunu biliyorum."

Barmen tabakları önümüze koyduğunda gözleri hâlâ benimkilere kilitlenmişti. "Size bir içki daha getireyim mi?"

Jo ve ben aynı anda "Evet," diye cevap verdik.

Jo'nun bakışları yavaş yavaş yemeğine kaydı ve çatalını balığa daldırdı. "Seni dinlediğime sevindim. Bu mükemmel."

Viskimden bir yudum daha aldım, içki şu anda yemekten çok daha önemliydi. Ama ben yutkunurken başıyla tabağımı işaret etti. "Sen de yemeyecek misin?"

Başımı arkaya yatırdım ve içkimin kalanını yudumladım. Ağzımdaki ıslaklığı yaladıktan sonra, "Sadece tadını çıkarıyorum, Joanna" diye cevap verdim.

Mimar notlarına baktı ve "Sanırım ihtiyacım olan her şeye sahibim" dedi. Boynunda bir fotoğraf makinesi asılıydı ve dijital ekranı açarak çektiği fotoğrafları görüntüledi. "İlçeden kesin özellikleri alacağım ve bir anket daha yaptıracağız. Kaya ve toprağın ağırlık ve stabilite açısından test edildiğini biliyorum, ancak ileride herhangi bir sorunla karşılaşmamak için daha derinlemesine testler yaptıracağım. Bana sormak istediğiniz bir şey var mı?"

"Ekibinizin fiziksel bir 3D render hazırlayacağını biliyorum. Önce dijital bir tane yapmak mümkün mü?" Jo sordu.

Fotoğraf makinesini göğsüne indirdi. "Neden olmasın anlamıyorum."

"Bu otelin estetiği ve dış cephesiyle ilgili çok fazla ayrıntı var. Çizimden dijitale geçmenin bize neye baktığımıza dair gerçek bir tat vereceğini düşünüyorum," dedi Jo. "Gerekmedikçe fiziksel render üzerinde değişiklik yapmaktan nefret ederim."

Notlarına bir göz attı. "Dürüst olmak gerekirse, bu mükemmel bir öneri. Bu otelin yapısı daha önce baban için yaptığım hiçbir şeye benzemiyor. Bu senin etkinden mi yoksa dağlardan mı ilham alıyor bilmiyorum ama uzun zamandır yeni bir projeye başlarken bu kadar heyecanlanmamıştım."

"Bunların hepsi Joanna'nın eseri," dedim ona.

Yorum yapmayacağını hissetmiştim, ben de yaptım ve övgünün her parçasını aldığından emin oldum.

Son iki saat boyunca bu toplantıyı yönetmesini, otele yanaşırken görmek istediği özellikleri anlatmasını dinledim. Hatta binanın dokusuna, pencerelerin şekline, girişin eğimine ve eğimine kadar ayrıntıya girdi. Ve öğrendiğim şey, onun sadece markanın arkasındaki muhteşem bir yüz olmadığı; bir güç merkezi ve güzel olduğu kadar alçakgönüllü olduğuydu.

Ben etkilenmedim.

Çok şaşırmıştım.

"İçimde bir his vardı," dedi mimar. Elini Jo'ya doğru uzattı. "Bu projede sizinle birlikte çalışmayı dört gözle bekliyorum. Ekibimin soruları olacağından eminim-"

"Yirmi dört/yedi saat müsaitim," diye cevap verdi o daha düşüncesini tamamlayamadan. "Neye ihtiyacınız olursa olsun, ben buradayım."

Başını salladı. "Bunun için minnettarız." Onun elini bıraktı ve benimkine doğru ilerledi. "Jenner, benim için her zaman bir zevktir."

"Aynı şekilde."

O arabasına doğru yürürken, Jo ve ben de otoparkta bizi bekleyen SUV'ye doğru ilerledik. Şoför arka koltuğun kapısını açtı ve Jo içeri girmeden önce arkasını dönerek tüm dağın yamacını seyretti.

"İçimden bir ses bu otelin şirketimiz için sihirli şeyler yapacağını söylüyor."

Artık onların arazisi olduğuna göre, ben de aynı fikirdeydim.

Dün bütün günü satıcıyla ileri geri konuşarak geçirmiştik ve birkaç tur pazarlıktan sonra nihayet pes edip teklifimizi kabul etti. Walter aldığım fiyat karşısında şok olmuş, istediklerinden yüzde on beş daha düşük olduğu için kendinden geçmişti.

"Jo, burayı en muhteşem mülke dönüştüreceksin. Çatı katını bir hafta sonu için ayırtmak için sabırsızlanıyorum."

Güldü, bakışları benimkilerle buluşmak için düştü. "Odalarımızdan birinde rezervasyon yapmanıza asla izin vermeyiz. Otellerimizde her zaman ücretsiz kalacaksınız. Ayrıca, yakında kendi eviniz olacak, dolayısıyla burada kalmanıza gerek kalmayacak."

"Teklifimi kabul etmediler."

"Yapacaklar" derken yüzünde bir sıcaklık belirdi.

Etrafına son bir kez baktı ve arka koltuğa tırmandı, ceketini kışını mükemmel bir şekilde görmemi sağlayacak kadar yukarı kalkmıştı. Siyah pantolonu yanaklarında kaygandı, kavisini ve kıvrımlarını gösteriyordu ve-

Sikeyim.

Başımı çevirdim, cazibesi çok güçlüydü ve arkasından bindim. Şoför kapıyı kapattı ve ben daha emniyet kemerimi takmadan cebimden telefonum çalmaya başladı. Emlakçımın adı ekranda belirdi.

Telefonu yüzüme tuttum ve cevap verdim. "Ben Jenner."

"Tebrikler," diye cevap verdi. "Ev sizindir."

Kıkırdarak başımı salladım. "Bu kadar düşük bir teklifi değerlendireceklerini hiç düşünmemiştim."

"Emlakçıları bana geçmişte finansman yüzünden iki teklifin geçersiz kaldığını söyledi. Sizin finansman belgenizi incelediklerinde, eminim sizin kaybedemeyecekleri bir alıcı olduğunuzu fark etmişlerdir." Arka plandaki ses bana yola çıktığını söylüyordu. "Ben teftişle ilgileneceğim ve tapu sigortası işlemlerine başlayacağız. Yarın uçacağımı söylediğini biliyorum. Bir tane daha yapmak ister misin?"

"Gitmeden önce bir göz atar mısın?"

Saatimi kontrol ettim. "Önümüzdeki otuz dakika içinde bir tane yapabilir miyim?"

"Şu anda bir gösteriye gidiyorum ve öğleden sonrasının çoğunda bağlı olacağım. Sana kodu mesaj atabilirim ve işin bittiğinde içeri girip kapıyı kilitleyebilirsin."

"Bu harika olur. Bu konudaki sıkı çalışmanız için teşekkürler," dedim ve telefonu kapattım.

Telefonumu cebime soktuğum anda Jo'nun eli üzerimdeydi ve dokunuşu vücudumda bir sarsıntı yarattı.

"Evi aldın, değil mi?"

Hâlâ haberi sindirmeye çalışarak nefes verdim. "Ben yaptım."

"Evet!" Emniyet kemerini takmadığı için ortaya doğru kaydı ve kollarını boynuma doladı.

"Aman Tanrım, Jenner, senin adına çok mutluyum."

Önce onun kokusu çarptı yüzüme. Sabahtan beri kokladığım bir şeydi ama şimdi yüzüm boynuna yakın olduğu için o sonbahar balkabağı parfümünü uzun uzun içime çekebiliyordum. Kollarım sırtına dolandı, ceketini o kadar inceydi ki sutyeninin askısı parmaklarımla alay ediyordu, teninin sıcaklığı da öyle. Ben yaklaştıkça saçları yanaklarımı gıdıklıyor, vücudu benimkine yaslanıyordu.

Lanet olsun, bunu

özlemişim. Onu

hissetmeyi.

O kollarımdayken içimde hissettiklerim.

"O evde çok güzel anıların olacak," diye fısıldadı ve çekilmeden önce omuzlarımı sıktı.

Gitmesine izin vermek istemedim.

Elimden düşmesini istemedim.

Ama arka koltuğun diğer tarafına doğru ilerliyordu ve her şey çok hızlı olmuştu.

Bana ne olduğunu bilmiyordum ama onun muhteşem yüzüne bakarken, "Gidip görmek ister misin?" dedim.

Hemen başını salladı. "Çok isterim."

Şoföre adresi verdim ve o da bizi sarp dağın eteklerine götürecek yola yöneldi.

Garaj yoluna park ettiğinde, SUV'den önce Jo indi.

İki katlı büyük ve çağdaş tasarıma bakarak, "Resimler buranın hakkını vermiyor," dedi.

Ev, arduvaz ve kömür tonlarında yapılmış ve dış cephenin farklı kısımlarını kaplayan taş, benzersiz yapıya katkıda bulunmuştur.

"Bu ev, Jenner" -bir nefes aldı- "çok rüya gibi."

Onunla birlikte ön kapıya doğru yürüdüm ve emlakçımın bana gönderdiği kodu girdim. Kapıyı açtıktan sonra, önce onun girmesine izin verdim.

"Vay anasını," diye nefesini tuttu, yüksek tavanı görünce boynu hemen geriye doğru eğildi. "Bu muhteşem bir şey."

Geniş fuayeden geçip oturma odasını geçtikten sonra evin arka tarafında durdu.

Bu bölümün tamamı camdı ve oteldeki benzer bir manzara sunuyordu, manzara sadece dağ sırasının farklı bir açısını ve aşağıdaki çukurları ve vadileri gösteriyordu.

Ona kapıyı açtım ve o da verandaya çıktı.

"Jenner..." Durakladı, sanki nefesi kesilmiş gibiydi. "Bu bir rüya." Sonunda bana doğru döndü, bakışlarım zaten onun üzerindeydi. "Seni tekrar gülümserken görmek güzel. Yani, gerçekten gülümsüyorsun."

Sırıtmama neden olan tek bir şey vardı ve o da ev değildi.

YİRMİ ALTI

JOANNA

“O, dönüş yolundasınız," dedi babam Jenner'ın telefonunun hoparlöründen, koltuklarımızın arasındaki masanın üzerinde duruyordu.

"Kalkmak üzereyiz, evet," dedim. "Pilotlar son kontrollerini yapıyorlar ve her an havalanabiliriz."

"Bundan daha önce de bahsettiğimi biliyorum ama bu hafta ikinizin yaptığı işten daha fazla memnun olamazdım. Az önce mimarımızdan gelen e-postayı okudum ve toplantınızdaki ilk düşünceleri oldukça etkileyici," dedi babam. "Ve Jenner, bize bu fiyatı nasıl verdin bilmiyorum. Ben yüzde yedi ya da sekiz indirim bekliyordum ama on beş mi? İnanılmaz bir iş."

"Joanna inanılmaz yardımcı oldu," dedi Jenner, gözleri sadece bendeydi.

Buraya gelirken olduğu gibi koridorun diğer tarafında değil de karşımda oturmayı tercih etmesi beni çok şaşırtmıştı. Ama bu, pencereden dışarı ya da ona bakabileceğim sadece iki yer olduğu anlamına geliyordu.

Ve ne kadar çabalarsam çabalayayım, yakışıklı yüzü görüşümü tamamen ele geçirdi.

"Jenner sözlerini şöyle sürdürdü: "Emlakçıyı yönlendirmiş olabilirim ama mimarla yapılan toplantı tamamen Joanna'ya aitti. "Bu otel için oldukça geniş bir vizyonu var."

"Anlıyorum," dedi babam. "Mimar bunun benim en iyi mülküm olacağından bahsetti. Jenner, katılıyor musun?"

"Evet," diye yanıtladı. "Utah söz konusu olduğunda oldukça önyargılı olduğumu biliyorsunuz; ancak bunun tek neden olduğunu sanmıyorum. Bu topraklarda bir zarafet var ve Joanna'nın hayata geçirdiği fikirler bu bölgenin daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemiyor. Walter, oteliniz bir sanat eseri olacak."

Babam birinin çabalarını övecek bir tip değildi, sadece zayıflıklarına işaret ederdi. Kesinlikle onun ya da Jenner'ın iltifatlarını beklemiyordum.

Ama bu yolculuk sırasında bir şeyler

değişmişti. Bana bakışı.

Bana davranış şekli.

Babam, "Yarın sabah özet için ikinizle de ofisimde görüşeceğim," dedi. "Orada

olacağız," diye cevap verdim.

"İyi uçuşlar," diye ekledi babam telefonu kapatmadan önce.

Jenner telefonu cebine geri koydu ve uçak piste doğru ilerlemeye başlarken beni izledi.

Uçuş görevlisi koridordan, "Kalkıştan önce size bir şey getirebilir miyim, Bayan Spade?" diye sordu.

Elimde kahvem, arkamdaki masada da çoktan atıştırdığım atıştırmalıklar vardı. "Ben hazırım.

Teşekkür ederim."

"Peki ya sizin için, Bay Dalton?"

O da benzer bir cevap verdi ve aniden tekrar yalnız kaldık.

"Teşekkür ederim," dedim usulca, uçak hızlanmaya başlamıştı. "Bunların hiçbirini babama söylemek zorunda değildin ama minnettarım."

Eliyle sakalının kenarını ovuşturdu. "Ben sadece gerçeği söylüyordum."

Kahvemi tutucuya koydum ve kollarımı karnıma doladım. "Onunla buluşmadan önceki gece otelle ilgili bir rüya gördüm. Gün gibi açık bir şekilde gördüm ve aslında uyandım ve her şeyi yazdım." Omuz silktilim. "Düşüncelerimin tercüme edilip edilmeyeceğini ya da fikirlerimin işe yarayıp yaramayacağını bilmiyordum ama bence denemeye değer."

"İşe yarayacağını düşünen tek kişi ben değilim. Mimarın da düşündüğünden eminim." Telefonunu çıkardı ve okumaya başlamadan önce ekrana birkaç kez dokundu. "*Şaka yapmıyormuşsun Jenner. O gerçek bir vizyoner ve kesinlikle Walter'ın ekibindeki en yaratıcı kişi. Bu tasarım sadece ilgi çekmekle kalmayacak, ödüller de kazanacak.*" Yukarı baktı. "Onu uzun zamandır tanıyorum. Toplantımızdan sonra birkaç e-posta alışverişinde bulunduk."

"Ve şimdi, nutkum tutuldu."

"Kendini küçümseme, Jo. Üniversiteden yeni mezun olmuş ve bu sektörde acemi olabilirsin ama sen bunu yapmak için doğmuşsun."

Tam adım ve takma adım arasında nasıl gidip geldiğini fark etmeden edemedim. Hangisini söylemeyi daha çok sevdiğini ve bu farklılığın hangi durumdan kaynaklandığını çözmeye çalıştım.

Ama yapamadım.

Sadece bakışlarına konsantre olabildim. "Bunun benim için anlamı çok büyük," diye fısıldadım.

Uçak yerden havalandı ve ben pencereden dışarı bakarak bulutlara yaklaşmamızı izledim. "Bu projede seninle çalışmak çok eğlenceliydi."

Gözlerimiz birleştiğinde yanaklarıma bir sıcaklık doldu. Bakışları beni hiç terk etmiyor gibiydi - son birkaç gündür daha sık yaptığı bir şeydi bu.

"Biliyor musun, bir parçam bu yolculuk sırasında beni boğabileceğini düşündü. Boğmadığına sevindim." Göz kırptım. "İyi bir takım olduk Jenner."

"Ben de bunun farkına varmaya başlıyorum" dediğinde havada dengede durmaya başlamıştık. Yüzündeki ifadeden, gözlerindeki yoğunluktan göğsüm ağrıyordu.

Neredeyse nefes alamıyordum.

"Başka ne fark ettim biliyor musun?"

Başımı salladım, konuşmak için kendime
güvenemiyordum. "Seni ne kadar özledim."

YİRMİ YEDİ

JENNER

I bununla bir saniye daha mücadele edemezdi.

Jo Spade'in benim olması gerekiyordu.

Bu kararın sonuçlarını bilmiyordum, geleceğimizin neye benzeyeceğini bilmiyordum, ben Babasının nasıl tepki vereceğini ya da bunun beni -ya da bizi- nasıl etkileyeceğini bilmiyordum ama onun yanında olmak zorundaydım.

Çünkü onsuz olmak acı veriyordu. "Beni özlüyor musun?" diye fısıldadı.

"Bu kelimeler yeterince güçlü değil." Masanın diğer tarafına uzanıp onu oturduğu yerden kaldırmamak için kolçakları kavradım. "Bana neden söylemediğini anlıyorum. Keşke söyleseydin, keşke aramızda bu ağırlık olmasaydı, ama anlıyorum." Onun muhteşem yüzünü inceledim. "Hâlâ benimle birlikte olmak istiyorsan, babanla konuşmanın bir yolunu bulmalıyım. Bunu ondan saklamak istemiyorum." Derin bir nefes aldım. "Bizi saklamak istemiyorum." Konuşmalarımız kafamda tekrarlanıyordu; her seferinde ne istediğini söylüyordu ve ben de her seferinde bunun işe yaramayacağını söylüyordum.

"Seni bırakıp gittiğimde kendimi cehenneme attım. Her gün kaybettiklerimin bir hatırlatıcısı oldu. Ayrılmadan hemen önce babanın ofisindeki toplantıdan ve tüm bu yolculuk boyunca -"Her şey tam bir işkenceydi."

"Sensiz yaşamak istemiyorum, Jo" dediğimde gözleri duygusallıkla doldu.

"Jenner... Ben..." Yutkundu ve pencereden dışarı baktı, eli göğsüne gitti.

İfadesini okumaya çalışırken keskin bir acı içimde patladı, çok geç kaldığımdan, çoktan yoluna devam ettiğinden korktum.

Ama sonunda bana baktı ve "Aklını başına toplamanın zamanı gelmişti" diye fısıldadı.

Gözleri söylediklerini doğruladı.

Beni istedi.

"Buraya gel," diye yalvardım.

Hızla emniyet kemerini çıkardı ve aceleyle kucağıma oturup kollarını omuzlarıma doladı.

Yüzümü boynuna gömdüm ve tüm gücümle onu sıktım, vücudu o kadar mükemmel uyuyordu ki

benimkine karşı. Başının arkasını tutarak dudaklarını yaklaştırdım, ağızlarımız birbirine değdiği anda inlemeye başladı. Önce onun tadına baktım. Nazikçe değil. Ama haftalardır içimi kemiren arzuyla ve dudakları ayrıldığında, dilim açıklıktan kayarak onun tadından daha da fazlasını aldı.

"Sik beni," diye tısladım. "Bunları düşünüyordum"-alt dudağını ve üst dudağını çekiştirdim -"Utah'a son gidişimizden beri."

"Keşke beni öpmek için bu kadar beklemeseydin." Yüzünü sabit tutup gözlerini taradım.

"İşler herhangi bir noktada zorlaşırsa beni tekrar kovmayacağını bilmem gerekiyor." Elimin arkasına yapıştı. "Gerçekten istediğin kişi olduğumu bilmem gerek Jenner."

Alnımı onunkine bastırdım. "İlişkiler bana yabancı. Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Sadece sana karşı ne hissettiğimi ve seninle olmamanın nasıl bir his olduğunu biliyorum." Yanaklarını daha da sıkı kavradım. "Bu bir daha asla yaşamayacağım bir şey."

"Sanki sonsuza dek yaşayacakmışız gibi konuşuyorsun."

"Öyleyiz." Geriye yaslandım, ona gözlerimi açtım, duygularım kalbimi çarptırıyordu. "Seni bir kez bıraktım ve bu bir hataydı. Bir daha asla olmayacak bir hata." Başparmaklarım yanaklarının üst kısımlarında gezindi. "Sen benimsin. Kalbin, bedenin, zihnin, hepsi, hepsi benim." İçimden bir şey daha çıkmaya çalışıyordu, göğsümü pençeleriyle yiyordu. "Seni seviyorum, Jo."

Bu sözleri başka bir kadına hiç söylememiştim. Ama daha önce hiç böyle hissetmemiştim.

Hiç kimseyi onu istediğim kadar istememiştim.

"Jenner..." Göz kapaklarından yaşlar süzülüyordu ve ben hemen onları sildim. "Seni seviyorum."

Onu tekrar, bu sefer çok daha sert öptüm ve geri çekildiğimde alt dudağını çevreleyip ısırdım. "Sana ihtiyacım var. Hemen şimdi." Yerini ayarladım, amını sikimin üzerine yerleştirdim, böylece ne kadar sert olduğumu hissedebiliyordu. "Bana yaptığın şey bu."

"Burada mı?" Yanaklarında parlak kırmızı bir kızarıklık belirdi.

"Babamın uçağında mı?" "Arka taraftaki yatak odasında."

Az önce ona yaptığım gibi dudağımı ağzına aldı ve bıraktığında, "Ne bekliyorsun?" dedi.

Benim lanet kızım.

Onu kucağımdan kaldırdım ve yatak odasına götürüp kapıyı arkamızdan kapattım. Küçük bir yerdi, sadece ayakta durabileceğimiz kadar yer vardı, ortada çift kişilik bir yatak ve bir tarafta dar bir masa vardı.

Kapı kilitlendikten sonra kollarımı takım elbise ceketimden çıkardım, kravatımı gevşettim ve gömleğimin düğmeleriyle uğraştım.

Yataktan beni izliyordu, ağzında aç bir sırıtış vardı. "Bu manzarayı özlemişim." Bakışları yavaşça ayaklarıma kadar indi. "Sadece bir saniyeliğine takdir ediyorum."

Bunu anlayabilirim.

Aslında, ona daha fazlasını verebilirim.

Geri kalan düğmeleri de tamamladım ve gömleğimi masanın üzerine astıktan sonra

ayakkabılarımı çıkardım, çoraplarımı ve pantolonumu çıkardım, geriye sadece boxer külotum kaldı.

"Bunlar da var," dedi başıyla belimi işaret ederek.

Onları bacaklarımdan aşağı indirdim ve sikimi

yumrukladım. "Siktir, Jenner."

"Bunu istiyor musun?"

Gözlerini aletimden ayıramıyor, kendimi okşayışımı izliyordu. "Tanrım, evet." "O zaman soyun."

Gömleği uçu, sütyeni de uçu, pantolonu indi ve külotu da onlarla birlikte çıktı. Saniyeler içinde tam istediğim gibi olmuştu.

Çırılçıplak.

Bakışlarım onun kıvrımlarını, emmeye bayıldığım avuç içi büyüklüğündeki memelerini, sıkışmış bacaklarını açıyor, parmaklarım vücudunda geziniyor, en sevdiğim noktasını okşuyordu.

"Tanrım, Jo, göz kamaştırıcısın."

Parmaklarını klitorisinin üzerinde

gezdirdi. "Bu iyi hissettiriyor mu

bebeğim?"

"Dilin daha iyi hissettirir." Amını

yalamamı istedi.

Daha seksi olamayacak bir istek.

Yatağın önündeki küçük boşlukta diz çöktüm ve amı ağzıma ulaşana kadar kıcını şiltenin üzerine çektim. "Sana söz veriyorum" -dilimin sadece ucunu ona vererek, neredeyse hiç baskı uygulamadan üzerine hava üfledim- "bunu asla unutmayacaksın."

"Jenner..." diye inledi.

Klitorisinin üzerinde nefes aldım, sadece yumuşak, normal hava patlamaları, yavaş yavaş basıncı arttırdım. Her nefes verişimde titriyor, kalçalarını sallayarak dilimi daha fazla içine almaya çalışıyordu.

Ama pes etmedim.

Acele etmek istemedim.

Amının tadını çıkarmak istedim.

"Bana işkence ediyorsun," diye bağırdı, saçlarımı çekiştirerek beni yaklaştırmaya çalıştı.

Dudaklarını öpmek için geriye doğru eğildim, girişine kadar alçaldım, klitorisinin zirvesine kadar yükseldim. Bu manzara amının tamamını görmemi sağlıyordu; her kıvrımını, her santim derisini, yalanması gereken her yerini.

"Benim lanet kraliçem." Dilimi düzleştirdim ve üzerinde gezdirdim, tek duyabildiğim

iniltileydi. "Bacaklarını açık tut," diye uyardım, onları birbirinden ayırarak. "Ne yaparsam yapayım, onları açık istiyorum. Beni duyuyor musun?"

Nefes nefese, "Evet." dedi.

O mükemmeldi. Her bir parçası. Ama bu kısmı - *kahretsin ki* - olağanüstüydü.

Burnumu ona doğru bastırdım, onu içime çektim. Sürdüğü balkabağı parfümü kadar bağımlılık yapan bir koku. "Çok güzel kokuyorsun."

Teni ipek gibi yumuşak ve pürüzsüzdü, dilim üzerinde geziniyordu. Bir de bana nasıl tepki verdiği vardı, yatay olarak fiske vurduğumda nasıl titriyordu, vücudu yukarı doğru eğiliyor, kalçaları kıpırdıyordu.

Tüyleri diken diken oldu. Islaklık damladı.

Dilimle yakaladım, içine dalmadan önce iki parmağıma yaydım. Onu parmaklarımla sikerken, bana hazır hale getirmek için gererken, daireler çizdim ve G noktasına ulaşana kadar uzandım.

"Aman Tanrım!"

Amcığı etrafımı sarıyordu. Sürtünme istiyordu.

Boşalmak istiyordu. "Jo, çok sıkılaşıyorsun."

Dişlerimle klitorisini tuttum, dilimi üzerinde gezdirdim. Bir ileri bir geri.

"Oh Tanrım," diye nefes aldı. "Beni boşaltacaksın." Tadına bakmak istedim.

Hissetmek istedim.

Ben onu yalarken titremesini izlemek istiyordum.

Parmağımı tırnağıma kadar çektim ve sonra daha yukarı kaldırarak tekrar içeri kaydırdım, o özel noktayı sıyırdım.

Her geçişte kalçaları kayıyor, parmakları başıma bastırıyordu. "Jenner!" Çığlık atıp kıvrılırken, zevkin onu kontrol ettiğini gördüm.

Ona sahip ol.

Tamamen ele geçirmek.

Bu yüzden, dilimi dikey olarak üstte hareket ettirerek, ıslaklık çok fazla olduğunda klitorisini emerek modeli değiştirdim.

Kafasındaki her düşünceyi yalayıp yok edecektim.

Her endişeyi.

Bizim için döktüğü her gözyaşını.

"Evet!" diye bağırdı. "Siktir!"

Ona dilimin düz genişliğini, sivri ucunu, parmaklarımla uzunluğunu ve genişliğini verdim, hepsini aynı anda birleştirdim. Acele etmedim çünkü bu onun için olsa da benim için de çok önemliydi.

Islaklığının yüzümü ve sakalımı kaplaması ve boğazımdan aşağı akması boşalmak kadar güzeldi. Ve boşalmak üzereydi. Çok yaklaştığını hissederek yavaşladım.

Kalçaları havaya kalktı, ritmime ayak uydurdu. İnleyerek beni daha yakına çekmeye, hızlandırmaya çalıştı ama ben kımıldamadım.

Bundan daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Burnuma geçtim ve onu yarığına sürtmeye başladım. Bacaklarının arasına girip kendimi ona bırakmayalı bu kadar uzun zaman olmasından nefret ediyordum. Açıklayamadığım, hatta anlamadığım bir şekilde onun amını arzuluyordum.

Ve kaybettiğim zamanı telafi ediyordum.

Onun tadına bakma arzusu onu içime çekmekten daha güçlü hale geldiğinde, dilim geri döndü. "Oh lanet olsun, Jenner!"

Her kelime, her tepki beni daha çok yalamaya itti.

Kalçaları yeniden sallanmaya başladı. Kolları yukarı uzandı, düşecekmiş gibi yastığı kavradı. Dizleri büküldü, ayak parmakları yatağa bastırdı.

Kendini hazırlıyordu.

Ve hiç vazgeçmedim, klitorisini acımasızca okşadım.

Parmaklarımı büküm. İttim.

O kadar sert ve hızlı yaladım ki, içinde oluşan heyecanı neredeyse hissedebiliyordum.

Özellikle de ıslandıkça, amı parmaklarımı sıkıyordu.

Bacakları içine kapandı ve inledi. "Sakalına ihtiyacım var." Sertlikten nefesi kesildi. "Tenimde hissetmeye ihtiyacım var." Sırtının alt kısmı kalktı ve elleri aşağı indi, titremeye başlamadan saniyeler önce tırnakları omuzlarıma battı. "Jenner!" Nefesini içine çekti. "Aman Tanrım!"

Etrafımda titreşti ve ona son bir itme verdim - henüz kullanmadığım bir hız, onu uçurumun çok ötesine göndereceğini biliyordum.

"*Fuuuck.*"

Vücudunun titreyişini izledim, her dalga yeni ve daha yüksek bir iniltiyle geliyordu. Ve orgazmı patladığında, her sarsıntıdan sonra kıcı kalkarken, en iyi duygu beni ele geçirdi.

Kız arkadaşını bu kadar iyi hissettirmekten daha iyi bir şey olamazdı.

Sonunda sakinleştiğinde, gözlerinde doymuş bir bakış olmalıydı. Ama yoktu. Vahşi bir bakış vardı ve bana doğru uzanıyor, vücutlarımız aynı hizaya gelene kadar beni yatağa doğru götürüyordu.

"Bu ağız" -parmaklarını dudaklarımda gezdirdi- "ölümcül."

"Seni özledim." Başının arkasını tuttum. "Öp beni. Kendini tatmanı istiyorum."

Ağızlarımız birbirine çarpmadan önce kısa bir süre dudağını dişledi, dillerimiz birbirine değdiğinde bastırılmış bir nefes serbest kaldı.

Elleri vücudumda geziniyor, göğsümde, kollarımda, karın kaslarımda geziniyor, ta ki sikim avucunun içine gelene kadar.

Ve çok yavaşça okşamaya başladı. "Sana ihtiyacım var," diye fısıldadı.

Bacakları etrafımı sararak ucumu amına doğru götürdü.

Ve tam ıslaklığı benimle alay etmeye başladığında, bir şey hatırladım.

Yumruğumu yatağa vurmak istememe neden olan bir şey.

Yanaklarını sıkarak dudaklarımı çektim. "Yapamayız, Jo." Yutkundum, bu düşünce çok acı vericiydi. "Üzerimde prezervatif yok."

Utah'a bilerek bir tane getirmemiştim. Ayartılmak istemedim.

Aklımda, bunun olmasına imkan yoktu.

Buna izin vermeyecektim.

Çünkü ne yaparsam yapayım, onun Walter'ın kızı olduğu gerçeğini değiştiremezdim.

Ama babasının kim olduğunu değiştirmem gerekmediğini anlamam bu kadar uzun sürdü.

Sadece bunu yürütmenin bir yolunu bulmam gerekiyordu.

"Bana beni sevdiğini söylemiştin," dedi usulca yüzüme bakarak. "Bu doğru muydu?"

Yüzünün kenarlarına daha sert bastırdım, böylece "Lanet varlığımın her zerresiyle" dediğimde bu kelimeleri hissedecekti.

"O zaman prezervatife

ihtiyacımız yok." Bu düşünceyle

sikim zonkladı. Asla

prezervatifsiz gitmezdim.

Ama hayatımda hiç Jo gibi bir kadın olmamıştı. "Doğum

kontrol hapı mı kullanıyorsun?"

Başını salladı. "Ve ben temizim. Senin de öyle

olduğunu varsayıyorum." Hiç tereddüt etmedim.

Kalçalarımı geriye attım ve onun sıcak, sıkı, ıslak amına gömüldüm, ağzına doğru yüksek sesle

"Jo," diye inledim.

Lastik her zaman bir bariyer görevi görmüş, bir kadının sıcaklığını gerçekten hissetmeme asla izin vermemişti. Ama ten teneydik ve o sırılsıklamdı.

Ve bu zevk seviyesi karşısında şaşkına dönmüştüm.

Bacakları etrafımda sıkılaştı, kolları omuzlarımı çevreledi ve dizlerimin üzerine kalktım ve onu benimle birlikte kaldırdım, onu havada tutarken içine pompaladım. Benimle birlikte hareket etmeye, benimle buluşmaya, aletimin üzerinde sürtünmeye başladı.

"Becer beni," diye kükredim. "İnanılmaz hissediyorsun."

Bizi yatağın ucuna götürdüm ve kenarına oturdum, ayaklarım uçağın zeminine basarken onu üzerime aldım. "Sür beni." Bana yaklaştığı anda ağzının ırzına geçtim. "Spermlemleri seninmiş gibi sahiplen."

"Ama o benim Jenner."

Islaklığıyla tepemle dalga geçti, parmaklarım karşılık olarak onu ısırdı, ta ki tabanıma kadar alalana kadar.

"Lanet olsun, Jo."

Hava almaya çalıştım, zaten tehdit edici olan doruk noktasını uzaklaştırmaya, sadece bu anın tadını çıkarmaya çalıştım. Ama bazı şeyler çok iyi hissettiriyordu ve onun amcığı da bunlardan biriydi.

Boynum geriye eğildi, gözlerim kabinin tavanına dikildi, kalçalarını çevirip amını öne ve arkaya sallayarak diğer her hareketinde yükselirken taşaklarım sıkılaştı.

"Siktir!"

Belini tuttum, o lezzetli kıvrımlarda kayboldum, hızını yönlendirdim. Ama ne yardıma ihtiyacı vardı ne de ben onu kontrol edebiliyordum.

İstediğı buydu. Ve bunu kabul ediyordu.

Ona tekrar baktığımda, göğüsleri her zıplamada zıplıyor, ağzı zevkten açılıyordu. Saçları omuzlarının üzerine düşerek meme uçlarını gizliyordu ve ben öne doğru eğilerek o sert tomurcuklardan birini ağzıma aldım.

Kemiriyor, emiyor, klitorisi gibi yalıyordu.

Beni becerirken yüzünü izledim, gözlerinde bir kararlılık vardı.

İkimizin de aklında soru işareti yoktu - benim sikim onundu. Ve her santimini sahipleniyordu.

Onu doldurana kadar bırakmadım.

"Eğer yavaşlamazsan," diye uyardım, "beni boşaltacaksın."

Parmaklarım klitorisine gitti, onu kaplayan ıslaklığı hissettim ve onu ovuşturdum.

"Sen de bana aynısını yapacaksın" diye inledi. Dişleri dudağıma battı. "Ve bu çok hızlı olacak."

Vücudunda dolaşan hissi görebiliyordum.

Hissedebiliyordum.

Çünkü içime yayılıyordu.

Taşaklarım serbest kalmak için ağrıyordu, o üzerime daldıkça vücudum neredeyse uyuşuyordu.

"Jo." Daha fazla kendimi tutamadım. Beni ele geçiren gerginlikle değil, beni yutan sıcaklıkla değil.

"Sikeyim evet!"

Hızı arttı, kalçaları sallandı ve daha da derine indiğıime yemin ettim.

"Oh, Jenner," diye bağırdı ve sonra klitorisine daha fazla sürünme eklediğimde çığlık attı. "Siktir!" Çözölmeye başlamıştı.

Titriyor.

Orgazm olduğunu

haykırıyordu. Ben de tam

arkasındaydım.

Sırtımı dikleştirdim, ona doğru ilerledim, yoğunluk içimde patlayana kadar aynı hareketi

tekrarladım. Onu diğer kolumla tuttum, her vuruş beni daha sert sağıyordu.

Dudaklarını dudaklarıma bastırıp orgazmını tatmama izin verdiğinde, kendimi kaybetme sırası bana gelmişti.

Etrafımdaki sıklığı daraldı ve her dalışımda sikimden daha fazla döl emdi, yüküm ıslaklığına battı.

"Jo..."

Ben yavaşlamaya başladım, o da ben onu durdurana kadar harekete devam etti.

Parmaklarım klitorisini terk etti ve onu diğer kolumla sararak göğsüme doğru çektim.

Sonunda nefesimi tuttuğumda, yüzünü avuçladım ve gözlerim onunkileri buldu. "Sana o kadar aşığım ki."

Uzun kirpikleri birkaç kez kırptı; dişleri dudağını buldu.

Ama gülümsemesi oradaydı.

Hep oradaydı. "Jenner,

kalbim senindir."

YİRMİ SEKİZ

JOANNA

TJenner bana yaklaştığı anda ayak parmaklarımın ucuna kalktım ve kollarımı boynuna doladım. Sarılırken yüzümü göğsüne bastırdım, yanağımı sert kaslarına yasladım. Benim Ellerim gömleğini kavrarken gözlerim kapalıydı. Ciğerlerimi onunla doldurmak için olabildiğince derin nefes aldım, baharatlı kolonyası beni ele geçirdi.

"Merhaba," dedim usulca, yüzüne bakarak.

"*Mmm*. Seni özledim." Ağzını benimkine bastırdı, alt dudağımı ağzına almadan önce bana dilini verdi - ikisinden en sevdiği. "Bütün gün seni düşündüm." Elleri popoma indi ve yanaklarımı sıktı. "Neyin yardımı olmadı biliyor musun?"

Cevabı zaten bildiğim için sııttım. "Neymiş o?" "Bana gönderdiğin şu lanet resim."

Güldüğümde başım arkaya doğru eğildi. "Bu konuda... Özür dilerim, sanırım?"

İki iş arkadaşımınla öğle yemeğindeyken tuvalete gitmişim ve tangamı tamamen aşağı indirmeden önce bir fotoğraf çekip ona göndermişim.

"Ofisine gidip seni masanın üstünde sikmemek ne kadar zordu biliyor musun?" Elbisemin üzerinden amımı avuçladı. "Yapamayacağımı biliyordum çünkü babanın oraya geldiğimi öğrenmesini istemiyordum." Ağzı boynuma doğru kaydı. "Beni böyle kızdırman hiç hoş değildi."

Dili tenimi gıdıklarken kıvrandım. "Bu gece alacağın şeyin bir örneğine ihtiyacın olduğunu düşündüm."

Ağzı köprücük kemiğime gitti, boğazıma yakın hassas noktayı öptü. "Kukunu ne kadar sevdiğimi, onu ne kadar arzuladığımı biliyorsun. Bütün gün beni ereksiyon halinde bıraktın."

Nefes verışı meme uçlarımın çakıllaşmasına, vücudumun alev almasına neden oldu. Bacaklarım açılmak için yalvarıyordu.

Elleri yüzüme gitti ve yanaklarımı sabit tuttu. "Masamda saatlerce bu gece senin amına ne yapacağımı düşündüm."

Karıncaalanmalar içime yayıldı. "Ne bekliyorsun?" Kulak mememi ağzına aldı. "Şefimin gitmesini."

Göz kapaklarım açıldı. "O burada mı? Şimdi mi?"

Birkaç saniye önce evine girdiğimde harika bir koku almıştım. Jenner'ın ofisi girişin dışında olduğundan ve masasının arkasında oturduğundan, mutfağa girip gelen şeyin paket servis değil de onun şefi olduğunu görememiştim.

"Öyle," dedi, "yemek beş dakika içinde hazır olur." "Açlıktan ölüyorum."

Parmağını dudaklarımın ortasına bastırarak gülümsedi. "Şu anda bacaklarının arasında hissettiğin o zonklama var ya? Küçük fotoğraf gösterinden beri ben de öyle hissediyorum." Cevap vermek istedim ama daha sert bastırdı. "O gider gitmez, sikim buraya kayacak" -ağzımın yarığını izledi- "ve sonra buraya girecek." Elini amıma götürdü.

İnledim. "Ağzın nereye gidiyor?"

"Bebeğim, amını yalamayı hayal ettiğimi biliyorsun." Burnunu yanağımda gezdirdi. "Ama bunu benden duyman gerekiyorsa, sana söyleyebilirim, tadının nasıl olacağını düşünmekten vazgeçmedim. Islaklığını dudaklarımda ve sakalımda nasıl hissetmek istediğimi."

Neredeyse ürperiyordum. "Jenner..."

"Bir parmağımı kıcına sokacağım ve seni yalarken o sıkı, ıslak deliği parmaklayacağım ve sen boşaldığında" -ağzını kulağıma götürdü- "durmayacağım. Tekrar yapacağım. Ve tekrar."

Nefes

alamıyordum.

"İslandın mı?"

Elbisemin altından uzanıp külotumun dışına dokundu. Saten üzerinde gezinen parmaklarının hissi içimde bir patlama yarattı. Sadece malzemeyi yana doğru hareket ettirip klitorisime dokunduğunda daha da arttı.

"Evet... çok ıslak." Parmaklarını ağzına götürdü, beni kokladı, yaladı. "Şimdi yemek zamanı."

Beni ofisinden dışarı çıkardı, her adımda vücudum onun dokunuşuyla daha da acıyordu. Sanki beni orgazmın eşiğine getirmişti ve aniden dili durmuş, beni orada asılı, daha fazlası için bağırır halde bırakmıştı. Ve şefinin yemeklerimizi hazırladığı mutfağa vardığımızda hâlâ içimden bağırıyordum.

"İyi akşamlar Craig," dedim ona gülümseyerek.

Yanaklarım Jenner'ın saunasından yeni çıkmışım gibi kızarmıştı, nefesim kesilmişti.

Craig'in anlamamasını umuyordum.

"Seni gördüğüme sevindim Jo." Bakışları Jenner'a kaydı ve şöyle dedi: "Sizi verandaya yerleştirdim. Eğer oturmak isterseniz, birazdan meze getireceğim."

"Teşekkür ederim," diye cevap verdim.

Jenner beni sürgülü kapıdan geçirerek dışarıya, geniş havuz güvertesine çıkardı. Manzara, Hollywood Tepeleri boyunca uzanan, onunkine benzer muhteşem evleri gösteriyordu. Ve boyunca

Craig, eşyaları düşmeden önce bir kenara mumlar ve çarşafarla dolu bir masa yerleştirmişti.

Karşılıklı oturduk ve Jenner, Craig'in bizim için bıraktığı taksi şişesini kaldırıp bardaklarımızı doldurdu. Doldurmayı bitirdiği anda parmaklarımı kadehin sapına doladım.

"Zor bir gün müydü?" diye sordu ben yudumlarken.

"Sen beni ofisinde ağzımın suyunu akıtana kadar değildi." Göz kırptım. "Pek sayılmaz. Sadece uzun bir gündü." Bir kadeh daha içtim, şarabın uzağa gitmemesi için bardağı göğsüme doğru tuttum. "Utah için pazarlama kampanyası hazırlıyoruz ve Napa'daki otelimizin yirmi milyon dolarlık renovasyonu yeni bitti, bu yüzden o tesis için yeniden bir açılış ve başlangıç planlıyoruz." Bir nefes aldım. "Ve babam için çalışmak ilginç - bilirsiniz, görevler, beklentiler ve her şey söz konusu olduğunda." Biraz daha şarap yuttum. "Sadece çok şey oluyor."

"Ebeveynlerle çalışmanın nasıl bir şey olduğunu herkesten daha iyi biliyorum. Anlıyorum."

Neden bahsettiğimi tam olarak anladığını bilerek başımı salladım. "Ve Monica'yı özlüyorum. Gideli üç hafta oldu ve mesajlaşmakla FaceTime aynı şey değil."

Kankam için daha mutlu olamazdım. Los Angeles'ın en çok aranan stilistiyle bir iş bulmuştu; Brett'in nişanlısı James aracılığıyla bir bağlantı kurmuştu. Ama artık evden çok yoldaydı, müşterilerine stil vermek için dünyayı dolaşıyordu.

"Ne zaman dönecek?"

"Gelecek hafta," dedim ona. "Ama sadece üç günlüğüne, sonra Paris'e gidecek." Sırıttı. "Los Angeles onun için iyi oldu."

"Hayır, Los Angeles onun için harika oldu."

Craig elinde iki küçük tabakla yaklaşırken sustum. "Deniz yosunu, salatalık ve kimchi salatası üzerine ev yapımı domuz köftesi." Onları önümüze koydu. "Afiyet olsun."

Burada ne zaman yemek yesem, Craig'in yemekleri beni sürekli şaşırtıyordu. Bu şehirde gittiğim tüm restoranlardan daha iyiydi.

"Her zamanki gibi inanılmaz görünüyor," dedim ona, ağzım sulanarak. "Ve nefis kokuyor," diye ekledi Jenner.

Bize teşekkür etti ve evin içine geri döndü.

"Vay canına." İlk lokmamı çiğnerken elimin arkasından inledim. "Bu çılgınca iyi."

Jenner çatalını havada tutuyor, henüz yemeğine dokunmuyordu. "Los Angeles senin için de iyi oldu mu?"

"Eh, her şey yolundaydı." Omuz silktim. "Tamamen takıntılı olduğum, dünyanın en lezzetli erkek arkadaşını elde ettim ve en tatmin edici şekillerde zorlayıcı olan bir işim var." En sevdiği dudağını çiğnedim. "Benim için de harika gittiğini söyleyebilirim."

Bacağı masanın altında benimkini sıyırdı. "Odadaki fil hariç."

"Ugh. *Thaaat*." Ağzıma bir salatalık tıktırdım. "Bu konuşmayı geçelim ve yarın ikimiz de izinli olduğumuza göre ne yapacağımız gibi daha iyi bir konuya geçelim."

Ama o bana bakarken, nihayet ilk lokmasını çiğnerken, fil gitmemişti. Aramızda

duruyordu.

Ve bu, babamla yapmamız gereken yaklaşan konuşmaydı.

Altı hafta önce Utah'tan döndüğümüzde Jenner onunla hemen konuşmamız konusunda ısrar etmişti. Aramızda sır kalmasını istemiyordu. Üzerimizde hiçbir yük olmadan özgürce yaşayabilmemizi istiyordu. Gereğesi mantıklıydı. Sadece o noktaya gelmeye hazır değildim. Bu büyük görevin üstesinden gelmeden önce Jenner'ın gerçekten istediği şeyin bu olduğundan emin olmasını istiyordum.

İstediği şeyin *ben* olduğumu.

Ve döndüğümüzden beri her gün bana bunu kanıtladı.

Bir keresinde bana ilişkilerin kendisine yabancı olduğunu, nasıl ilişki yaşanacağını bilmediğini söylemişti. Ama o şimdiye kadar birlikte olduğum en özenli, şefkatli, sevgi dolu adamdı.

Ve haklıydı; babama söylemenin zamanı gelmişti.

Sadece bunun nasıl görüneceğinden ve Jenner'ın her ne olursa olsun nasıl tepki vereceğinden korktum, bu yüzden durumdan kaçınmak daha kolaydı.

"Seni baban hakkında konuşmaya ikna edemiyor muyum?" diye sordu. Başımı salladım. "Bu gece olmaz."

"O zaman yarın hakkında konuşalım."

Tekrar şarabıma uzandım. "Evet, yarın. Aklında ne var?"

Son kimchi parçasını da bitirdi ve "Uyanmak için acele etmeyip Runyon Canyon'da koşuya çıkabiliriz. Brunch için bir yerde durur ve bizim için planladığım masajları yaptırmak üzere evime geri döneriz. Bunlar bittiğinde, akşam yemeği için hazırlanmadan önce uzun bir şekerleme yapacağımızı düşünüyorum." Peçetesiyle ağzını sildi. "Nobu'da rezervasyonumuz var."

İçimi çektim ve parmaklarım onunkilere değene kadar masanın diğer tarafına uzandım. "Seni seviyorum." "Eklemek ya da değiştirmek istediğin bir şey var mı?"

"Kulağa rüya gibi geliyor."

Craig masamıza geri geldi, kadehlerimize biraz daha şarap ekledi ve tabaklarımızı kaldırdı. "Ana yemek için hazır mısınız, yoksa biraz bekletmemi ister misiniz?"

Bu cennet gibi yemeği ne kadar çabuk bitirirsek, Jenner'ın elleri de o kadar çabuk vücudumda olacaktı. "Ben hazırım," dedim ona.

Jenner da aynı fikirdeydi.

Tekrar yalnız kaldığımızda, "Bu akşama ne dersin? Gündemde ne var?"

Güneşin batmaya başladığı tepelere doğru baktı, turuncu gökyüzü başımızın üzerindeki boşluğu aydınlatıyordu. "Yemeğimizi bitirip tatlı yiyeceğiz." Gülümseyerek bana doğru döndü. "Gloria'dan gelen bir paket mutfağında bizi bekliyor."

Gözlerim büyüdü. "Yapmadın mı?"

Kıkırdadı. "Yaptım amına koyayım." Öne doğru eğildi, yaklaştı. "Bu sabah geldi ve kutunun içinde bir sürü yaban mersinli kek ve yaban mersinli şekerleme var."

"Seni sevdiğimi daha önce söylemiş miydim? Çünkü sana tekrar söylemem gerekiyor."

"Ben de seni seviyorum bebeğim." Dirseklerini masaya dayayarak eskisinden daha da yakınlaştı.

"Bir kez

İşimiz bitti, kıyafetlerini çıkaracağım ve sıcak küvete gireceğiz." Boynunu iki yana doğru yuvarladı.

"Sanırım uzun bir haftadan sonra ikimiz de bunu kullanabiliriz."

"Şu anda benimle porno konuşuyorsun."

Tekrar güldü. "Sonra seni duşuma götüreceğim, orada seni içerideki banka oturtacağım ve bacaklarını granitin üzerine açacağım ve dizlerimin üzerine çöküp lanet amını yiyeceğim."

Nefes aldım ama nasıl alacağımdan emin değildim.

Vücudumda hiç hava kalmadığından emindim.

"Eğer durmazsan," diye uyardım, "seni hemen yatak odana sürüklerim ve bütün akşam yemeğini mahvederim."

Elimin arka tarafını ovuşturdu, yüzünde sinsî bir ifade belirdi. "Yarınki planı beğendin. Bu geceye eklemek istediğin bir şey var mı? Pazarlık etmek istediğin bir şey?"

Vücudum zonkluyordu.

Kukum sıkılıyordu.

"Dur tahmin edeyim, Jo... yine ıslanmışsın."

YİRMİ DOKUZ

JENNER

“G“Günaydın bebeğim," diye fısıldadım, elimi Jo'nun başının arkasında gezdirirken parmaklarım saçlarının arasında kayboldu.

Bana bakmak için yüzünü eğdi, gözleri hala uykudan ağırlaşmıştı, saçları dün gece onu nasıl mahvettiğimden dolayı vahşiydi.

Yine bir cumartesi ve bu seferki tamamen bana aitti. "Mmm," diye esnedi.

Yatağında uyandığı son iki aydır, sabahların günün en sevmediği zamanı olduğunu öğrenmiştim. Kalkmak için zamana ihtiyacı vardı, konuşmaya hazır olmadan önce zamana. Ama yüzünü makyajsız ve taze görmek, tenini sıcacık hissetmek, kollarımda çırılçıplak olması, günün en sevdiğim saatleriydi.

Ona doyamadım.

Önümüzdeki birkaç saat boyunca onu bu şekilde tutmakla ilgili bir sorunum yoktu ama canının çektiği bir şeyler olduğundan emindim, özellikle de güneş pencerelerimden içeri girip ışınlarını yanaklarına yansıtırken.

"Kahve?"

"Mmm," diye inledi yine. "Lütfen."

Başının üstünü öptüm. "Hemen döneceğim."

Altından kayarak çıktım ve mutfığa gitmeden önce komodinden telefonumu aldım. İlk fincanı demleme makinesinin altına yerleştirirken, gece boyunca gelen tüm mesajlara göz attım. Çok sayıda e-postanın yanı sıra, dikkatimi çeken bir grup mesajı vardı.

Walter: Az önce mimarımızdan dijital çizimleri aldım. İkinizin de yarın sabah 10'da ofisimde olmanızı istiyorum.

Mikrodalga'nın üzerindeki saat bana iki saat sonra olduğunu söyledi. Cumartesi günü.

Hemen bir cevap gönderip orada olacağımı söyledim ve ikinci bir kahve yapıp ikisini de Jo'nun kıpırdamadığı yatak odama taşıdım.

"Teşekkür ederim," diye homurdandı, elini uzattı ve yudumlamak için yavaşça doğruldu. Boğazından birkaç yudum geçtikten sonra, ben yatağa tırmanırken bana baktı. "En karşı konulmaz vücut ve en iyi kahveyi yapıyor - Tanrım, şanslıyım."

Güldüm, battaniyeyi tekrar üzerime çektim, ona yakın olacak şekilde konumlandırımdım, dökülmemesi için dikkatlice. "Havayı bozmak istemem ama telefonunu kontrol etmek isteyebilirsin." Başını eğdi ve ben de ekledim: "Baban içeri girmemizi istiyor. Render işlemi tamamlandı."

Parmağını havaya kaldırdı, yüzünü fincana gömdü ve kahvenin yarısına benzeyen bir şeyi mideye indirdi. "İşte, bu biraz daha iyi. Şimdi tekrar söyle. Biz mi? Ofise mi gidiyoruz? Bugün mü?"

Başımı salladım. "İki saat içinde."

"Tasarımı gördüğünde ya hayatının en güzel gününü yaşayacak ya da beni işe almamış olmayı dileyecek."

Parmaklarımı yanağında gezdirdim. "İkincisi olmayacak." Omuz silkti. "Ama olabilir."

Bu günü neyin daha iyi yapacağını biliyordum.

Jo'nun elini tutarak ofise girebilseydim. Toplantıda onun yanına oturabilseydim, parmaklarım onun kalçasında olsaydı. Babasının aklımdan geçenleri öğrenmesinden endişe etmeden ona şu anda baktığım gibi bakabilseydim.

Ama yapamadım.

Çünkü Walter'ın hâlâ bizden haberi yoktu.

Bu konuyu ne zaman açsam Jo konuşmak istemedi.

"Keşke düşüncelerini okuyamasaydım." Bir yastık kaptı ve göğsüne yaslayıp fincanını üzerine koydu. "Özür dilerim..."

Kahvemi yere bıraktım ve kolumu onun sırtına doladım. "Ne için?"

"Her şey. Bu. Biz." Fincanın tepesine bakıyordu ve yavaşça bana baktı. "Onun sana ihtiyacı var. Spade Hotels'in sana ihtiyacı var. Ofise her girdiğimde, markamız için ne kadar önemli olduğunuzu hatırlıyorum ve..." Elini göğsüne bastırırken sesi soluklaştı. "Bunu mahvettiğimden endişeleniyorum. Bu yüzden ona söylemekten korkuyorum Jenner."

Parmaklarım yüzüne doğru hareket etti, başka tarafa bakmaması için onu tuttum. Buna inanıp inanmadığımı bilmiyordum ama yine de

"Her şey yoluna girecek" demek zorundaydım.

Sadece endişesini ondan almak istedim. Bana yaptığı gibi onu da yiyip bitirmesini istemiyordum.

Başını iki yana salladı. "Ama her şey yolunda değil." Derin bir nefes aldı. "Vegas'tayken düşünmedim. Anlamadım. Ama şimdi orada çalıştığım için, senin rolünü gördüğüm için anlıyorum."

Duygular gözlerine dolmaya başlamıştı. "Eğer seni kovarsa, bu hem onun hem de şirketimizin geleceği için çok zararlı olabilir."

Kahveyi elinden alıp komodinin üzerine koydum ve onu kollarıma çekerek dudaklarımı başının tepesine bastırdım. "Ben sadece bir avukatım, Jo. Dışarıda bir sürü avukat var.

tıpkı benim gibi, benim yaptıklarımı yapabilen kişilerdir. Onlardan oluşan bir firmam var ve ekibimde babanıza benim gibi yardım edebilecek birilerini kesinlikle önerebilirim."

"Hayır." Bana bakmak için arkasına yaslandı. "Beni daha iyi hissettirmeye çalıştığını biliyorum ve bunu takdir ediyorum ama bu ülkede senin yaptığını yapabilecek tek bir avukat bile yok. Bu yüzden sen en iyisisin, bu yüzden Google senin bu kadar değerli olduğunu söylüyor - anlamını anlamak bir yana, kafamı bile toparlayamadığım bir rakam."

Beni Google'da aratmış. Çok sevimliydi.

Bu aramızda hassas bir konu olsa da, onun acı çekmesinden nefret ediyordum.

Başparmağımı yanağında gezdirdim, o çok sevdiğim dudaklarına yaklaştım. "Ne olacağını ya da nasıl tepki vereceğini tahmin edemiyorum. Tek bildiğim, ona ne kadar erken söylersek kendimizi o kadar iyi hissedeceğimiz."

Gözleri değişti, içlerine korku dolu bir bakış girdi. "Bundan emin misin?"

Benden on beş dakika önce evden çıkmış olan Jo, ben içeri girdiğimde çoktan konferans salonundaydı. Bu sabahki konuşmamıza rağmen yine de tedbirli davranmak istedik. Walter baş köşede, Jo da onun sağında otururken ben de onun karşı tarafına oturdum ve ellerimi masanın üstünde birleştirdim.

"Cumartesi günü geldiğiniz için teşekkür ederim," dedi Walter, sanki Pazartesi sabahı basın toplantısı yapıyormuş gibi giyinmişti.

Ben de aynısını yapmıştım, siyah bir takım elbise giymiştim, onun avukatı gün ve saat ne olursa olsun hazır olmamı sağlıyordu.

Walter Jo'ya, "Fiziksel renderdan önce dijital bir maket istemiştiniz," dedi. "İşte mimarın hazırladığı şey bu."

Bu an için ne kadar heyecanlıysam, bir o kadar da korkuyordum. Jo'nun mimara verdiği fikirler benzersizdi ve kulağa harika geliyordu, ancak bu gerçekten işe yarayacak bir tasarıma dönüşecekleri anlamına gelmiyordu. Nefret edeceğimden ölesiye endişeleniyordum. Walter'ın nefret edeceğinden. Fikrimi söyleyeceğimden -ki bu konuda asla yalan söylemem- ve bu fikrin onun lehine olmayacağından.

Babasının önünde, sevdiğim kadına karşı gelmek zorunda kalacaktım.

Walter'ın benim fikirlerime ne kadar değer verdiğini bildiğimden, bunun onun kariyerine ne yapacağını düşünmek beni hasta ediyordu.

Walter bir kumandayı duvardaki televizyonlara doğru tuttu ve hepsi aynı anda açılarak binanın tasarımını gösterdi. Başka bir düğmeye bastı ve açı değişerek devasa yapının her bir yanını ve dağın içine gömülme şeklini ortaya çıkardı. "Mimar Joanna'nın konseptini aldı ve ekibinin ortaya çıkardığı şey bu."

Aman Tanrım.

Nutkum tutulmuştu.

Otel bir ağaç gövdesi şeklindeydi, kayanın kenarından dışarı doğru çıkıntı yapıyordu, altta geniş bir şekilde başlıyor ve yirmi iki kata çıktıkça giderek inceliyor, tepeye yaklaştıkça tekrar genişliyordu. Doku dağların görünümüne ve hissine uyuyordu, spiral oluklar bir ağacın içindeki halkalar gibi cepheye kazınmıştı.

Görüntü ekranlarda dönmeye devam ederken önce Walter'a sonra da Jo'ya baktım, birinin bir şey söylemesini bekliyordum.

"Joanna, inşa etmesini istediğin şey bu muydu?"

Parmaklarımı sıktığımı görmesin diye ellerimi kucağıma koydum.

Babasına bakmakta yavaş davrandı, "Evet" derken çekingendi. Yutkundu. "Senin de burası için hayallerin olduğunu biliyorum ve bunları mimara aktarmaya çalıştım. Konuştuğumuz şeyin bu olmadığını farkındayım ama bu kasabayı ve hedeflediğimiz demografiyi inceledim baba. Rakiplerimizi analiz ettim. Bunun bizi diğerlerinden ayıracağına yürekten inanıyorum."

Bana bakıp "Sen ne düşünüyorsun Jenner?" diye eklediğinde yüzü değişmemişti. Jo bir kumar oynamıştı.

Pahalı bir tane.

Karşılığını fazlasıyla almıştı.

Derin bir nefes aldım ve ona dürüstlüğümlü göstermeden önce yavaşça Jo'ya baktım. "Bu yapının geleneksel hiçbir yanı yok, portföyünüzdeki binalarla da uyuşmuyor. Ama ben uyması gerektiğini de düşünmüyorum. Joanna ve mimarın yarattığı şey bir açıklama yapıyor. Mülkü cazip hale getiriyor. İnsanlar sadece orada bulunduklarını söylemek için orada kalmak isteyecekler. İşte bu zahmetsiz bir pazarlama ve bundan daha iyisi olamaz." "Biliyorsunuz dünyanın her yerinde bulundum ve gittiğim hiçbir otel burası kadar güzel değildi" diye devam ederken bacağı masanın altında zıpladı.

"Anlıyorum," diye yanıtladı.

Tekrar kızına baktı ve ben hala onu anlayamıyordum, fikirleri ve düşünceleri yüzüne yansımıyordu.

"Joanna..." diye başladı ve durdu.

Karnım onun için acıyordu.

Geçmişte birçok kez ben de onunla aynı durumda kalmıştım. Aileme yeni girişimler sunmuş, onların tepkisini beklemiştim; toplantı odasında bana bakan soğuk yüzleri.

Bunun onun endişelendiği bir an olduğunu biliyordum.

Bunun onun kariyeri için büyük bir atılım olabileceğini de biliyordum.

"Mimarla görüşmememin kontrolün el değiştirmesiyle sonuçlanacağını, senin bu projeyi büyük ölçüde etkileyeceğini biliyordum." Başını iki yana salladı. "Bunun marka açısından nasıl görüneceği ve senin bu şirketteki geleceğini nasıl etkileyeceği konusunda endişeliydim. Kızımın benimkinden çok farklı bir vizyona sahip olmasına kesinlikle izin veremem. Sonra bunu gördüm ve..." Başı öne eğildi ve benim de midem bulandı. "Spade Hotels'in tam da ihtiyacı olan şey bu."

Ona baktı, şimdi bakışlarını gurur dolduruyordu. "Daha fazla gurur duyamazdım. Bu sefer gerçekten başardın, balkabağım."

Sözlerini işlerken içimden bir rahatlama geçti.

Jo'nun yüzü de aynı duyguyu yansıtıyordu, dudaklarında bir sıcaklık oluşmuştu. Hemen bana baktı ve ben de araya girerek, "Tebrikler Joanna" dedim. Sırıttışı büyüdü ve "Baba, beğendin mi? Gerçekten mi?"

"Göz kamaştırıcı," diye cevap verdi. "Her türlü beklentiyi aştınız ve Tanrı biliyor ya, bu proje için yüzlerce beklentim vardı." Gülümsedi. "Bu kadar özel bir şey yaratacağını hiç düşünmemiştim, ama daha iyisini bilmeliydim - hayatının her aşamasında yanıldığımı kanıtladın. Bu an, bu başarı, bu büyük girişim kesinlikle farklı değil."

"Sana," dedim viskimi havada tutarak, restoranda küçük bir masa bizi ayırıyordu.

Jo kızardı ve şampanyasını kaldırdı. "Benim için mi kadeh kaldırıyoruz?"

"Ve önümüzdeki haftalarda da öyle olacak. Bu tasarımı, Jo"-Başımı salladım, bardağımı onunkiyle tokuşturdum-"muhteşem."

"Teşekkür ederim." Flütten bir yudum aldı. "Mimarımıza çok güveniyordum ama fikirlerimi neredeyse kelimesi kelimesine yansıtabileceğini düşünmemiştim."

İçkimi bıraktım ve masanın öbür ucuna uzanarak elimi onun eliyle kapattım. "Babanın sana nasıl baktığını görmeliydin. Sen onun tüm dünyasıydın."

"Adam bana neredeyse kalp krizi geçirtecekti. Bana bu işten nefret ettiğini söyleyip beni kovacağından emindim."

"Ama çok sevdi."

"Gerçekten hâlâ şoktayım." İnce sapa yapışmış, köpüklü suya bakıyordu. "Biliyor musun, kendimi hep onun için çalışırken hayal ederdim ama bunun gerçekten neye benzeyeceğini hiç bilmiyordum."

Gözlerimiz sonunda kilitlendi.

"Annemle babam ben on yaşındayken boşandı. Çoğunlukla annemle yaşıyordum. Babam iki haftada bir beni yanına alırdı ve bu hafta sonlarının çoğunu otellerinden birine uçarak geçirirdi. Ben havuzda oynarken bir dadı bana bakardı, böylece o da otelin yönetici kadrosuyla görüşebilirdi." Parmakları sıkılaştı, benim de elim sıkılaştı. "Telefon konuşmalarını duydum, ofisindeyken çalışanlarıyla konuşmalarını dinledim ve kendimi o konuşmanın diğer ucunda hayal etmeye çalıştım. Bir alfanın kızı olmak başka bir şey, onun için çalışmak bambaşka bir şey."

"Ve onu etkilemek." Gülümsedim. "Ama etkiledin."

Gözlerinden bir yumuşaklık geçti. "Bunun ne kadar bunaltıcı bir his olduğunu sana anlatamam." "Bebeğim, güven bana, biliyorum."

Serbest elini benimkinin arkasına koydu, parmaklarımız artık birbirine kenetlenmişti ve

OTUZ

JENNER

W Garson kız içki siparişlerimizi aldığıında, birkaç parmak düzgünce dökülmüş bir bardak yerine bir şişe viskinin tamamını istemek cazip gelmişti. Ama bir restoranda bok suratlı olmak

En büyük, en önemli müşteriime kızıyla çıktığımı söylemek üzere olduğum akşam yemeği kulağa pek de uygun bir şeymiş gibi gelmiyordu.

Farkında olmam
gerekiyordu. Bilinçli.

Her zamankinden daha fazla çalışmam gerekiyordu.

Ben de onun yerine bir duble istedim ve üçümüz Los Angeles'ın en iyi et lokantasında otururken bardağı elimde tuttum.

Walter'ı daha önce de buraya götürmüştüm, bu yüzden yemeklerden ne kadar hoşlandığını biliyordum. Güneş ışığından çok daha bağışlayıcı olan loş ışığın ve koyu renkli ahşap aksanların onun için rahatlatıcı bir ortam yaratacağını umuyordum.

Ama hiç de rahat görünmüyordu.

Aslında, son beş dakikadır telefondaydı ve mülklerden birinde acil bir durum gibi görünen bir şeyle uğraşıyordu.

Jo bana bakmaya devam etti, gözleri her açıldığında, başı her bana doğru döndüğünde dikkatimi çekiyordu. Konuşmadan, konuşmayı daha sonraki bir tarihe ertelememiz gerekip gerekmediğini merak ettiğini biliyordum.

Ama şimdi yapmazsak, ertelemeye devam edecektik. Ben bunu istemedim.

Sonuç ne olursa olsun bununla yüzleşmeye hazırdım.

Walter'ın düşüncesi Jo ile aramızdaki hiçbir şeyi etkilemeyecekti. *Ama ya birlikte olmamızı yasaklarsa?*

Ya bana bir daha kızına yaklaşmamamı söylerse? Ya bunun için onu kovarsa? Ya da istifaya zorlarsa?

Ya bana itibarımı mahvedeceğini söylerse?

Bunu düşünemezdim.

Bunun yol açabileceği sorunları düşünemedim.

Ona nihayet haberi verdiğimde hissedeceğim rahatlamayı düşünebiliyordum ve sessizlik boyunca ve garson kız masamıza tekrar yaklaştığında odaklandığım şey buydu.

"Size meze getireyim mi?" diye sordu. "Yoksa ana yemeklerinizi sipariş etmeye hazır mısınız?" Yemek mükemmel bir dikkat dağıtıcıydı.

"Paylaşmak için birkaç Sezar salatası alabilir miyiz?" Ben sordum. "Kalamar ve dana carpaccio da alacağız. Sanırım şimdilik bu kadarı yeterli."

"Ben onları başlatayım," dedi ve masamızdan ayrıldı.

Jo elinde tuttuğu menüyü önüne bıraktı. "Ben tuvalete gidiyorum," diyerek oturduğu yerden kalktı.

Masadan uzaklaşırken gözlerimi ondan uzak tutmaya çalıştım ama yapamadım.

Üzerinde o elbise varken olmazdı.

Bir tanesi kırmızı ve kısaydı, sadece dizlerinin üstüne ulaşıyordu, ellerim yanaklarında olsaydı yapacağım gibi kışını sarıyordu.

İnanılmaz derecede seksiydi.

Ve benim kızımdı.

"Sadece hallet, beni duyuyor musun?" Walter söyledi.

Sesi gözlerimi Jo'dan ayırmama neden oldu ve bakışlarıyla anında bağlantı kurdum.

Telefonu kapattı ve cebine soktu. "Manhattan'daki otelimde yangın alarmları çalıyor. Yangın yok ama nedenini bulamıyorlar. Tam bir saçmalık."

İçkime uzandım, ona daha çok ihtiyacım vardı.

Ben daha cevap veremedim, "Telefonum çalmadan önce ne konuşuyorduk?" diye sordu.

Konuşmayı hatırlamaya çalıştım.

Utah mı?

Pazarlama

mı?

Napa tadilatı mı? Tanrım,

Jenner.

Beynim o kadar meşguldü ki beş dakika öncesini bile

hatırlayamıyordum. "Ah," dedi, "yeniden genç ve yakışıklı olmak."

Gözlerini kaçırmıştı ve ben düşüncelerimin içinde o kadar kaybolmuştum ki neyi kastettiğine dair hiçbir fikrim yoktu. "Pardon?"

"Yanımdan geçen her kadın sana bakıyor." Jo'nun kaybolduğu yöne doğru başıyla işaret etti.

O tarafa bakarken nefesimi tuttum.

Bahsettiği kadın uzun boylu ve sarışındı, elbisesi göğüslerini tamamen ortaya çıkarıyordu.

Köşeyi dönene kadar gözlerimi alamadı.

"O da fethedilenler listesinde mi?" Kıkırdadı. "Yoksa senin takip etmek üzere olduğun biri mi?"

Tuvalet mi?"

Sikeyim.

Ne kadar apkın olduğumu öğrendiği o yemekte yaptığımız konuşmadan pişmanlık duydum. Ama burada olacağımı hiç hayal etmemiştim.

"Bu eski Jenner," dedim ona. "Ben artık yeni bir adamım."

"Yeni bir adam," diye yansıttı. "Bu onun hayatına geri döndüğü anlamına mı geliyor? Yoksa yeni biri mi var?" Yaptığımız kısa konuşma kafamda yeniden canlanıyordu.

"Geri döndü," dedim ona.

Sepetten bir parça ekmek aldı ve köşesini ısırđı. "Demek ki zamanlama senden yanaymış."

"Evet..." Ekmeğe göz attım ama mideme bir şey indirmeye hazır değildim. "Onun gibi bir şey."

"Ne kaçırdım?" Jo yerine otururken sordu.

"Jenner da bana piyasadan çekildiğini söylüyordu." Walter kıkırdadı. "Her şeyi görmüş bir bekâr olarak söylüyorum; bir kadın hayatına geri döndüğünde bir daha gitmez. İşte bu kutlanmayı hak ediyor." Kadehini kaldırdı ve benimkiyle tokuşturdu.

Jo bana baktı, yüz ifadesinden kaçmak istediğini anladım.

Göğsüm sıkıştı. Bardağıımı indirip, "Walter, seninle konuşmam gereken bir şey var," derken ellerim titriyordu. Jo ile tekrar göz göze geldik. "Seninle konuşmamız gereken bir şey var."

"Sanırım bu yüzden buradayız." Menüsünü kenara çekip dirseklerini masaya dayadı. "Neler oluyor? Utah için başka fikirleriniz var mı? Tasarımda bir değişiklik mi? Ne gibi?"

Bütün günümü bu konuyu onunla konuşmanın en iyi yolunu bulmaya çalışarak geçirdim. Konuşmaya nasıl yaklaşacağımı. Hangi açıdan bakacağımı.

Ama ağızımı açtığımda planladığım her şeyi unuttum. Zihnim karardı.

Havayı tutarak derin bir nefes aldım. "Kızınıza aşığım." Önce Jo'ya sonra da bana baktı. "Sen... ne?"

Bu konuşmayı kesinlikle bu şekilde başlatmak istememiştim ama birden doğru yol buymuş gibi geldi. Başa dönmeden önce ilk duyması gereken kelimelerdi.

"Bekle..." Sanki apraz sorguya ekiliyormuşuz gibi gözleri Jo'dan bana kaydı. "Seni doğru duyduğumdan emin olmalıyım." Yanakları kızarmaya başlamıştı. "Dedin ki" - nefes verdi, başı titriyordu - "kızıma... aşık mısın?"

"Evet," diye cevap verdim.

"Ne oluyor lan?" Yüzü şimdi tamamen kızarmıştı ve sesi giderek yükseliyordu. "Kendimi açıklamama izin ver-"

"Jenner, açıklaman gereken çok şey olduğunu söyleyebilirim."

Hızlıca bir başlangıç noktası buldum ve sesimi alçak tutarak, "Joanna ile Mart Çılgınlığı için Vegas'tayken tanıştım. Onun kim olduğunu bilmiyordum. Aslında, aylar sonra Utah'a ilk seyahatimiz sırasında kızınız olduğunu öğrendim."

Kaşları çatıldı ve parmakları kenetlendi, eklemleri sivri uçlar gibi yukarı kalktı. "Anlamıyorum..."

"Baba," diye araya girdi Jo, "senin onayını istiyoruz." Aramızdaki boşluğa uzandı ve elini kolumun üstüne koydu. "Birlikte olmak istediğim adam o."

Kadehini kaldırdı ve uzun, ağır bir yudum aldı. Viskisini masaya geri koyduğunda elinin tersiyle dudaklarını sildi, ağzı ince bir çizgiye dönüştü. "Şunu açıklığa kavuşturalım. Sen, son -bilmiyorum-yedi yıldır her iş girişiminde güvendiğim adam, kızım ile birlikte olabilmek için benim onayımı mı istiyorsun?"

Göğsüm o kadar sıkıydı ki, bir parmak dokunuşu onu paramparça edebilirdi. "Evet."

Bana ters ters bakmadan önce bakışları Jo'nun eline kaydı. "Görünüşe göre istediğini çoktan almışsın Jenner ve bu durum aylardır devam ediyormuş gibi görünüyor."

"Seni karanlıkta bırakmak istemedim Walter. Bu-" "Ama yaptın," diyerek sözümü kesti. "İkiniz de yaptınız." "Haklısın," diye cevap verdim.

"Ve o zamandan beri kaç kez yüzüme baktın?" Sesi aynı tonda kalıyordu ama gittikçe sertleşiyordu. "Ve bir kez bile kızımı becerdiğinden bahsetmedin-"

"Baba!"

"Ne var, Joanna? Hollywood'un en büyük playboyuyla yatağa girdiğin gerçeğini ballandıra ballandıra anlatmamı mı tercih edersin? Ya da bana onun aniden bekâr kaldığını mı söyleyeceksin?" Bir yanıt beklerken gözleri kısıldı. Bir yanıt alamadı. "Jenner'ın ne tür bilgilere sahip olduğunu anlıyor musun? Şirketime karşı olan sorumluluğunu?" Yumruğunu masaya vurdu, bardaklar şıngırdadı. "Ona her yıl ödediğim milyonlarca doları?"

O haklıydı.

Her

kelimesinde.

Ama bunu düzeltmenin bir yolu olmalıydı.

Ben kıpırdamaya çalışırken ekledi, "Ve şimdi, o sırada üniversitede olan yirmi iki yaşındaki kızım ile yatıyor ve senden kaç, on, on iki yaş büyük?"

Göğsü çok hızlı inip kalkıyordu. "Baba, hayatımda hiç bu kadar mutlu olmamıştım."

"En azından birimiz öyle." Beni kovar gibi elini havaya salladı. "Tanrım, Jenner, senden daha fazlasını beklerdim."

Hayal kırıklığına uğramıştı.

Öfke ve tiksintiden çok daha kötü bir duygu.

Viskinin geri kalanını boğazımdan aşağı döktüm, kalbim küt küt atıyordu. "Walter, biliyorum

sınırları aştı-"

"Sınırlar," diye tısladı. "O koca memeli sarışını tuvalete getirip kızımınkinin yanındaki kabinde sıkseydin, bu sınırları aşmak olurdu. Bu"-yüksek sesle nefes verdi-"bu lanet olası bir istila."

Ellerimi masanın altına koyup birbirine kenetledim. "Spade Hotels ile kendimi kötü bir duruma soktuğumu biliyorum. Bu istediğim son şey. Markanızı temsil etmek benim için son derece önemli bir iş. Ama artık benimle çalışmak istemiyorsanız, bunu anlarım."

Ağzından çıkan ses neredeyse bir kahkaha gibiydi. Ama bana bunların hiçbirini komik bulmadığını söyleyen bir kahkaha.

"Senin için önemli, ha? Ellerini kızımından uzak tutamayacak kadar önemli mi?" Başını eğdi, sanki nefesini topluyordu ve nihayet başını kaldırdığında gözlerinde bir öfke vardı. "Bir keresinde sana söylemiştim, doğru kişiyi bulduğunda ona tutunacaksın. Parmağına bir yüzük takarsın ve sonra onu anne yaparsın. Sadece o kadının Joanna olamayacağını söylememiştim - lanet olsun, söylemem gerektiğini düşünmemiştim."

"Baba, bu Jenner'ın hatası değil-"

"Sen karışma, Joanna. Bu şu anda benimle avukatım arasında." Onu gerçeğe ikna etmek için hiçbir neden yoktu.

Dinlemeyecekti.

Onun yerine suçu ben üstleneceğim.

İstediğim son şey Jo'ya kızması, kariyerine zarar vermesiydi. Benim yüzümden herhangi bir sonuç olması.

"Haklısın Walter. Senin markanı düşünmüyordum. Aşık olduğum kadını düşünüyordum." Bakışları daha da yoğunlaştı. "Sende taşak varmış."

"Eğer iş Spade Hotels ya da Joanna'ya kalırsa, onu kaybetmek istemem." Kızıma baktım ve ekledim, "Her zaman onu seçeceğim."

Dudaklarını yaladı, parmak eklemleri

bembeyazdı. Sessizlik sanki bana saplanan

çiviler gibiydi.

"Şu anda sana ne diyeceğimi bilmiyorum Jenner, ama sana tek bir şey söyleyeceğim: Bu yemeği seninle paylaşmamın imkanı yok."

Peçetesi kucağında kaldı.

Kıçı koltuğa yapışmıştı.

Hareket etmiyordu.

Bunun tek bir anlamı vardı.

Gitmemi istiyordu.

Sandalyemden kalktım ve onun karşısında

durdum. Joanna'yı seçim yapmaya

zorlamayacaktım.

Ona asla böyle bir baskı yapmazdım. Bu onun babasıydı.
İşvereni.

Ben de elimi cebime attım ve kredi kartımı çıkarıp masanın üzerine bıraktım. "Konuşmaya hazır olduğunda beni ara," dedim ona.

Cevap vermesini, gözlerindeki bakışın daha da kötüleşmesini beklemedim.

Restorandan çıktım, arabama bindim ve siktir olup gittim.

OTUZ BİR

JOANNA

TJenner masadan uzaklaştığı anda, "Baba-" diye nefes nefese kaldım.

Ama parmağını havada tutarak sözümü kesti, yüzü asık ve kaskatı kesilmişti. "Bir dakikaya ihtiyacım var, Joanna."

Ciğerlerimden hava fışkırdı. Ayaklarım Jenner'a doğru koşmak için can atıyordu. Vücudumu saran sinirler kıpırdanmama neden oluyordu.

Ne bekliyordum ki?

Babamın gülümseyip haberi kabul etmesi için mi?

Jenner'a sarılması ve onu aileye davet etmesi için mi?

Bilmiyordum.

Tahmin edemezdim. Hiçbir beklentim yoktu.

Ama erkek arkadaşımın restorandan ayrılışını izlerken, babam oturduğu yerde neredeyse öfkeden kuduruyordu, istediğim hiç de bu değildi.

Sonunda tekrar babama döndüm ve kollarını göğsünde kavuşturarak sandalyesinde arkasına yaslanışını izledim.

"Beni hazırlıksız yakaladınız, genç bayan. Bunun olmasından hoşlanmadığımı biliyorsunuz, özellikle de kızım söz konusu olduğunda."

Ne olursa olsun, benim hatam olan bir şey için Jenner'ın suçlanmasına izin veremezdim. Babam gerçeği öğrenmeden bir saniyenin daha geçmesine izin veremezdim.

"Baba, sen başlamadan önce bir şey itiraf etmem gerekiyor."

Boş bardağını havaya kaldırıp yeniden doldurması için bir garson çağırırken durakladım.

Ben de bir kadeh şarap daha istedim ve masamızdan kalkar kalkmaz, "Jenner sana benim kim olduğumu bilmediğini söylediğinde yalan söylemiyordu. Söylediklerinin her parçası doğrudu." Koltuğumun kenarlarını kavradım, parmaklarım deriye karşı çok kaygandı. "Ona söylemedim ve aylar sonra Utah'ta nihayet itiraf edene kadar senin kızın olduğumdan kesinlikle haberi yoktu."

Yüz ifadesi değişmedi. "Bana ne anlatıyorsun, Joanna?" "Bütün bunlar benim suçum. Onun değil."

Sessizdi, bana bakarken gözlerini kırpıstırıyordu. "Hâlâ anlamıyorum."

Parmaklarım koltuğun alt kısmına uzandı, genişliğini sıkarak tutundu. "Kumarhanenizin spor bölümünde konuşmaya başladık. Bana adını ve Los Angeles'ta avukat olduğunu söyledi, ben de bir araya getirdim. Kim olduğunu biliyordum baba ve umurumda değildi. Durdurmadım."

"Ona söylemeyi hiç düşündün mü?" Başını iki yana salladı. "Ne olacağını sanıyordun ki?"

Omuz silktim, bu hareket çok içtendi. "Hiçbir fikrim yok. Ama aylar sonra burada olacağımızı, her boş anımızı birlikte geçireceğimizi düşünmemiştim." "Onu seviyorum baba" dediğimde sesim yumuşadı.

Ellerini kalan küçük saçlarında gezdirdi. "Yüce Tanrım."

"Sana söylemek istedi," dedim neredeyse telaşla. "Her gün bu konu hakkında konuşuyorduk ve seninle bu konuşmayı yapabilmemiz için beni bunu ayarlamaya teşvik etti. Ama bundan kaçan, bunu konuşmak istemeyen, sana gerçeği söylemek için şimdiye kadar bekleyen bendim."

Bana baktı. "Jenner bunun sorumluluğunu üstlendi, Joanna."

"Çünkü erkek arkadaşım beni asla otobüsün altına atmaz."

Garson kız elinde içkilerimizle geri döndüğünde ağzım kapandı. Arkasında Jenner'ın sipariş ettiği mezeleri getiren birkaç koşucu vardı.

İki salata.

Kalamar.

Dana carpaccio.

Kesinlikle dokunmayacağım yiyeceklerdi, midem onları görünce iğreniyordu. Yalnız kaldığımızda zaman su gibi akıp geçti.

Çatallarımız masada kaldı.

Ellerimiz hareket bile etmedi. "Sana iyi davranıyor mu?"

Ciğerlerimi doldurdum, göğsüm havadan titriyordu.

Gözyaşları hiç çaba sarf etmeden filizlendi. Sadece oradaydılar, yanıyordu.

"Tarif edebileceğimden bile daha iyi." Jenner'ın girişte durduğunu umarak restoranın önüne doğru baktım. Ama durmuyordu. Çoktan gitmiş olduğunu içimde hissedebiliyordum. "Sana hiç bu kadar mutlu olmadığımı söylediğimde ciddiye aldın."

Elinin masanın üzerinde düzleşmesini, parmaklarının açılmasını izledi ve sonra bakışları yavaş yavaş bana doğru kaydı. "Benden ne istediğini bilmiyorum."

"İlişkimiz konusunda iyi olmanı istiyorum." Kollarım karnımın etrafında dönüyordu. "Jenner'a güvenmeni istiyorum. O adam sana o kadar gülünç derecede sadık ki; hiç komik değil. Bunun onun suçu olmadığını, benim suçum olduğunu kabul etmeni istiyorum." Ona daha da yaklaşmak için masaya yaslandım. "Ve ne var biliyor musun? Yaptığım şeyi değiştirmedim ve Jenner'a da aynı şeyi söyledim. Çünkü ona kim olduğumu ve senin kızın olduğumu söyleseydim, bana asla zaman ayırmazdı." Yutkundum, nefes almaya çalıştım, onsuz hayatın nasıl olacağını hayal etmeye çalıştım.

"Ve onun tarafından sevilmenin nasıl bir his olduğunu asla bilemeyecektim."

Dişlerini birbirine geçirirken çenesi büküldü. "Mutlu değilim."

"Sorun değil baba. Mutlu olmak zorunda değilsin. Kızgın ve üzgün olabilirsin. Hayal kırıklığına uğrayabilirsin. Tüm bunları hak ediyorum. Ama bunun acısını ondan çıkarma. Jenner bunu hak etmiyor."

Tam sesim soluklaşırken garsonumuz masamıza döndü ve "Yemeklerinizi sipariş etmeye hazır mısınız?" dedi. El değmemiş tabaklarımızı fark etti. "Yoksa biraz daha zamana mı ihtiyacınız var?"

Babam bana bakmadan, "Yemek yiyeceğimizi sanmıyorum. Aslında, neden tüm bu yiyecekleri paketlemiyorsun?" -bana doğru başını salladı- "Böylece eve götürebilir."

Elini cebine atıp cüzdanını çıkardı ve ona kredi kartını uzattı. Kadın kartı aldı ve ortadan kayboldu.

Aynı anda ikimiz de Jenner'ın aramızdaki masa örtüsünün üzerinde duran kartına baktık. Ben kartı almak üzereyken, o aldı ve cüzdanına yerleştirdi.

"Biraz zamana ihtiyacım var, Joanna." Viskisinin kalanını içti. "Bunu sindirmem lazım..." "Sorun değil," dedim ona. "Anlıyorum."

Garson kız elinde babamın fişi ve mezeleri paketlemek için kutularla dönene kadar sessizlik devam etti. Tabakları boşalttıktan sonra kapları bir torbaya koydu ve masada yanıma koydu.

Babam ayağa kalktı ve ben çantamın sapını ve el çantamı kavrarken onu restorandan çıkarken takip ettim.

Jenner ve ben arabayı ayrı ayrı sürmüştük, arabam park yerinde bana bakıyordu. Belki de içten içe ikimiz de bunun olacağını biliyorduk.

Babamın şoförü yanaştı ve babam arka koltuğun önünde durdu, parmakları kapı kolunu kavradı. "Yarın işte görüşürüz."

Ona yaklaştım ve eğilerek yanağına bir öpücük kondurdum. "Evet, öpeceksin baba. İyi geceler."

Arabama bindiğim anda Jenner'dan bir mesaj görmeyi umarak telefonumu çıkardım.

Ekranda bir sürü bildirim vardı ama ondan gelen tek bir bildirim

bile yoktu. Motoru çalıştırdım ve otoparktan çıkarken onu aradım.

Cevap vermedi.

Tekrar denedim, aramam telesekretere düştü.

Evine gitmek istedim ama evde olmama ihtimali vardı. Dominick'e içmeye gitmiş olabilir.

Ya da Ford'un evine.

Bir barda oturmuş, kendini neyin içine soktuğunu merak ediyor bile olabilir.

Ama aramalarım cevap vermiyorsa, boşluğa ihtiyacı olduğunu biliyordum, bu yüzden evine gitmek yerine daireme gittim ve içeri girdiğimde Monica'yı kanepede gördüğümde çok rahatlardım.

"Bu gece seni beklemiyordum-" Gözlerimiz birleşince sesi kesildi. "Siktir, bebeğim. Ne oldu?"

Topuklu ayakkabılarımı kapının yanına bıraktım, onlarla yürüyebileceğime güvenmiyordum ve aceleyle buzdolabının yanına gittim,

kanepeye getirdiğim bir şişe şarabı kaptım. Yarısına kadar içeri girmiş olan mantarı çekip çıkardım ve doğrudan şişeden yudumladım.

"Öyle mi?" diye sordu. Bu gecenin ne olduğunu biliyordu.

Günlerdir bu konuda mesajlaşıyorduk. Akşam yemeğine çıkmadan önce bana moral konuşması bile yapmıştı. "Mmhmm." Ağzımı sildim. "Korkunç derecede kötü gitti." Ona şarabı uzattım ve içişini izledim.

doğrudan şişeden. "Jenner restorandan ayrıldı ve babam çok kızgın. Benimle zar zor konuşuyor bile. Jenner telefonlarıma cevap vermiyor."

Gözleri kocaman açılmıştı. "Tamam." Şişeyi bana geri verdi, ağzıma götürmem için beni cesaretlendirdi ve ben daha fazla yudumlarken, "Sorun yok. Bunu çözeceğiz. Bir şekilde. Evet, bir şekilde, bunu daha iyi hale getireceğiz."

"Yapacak mıyız?" Onu test ettim. "Nasıl?"

En iyi arkadaşım genellikle her şeyin cevabını bilirdi. Ama bu sefer, bilmiyordum.

Hâlâ elimde tuttuğum telefonumun yanıt vermesini beklerken telefonum titredi.

Ekranı yeni bir mesaj belirdi.

Jenner: Dominick'in yerindeyim, kafayı buluyorum ama iyi olduğunu bilmem gerek. Ve seni sevdiğimi bilmeni istiyorum.

Monica ona mesajını gösterirken, "Gördün mü?" dedi. "Dediğim gibi, her şey yoluna girecek."

"İyi mi?" Alay ettim. "İyi kelimesi dünyadaki en kötü kelime. Kimse iyi olmak istemez."

"Fiiine, o zaman harika olacak." Telefonumu işaret etti. "Adamına cevap yaz ve sonra buraya gel." Kollarını uzattı. "Sanırım ikimizin de sarılmaya ihtiyacı var."

OTUZ İKİ

JENNER

“Fuck,” dedi Ford masamın diğer tarafından bana bakarken. “Bu çok ciddi bir şey.”
Dominick'le ben de ona orada olan biten her şeyi anlatmayı yeni bitirmiştik.
restoran ve sonrasında Dominick'in evinde yaşanan içki olayları.

Bütün gün toplantılara gömülmüştüm ve bu, küçük kardeşimle hasret gidermek için bulduğum ilk fırsattı.

Ofisimde otururken Dominick bize içki doldurdu. Dün geceden kalma akşamdan kalmalığımı yeni yeni geçiyordu ve viski istediğim kadar kolay içilmiyordu.

“Jo tüm bunlar hakkında ne söyledi?” Ford sordu.

“O kadar çok konuşmadık,” diye itiraf ettim. “Dominick'ten eve döndüğümde onu aradım. Sarhoştum ve berbat durumdaydım. Ne dediğini zar zor hatırlıyorum. Bu sabahki konuşmamız da kısaydı - ikimiz de işe geç kalmıştık ve toplantılara gidiyorduk.” Bardağı bilgisayarıma doğru iterek kendimden uzaklaştırdım. “Bütün gün ilk kez boşum.”

Dominick, “Bugün iş yerinde babasıyla karşılaşmanın onun için nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum,” dedi.

“Ben de,” diye cevap verdim. “Kahretsin, ben restorandan çıktığımda onunla yüzleşmek zorunda kaldı. Ona ne söylediğini ve onun da ona ne söylediğini merak ediyorum.”

“Peki, şimdi ne olacak?” Ford sordu. “Walter'la yaptığınız konuşma hiç olmamış gibi mi devam edeceksiniz? Jo ile işleri askıya mı alacaksınız-”

“Sikeyim hayır. Duraklama yok,” diyerek sözünü kestim. “Jo Spade benim. Temize çıktım. Doğru olanı yaptım. Artık benimle çalışmak istemiyorsa, bu onun bileceği iş. Ama bu kızıyla olan ilişkiyi etkilemeyecek.”

Ford, “Bunu asla aşık olmayacak olan adam söylüyor,” diye şaka yaptı.

Telefonum titrediği sırada onu tersledim ve cebimden çıkarıp ekrana baktım.

“İsa...” İnledim. “Lanet olası şeytandan bahset.”

Walter: Hadi konuşalım. Benimle otelimin barında buluş.

"Walter?" Dominick sordu. "Ne dedi?"

Telefonumdan başımı kaldırıp baktım. "Otelinde buluşmak istiyor."

Dominick geri döndü, "Lütfen burayı yakmayın. Los Angeles'taki en sevdiğim yer."

Kardeşime baktım. "Öyle mi?"

"Kendall'la orada tanıştım."

"Kahretsin, doğru ya," diye cevap verdim. Büyük açılış, sevgilisiyle çatıda buluştuğu geceydi.

"Merak etme; bu akşam hiçbir şey alev almayacak."

Başparmaklarım ekrana vuruyor, bir cevap yazıyorum.

Ben: 15 dakika içinde orada olacağım.

Sandalyemden kalkıp arkasından ceketimi alırken Ford, "Ona ne söyleyeceksin?" dedi.

Kollarımı deliklerden geçirdim ve ön kısmı göğsüme göre ayarladım. "Bilmiyorum."

"Hoşuna gitse de gitmese de kızıyla çıkacağını mı?" Dominick meydan okudu.

Kıkırdadım. "Elbette, tam olarak bu kelimeleri kullanacağım ve bunun ne kadar iyi gideceğini göreceğiz."

"Ben değil de sen olduğun için memnunum," dedi Ford. "Dört yaşında bir çocuğum olduğu ve tam zamanlı bir bakıcıya ihtiyaç duyduğum için hayatımda yeterince dram var."

"Ve bir de bebek anne var," diye ekledi Dominick.

Ford, "Biz bebeğin annesi hakkında konuşmayız," diye karşılık verdi.

"Dinleyin," dedim onlara, "siz ikiniz bu işi hallederken -ya da her ne yapıyorsanız- ben gidiyorum."

Kapıma ulaştığımda "İyi şanslar" dediğini duydum ve koridorda yürümeye devam ederek şoförümün beni beklediği garaja girdim.

"Spade Hotel," dedim ona ve telefonumun ekranına bakarak Jo'yu aramak için gerekli tuşlara bastım.

Üç kez çaldıktan sonra telesekreteri açtı ve mesajıma başladım. "Benim," dedim. "Babanla buluşmaya gidiyorum. Konuşmak istiyor. Çıkınca seni ararım." Bir süre geçti ve ekledim, "Seni seviyorum."

Ofisim otelden çok uzakta değildi, bu da Walter inşaatın en yoğun olduğu zamanlarda oraya hızlı ve hızlı bir şekilde ulaşmamı sağlayan kısa mesafeyi kolaylaştırmıştı.

Müşterimin o zaman takdir ettiği bir şeydi.

Walter'ın benimle ilgili sevdiği tek bir şey bile yoktu.

Otele varmamız için geçen birkaç dakika içinde birkaç e-postayı yanıtladım ve otelin görünmesini izledim. Steven lobiye yanaştığında, belboy kapımı açtı.

"Hoş geldiniz," dedi belboy. "Bu akşam bizimle mi kalacaksınız?"

"Hayır, sadece ziyarete geldim," dedim.

İçeri girdim, lobinin büyük bir bölümünü kaplayan barın bulunduğu sağ tarafa doğru yöneldim. Walter'ın barın tasarımında büyük etkisi vardı, her şey koyu ahşap ve sıkıcı renklerle yapılmıştı -Modern bir mekanda eski tarz bir his.

Köşeyi döner dönmez onu gördüm, barda oturuyordu, elleri bir bardağa sarılmıştı.

Aramızdaki mesafeyi kapatıp onunkinin yanındaki sandalyenin arkasında dururken nefesimi tuttum. "Oturabilir miyim?"

Başını salladı.

Barmen hemen yaklaştı ve "Size ne içireyim?" diye sordu. Walter'ın bardağını gösterdim. "O ne içiyorsa ben de ondan alayım."

Odaya hızlıca bir göz attığımda yalnız olmaktan çok uzak olduğumuzu gördüm. Gözlerin her yerde olduğu, kulakların açık olduğu halka açık bir yer seçmişti. Halkla ilişkiler ekibinin isteyeceği son şey, Walter'ın avukatına otel misafirlerinin önünde sözlü bir dayak attığını duymak olurdu.

Bu medeni bir şey olacaktı.

Sadece ne tarafa sallandığını bilmiyordum.

Barmen önüme bir viski koyduğunda Walter kendi viskisinden bir yudum aldı ve ardından, "Dün gece sen restorandan çıktıktan sonra Joanna ile konuştum," dedi.

"Tahmin etmiştim."

Gözlerini dik tuttu, bana bakmadı. "Bana ikinizin nasıl tanıştığınızı anlattı. Onun kim olduğunu bilmiyordun; bu nedenle, bunun olmasına engel olmadın." Bakışlarını yavaş yavaş hareket ettirerek benimkilere kilitledi. "Ama sana gerçeği anlattıktan sonra ne oldu Jenner?"

Bu bir test miydi yoksa cevabı gerçekten bilmiyor muydu bilmiyordum.

"Her şeyi bitirdim." Ağzımın kenarlarını sildim. "Ona bunun yürümeyeceğini, sana bunu yapmayacağımı söyledim." İçimi çektim. "Bu hayatımda yaptığım en zor şeylerden biriydi Walter."

"Ama ona geri dönmenin yolunu buldun." Sesi düzdü.

Bunun nereye varacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Evet." Viskiye dudaklarıma götürmeye çalıştım ama başaramadım. "Utah'a ikinci yolculuğumuz o zaman oldu."

"Arada epey bir boşluk var." Gözleri kısıldı. "Bunu anlamaya çalışıyorum Jenner. Kafamı toparlamaya çalışıyorum."

"Onu seviyorum." Barın ortasına dizilmiş şişelere baktım, kalbim uzaklaştığım zamanki hissi ve onunla daha fazla mücadele edemediğim zamanki hissi hatırlıyordu. "Ve hayatımda olmadığı her gün, onun olmasını istedim. Sefil bir durumdu." Ona doğru döndüm. "Onunla ciddi olmasaydım ilişkimizi yeniden alevlendirmezdim. Seninle olan ilişkiyi riske atmazdım. Şunu bilmelisin ki, seni bir müşteri olarak kaybetme olasılığımın çok yüksek olduğunu bilerek bu işe girdim ve onu elde ettiğim sürece bu benim için sorun değildi."

Nefes verdi. "Jenner, uzun zamandır benimlesin. Birlikte milyar dolarlık projelerde çalıştık. Dün gece bundan vazgeçmeye hazırdım."

"Peki ya bugün?"

Viskisini bitirdi ve barmenden bir tane daha istedi. "Bugün, uzun zamandır ilk kez kızımın gülümsemesinin her zamanki kadar parlak olmadığını gördüm. Toplantılarda suratını astığını ve iş arkadaşlarıyla dışarı çıkmak yerine öğle yemeğini masasında yediğini gördüm. Bu o değil. Bunun sonucu bu." Parmağı aramızdaki havayı taradı. "Bugünden önce onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Ona o gülümsemeyi verenin işi olduğunu sanıyordum." Durakladı. "Artık sen olduğunu biliyorum."

"Ona zarar vermeyeceğim" demeden önce birkaç dakika sessiz kaldım. Durdum ve sonra ekledim, "Jo'nun benimle güvende olduğunu bilmen gerek."

Bu hiç vermeyi düşünmediğim bir sözdü, daha önce hiç düşünmemiştim bile. Ama bu sözleri Walter'a söyleyebilirdim ve ciddiye alırdım.

"Ona zarar vermeyeceğinden emin olabilirsiniz." Fincanını bir silahmış gibi kavradı. "Eğer yaparsan seni taşaklarından asarım."

Bir nefes aldım. "Walter, bana güvenebilirsiniz. Bunu buradan söylemenin kolay olduğunu biliyorum ve az önce öğrendiklerine bakılırsa bundan şüphe duyuyorsun ama özel hayatımın şirketiniz için aldığım kararlarla ve markanızı temsil etme şeklimle kesinlikle hiçbir ilgisi yok."

"Kızımın vurguladığı şeylerden biri de bana olan sadakatinizdi." Bardağını ahşap bar tezgahının üzerinde daire şeklinde döndürdü. "Dün gecedan beri çok sakinleştim. Sözleşmemizi yırtıp atacağımı söylemiyorum. Seni gelecek haftaki poker oyunuma davet edeceğimi de söylemiyorum." Bir kadeh daha boşaltırken dudaklarındaki viskiyi yaladı. "Ailemde üstlendiğin yeni rolü kabullenmem biraz zaman alacak."

Asla geri adım atmayacağım bir rol.

Ama bu noktayı kendime sakladım.

"Eski karım sana benim yenilmez, yaşlı bir katır kadar inatçı olduğumu söylerdi. Belki de öyledir ama sana ihtiyacım var Jenner, kabul etmek istemediğim bir şey. Ama geçmişte de söylediğim gibi, iyi bir avukatım olduğunu bilecek kadar çok avukatla çalıştım. Ve senin yerini dolduramayacağıma göre, benim, şirketim ve kızım için en iyisi bunu kabullenmenin bir yolunu bulmak."

Walter'ınki gibi bir egosu olan her erkek bunu kabul etmekte zorlanırdı. Bu konuşmanın onun için kolay olmadığını biliyordum, ama ona saygı duyduğumu da biliyordu ve Jo bir tuvalet kabininde becermek istediğim başka bir kız olsaydı burada oturuyor olmazdım.

"Sana yanlış yapmayacağım," dedim ona. "Söz veriyorum."

İçkimin tamamını fondip yaptım ve barmenin bir ara bizim için doldurduğu suyla içkimi tamamladım.

Bardağı yere bırakırken Walter, "Sanırım bunu unuttun" dedi. Kredi kartımı önüme koydu. "Bunu hiçbirimizin yemediği akşam yemeği için kullanmalıydım."

Kıkırdadım ve kartı cebime soktum. "Bu yüzden bıraktım." "Merak etmeyin; bu ayki faturanızdan düşeceğim."

"Daha azını beklemiyorum." Bu küçük konuşmanın sonuna geldiğimizi anlayınca yerimden kalktım ve

elimini ona doğru uzattım. "Umarım bir sonraki yemeğimize biraz daha farklı biter."

"Umarım da öyle olsun."

Elimi sıktı ve beni bıraktıktan sonra omzunu okşadım ve bardan çıkıp lobiye doğru yürüdüm, dışarıda park halindeki cipime tırmandım.

"Nereye, Jenner?" Steven sordu.

"Bir saniye," dedim ve telefonumun ekranını kontrol ettim.

Tanrım. Onu bıraktığında beni ara. Ofisteyim, işlere yetişmeye çalışıyorum. Bir süre burada olacağım.

OTUZ ÜÇ

JOANNA

I Jenner'dan bir arama ya da mesaj beklerken saate bakmadan duramıyordum. Bana babamla buluşacağını söyleyen sesli mesajı bırakmasının üzerinden neredeyse bir saat geçmişti ve ben sadece şunu hayal edebiliyordum

Aralarında neler olduğunu.

Babam bugün onu gördüğüm zamanların hiçbirinde dün geceki yemek hakkında tek kelime etmemişti.

Bu beni şaşırtmadı.

Çok açık bir iletişimci değildi. Konuyu açan ben olmadığım sürece bu konudan bir daha bahsetmeyeceğini hissediyordum.

Yine de çözülmemiş pek çok düşünce vardı. Bu üçümüzü nereye götürüyordu.

Eğer babam erkek arkadaşımı her gördüğünde öldürmek isteseydi Jenner ve ben ne yapacaktık?

Eğer Jenner şirketimizi temsil edecekse.

Bugün sürekli olarak hayatıma odaklanmak yerine, kendimi işle meşgul etmeye çalışıyor, zihnimi pazarlamaya gömüyordum.

Her girişim son derece başarısız olmuştu.

Ancak ilgilenmem gereken o kadar çok proje vardı ki herkes gittikten sonra da ofiste kalmaya karar verdim. Kendime gelmek için biraz müzik çaldım ve kendime çay yaptım, başlatmak üzere olduğumuz sosyal medya kampanyasına gerçekten odaklanmaya çalıştım.

Dikkatimi dağıtmak için neredeyse hiçbir şey gerekmiyordu, bir mesaj geldiği anda zıplıyordum, ekranda Jenner'ın adı olmadığına içimi hayal kırıklığı kaplıyordu.

Monica: Ee? Haber var mı?

Ben: Hayır. Cırcır böcekleri. Neredesin?

Monica: Bir müşterimin konserine hazırlanmasına yardımcı olmak için tam üç saat kalacağım Vegas'a gitmek üzere uçağa binmek üzereyim ve sonra New York'a uçuyoruz.

Ben: Hayatın o kadar muhteşem ki; buna dayanamıyorum.

*Monica: Bir şey olduğu anda bana mesaj at. Sanki diken üstünde bekliyormuşum gibi hissediyorum.
İyi uçuşlar. Seni şimdiden özledim.
Monica: XO.*

Tam telefonumu yere koyuyordum ki kapım çalındı.

Kim olabileceğini bilmiyordum. Bölümdeki herkesin gece için çoktan evlerine gittiğinden emindim.

"İçeri gel," dedim.

Kapı açıldığında ve Jenner'ın nefis yakışıklı yüzü görüldüğünde vücudumda bir çarpıntı oldu. Kapıyı arkasından kapattı ve ben de kilidin sesini duydum.

"Burada ne işin var?" Masamdan kalkıp ön tarafa doğru koştum, beni orada karşıladı, kollarım anında boynuna dolandı.

Yanaklarımı avuçlayarak beni sabit tuttu. "Seni çok özledim."

Bu duygu o kadar karşılıklıydı ki ağlayabilirdim. "Ne kadar üzüldüğümü tahmin bile edemezsin. Dün gece ve bu sabah konuştuğumuzu biliyorum ama bugün sensiz cehennem gibiydi."

Güzel ağzında şeytani bir sırıtış belirdi. "Dominick'in yerinde çok içtim. Sana söylediğim hiçbir şeyi hatırlamıyorum."

"Bunun olduğu için özür dileyip duruyordun." Sırtını tutarken bedenim onunla aynı hizaya geldi, ellerimde çok yumuşak ve sıkı duran takım elbise ceketini kavradım. "Ve beni ne kadar çok sevdiğini söyledin - birkaç kez."

"En azından dürüst bir sarhoş olduğumu biliyorsun."

Derin bir nefes aldım. "Babamla nasıl gitti?"

Tek kelime etmeden eğildi ve beni öptü. Onu içime çektim, Jenner'a özgü lezzetin tadına baktım ve ağzından aldığım güveni yuttum. Bu his, elleri belime inip beni kendisine daha da yaklaştırdığında daha da arttı.

Uzaklaştığında nefesim kesilmişti. "Bütün gün dudaklarını düşündüm."

"Bu, sorumdan kaçmaya çalıştığın anlamına mı geliyor?" derken kalbim küt küt atıyordu.

Elimi tuttu ve beni masama götürdü, önümdeki sandalyeme oturmadan önce beni ahşap kenarın üzerine kaldırdı. Son birkaç haftayı dekore ederek geçirdiğim odaya hızlıca göz gezdirdi, gözleri sonunda bana döndü. "Güzel bir ofisiniz var."

Hiçbir şekilde büyük değildi, sadece bir aşk koltuğu ve birkaç bitki, bir zemin lambası ve duvar sanatı için yeterli alan vardı. Bir kabin bekliyordum, bu yüzden oldukça hoş bir sürpriz oldu.

Alt dudağını yalayarak ekledi, "Burayı hissetmeye başlıyorum. Burada çok daha fazla zaman geçirmeye niyetliyim."

Ne demek istediğini anlamaya çalışırken yüzüm döndü. "Daha fazla zaman mı?" "Artık seni burada ziyaret edebilirim."

Ve sonra anladım.

Elini kavradım ve kendi ellerimin arasında tuttum. "Yani babam seni öldürmeyecek mi?"

Güldü. "Gelecek hafta onunla ve arkadaşlarıyla poker oynayamayabilirim ama hâlâ hayatta olacağım." Parmaklarımın üst kısımlarını öptü. "Bizim fikrimize ısınıyor. Bu biraz zaman alacak."

Kocaman bir rahatlama nefesi verdim. "Bir dahaki sefere bu büyüklükte bir haber aldığında, onunla önderlik edebilir misin?"

Kalbim bu birikimi kaldıramıyor. İçim içimi yiyor."

"Ama seni kıvranırken izlemek çok eğlenceliydi."

Dizine hafifçe tekme attım. "Bu öğleden sonra ofisinde halkla ilişkiler ekibiyle bir toplantım vardı. Toplantı boyunca gözlerini üzerimde hissettim ve toplantı bittiğinde bana iyi olup olmadığımı sordu. Neredeyse hiç konuşmamıştım. Bu durumdan ne kadar rahatsız olduğumu biliyordu."

Parmaklarını çenemde gezdirdi. "O sadece senin mutlu olmanı istiyor."

Ona bakarken kalbim küt küt atıyordu. "Bu an, Jenner -şu anda, burada, seninle- bu benim mutluluğum."

"Buraya gel, bebeğim."

Kendimi masadan ittim ve onun kucağına geçtim. Bacaklarım onunkiler boyunca uzandı ve geri kalan kısmım göğsüne sokuldu. "Gelecek hafta Utah'a döneceğimizi biliyorsun, değil mi?"

"Yolculuğu uzatmak istiyorum, böylece Los Angeles'a dönmeden önce birkaç gün tatil yapabiliriz." Yüzümü çevirdi, ben de ona baktım. "İşten izin alabilir misin?"

"*Hmm.*" Dudağımı ısırdım. "Bilmiyorum..."

Dişlerimi serbest bırakmak için ağzımı çekiştirdi. "Benimle alay etme, Jo..."

Gözleri bana uyarısının en sevdiği dudağını kemirdiğim için olduğunu söyledi ama yine de ona cevap verdim ve "Sanırım bunu yapabilirim" dedim.

"Güzel, çünkü sen olmadan eve taşınamam." Sırtım

dikleşti, gözlerim büyüdü. "Kapatıyor musun?"

"Üç gün içinde." Başparmağını dudağımın üzerinde gezdirmeye devam etti. "Utah'a vardığımızda sana sürpriz yapacaktım ama sanırım bu hafta yeterince sürpriz yaşadık."

Yüzümü onun sıcaklığına gömdüm ve kollarımı ona doladım. "Los Angeles'a taşındıktan sonra kendimi uzman bir nakliyecisi gibi hissediyorum. Bu iş bende."

"Ağır bir iş yapmayacağız. Sadece mobilya ve dekorasyon konusunda fikrinize ihtiyacım var. Bilirsiniz, dekoratörümün bizim için hazırlayacağı şeyler."

Gözlerine bakmak için arkama yaslandım. "Biz mi?"

"Gerçekten işin içinde olmayacağını mı düşündün? Sen de en az benim kadar orada kalacaksın. O ev bizim için."

"Jenner..." Gözlerini taradım, kalbim o kadar hızlı atıyordu ki duyabileceğine yemin edebilirdim. "Sana sonsuza dek söyledim, Jo. Ciddiydim."

Bekleyemedim.

Onu tekrar tatmalıydım.

Ağızlarımızı birbirine çarptım ve dili dudaklarımın arasında yolunu buldu. Elleri kalçalarımın gitti, vücutlarımız gıcırdadı, bu ihtiyaç hemen zonkladı.

"Oh Tanrım," diye nefes aldım sonunda. Kendimi çok iyi hissediyordum.

Öpücüğ

ü.

Kavrayı

şı.

Sadece onun varlığı.

Her şeye kendimi kaptırmıştım ve beni bırakmasını istemiyordum.

Tekrar odaya baktı ve "Burada hiç kamera var mı?" diye sordu. Bunun nereye varacağını bildiğim için gülümsedim. "Yok."

"O zaman bizi soyunmaktan alıkoyan ne?"

"Kesinlikle hiçbir şey."

Kravatını yırttım, düğümünü kafasından kayacak kadar gevşeyene kadar çektim. Sonra gömleğinin düğmelerini çözmeye başladım, kollarını çıkarana kadar her birini delikten geçirdim, ceket de çıktı. Kucağından kalktım, böylece pantolonunu çıkarabildi ve elbisemin fermuarını indirmek için arkama uzanabildim.

Ancak parmaklarım küçük metal parçasına değdiği anda, "Bırak kalsın," diye homurdandı. Gözlerini ayaklarıma dikti. "Bunlar da." Kemerini çözerken masayı işaret etti. "Ve kışının orada oturmasını istiyorum."

Kendimi birkaç dakika önce bulunduğum kenara kaldırdım ve takım elbisesinin pantolonunu, ayakkabılarını ve çoraplarını yere bırakarak soyunmasını izledim. Sonunda tamamen çıplak bir şekilde önümde durdu.

"Kahretsin..." Acele etmedim, gözlerim onu boydan boya gezdi, vücudum bu manzara karşısında alev alev yandı, o sikini pompaladıkça amım karıncalandı. "Bilgin olsun, seni çıplak gördüğümde bunu söylemeyi bırakacak mıyım bilmiyorum."

Kolları iki yanımı sarmış, bu masanın üzerinde kendimi çok küçük hissetmeme neden olmuştu. "Bilesin diye söylüyorum, vücuduna tapmaktan asla vazgeçmeyeceğim." Yanağımdan aşağı öptü ve çenemde durdu. "O kadar mükemmel ki, Jo."

"O senin," derken nefesimi bulmaya çalıştım ve ağzı aşağı inerken inledim.

Dizlerini yere vurdu ve ayaklarımı topuklarım masanın üzerine gelene kadar kaldırdı, yüzü elbisemin altından geçiyordu.

Sakalının kalçalarımındaki hissi ve dilinin anında alıştırmaları bana "Ahhh!" diye çığlık attırdı.

Dalga geçmedi.

Bunu uzatmadı.

Klitorisimi yaladı, dilini her iki yana kaydırđı, iki parmağı içimde yollarını buldu.

Sanki benim ona olduğu kadar onun da bana ihtiyacı varmış gibi beni yedi. "Lanet olsun," diye tısladı. "Tadın çok güzel amına koyayım."

Bacaklarımı kapatarak tenimi bıyıklarına sürttüm, masanın kenarına tutundum çünkü dili, parmakları, gücü düşmememi zorlaştırıyordu.

Her nefes alışımnda, onun kokusuyla dolu havayı daha fazla içime çekiyordum. Her nefes verişimde, bana hissettirdiklerinden dolayı titriyordum. "Jenner!"

Dili acımasızdı, üzerimde gezinirken en ufak bir merhamet bile göstermiyordu, girişime kadar iniyor, sadece klitorisimin tepesine odaklanmadan önce her iki tarafa da vuruyordu.

Ve o noktada, yaladığı güçle, orgazm gelmekle tehdit etti.

Kollarım düzleşti ve başım geriye düştü, saçlarımın uçları masaüstüne sürtünürken ses çıkarıyordu.

Ve bu ses sabitti çünkü bedenim ona doğru sallanmayı durduramıyordu. Çünkü o hiç bırakmadı.

Islaklığımla kayganlaşan parmakları içime girip çıkıyor, "Tanrım" diye bağırmama neden oluyordu ve her daldırışta sesim daha da yükseliyordu. "Siktir!"

Elbisemin alt kısmı artık o kadar yukarıdaydı ki bana bakabiliyordu, gözlerinde aç, neredeyse hayvani bir bakış vardı. "Yüzüme gel."

Karşı koymaya çalıştım.

En azından birkaç saniye daha dayanmaya çalıştım.

Ama yapamadım.

İçimde bir his patlaması oldu ve zevkle haykırdım. Titremeler vücudumu ele geçiriyordu ve her dalgadan sonra "Jenner" diye inledim.

Ayaklarımı sabit tutmaya çalışırken bacaklarım titriyordu ama yalaması durmak bilmiyordu, parmakları o kadar istikrarlıydı ki şu anda sahip olduğum son şey dengeydi.

Ve her saniyesine bayıldım.

Orgazm nihayet dinmeye başladığında yüzünü kaldırdı, dudakları anında benimkini buldu. Bizi birbirimize kenetledi, ağzım kendi ıslaklığımınla kaplandı ve ben daha nefes bile alamadan sikini içime soktu.

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldım. Her şey karıncalandı.

Her parçam inanılmaz derecede hassas.

Alnını alnıma bastırdı ve homurdandı, "Çok sıkısın." Beni tekrar öptü. "Ve ıslak."

Belimden tuttu, kalçalarımı kullanarak beni kendine doğru çekti ve uzun, kalın aletini içimde okşadı. Tamamen daldığında, kalçalarını bükte ve benim tepki olarak sırtımın bükülmesine neden

oldu. Daha sonra ucuna doğru geri çekildi ve vücudum hemen onu özledi, bana tekrar girmesi için yalvardı.

"Daha hızlı," diye ısrar ettim, tırnaklarımı omuzlarına geçirerek.

Sakalı yanağımı sıyırdı, dişleri az önce bıyıklarıyla aşındırdığı yerleri ısırdı.

Bu tür bir acı artık arzuladığım bir şeydi.

Jenner'a özgü bir duyguydu.

Artık onsuz yaşayamayacağımı biliyordum.

"Tanrım, çok iyi hissediyorsun," diye inledi.

Bacaklarım onun etrafında dönerek bizi birbirimize kenetledi. "Daha sert."

Ve bana verdiği şey buydu - tüm vücudumu bu masanın üzerinde titreten derin, tüketen yumruklar.

Ama birkaç pompa içinde beni kaldırdı, duvara doğru götürdü ve duvara dayadı.

Bu yeni pozisyon, beni üzerine yerleştirme şekli, ucunun G noktama sürtünmesi, beni o yere ne kadar çabuk getirebileceğini hatırlattı.

"Beni sıkıyorsun..."

Kollarımı boynuna doladım; ağzım onunkinin üzerinde gezindi. "Çünkü beni boşaltacaksın."

"İstediğin bu mu?" Dudağımı emdi ve serbest bırakarak, "Sikimin üzerine boşalmak mı?" dedi.

Ritmi arttı, bana daha fazla hız ve çok daha fazla güç verdi.

"Yesss!"

"O zaman birlikte geleceğiz."

Aşağı uzandı ve klitorisimi ovuşturdu, ben onun üzerinde zıplarken aynı anda içime girdi.

Amımın onun etrafında sıkıldığını ve onu içimde tuttuğunu hissedebiliyordum.

Sanki neye ihtiyacım olduğunu okuyabiliyormuş gibi, dudaklarımız iç içe geçerken, ellerim onu kavrarken hareketleri daha keskin, daha yoğun hale geldi.

Dayanmak

için.

Hazırlanm

ak için.

Çünkü yükseliş geri gelmişti.

Klitorisimi ovalayıp o güzel sikini içime soktukça bu his daha da güçlendi. "Jenner!" Ona sarıldım.

"Evet!"

Bana hükmediyordu, aletin her darbesi beni duvara çarpıyordu, orgazm olurken nefesi hırıltı gibi geliyordu.

"Beni sağıyorsun."

Ve işte o zaman geldi - ilk atışımı yaptığı anda bunu hissettim. "Jo," diye

kükredi yüzüme doğru. "*Fuuuck*."

Aynı anda salınıyorduk, vücutlarımız birlikte titriyordu, sadece aşk olabilecek bir şekilde senkronize olmuştuk.

Tutundum, ona sarıldım, aramızda sadece sessizlik kalana kadar kendimi tamamen kaybettim.

"Tanrım," diye nefes nefese kaldım.

İşte o zaman beni küçük kanepeye taşıdı ve oturdu. Beni kucağına oturttu, siki hâlâ içimdeydi.

"Öp beni" dediğinde bile geri çekilmedi.

Nefesim henüz geri gelmemişti ama dudaklarımı onunkilere bastırdım, dilindeki şehveti, verdiği her nefesin içindeki arzuyu tattım.

Elleri usulca, yavaşça vücudumda dolaştı.

"Sana doyamıyorum," diye fısıldadım sonunda.

"Doymak zorunda değilsin Jo. Hiçbir yere gitmiyorum."

Sözlerinden, yüzündeki ifadeden, gözlerinin bana bakışından kalbim küt küt atıyordu.

"Hiç mi?"

Gülünç derecede seksi dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Hayır, bebeğim. Asla olmaz."

EPİLOG

WALTER

Teçici podyumda dururken, uzun kırmızı kurdele otelin girişinde, birkaç metre arkamda uzanıyordu. Ekibim büyük açılış için durmadan çalışmıştı. Her seferinde yeni bir otel açtık, daha fazla planlama gerekiyordu. Daha fazla para. Ama Utah'ın bütçesi gerçekten tacı aldı.

Medya katılmıştı. Ünlüler. Ailem. Arkadaşlarım. Kalabalıktan bana bakan birçok tanıdık göz.

Ama hemen yanımda duran bir set vardı ki en önemlisi oydu. Elinde neredeyse vücudunun uzunluğu kadar olan bir makas tutuyordu. Yüzünde bu babayı gururlandıran bir gülümseme vardı.

"Kızıma teşekkür etmek istiyorum," dedim mikrofona. "Onu utandırmak istemem ama çoğunuz Joanna'nın on sekiz ay kadar önce Miami Üniversitesi'nden mezun olduğunu ve benim için çalışmaya başladığını bilmiyorsunuz. Her babanın yapacağı gibi, onu kurtların önüne attım." Kalabalığa göz kırptım. "İşin inceliklerini öğrenmesini sağladım. Onu teste tabi tuttum ve bu" - kollarımı iki yana açtım, başımızın üstündeki otuz metrelik geniş çıkıntıya baktım- "onun eseri." Bana bakan yüzleri tararken bir nefes aldım. "Çoğu ebeveyn küçük kızlarının portföylerindeki en iyi oteli tasarladığını söyleyemez." Balkabağıma baktım. "Ama ben söyleyebilirim. Seninle gurur duyuyorum Joanna."

Teşekkür ederim, dedi bana.

"Sizi yeni üyemizle tanıştırmaktan onur duyuyorum." Joanna makası kırmızı kurdeleye tutmuş, kesmek için işaret vermemi beklerken geri çekildim ve vücudumu ona doğru çevirdim. "Park City Mountainside."

Kızıma baktım ve kurdelenin her iki tarafı da düşerken kalabalıktan bir alkış koptu. Herkes oturduğu yerden kalkarak otele girdi ve Joanna ile Jenner

Ben.

"Tebrikler," dedi Jenner, elimi sıktı ve kolunu koluma dolamak için öne uzandı.

Bugünlerde genç neslin yaptığı türden bir sarılma.

"Sana da," dedim sırtını sıvazlayarak. "Sen de en az senin kadar takdiri hak ediyorsun. Bu iş için çok çalıştın."

Elimi bıraktı, kolunu indirirken şöyle dedi: "Bazı söylentileri duymalıydın.

kalabalığın içinde. Daha içeriye bile girmemişken, sadece dış görünüş bile onları şaşkına çevirmişti."

"Eğer bu mülkün muhteşem olduğunu düşünüyorlarsa, Joanna ile birlikte öncülük ettiğiniz yeni projeyi görene kadar beklesinler."

Jenner'ın kolu kızımın omuzlarına dolandı. "Bebeğim, bunu South Beach'te tekrar yapmaya hazır mısın?"

"Yani dünyanın en sevdiğim şehirlerinden birine dönüp her gün Gloria'nın tatlılarını mı yiyeceğim?" Bana sırtıttı. "Ben fazlasıyla hazırım."

"Gloria'dan bahsetmişken," dedim yanımdan geçen yüzlere bakarak, "onu gördünüz mü?"

Jenner arkasını dönüp elini havada sallayarak, "O burada," diye cevap verince onu gördüğünü varsaydım. "Buraya doğru geliyor."

Gloria, Jenner'ın yakın arkadaşı olan ve artık birkaç kez tanıştığım oğlu Brett ve tanıtıma ihtiyacı olmayan nişanlısı James ile birlikte geldi. Kızımın en iyi arkadaşı olan ve ailemizin değişmez bir parçası olan Monica'nın da öyle.

Monica kollarını bana doladı. "Ne kadar kötü bir yer," dedi bana ikinci kızı gibi sarılarak. "Burayı çok ama çok seviyorum."

"Ne zaman gelmek istersen senin için bir oda olduğunu biliyorsun," dedim ona. "Bu benim tüm otellerim için geçerli."

Gülümsedi. "Ve tarzını yükseltmeye hazır olduğunda, senin kızın olduğumu biliyorsun." Güldüm. "Bunu aklımda tutacağım."

Brett elimi sıkarak, "Harika bir otel," dedi. "James ve ben bu hafta sonu burada kalacağımız için çok heyecanlıyız."

"Evet," diye onayladı James. "Kesinlikle çok güzel, Walter. Bizi davet ettiğin için teşekkür ederim."

"Geldiğiniz için minnettarım," dedim ve Gloria'ya bakarak düne göre daha da şişmiş gibi görünen karnıma dokundum. "Bu öğleden sonra ekibim bu akşamki gala için hazırlanırken tatlılarınızdan bazılarını tattım. Pasta şefime bunu söylediğimi söylemeyin ama sizinkiler şimdiye kadar yediklerimin en iyisi."

Gloria kızardı ve "Çok naziksiniz" diye cevap verdi.

"Kızım Şükran Günü için tatlılarınızı getirmemiş olsaydı, sizi asla bulamazdım ve bu asla gerçekleşmezdi." Arkamdaki girişi işaret ettim, lobiye geçip otelin alt göbeğinde Gloria'nın en yeni pastanesi vardı.

Misafirlerim istedikleri zaman onun ikramlarından atıştırabileceklerdi.

"Los Angeles'ın yarısı artık onu tanıyor," dedi kızım arkadaşına gülümseyerek. "Ve başka türlü olmasını da istemezdik."

Onlar kucaklaşırken Ford ve kızı da Dominick ve kız arkadaşı Kendall ile birlikte yanlarına geldi.

Ford küçük kızını kucağına alarak, "Burası muhteşem bir yer," dedi.

Benimkinin de bu büyüklükte olduğu zamanları hatırladım. Minicik ellerinin beni sıkıca tuttuğu zamanları.

At kuyruğu yüzümü gıdıkladığında.

Onu her şeyden koruyabildiğim zaman.

"Kardeşinle gurur duymalısın," dedim ona. "Bu otel için canını dişine takarak çalıştı."

Ford Jenner'ın omzuna vurdu ve "Bizi her zaman gururlandırırıyorsun dostum" dedi.

"Umarım bu akşamki galada bize katılırsınız?" Dominick ve Kendall'a sordum.

Dominick, "Bunu kaçırmazdık," diye cevap verdi.

Dominick'e bakarken koluma bir dokunuş hissettim ve kaynağa doğru baktım.

Küçük Everly'nin parmağı hâlâ üzerimdeydi ve fısıldadı: "Babam yarın beni kayağa götüreceğini söylüyor. Ama sadece büyük bir kız olursam ve partinizde ağlamazsam gidebileceğimi söylüyor."

"Öyle mi?" Kıkırdayarak sordum. "Baban partimde ağlarsa ne olacak? Bunu da pazarlığının bir parçası mı yaptın?"

"Baba!" Everly bağırdı. "Ya ağlarsan-"

Ford bebeğini gıdıklamaya başladı ve onun sorusunun geri kalanını tamamlamasını engelledi.

Başı arkaya düştü, ağzı açıldı ve en şirin, en yüksek sesli kıkırdamalar ondan çıktı.

Kızımın kulağına eğildim ve "Bunlardan birini bana ne zaman vereceksin?" dedim.

Bana baktı. "Torun mu? Baba, biz daha nişanlanmadık bile. Ayrıca, beni o kadar meşgul ediyorsun ki, bırak çocuğu, hiçbir şeye ayıracak vaktim yok."

Onu meşgul ettim ama bu ona ihtiyacım olduğu içindi.

Tasarım konusunda babasından çok daha yetenekliydi ve pazarlama ekibini meşgul ve motive eden bir kişiliğe sahipti.

Tabii ki ilk başta buna inanmamıştım.

Aslında Utah ona vermeyi hiç düşünmediğim bir roldü.

Yeteneği olduğunu düşünmüyordum. Üniversiteden yeni mezun olmuştu, en ufak bir deneyimi yoktu ve çok acemiydi.

Ama ikisinin birlikte olduğunu öğrendikten sonra -ki bu haber beni şoke etmişti- Jenner'ın onun için doğru erkek olup olmadığını başka nasıl anlayabilirdim ki?

Kollarını birbirlerine dolamış, sohbete dalmış ikisini izlerken kendi kendime güldüm.

Beni kandırdıklarını sandılar.

İlişkilerini bir sır olarak sakladıklarını düşünüyorlardı.

Ama fark etmedikleri şey, benim otellerde olup biten her şeyi bildiğimdi. Özellikle de kızım bir otelde kalıyorsa.

Ve Vegas'taki mülk bunu daha da kolaylaştırdı çünkü içerinin her santimetresinde kameralar vardı.

Jenner Dalton pis bir köpekti.

Kızınızın çıkmasına izin vereceğiniz türden bir adam değildi ve ilk içgüdülerim onu durdurmaktı.

ona.

Ama iten içe biliyordum ki, eğer Jenner kendini düzeltirse, apkınlığı bırakıp uzun vadeli bir ilişki kurarsa, Joanna için mükemmel biri olacaktı.

Sadece balkabağının kalbini kırmayacağından emin olmalıyım.

Utah'a yaptıkları ilk yolculuk onları ayırmış olabilirdi ama ikincisinin onları tekrar bir araya getireceğinden emindim ve bu yüzden onunla gitmesi için ısrar ettim.

İkisi de benim yaptığımı asla bilmeyecekti. Bu şekilde kalmasını tercih ettim.

Bu yüzden bana gerçeği söylemesinin ne kadar süreceğini görmek için bekledim. Her buluşmamızda, her telefon konuşmamızda onun bu sırla mücadelesini dinledim. Ve sonunda haberi paylaştığında, ona karşı kolay davranmadım. Bu ailedeki alfanın kendisi olduğunu düşünmesine kesinlikle izin vermeyecektim.

O rol sadece bana aitti. Ama

yaptığım şey onu test etmektir.

Onun için neyin daha önemli olduğunu görmek istedim. Spade Otelleri mi yoksa kızım mı?

Doğru seçimi yaptı.

Ve ona zor zamanlar yaşatmış olsam da, onu baskı altına alıp gömmüş olsam da, kızımın yüzündeki gülümsemeyle gördüğüm an emberimin bir parçası haline gelmişti.

şimdi giydiğinin aynısı.

Mutluluk ikisine de çok yakışıyordu.

Dominick'in yaklaştığını ve yanımda durduğunu görmek için tam zamanında Joanna'dan uzaklaştım.

Tekrar el sıkışıyormuşuz gibi omzumun st kısmını kavradı ve "Walter, içeride görüşürüz" dedi. Kendall, Ford ve Everly onu takip etti.

Joanna daha sonra saatini kontrol etti, "Baba, gala için hazırlanmam gerekiyor" derken gözlerimiz birleşti. Beni yanağımdan öptü.

Erken geleceğini bildiğim halde "Geç kalma," diye uyardım.

Jenner tekrar elimi sıktı, başını salladı, parmakları Joanna ile parmaklarını birleştirmeden önce omzumu sıktı.

Döndüm ve girişten geçmelerini izledim.

Bölgede bir evleri olmasına rağmen, hafta sonunu otelde geçiriyor ve ekibinin planladığı şenliklere katılıyorlardı.

Pazartesi sabahı uçağa bindiklerinde, sandığı gibi Los Angeles'a gitmediklerini çok az biliyordu.

Jenner onu Bali'ye götürüyordu.

Evlenme teklif edeceği yüzük de şu anda otelin özel kasasında kilitliydi.

O her zaman benim küçük kızım
olacaktı. O her zaman bir Spade
olacaktı.
Ama yakında o da bir Dalton olacaktı.

Dalton Ailesi Serisi'nin diğer kitaplarını da okumak istiyorum...

[Avukat Bekar](#)

[Baba Stajyer](#)

Ya da Brett Young'ın başrolde olduğu [Signed](#) filmine göz atın

TEŞEKKÜRLER

Nina Grinstead, bu bölüme her geldiğimde, bu yolculuğun bizim için neye benzediğine dair milyonlarca düşünce aklıma geliyor. Tüm o gece geç saatlerde ve sabahın erken saatlerinde yapılan konuşmalar. Mesajlar. Planlar. Hayaller. Her kitap çok farklı göründü ama bizimle ilgili hiçbir şey değişmedi. Sonuna kadar bu işte birlikteyiz ve ben yürüyenlerden bahsediyorum, kelimelerden değil. "*Seni seviyorum*" bunu kesmeye yaklaşamaz bile. Sonsuza kadar B Takımı.

Jovana Shirley, ne zaman sana son taslağımı göndersem, rahat bir nefes alıyorum. Bittiği için değil -gerçi o da var- ama senin ellerinde olduğu için. Her zaman ne söylemeye *çalıştığımı* bilme gibi inanılmaz bir yeteneğin ve kitaplarımı gurur duyacağım bir hale getirebilecek inanılmaz bir vizyonun ve yeteneğin var. Beni parlatıyorsun. Her zaman söylediğim gibi, bunu senden başka kimseyle yapmak istemezdim. Seni çok seviyorum.

Hang Le, tek boynuzlu atım, her yönden inanılmazsın.

Judy Zweifel, her zaman olduğu gibi, birlikte çalışmak için bu kadar harika olduğunuz ve kelimelerime bu kadar iyi baktığınız için teşekkür ederim. <3

Chanpreet Singh, beni her zaman bir arada tuttuğun ve bana her şekilde yardımcı olduğun için teşekkürler. Sana tapıyorum, bayan. XO.

Kaitie Reister, seni seviyorum kızım. Sen olduğun için teşekkürler.

Nikki Terrill, benim ruh kardeşim. Her gözyaşı, havalandırma, akşam yemeği, sanal kucaklama, hayat kaosu, egzersiz, hepsinde yanımdaydın. Bunu sensiz asla yapamazdım ve asla yapmak istemezdim. Seni çok seviyorum.

Sarah Symonds, sözlerimi herkesten daha iyi anlıyorsun ve bu yolculukta seninle birlikte olmaktan büyük keyif alıyorum, dostum. Her zaman yanımda olduğun, tüm sevgin ve desteğin için teşekkür ederim. Bunu sensiz yapmak istemezdim. Asla.

Ratula Roy, bu bizim için özel bir fotoğraftı, bulutların ardında bir gökkuşağı vardı ve sen bu güzelliği yakalamama yardımcı oldun. Her zaman arkamda, kalbimde ve sevgimde olacaksın. Sonsuza kadar, bebeğim. Seni seviyorum.

Kimmi Street, başka bir beyden olan kız kardeşim. Bizi tarif etmenin bir yolu yok; kopmaz bağımız söz konusu olduğunda özel bir şey var. Hiçbir şey ve hiç kimse bunu değiştiremeyecek. Seni aşktan daha çok seviyorum.

Valentine PR, Kelley Beckham, Kayti McGee, Chris Fletcher, Tracey Waggaman, Sally Ilan, Elizabeth Kelley, Jennifer Porpora, Pat Mann ve her şeyden çok sevdiğim Sarasota kızları grubuma ekstra özel sevgilerimi sunuyorum. Hepinize çok minnettarım.

Anne ve baba, bana olan sarsılmaz inancınız ve sürekli teşvikiniz için teşekkürler. Bunun anlamını tahmin bile edemezsiniz.

Brian, sana duyduğum sevgiyi kelimelerle ifade edemem. Seni daha çok sevdiğimi söylediğimde bana güven.

Benim Midnighters'larım, siz çok destekleyici, sevgi dolu, motive edici bir grupsunuz. İlham kaynağı olduğunuz, ihtiyacım olduğunda elimi tuttuğunuz ve her zaman daha fazla kelime için yalvardığınız için teşekkürler. Hepinizi seviyorum.

Okuyan, inceleyen, paylaşan, tweet atan, Instagram'da paylaşan tüm blog yazarlarına teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim asla yeterli olmayacak. Yazı topluluğumuz için çok şey yapıyorsunuz ve biz de size minnettarız.

Okurlarıma... Her birinize ayrı ayrı değer veriyorum. Kitaplarıma gösterdiğiniz sevgi, bana ulaşmak için zaman ayırdığınız, tutkunuz ve coşkunuz için çok minnettarım. Sizi seviyorum, seviyorum, seviyorum.

HABER BÜLTENİ

Ücretsiz bir kitap ister misiniz? Özel çekilişlere hak kazanmak, yeni çıkan kitaplardan ve satışlardan haberdar olmak ister misiniz? O zaman, bültenime kaydolmak için [BURAYA](#) tıklayın. Size spam yapmayacağıma söz veriyorum.

MARNI'NIN MIDNIGHTERS'I

Okurlarımla tanışmak yazar olmanın en sevdiğim yanlarından biri. Özel Facebook grubum olan Marni'nin Midnighters'ında, halka açıklanmadan önce kapakları ve şu anda üzerinde çalıştığım projelerden alıntılar yayınlıyorum ve ekip üyeleri özel çekilişlere hak kazanıyor.

Marni'nin Midnighters'ına katılmak için [BURAYA](#) tıklayın.

YAZAR HAKKINDA

USA Today'in çok satan yazarı Marni Mann ortaokuldan beri yazar olacağını biliyordu. Onun yaşındaki diğer kızlar genç pop yıldızları hakkında hayaller kurarken, Marni ilk romanını kaleme almanın hayalini kuruyordu. Karanlığa, gizeme, tutkuya ve insani duygulara olan sevgisini bir araya getiren seksi, iç gıcıklayıcı hikâyeler yazıyor. Özünde bir New England'lı olan Marni, şimdi kocası ve sarı labradorlarıyla birlikte Sarasota, Florida'da yaşıyor. Dizüstü bilgisayarına gömülüp bir sonraki romanı üzerinde çalışmadığı zamanlarda çikolata arıyor, şarabını yudumluyor, seyahat ediyor ya da muhteşem kitaplar okuyor.

İletişime geçmek ister misiniz? Marni'yi ziyaret

edin ... www.marnismann.com

MarniMannBooks@gmail.com

AYRICA MARNI MANN TARAFINDAN

TEK BAŞINA ROMANLAR

[Even If It Hurts \(Çağdaş Romantik\)](#)

[Senden Önce \(Çağdaş Romantik\) Asistan](#)

[\(Psikolojik Gerilim\)](#)

DALTON AİLESİ SERİSİ-EROTİK ROMANTİZM

[Avukat](#)

Milyarder

Bekar Baba

Stajyer

AJANS SERİSİ-EROTİK ROMANTİZM

[İmzalandı](#)

[Onaylandı](#)

[Sözleşme](#)

[Yapıldı](#)

[Anlaşıldı](#)

SAKALLI VAHŞİLER SERİSİ-EROTİK ROMANTİZM

[Engelsiz Koleksiyon Vahşi](#)

[Aslar](#)

BOSTON'DA ANLAR SERİSİ-ÇAĞDAŞ ROMANTİZM

[Küller Düştüğünde](#)

[Tanıştığımızda](#)

[Karanlık Bittiğinde](#)

TUTSAK SERİSİ-KARANLIK EROTİK GERİLİM

[Hapistek](#)

[i](#)

Hayvan

[Canavar](#)

[1](#)

GÖLGELER DÜETİ-EROTİK ROMANTİZM

Baştan Çıkarıcı Gölger

Baştan Çıkarıcı Gizlilik

BAR HARBOR DÜETİ-YENİ YETİŞKİN

[Pulled Beneath](#)

[Pulled Within](#)

ANILAR SERİSİ-KARANLIK ANA AKIM KURGU

[Anılar Masal Değildir Bir](#)

[Anıdan Yaralar](#)

GIA RILEY İLE ORTAK YAZILAN ROMANLAR

[Aşık \(Erotik Romantik\)](#)

[Boğulma \(Çağdaş Romantik\)](#)

AVUKATA GİZLİ BİR BAKIŞ

DALTON AİLE SERİSİ: BİRİNCİ KİTAP

Dominick

Los Angeles bu gece ıslıl ıslıl. Şehrin en yeni ve en sıcak otelinin yirmi yedi katlı çatı katında, ünlü silüetimize bakarken aklımdaki tek düşünce buydu. Ortanca kardeşim Jenner, kapanışı temsil eden avukattı ve bu akşam herkes büyük açılışı kutlamak için dışarı çıkmıştı.

Bu sadece Jenner için değil, aynı zamanda Dalton Group için de büyük bir kazanımdı - ailemin yirmi yıl önce kurduğu ve kardeşlerimle benim artık ortak olduğumuz hukuk firması. Dünyanın en çok kazanan şirketlerinden ve bireylerinden bazılarını temsil ediyorduk. Sadece eğlence hukukuna odaklanan benim durumumda, etrafım birçok müvekkilimle çevriliydi, bu etkinlik lanet olası Oscarların mini bir versiyonu gibiydi.

En iyi arkadaşım Brett Young, "Jenner uzun bir yol kat etti," dedi. Balkonda yanımdaydı ve devasa bir online perakendecinin CEO'suyla sohbet eden kardeşime başıyla selam veriyordu. "Hukuk fakültesinde okuduğumuz zamanları hatırlıyorum da, o orospu çocuğunun alnında hâlâ sivilceler vardı. Şimdi elinde ders kitapları yerine milyonlarca dolarlık sözleşmeler var, buradan Dubai'ye kadar her gün bunun gibi işlemleri kapatıyor."

Brett en küçük kardeşim Ford'u işaret etti. "Peki ya ailedeki bebek? Dostum, onun grubumuzda çocuk sahibi olan ilk kişi olacağını kesinlikle tahmin etmemiştim." Sırıttı. "Kesinlikle benden ya da senden önce değil." Gözleri benimkilere takıldı. "Bence her sabah uyandığında, bir kadının gelip kapına dayanmamasını ve babalık testi istememesini umuyorsun."

Aynı fikirde olarak güldüm. "Gerçek bu değil mi?"

Brett, Hollywood'un en çok kazanan aktrislerinden biri olan James Ryne ile tanışmadan önce o da benimle aynı yaşam tarzını sürdürüyordu. Kendimize bekar kardeşler diyorduk. Ama şimdi onlar nişanlıydı ve o bir köleden daha çok kırbaçlanmıştı.

Bardağını benimkiyle tokuşturdu ve kalan içkiyi içtik. Hemen bir garson belirip içkilerimizi tazeledi.

Viskisini parmaklığın kenarından tutarak içkiyi havada dengeledi.

Ben de aynısını yaptım ve aşağıdaki parıldayan ışıklara bakarak iç geçirdim. "Şimdiye kadar bizim için müthiş bir koşu oldu ve daha yeni başlıyoruz."

Brett ve arkadaşları oyuncular, atletleri ve müzisyenleri temsil eden bir menajerlik firması olan The Agency'yi açtıklarında ben de baroyu yeni geçmişim ve müşterilerimizi birbirimize yönlendiriyorduk. Şimdi, bunca yıl sonra, aynı toplantıların çoğunda oturuyor, sektördeki en çok kazananlar için anlaşmalar müzakere ediyorduk.

"Haklısın dostum. Sana şu yeni keşfettiğim aktrisi anlatana kadar bekle."

bize ne kadar para kazandıracak..." Telefonunu eline alıp ekranı okurken sesi soluklaştı. "Lanet olsun."

"Sorun nedir?"

Hâlâ telefonuna bakarken, "İki hafta sonra çekimleri başlayacak olan reality şov için rol verdiğim müşterimiz Naomi var ya? Az önce menajeri mesaj attı ve boynunda iki, sırtında da üç bel fitiği nedeniyle hastanede olduğunu söyledi." Yavaşça bana baktı. "Bu sabah Vail'de kayak kazası geçirmiş."

"Tanrım, o iyi mi?"

"Yarın ameliyata girecek. Önümüzdeki dokuz ila on iki hafta boyunca yatalak olacak, bu da tüm çekimleri kaçıracağı anlamına geliyor."

"Bu çok acı verici. Umarım atlatır." Bir içki aldım. "Bunun senin için ne anlama geldiğini de biliyorum; onun yerine geçecek birini bulmalısın."

Bir cevap yazdı ve telefonunu kaldırır kaldırmaz bir garson çağırdı. "İkimiz için birer içki daha ve iki tekila shot." Kadın bara doğru yürürken, adam bana "Sarhoş olmak bunun tek çözümü" dedi.

"Bana tam olarak ne aradığınızı söyleyin. Belki yardımcı olabilirim."

"Hatırlarsanız, dizi Los Angeles hayatını yaşayan varlıklı genç kızlarla ilgili. Özel jetler, VIP kulüp muamelesi, nişanlım kadar Birkin'in olduğu gömme dolaplar. Stüdyo bunların hepsini sağlayacak. Sadece doğru yüze ihtiyacım var."

Çatıda hızla etrafıma bakındım, buradaki farklı görünüm ve yeteneklerin bir envanterini çıkardım. "Ne tür bir yüz?"

Bardağı elinde döndürdü, viski bir kasırga gibi dönüyordu. "Yirmili yaşların başında, muhteşem. Mükemmel göğüsleri ve uğruna ölünecek bir vücudu olmalı. Kişilik açısından, oyunculara hadlerini bildirebilecek birine ihtiyacım var - kötü biri değil, ama kıvılcımı olan biri."

Aradığımı bulamayınca, zihnimde sadece reality televizyona odaklanan aktrisler listesini gözden geçirdim. Daisy Roy elimdeki en yetenekli kadındı. Kamera önünde kötü bir adam olsa da, ekranda komşu kızıydı. Yakışıklıydı ama adamın peşinde olduğu ateş onda yoktu.

Başımı salladım. "Aklıma kimse gelmiyor."

"Ben de bundan korkuyordum."

Garson kız geri döndü ve dört bardağı balkonun geniş tuğla kenarına koydu.

Doğrudan tekilaya yöneldik, viskiye geçmeden önce shot'ları mideye indirdik.

Brett taze içkiyi göğsüne dayadı ve saç tellerini çekiştirdi. "Çekimlere iki hafta içinde başlıyoruz. Birine ihtiyacım var, dün."

Omzunu tuttum ve onu gevşetmek için salladım. "Stres yapma kardeşim. Yarın ofise gittiğimde müşterilerimi araştırıp kimi bulabileceğime bakacağım."

Sözcükler ağızımdan henüz çıkmıştı ki, yoğun kalabalığa doğru döndüm ve göz göze geldim

en güzel kızdı. Lanet olsun, şimdiye kadar gördüğüm tüm kadınlardan daha çarpıcıydı. Uzun, siyah saçları, dolgun, kalın dudakları ve açık mavi bakışları o kadar yoğunlu ki rengini ta buradan görebiliyordum.

Ama bağlantı onun görünüşüyle bitmiyordu.

Onu neredeyse ellerimde hissedebiliyordum, sanki vücudu benimkinin altında yatıyormuş gibi, pürüzsüz, çıplak tenini yavaşça okşuyor, ağzımın birazdan yiyip bitireceği bölgeleri ısıtıyordum.

Hay sikeyim.

"Onun kim olduğunu biliyor musun?"

Brett'e sordum. "Kim?"

En iyi arkadaşşıma bakmak için bağlantımızı kestim. "İşaret edemem -izliyor- ama saat üç yönündeki kız zümrüt rengi dar bir elbise giymiş ve sonsuz kıvrımları var. Yanında da hiç rekabet etmeyen uzun boylu bir sarışın var."

"İkisini de daha önce hiç görmedim ama haklısın; esmer olan çok seksi."

Gözlerim yine ondayken bardağı ağzıma götürdüm, yutkunurken yanmayı hissetmedim.

Çünkü vücudumda sadece bir ateş vardı. Onun içinde olmak için acı veren bir ihtiyaç.

"O her kimse" -dudağımdaki ıslak içkiyi yaladım- "bu gece bitmeden onun tadına bakacağım."

"Bu doğru mu?"

Topuklarından başlayıp yukarılara doğru ilerlerken yüzümde bir gülümseme belirdi. "Kesinlikle evet." Başının tepesine ulaştığımda Brett'e baktım. "Tek gecelik ilişkinin nasıl bir şey olduğunu hatırlıyorsun, değil mi?"

Güldü. "Çok uzun zaman oldu ama o geceleri sana bırakacağım kardeşim. James benim için fazlasıyla yeterli."

"Bunu sana karşı kullanmayacağım," diye takıldım.

Aramızdaki boşluk daha da kalabalıklaştı, insanlarla doldu ve benim onu görüşüm kayboldu. Kardeşlerim de bu kalabalığın bir parçasıydı ve bize doğru geliyorlardı.

Jenner menzile girer girmez koluna yapıştım ve onu kucaklamak için kendime çektim. "Kendini aşmışsın dostum. Ekibin burada harika bir otel inşa etmiş ve bu parti de alışılmışın dışında. Bu davetli listesini kim hazırladıysa bir zammı hak ediyor. Bu gece buradaki kadınlardan *bazıları-mmm-mmm*."

Omzunun üzerinden baktığımda her yerde seksilik vardı. Çıplak, tonlanmış sırtları, yağsız kolları, yüzyıllardır lanet olası bacakları ortaya çıkaran kıyafetler.

Bir de yeşil elbiseli kız vardı, hepsinin kraliçesi.

En küçük açıklıktan, iki adam arasındaki bir çatlaktan, gözleri tekrar benimkilerle buluştu.

"Kadınlardan bahsetmişken..." Jenner spor ceketinin içine uzanmak için geri çekildi. Brett'in üzerinden atlayarak önce benim sonra da Ford'un eline bir şey koydu. "Sana alt katta bir oda ayarlamışken eve bir tane getirmene gerek yok."

Şimdi parmaklarımın altına bir anahtar kartı sıkıştırılmıştı, kâğıt kılıfında oda numarası yazılıydı. Cebime koydum ve Jenner'ın omzuna biraz güçle vurdum. "Her zaman biz bekâr erkekleri kollar."

Ford da dahil olmak üzere, "Arkanı kolluyorum," diye cevap verdi. "Her zaman."

Dördümüz de kadehlerimizi kaldırıp dikkatlice birbirine vurduktan sonra kendi yolumuza gittik ve bu geceye katılan sektör profesyonelleriyle birkaç saat sürecek sohbete başladık. Kartımı, popülerlikleri temsil edilmeye hazır oldukları kadar yükselen birkaç gelecek vaat eden müzisyene ve takipçileri onlara ciro kazandıran, kendi başlarına pazarlık edemeyecekleri sözleşmeler yapan bazı influencer'lara verdim.

Daha birçok içki içtikten sonra, onu gördüğümde tuvaletten çıkıyordum.

Zümrüt elbiseli kız.

Kadınlar ve erkekler odalarına giden koridorun ağzında duruyordu, sırtı duvara dönüktü, telefonuyla konuşurken kolunu dar beline dolamıştı.

Buraya gürültüden uzaklaşmak, çatıda hiç mahremiyet olmadığı için biraz mahremiyete sahip olmak için geldiğini varsaydım.

Başka bir yere odaklanması bana manzarayı takdir etme fırsatı verdi ve onun her santimini gözlemlemek için zaman ayırdım.

Bileğime dolanıp çekiştirmek istediğim saçlar.

Dudaklarım tacımı emsin istedim.

Genişçe açmak istediğim bacaklar.

Sikimin etrafında zonklamasını istediğim bir kış.

Mükemmelliğin birçok şekli vardı. Onunki eşsiz ve nefes kesiciydi.

Onun önüne gelene kadar yürüdüm ve gözleri anında benimkilerle kilitlendi, bana baktıkça genişledi.

"Sensin... barın karşısındaki adam."

Fısıltıyla yaptığı itiraf beni sırttırdı.

"Gitmem gerek," dedi telefonda. "Her şeyi halledeceğim, söz veriyorum."

Cep telefonunu çantasına yerleştirdi ve ben de serbest kalır kalmaz eline uzandım. "Dominick."

Nazik parmakları avucumun içine düştü. Tacımı boğazına kadar emerken yakında aletimin tabanına sarılacak olan parmaklar. "Ben Kendall."

"Sana bir şey söylemek istiyorum Kendall."

Yanakları kızardı ve nefes alış veriş hızlandı, her nefes alışında göğsü daha hızlı yükseliyordu. "Seni gördüğüm andan beri aklımda tek bir düşünce var."

Kendini duvara doğru daha da itti, topuğunu da oraya yerleştirebilmek için dizini büktü. "Ve bu?"

"Seni tatmak için her şeyi yaparım."

Dudakları sanki ucum çoktan dudaklarının arasındaymış gibi ayrık kaldı, sesi nefes alış verişinde kayboldu.

"Ben bir şey istediğimde ne olur biliyor musun?" Başının tepesi göğsümün ortasına geldi ve avucumu hemen üstündeki duvara yerleştirdim. Gitmesi için bolca yer vardı, ama onu tam istediğim yere yerleştiren yeterince sıkı bir kafesti. "Onu benim yapmak için elimden gelen her şeyi yaparım." Yakınına eğildim, dudaklarım onunkilerden birkaç santim ötede duruyordu. Gözleri bana onu öpmem için hazırlandığını söylüyordu ama birkaç nefes verdikten sonra ağzımı kulağına götürdüm. "Tek düşünebildiğim sensin."

"Ne diyeceğimi bilmiyorum."

Parmağım yanağında ve köprücük kemiğinde gezinirken tüylerim diken diken oldu. "Sana sahip olabileceğimi söyle." Bir kaçış yolunu işaret ettim. "Ya da uzaklaş. Karar vermek için on saniyen var."

Elim ensesinde dolaşırken, cebimdeki anahtar otuz kiloluk bir ağırlık gibiydi ve odanın içinde onu becerebileceğim tüm yüzeyleri aklıma getiriyordu.

"Dokuz," diye sayıyı ağzına doğru üfledim. "Sekiz, yedi." "Beş "e ulaşana kadar içimden saydım.

Ağırlığını kaydırdı, ayağı yere düştü, daha düşük bir sayı söylediğimde bakışları değişti.

"Dört, üç."

Göğsü hareketsizleşti, ciğerlerinde hava tuttuğunu söylüyordu. "İki."

"Dominick..." Adım bir inilti gibi çıktı. "Bir."

TEK BABA

DALTON AİLE SERİSİ: ÜÇÜNCÜ KİTAP

Bekar Baba 28 Haziran 2022'de geliyor, Ford'un seksi, ateşli, bekar baba romantizmi ...

Bekar Baba için ön sipariş vermek isterseniz [BURAYA](#) tıklayın.

INTERN

DALTON AİLE SERİSİ: DÖRDÜNCÜ KİTAP

Dalton Ailesi Serisi'ne seksi ve ateşli bir ekleme olan *Stajyer* bu sonbahar/kış geliyor...

The Intern *için ön sipariş vermek isterseniz* [BURAYA](#) tıklayın.

UNBLOCKED'A GİZLİ BİR BAKIŞ

FRANKIE

Sırtım yataktan kalkarken ağzı göbeğimin derisini okşadı. Tırnaklarım yatağa saplandı; dudaklarımdan uzun, kesik bir inilti kaçtı. Öpücükleri hızla yalamaya dönüştü. Dilinin ucu yukarı doğru hareket ederken bir noktaya dönüşüyor, meme uçlarıma kadar ilerliyor ve aşağı doğru hareket ederken kıvrımlarımda durakladığı yerde düzleşiyordu. Bacaklarım açılmış, o sivri ıslaklığın klitorisime çarpmasını bekliyordu.

Üzerimde havadan başka bir şey yoktu. Onun nefesi. Zonklamayı daha da hızlandıran nefesler. "Lütfen," diye yalvardım. "Lütfen beni boşalt." Bir alay. İşte bu buydu.

Bir erkeğin dilini bu kadar derinden arzuladığım bir zamanı hatırlayamıyordum. Ona sadece sözlerimle yalvarmadım, ellerimle de yüzünü daha da yaklaştırdım. Başımın arkasını yatağa gömerken yumuşak saçlarını taradım ve sonunda bana ihtiyacım olan baskıyı yaptığında içimde oluşacak hissi bekledim.

Nefes alıp vermeye devam etti, elleri göğüs uçlarıma giderken ağzı seksimin üzerinde geziniyordu.

Şiddetli bir yoğunlukla sıktı. Zevkin dalgalanmasıyla midem ürperdi. "Lütfen," diye tekrarladım. "Diline ihtiyacım var."

"Eğer sana dilimi verirsem..." Sesi beni ürküttü. O ana kadar konuştuğunu duymamıştım. Şimdi düşününce yüzünü de görmemiştim. "Telefonuna cevap veremeyecek kadar yüksek sesle inliyor olacaksın."

Sırtımı dikleştirdim ve açılmış bacaklarımla bükülmüş dizlerimin arasına baktım. Gecenin karanlığı yüzünün yarısına gölge düşürmüştü, ayırık dudakları ve geniş dili dışında her şeyi gizliyordu. Her ikisi de öne doğru daldı ve kıvrımlarımın içini izledi, ortasından geçip yavaşça emdi.

"Telefonumun canı cehenneme," diye homurdandım.

Yala, em...nefes al. Yala, em... nefes al.

Kalçalarım onun düzenine, ritmine boyun eğdi. Yarattığı ıslaklık kendi uyarılmışlığımla karıştı ve kalçalarımdan aşağıya, çarşafın üzerine damlamaya başladı. Uyguladığı baskı beni orgazm edecek kadar güçlü değildi. Nazikti, çok nazikti. Şimdiye kadar sahip olduğum tek şey buydu...

Şimdi daha fazlasına ihtiyacım vardı.

"Daha sert," dedim. Sözcük ağzımdan çıkar çıkmaz bana dokunmayı bıraktı. Onu geri ve daha da yakınımnda istedim. Saçlarına uzandım ama hiçbir şey yoktu. Beni o kadar nazikçe okşayan dili ve meme uçlarımı sıkkan parmakları gitmişti. Onun olduğu boşluğu karanlık doldurmuştu.

"Bu da ne..." Zil sesini duyduğumda sesim kesildi.

Telefonuna cevap veremeyecek kadar yüksek sesle inliyor olacaksın.

Zil sesi bir sirendi, arka plandaki gürültüye karışmayacak bir sest i ve aramalarını asla kaçırmayayım diye babam için özellikle seçtiğim bir sest i.

Bu adam hangi cehenneme kaybolmuştu? Dili ve parmakları saniyeler içinde nasıl yok olabilirdi?

Doğrudum ve sırtımı yatak başlığına dayadım, bu hareket nefesimin kesilmesine neden oldu. Göz kapaklarım açıldı.

Gözlerim... daha önce açık değil miydi?

Gecenin bir yarısı beni memnun eden bu gizemli adama dair kanıt bulmak için odayı taradım. Görebildiğim kadarıyla hiçbir şey yerinde durmuyordu ve yerde kıyafet yoktu. Battaniyem ve çarşafım hâlâ yatağın üzerindeydi ve üzerimde pijamalarım vardı. Komodinime doğru döndüm ve ıslaklığı hissettim... pamuklu şortumun altında küçük bir nokta ve kalçalarımın arasında bir nemlilik. Parmaklarımı koklasaydım, kokumun her tarafa yayılacağını biliyordum.

Ve öyleydi.

O sadece bir rüyaydı.

Telefonumu kaldırdım ve boğazımı temizledim. "Aramak için biraz erken değil mi?"

"İş dünyası uyumaz, dolayısıyla ben de uyumam. Benim hakkımda bunu muhtemelen herkesten daha iyi biliyorsun." Hiçbir şey söylemedim. "Teknik olarak, saat beşe çeyrek var."

"O zaman bu acil bir durum olsa iyi olur."

"Nasıl istersen öyle de. Bir saat içinde ofiste ol, Frankie."

"Bekle..." Beynimin gerçekten çalışmaya başlaması için kafeine ve kaynar bir duşa -ve hâlâ cinsel organıma yapışmış olan ıslaklığın tamamen kurumasına- ihtiyacım vardı. Ben bunlara vakit bulamadan telefonu kapataca ktı, ben de kendimi dünün sıcak olaylarını anlatmaya zorladım. Hatırladığım kadarıyla ben ofisten ayrılmadan önce her şey halledilmişti. Yoksa neden arasın ki? Henüz hiçbir kredi kuruluşu açık olmadığından ve fonlar yalnızca bankacılık saatlerinde işleme alındığından, hesaplarımızdan herhangi birinde emanet açmak için çok erkendi. E-postalar bekleyebilirdi. Uluslararası müşterilerimizden biriyle bir toplantı olmalıydı. Amerika'ya yaptıkları seyahatler çok kısa sürdüğü için bizim saat dilimize alışma zahmetine katlanmıyorlardı, bu yüzden bu alışılmadık bir durum değildi. Sadece bu kadar kısa sürede haber verilmesi beni şaşırtmıştı. "Kiminle randevunuz var? Giovanni'yle mi? Hamad'la mı?"

"İçeri girerken, neden bana sevdiğim sebzeli krem peynirli bir simit almıyorsun? Ve bir latte, ekstra sıcak, üstünde köpük ve gerçek şeker olsun, o yapay saçmalıklardan olmasın. Oh, ve Frankie,

geç kalma."

Sorumu tekrarlamama ya da veda etmeme fırsat vermeden telefonu kapattı. Bu olmadı.

önemli. Kırk beş dakika içinde simidi ve kahvesiyle birlikte tam da istediği gibi orada olacağını biliyordu. Beni böyle davranmam için yetiştirmişti ve yakında şirketini bana devredecek olmasının nedenlerinden biri de buydu.

"Şu kâğıtlara bir bak," dedi babam, masasının ucundaki dosyayı göstererek. Biberli saçları her zamankinden daha uzundu, geriye doğru taranmış ve spreylenemişti, neredeyse tacını çerçeveleyen bir kafa bandı gibiydi - en son kaçamağından kalma bir öneri olduğundan şüpheleniyordum.

Simidini ve kahvesini önüne koydum ve sandalyelerden birine oturdum. Klasörü açtığımda ilk sayfanın en üstünde Block Development yazdığını gördüm; kelimeler, çağdaş logoya sıcaklık katan uzun, şık, dolambaçlı dallarla çevrelenmişti. Derek Block tüm mimari tasarımlarında ahşap ve doğal unsurları kullanmasıyla tanınıyordu. Çalışmalarını diğerlerinden ayıran şey, abartılı toprak unsurlarıydı. Logonun altında en son girişimini vurgulayan bir basın bülteni vardı: Back Bay'de yüz seksen bir birimi yenilediği bir apartman dönüşümü. Timber Towers olarak listelenen bu proje, yeraltı otoparkı da dahil olmak üzere bir dizi olanak sunan seçkin, son teknoloji ürünü yeşil bir binaydı. Bu onun Boston'daki ilk projesiydi; daha önceki inşaatları New England'daki samimi sahil kasabalarında olmuştu. İnşaat bölümündeki bağlantılarım sayesinde, Block'un izin başvurularını yaptığı ve belediyenin de bunları kabul ettiği konusunda bir yıldan uzun bir süre önce bilgilendirilmiştim. Siteden sadece birkaç blok ötede oturuyordum ve ilerleyişini izliyordum.

"Eee?" dedi babam, dudağının kenarındaki krem peynir parçasını silerken.

"Araştırmalarıma göre tam zamanlı bir temsilci çalıştırıyor ve tüm satışları kendi bünyesinde gerçekleştiriyor," diye cevap verdim. "Bu bir çıkmaz sokak."

"Araştırmanız doğru, ancak bu bina hariç."

Kağıtlar elimden düştü ve yüzüme bir gülümseme yayıldı. "Menajer mi arıyor?"

"Herhangi bir menajer değil canım. Boston'daki en iyi menajeri istiyor... ve o da benim kızım oluyor."

Yanaklarımın kızardığını hissettim. Babam sert ve ç o ğ u zaman acımasız bir iş adamıydı ve iltifatlarına nadiren rastlanırdı. Geldiğinde ise, onları el üstünde tutardım.

"Kesinlikle tek aday ben olamam. Bu iş için yarışan başkaları da olmalı?"

"Yine doğru." Aradığını bulana kadar birkaç sayfayı karıştırdı ve rakiplerimin isimlerini sıraladı. Block'un görüşmek için seçtiği ajanslar beni şaşırtmadı; hepsi işinin ehli insanlardı - biri benden daha tecrübeliydi, diğeri ise müşterileriyle yatmasıyla tanınıyordu. Hiçbirinin arkasında kırk yıllık bir ajans olan Jordan International ya da şirketi en başından beri kuran babam Garrett Jordan'ın akıl hocalığı ve bilgisi yoktu.

ya da yıllar içinde kurduğumuz bağlantılar ya da alıcı veri tabanımız. Bu şehirdeki itibarımız kusursuzdu ve Block bunların hepsini şüphesiz biliyordu.

"Toplantı ne zaman?"

"Saat yedide."

Çelik ve sarı altın Rolex'im hazırlanmak için biraz zamanım olduğunu gösteriyordu. Saat beş yaşındaydı; ilk büyük satışımı tamamladıktan sonra üniversiteden çıkar çıkmaz almıştım. Babam her zaman lüks gayrimenkulleri başarılı bir şekilde satabilmek için lüksü bizzat deneyimlemeniz gerektiğini söylerdi. Ajansımız taklitleri temsil etmiyordu ve müşterilerimiz de bunları satın almak istemiyordu.

"Hazırlanmaya gidiyorum," dedim.

Sessizce başını salladı, gözleri bilgisayar ekranına kaymıştı. Ofisinin kapısına ulaştığımda "Frankie," dedi.

Arkamı döndüm, çerçeveli kemeri kavradım. "Evet, baba?" "Bunu indir."

Ben de onu taklit ederek başımı salladım.

Ofisimin ışıklarını açarak masamın arkasına oturdum ve bilgisayarımı açtım. Asistanım Brea'dan Blok Geliştirme hakkında daha fazla bilgi veren birkaç e-posta gelmişti. Ben ilk makaleyi okurken, o cep telefonumu aradı.

"On dakika içinde orada olacağım," dedi. Arka planda trafik sesi duyabiliyordum. Onu metroya doğru yürürken hayal ettim. "Gönderdiğim e-postaları aldın mı?"

"Şu anda hepsini okuyorum."

"Bulabildiğim tek şey Bay Block'un şirketi hakkında bilgilerdi, ama şahsı hakkında hiçbir şey yoktu."

"Bulduğunuz şeyin mükemmel olacağından eminim." Duvardaki saat çaldı. Saat altı olmuştu.

"Buraya gelmek için çok erken."

"Biraz daha araştırmak ve size bazı önemli konuşma noktaları bulup bulamayacağımı görmek istiyorum."

Kendini işine en çok adanmış asistanımdı. Gelmesinin nedenlerinden birinin bu olduğundan şüphem yoktu ama tek nedenin bu olmadığını da biliyordum.

"Brea..."

"Merak etme. Ben iyiyim."

Pencereye doğru ilerledim, Faneuil Hall ve Hükümet Merkezi'ne baktım. Şehir bu saatte çok nazikti. "Sen mi?"

"Uyumakta zorlanıyorum, hepsi bu." Arka plandan korna sesleri geliyordu. "Senin de sesin pek dinlenmiş gibi gelmiyor."

"Daha erken. Hepsi bu kadar."

"Hayır... daha fazlası. Dur tahmin edeyim: rüyalar geri mi döndü?"

Döndüm ve buzlu camın beni serinletmesi için sırtımı pencereye dayadım. O rüyalardan bahsetmek

bile beni terletmişti. "Sana onlardan bahsettiğime inanamıyorum."

"Kızım, senin de benim kadar pisliğin var." Şimdi koşuyormuş gibi geliyordu - ve muhtemelen

Topuklular. "Yani anladığım kadarıyla eskisi kadar güçlü bir şekilde geri döndüler?"

"Kesinlikle geri döndüler." Bir rüya olmasına ve yüzünü hiç göstermeyen bir adam olmasına rağmen, dili çok gerçek hissettirmişti. Çok gerçek. Pencereyi ittim ve masama doğru yürüdüm. "Eğer bu yolda ilerlemeye devam edersek, hiç ders çalışamayacağım."

Güldü. "Bir dakika içinde görüşürüz."

Telefonu kapatırken gülümsedim ve ekranımı dolduran makaleye göz attım. Ona sahip olduğum için gerçekten çok şanslıydım.

Okumaya devam etmek isterseniz, Unblocked'ı satın almak için [BURAYA](#) tıklayın.

